

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 208

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Δ'

TZIN ZIMMONS

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΜΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΜΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ
ΜΕ ΤΙΜΕΣ A LA CARTE • TABLE D'HOTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΔΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

Παύλος Σηφάκης

Τὸ προτιμοῦν γιὰ τὴν γεῦσιν του, τὸ ἄρωμα
καὶ τὴν εὐωχίαν παρασκευῇ του...

σ' αὐτὰ στηρίζεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ

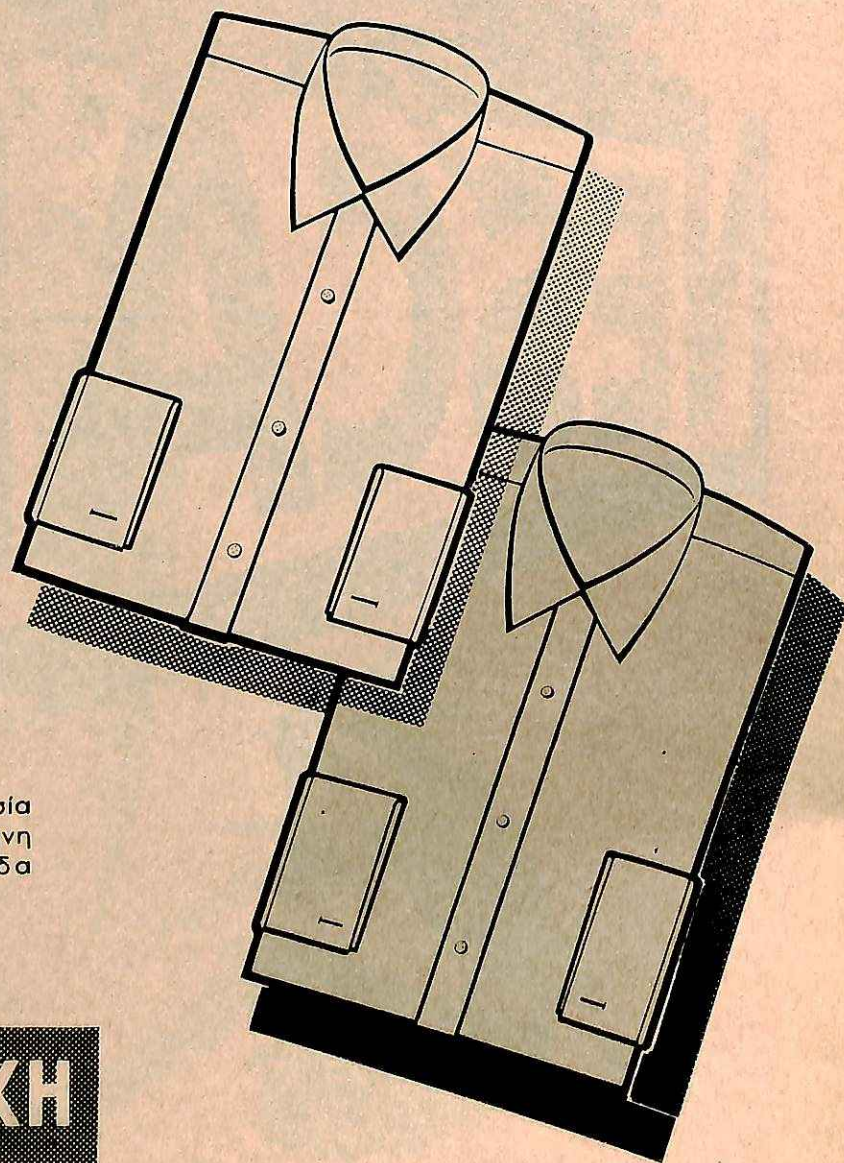
Μάλιστα, τὸ Νεσκαφέ συγκεντρώνει
ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ ἀρέσῃ
ὠραῖο χρώμα, λεπτὸ καὶ δαυμάσιο
ἄρωμα, στιγμιαία παρασκευὴ.
Αὐτὰ εἶναι τὰ τρία πραγματικὰ
μυστικά που ἐπέδωκαν τὸ Νεσκαφέ.

NESCAFÉ, ἡ πῖο περιζήτητη μάρκα διαλυτοῦ καφέ σὲ ὅλο τὸν κόσμον

"Αψογα υψοιάρμοσα..."

Λευκά και χρωματιστά
από ποπλίνες Πειραιϊκής - Πατραϊκής
που δέν μπαίνουν στο πλύσιμο
γιατί είναι **•SANFORIZED•** (Σανφοράϊζντ)

Ποπλίνες **•SANFORIZED•** 6 τύπων
στήν καλύτερη πάντοτε ποιότητα
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ —
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

•SANFORIZED• σημαίνει ειδική τεχνική επεξεργασία
του βαμβακερού υφάσματος, ώστε να μην μπαίνει
στο πλύσιμο. Αποκλειστικότης για την Ελλάδα
Πειραιϊκής - Πατραϊκής

ΜΕ ΟΤΙ ΒΑΖΕΙ Ο ΝΟΥΣ ΣΕ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ, Η

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΔΕ

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευεί!

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 208 ΔΡΑΧ. 5

19 - 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ηλιοπούλου
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνηγορήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφω-
νίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδι-
κού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα
δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Το σκάκι

Στή συμπλήρωση των τεσσά-
ρων χρόνων, επιθυμώ να εκφρά-
σω στις ΕΙΚΟΝΕΣ τις ευχαρι-
στιές μου διά την ζωντανήν ενη-
μερότητα (επίκαιρον και παρελ-
θούσαν) εις ό,τι αφορά την Έ-
πιστήμην και την Αισθητικήν
(Λόγος, Τέχνη) και μίαν επιθυ-
μίαν: Να μην βλίσκω το σκάκι
κάθε έβδομάδα — εάν ήτο δυ-
νατόν.

ΙΩ. Ν. ΛΕΗΜΟΝΙΤΗΣ
Αθήνα

♦ Ευχαριστούμε. Έπλ του θέματος που
αναφέρετε έχουμε ήδη απαντήσει (τεύ-
χος 207).

Το πράσινο στην πόλη

Παρακολουθώ με μεγάλη αγά-
πη το περιοδικό μας και πολλές
φορές θέλησα να σας συγχαρώ
για τις άριστοτεχνικές, τις άρι-
στοτεχνικές, μπορεί να πη κα-
νείς, εικόνες, καθώς και για τα
καλογραμμένα άρθρα και ρεπορ-
τάς. Με την μελέτη, όμως, στο
παινιστήριό μου και άλλες δυσχε-
ρειες δεν μπορούσα να πραγμα-
τοποιήσω την επιθυμία μου. Τώ-
ρα, όμως, που τέλειωσαν τα βά-
σανα σας γράφω: Περισσότερα
σφιχτοδεμένα, με συναρπαστι-
κότερη πλοκή μυθιστορήματα.
Και μία μικρή παρατήρηση: Έλα-
δα μέρος στον διαγωνισμό «Το
πράσινο στην πόλη» με ένα πεζο-
γράφημα, το «Πράσινο όνειρο»
που διεκρίθη. Θα επιθυμούσα πο-
λύ να το δω δημοσιευμένο στις
ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΙΩΑΝΝΑ Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗ
Αμαρούσιον

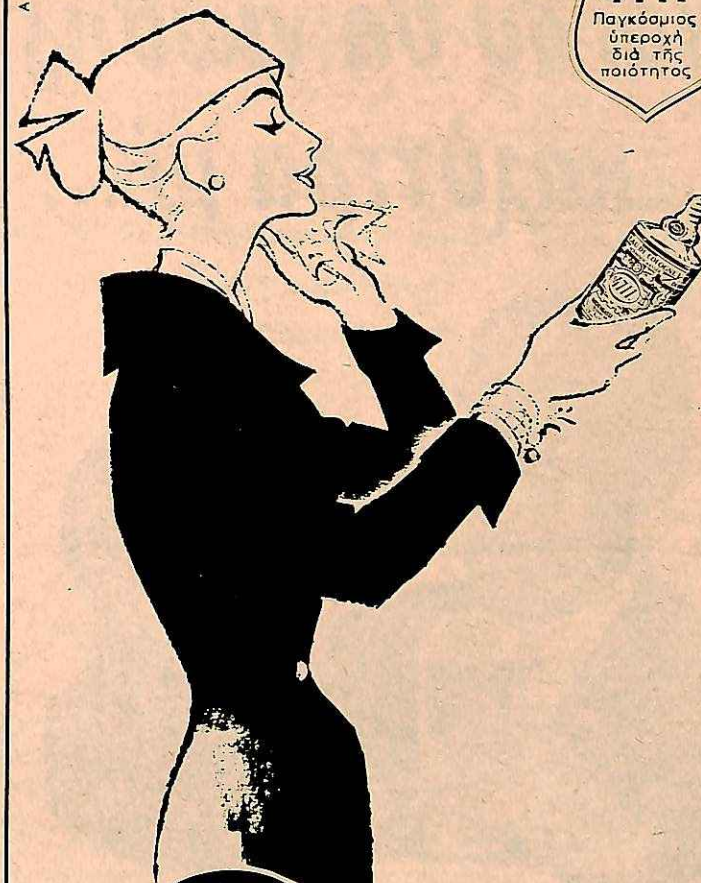
♦ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ δημοσίευσαν ήδη, όπως
θα είδατε, τα κείμενα που ήρθαν πρώτα
στον διαγωνισμό τους. Το δικό σας διε-
κρίθη μαζί με άλλα, δεν είχε, όμως, τέ-
τια σειρά, ώστε να δημοσιευθεί. Για το
μυθιστόρημα καταβάλλουμε κάθε προσπά-
θεια ώστε να ικανοποιή όλα τα γούστα.

Φιλική κριτική

Θά ήτο άσκοπον να επαναλά-
βω λόγια θαυμασμού και αγάπης
για τις «απαραιτήτες» μας πλέον
ΕΙΚΟΝΕΣ. Αυτή την φορά θα
μού επιτρέψης να ασχοληθώ με
τρία ζητήματα που νομίζω ότι
παίζουν κάποιο σοβαρό ρόλο διά
την περαιτέρω τελειοποίησιν του
καλύτερου ελληνικού περιοδικού,
των ΕΙΚΟΝΩΝ.

Και αρχίζω α) με το ζήτημα
του εξωφύλλου. Το επίκαιρο έγ-
χρωμο εξώφυλλο άσκει ψυχολο-
γικήν επίδρασιν μεγάλην εις τον
άγοραστήν των περιοδικών και
ιδιαίτερα των ΕΙΚΟΝΩΝ, που
κάνουν να του φαίνεται «αλόν»
το μισό λεπτό που θα χρειασθή
για να αφαιρέση τον μικρό, «αί-
μοχαρή» συνδετήρα τους. Τα μό-
να επίκαιρα εξώφυλλα των ΕΙ-
ΚΟΝΩΝ που θυμάμαι (κι αυτά
μαύρο-άσπρο) είναι παλιά, πο-
λύ παλιά —της «Μαργουλά» και άρ-
γότερα του Διγενή. Δεν μπορώ
να παραδεχθώ την ύπαρξιν έλ-
λείψεως τεχνικών μέσων και κα-
ταλλήλων καλλιτεχνικών φωτο-
γραφιών.

β) Έρχομαι να επαινέσω την
προσπάθειά σου να καταστήσης
γνωστούς εις τους «πολλούς» τους
Έλληνες καλλιτέχνες (συγρά-
φους, γλύπτες κλπ.). Στόν τομέα
δμως ειδικά αυτόν έχεις ελλείψεις.
Λείπει ένα τεχνοκριτικό σημείωμα
ποιότητας και μία μόνιμος στήλη
νέων, αφορώντων την κίνησιν των
ελαστικών τεχνών. Μη μου πης
ότι τούτο θα έπαφρη δυσκαμψία
στην σύνταξιν των ΕΙΚΟΝΩΝ.
Πώς δεν συμβαίνει τούτο με την
θεατρική σελίδα; Έξ άλλου οι
ΕΙΚΟΝΕΣ, σαν άγγελιαφόρος
της ελληνικής ζωής στο έξωτε-
ρικό, πρέπει να είναι πλήρεις και
σ' αυτόν τον τομέα. γ) Και πε-
λευταίον. Προσφέρεις μία απο-
γοήτευσιν διαρκώς στους φίλους,
τους αληθινούς φίλους των σπόρ.
Σε βλέπω να απορησ! Δεν θα έ-
πρεπε. Διότι 1) Πού είναι η
στήλη του κ. Γιμάλη (ή τόσο
άνεπαρκής); 2) Γιατί δεν κάνεις

4711
Veritable
EAU DE COLOGNE

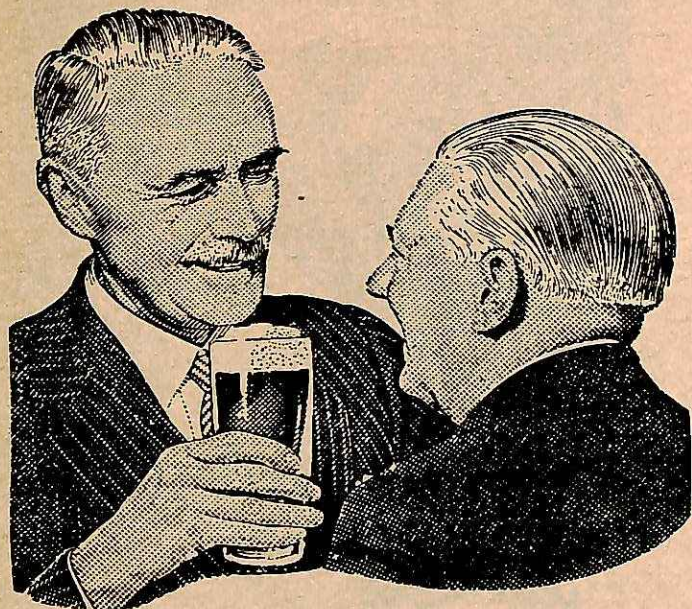
Το ζωογόνο και άπαράμιλλον
άρωμα της εξασφα-
λίζει στους άνδρες
και στις γυναίκες ι-
δεώδη δροσιά. Ή
δροσιά που άνα-
δίδει το μανδήλι
σας, ο λαιμός ή
το χέρι σας, σας
παρέχει αυτοπε-
ποίθησι και χαρά
για τη ζωή.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ.

4711, COLOGNE SUR RHIN
ETIQUETTE BLEU-OR

Και σύ θα νιώθεις καλύτερα μέ...

ΦΙΕ

Η μύρα περιέχει 50 ωφέλιμα συστατικά και τη Βιταμίνη Ρca που ξανανιώνει τον οργανισμό.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΣΤΑΡ με τα γατίσιμα μάτια, όπως έχουν αποκαλέσει την Τζην Σίμmons, βρίσκεται πάντοτε στην πρώτη σειρά του διεθνούς καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος με τις επιτυχείς κινηματογραφικές εμφανίσεις της. Στην χαριτωμένη πόσα του εξωφύλλου μας λανσάρει την τελευταία τουριστική μόδα, τα βενετσιάνικα καπέλλα. Φωτογραφία εξωφύλλ. LEN SIRMAN

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται 9-12 και 5-7 ως και επί συνεντεύξει. Χαρίλαου Τρικούπη αριθ. 113 Τηλέφ. 613.610.

Το περίφημο γαλλικό πλεκτό Korrigan - Sesur, άνδρικά και γυναικεία. Φοδότες παριζιάνικες Tergal. Φουτανάκια παιδικά 2-10 ετών, του γαλλικού εργοστασίου CARABI. Α. ΚΑΖΗΣ, 15 οδός Βουλής, 1ος όροφος.

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

μίαν προσπάθειαν ίνα δ' ενός σου ρεπορτάζ εκθέσης την σύγχρονον αθλητική μας κατάσταση στους «φιλάθλους» που υπολογίζουν μόνο το ποδόσφαιρο και τον στίβο;

Γνωρίζει η ελληνική νεολαία, άραγε, ότι ελληνική όμως ξιφασκίας π.χ. έχει να λάβη μέρος σε 'Ολυμπιακούς Αγώνες από το 191...;

Θα μου πής ότι τα ευγενή σπόρ, όπως η ξιφασκία, ή ιππασία και τα τόσα άλλα, είναι απρόσιτα στους «πολλούς». Νομίζεις ότι ο ΣΕΓΑΣ θα εξακολουθήσει να αδιαφορεί εάν θέσης υπ' όψιν του την κατάσταση, όχι υπό μορφήν κοσμικού γεγονότος;

Θα μου πής ότι για τέτια διαβήματα υπάρχουν οι καθωυτοί αθλητικοί εφημερίδες. Όμως το διασημώτατο από εδώ: Αυτά δεν είναι ποιότητες και αξιώσεων.

Έξ άλλου μην ξεχνάς ότι σου θέτω υπ' όψιν ένα θέμα στο οποίο θα μπορούσες να κινηθής, παρατώντας τα εξεζητημένα θέματα, όπως π.χ. «Γεγονότα στο Σαιν Τροπέ» ή «Δύο Μίκυ και δύο Τζέην» κλπ.

Σά κούρασα. Το καταλαβαίνω. Καταλαβαίνω, όμως, επίσης ότι είναι επιτακτική εθνική ανάγκη οι ΕΙΚΟΝΕΣ να τελειοποιηθούν όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Αποτελούν σχεδόν τον αξιολογότερον δημοσιογραφικόν μας παράγοντα στην διεθνή κοινωνία.

ΧΡ. Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
Αθήνα

♦ Η φιλική κριτική και οι υποδείξεις είναι πάντα ευπρόσδεκτες σ' αυτή την στήλη. Πολύ περισσότερο, μάλιστα, όταν μέσα από τις γραμμές τους διαφαίνεται μια τόσο προσεκτική παρακολούθηση του περιοδικού μαζί με ξεκαθαρισμένες απόψεις.

Κατερίνα Κοτέλνικωφ

Καθυστερημένα λίγο διάβασα στο υπ' αριθ. 199 τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ την πολύ ενδιαφέρουσα έρευνα του κ. Σάλλα Κολλάτου για το Μουσείο Θεάτρου. Με εκπλήξη όμως είδα να χαρακτηρίζεται η προτομή της 'Ελένης Παπαδάκη ως έργο της 'Οτέλ Κρίονς. Δνόματος, που εγώ τουλάχιστον για πρώτη φορά άκουω. Γνωρίζω πολύ καλά ότι η προτομή είναι έργο της γλύπτριας Κατερίνας Κοτέλνικωφ και δωρήθηκε στο Μουσείο Θεάτρου από στενή φίλη της καλλιτέχνιδος.

Η Κατερίνα Κοτέλνικωφ, που πέθανε το 1953, αφιέρωσε το πιο μεγάλο μέρος της δημιουργίας της στην ανάσταση της μορφής της 'Ελένης Παπαδάκη. Έτσι ώστε η ιστορία της μεγάλης τραγωδίας δεν κλείνει πιά με το δραματικό θάνατό της, αλλά συνεχίζεται στα γλυπτικά έργα της Κατερίνας Κοτέλνικωφ.

Νομίζω πως ήχει σαν τραγική ειρωνεία, η γυναίκα, που με τη σμύνη της στάθηκε μακριά από κάθε μάταιο θόρυβο, να στερηθεί και μετά το θάνατό της τουτό το μικρότατο σκεύος επιβίωσης, το όνομά της.

ΟΛΓΑ ΒΟΤΣΗ
Βόννη

♦ Άδελφια καθαρά τυπογραφική, εξ αιτίας και της σχετικής κακογραφίας. Η Κοτέλνικωφ έγινε 'Οτέλ Κρίονς. Το διαπιστώσαμε αυτό μετά την κυκλοφορία του περιοδικού όποτε ήτο πλέον άργα δι' ε παρόφθαιον. Για μία ακόμη φορά, λοι-

πόν, δε ψνεται ο δαίμων του τυπογραφείου.

Κουρδιστάν

Στο τελευταίο τεύχος σας, στο άρθρο σας για το Κουρδιστάν, ο συνεργάτης σας κ. Τέρος Πηλείδης γράφει πολλές ανακρίβειες, όπως π.χ. ότι το όρος 'Αραράτ βρίσκεται στο Κουρδιστάν, ενώ είναι γνωστόν όρος της 'Αρμενίας από αρχαιότητας εποχής, καθώς και η πόλις Βάν και η περιοχή της τας οποίας αναφέρει ο κ. Πηλείδης. Αυτά τα έχει μάθει στο δημοτικό σχολείο και θα μπορούσε να έβλεπε στην 'Εγκυκλοπαίδεια την πραγματική τους θέση. Θα μπορούσε να σας γράψω ακόμη περισσότερα για ένα τόσο λεπτό ζήτημα, το οποίον τόσο επλόκαυε χειρίσθη ο συνεργάτης σας.

ΣΕΡΚΟΣ ΜΑΝΟΚΙΑΝ
Αθήνα

♦ Νομίζουμε ότι έχετε απόλυτα δίκιο. Το Κουρδιστάν δεν έχει σίγουρα σαφώς καθορισμένα γεωγραφικά. Πάντως η ονομασία Κουρδιστάν μπορεί να δοθεί στην περιοχή που περιλαμβάνει μέρος του οροπέδιου του μικρασιατικού Ταύρου, κυρίως περί την λίμνην του Βάν στην Τουρκία και που συνεχίζεται γύρω από την λίμνη Ούσμιν (Ρουμύ) στην Περσία, καθώς και από την Μουράτ - σου (Ευφράτης) δυτικά, ως τα περσικά διαμερίσματα τα αρδεύοντα από τους ποταμούς μεγάλο και μικρό Ζάη προς τα ΝΑ, προς Βορράν δε ως το λεκανοπέδιο του 'Αράξου στον Κακάσο. (Μεγάλη 'Ελληνική 'Εγκυκλοπαίδεια, Τόμ. 15, Σελ. 68). Μέσα στη γεωγραφική αυτή περιοχή δύνανται, μαζί με άλλους, κατοικούν κουρδικοί λαοί, θίσκονται τόσο το όρος 'Αραράτ, όσο και η πόλις 'Ερίβάν, αλλά και η μικρή πόλις Βάν και η ομώνυμη λίμνη, για την οποία δεν γράφει ο συνεργάτης μας, αλλά αναφέρετε έσείς στην επιστολή σας. Σχετικάς χάρις της περιοχής του Κουρδιστάν δημοσιεύθηκε και στο αμερικανικό 'Εγκυκλοπεριοδικό «Newsweek» (τεύχος 8 'Ιουνίου 1959 - Σελ. 31). 'Ελπίζουμε να μην αμφιβάλλετε πιά για την ορθότητα του άρθρου μας.

Νοσταλγία

Από πέρονι που ήλθαμε στην πατρίδα «γνωριστικώς» και από τότε σάς διαβάζουμε τακτικά με μεγάλη χαρά. Σας ευχαριστούμε, γιατί μας κρατάτε κοντά στην αγαπημένη μας 'Ελλάδα με τα τόσο ωραία κείμενά σας. Λυπούμαι κατάκαρδα όταν διαβάζω πως υπάρχουν 'Ελληνίδες, που τις αξίωσε ο Θεός να πατήσουν στο χώμα της πατρίδος μας και φεύγοντας ξανά για την ξενιτειά γράφουν τόσο πικρόχολα λόγια για την μάνα μας. 'Αλλά αυτές δεν αισθάνονται 'Ελληνίδες, δεν είναι υπερήφανες για την καταγωγή τους, δεν είναι 'Ελληνίδες. Η περιφρόνηση είναι λίγη γι' αυτές. Αν είναι δυνατόν, έτσι και ένα εξώφυλλο τον μήνα να το αφιερώνετε στο ελληνικό τοπίο. 'Επίσης περισσότερα για την βασιλι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδικοί δι' έρευνας - πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων (ένοικιστοασίου, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεως ανηλικών, αναζήτησεω πραγμάτων υπό κατάσχασιν κλπ). Διεθνές Γραφείον Πληροφοριών «ΑΤΗΕΝΣ», Παρισσού 2 (πλατ. Κλαυθμόνος), Αθήνα, τηλ. 27.709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγραφται ή πολυτής ευδόκιμος δημοσία προσηρησία μας.

Καιρός για λίγη μουσική

Με το ΠΙΚ-ΑΠ της μουσικής τελειότητας

Garrard

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ ΑΕ
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 26.747-32.010 - ΑΘΗΝΑΙ

Το θαύμα του αιώνας!

OVERLAY

Διά την συντήρησιν και την ωραίαν εμφάνισιν τών παρκέττων και τών επίπλων.

Χωρίς κόπον, σύρματα και βενζίνες, τό σπιτί σας ξανανιώνει. Μιά επάληψις, λίγο τρίψιμο — και άμέσως τό παρκέ και τό έπιπλά σας λάμπουν.

Τό OVERLAY δέν γλυστρά γυαλίζει, καθαρίζει, δέν απορροφά την σκόνη και δέν άφινει άποτυπώματα, διότι δέν είναι λιπαρό, καί νερό νά πέση δέν τό βλάπτει.

Έπαναφέρει τό αρχικό χρώμα εις τό παρκέ και τό έπιπλά σας ενώ συγχρόνως τό προφυλάσσει από την υγρασίαν και τόν σκόρον του ξύλου.

Τό OVERLAY διαρκεί πολύ, συνεπώς είναι οικονομικώτατο ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ ΘΑ ΣΑΣ ΠΕΙΣΗ

Αποκλειστικός Αντιπρόσωπος διά την 'Ελλάδα:

ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ
Αιόλου 78 - Τηλ. 263 83

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΣΤΟΝ SCHWARZKOPF

την υγεία και όμορφιά τών μαλλιών σας.

Πόσο είναι ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΗ...

... που βρήκε τον τρόπο νάχη πάντα καθαρά και ωραία μαλλιά.

Και είναι τόσο εύκολο...

Με τό GLEMO τά μαλλιά μετά τό λούσιμο κτενίζονται δαυμάσια, παίρνουν μία φυσική γυαλάδα και εύωδιάζουν.

Τό GLEMO με τόν δαυμάσιο άφρό του καθαρίζει τελείως και δυνάμώνει τά μαλλιά.

Τό GLEMO περιέχει τά πλούσια συστατικά του φρέσκου αύγου, βιταμίνες, κυστίνη, λεκυθίνη και πρωτεΐνες.

Τό GLEMO σάς δίδει τη χαρά νά βλέπετε ωραία τά μαλλιά σας.

Χρησιμοποιήτε τακτικά τό Γ κ λ έ μ ο, Σαμπουν με αύγό και δά ένδουσιασθήτε με τά καταπληκτικά άποτελέσματά του.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Glemon Σαμπουν με αύγό
Προϊόν TETE - NOIRE

Ώραίο κτένισμα κάνει τὰ μαλλιά θελκτικά!

Βάζοντας λίγο VLOT στα μαλλιά σας τὰ κτενίζετε εύκολα και ὅπως θέλετε. Χωρίς νὰ κολλοῦν και νὰ λαδώνωνται τὰ μαλλιά σας εἶναι ὅλη τὴν ἡμέρα φρεσκοκτενισμένα. Διατηροῦνται ἐλαστικά και ἡ φυσική τους γυαλάδα σὰς κάνει ἐλκυστική. Μὲ ΦΛΟΤ ὥραίο κτένισμα, πού δαυμάζεται ἀπὸ ὅλους

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Ζωντάνια και δύναμη ταύρου
μέ **BOVRIL**

Τὸ **BOVRIL** εἶναι ἐκχύλισμα
βωδινού πλούσιο σὲ φυσικές
πρωτεΐνες και βιταμίνες.
(σιδηρον, βιταμίνες B₁, B₂, PP κτλ.)

1 κουταλάκι δαίνει

BOVRIL σὰν ρόφημα
BOVRIL μέσα στο φαγητό
BOVRIL στο σάντουιτς

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΡΕΣ

ΔΙΝΕΙ ΕΥΔΙΑΘΕΣΙΑ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

κή οἰκογένεια. Ἐμεῖς ἐδῶ στὴν
Ξενητεία ζοῦμε γιὰ κάτι τέττα κ'
εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀξιώσῃ
νὰ ἔλθουμε στὴν πατρίδα μας
γιὰ πάντα και τὰ παιδιά μας νὰ
ζήσουν και νὰ μεγαλώσουν σὰν
γνήσιοι Ἕλληνες.

A. A. MATRA-I-NOT
Dar Es Salaam — Tanganyika
Σὰς εὐχαριστοῦμε κ' ἐμεῖς γιὰ τὴ κα-
λὰ σας λύγια και χαρὸμαστε ἰδιαίτερα
πού μπορούμε νὰ γεμίσουμε τίς ὥρες σας
μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα. Νομίζουμε ὅτι
δημοσιεύουμε ἀρκετὰ τόσο γιὰ τὴν βασι-
λικὴ οἰκογένεια ὅσο και γιὰ τὰ ἑλληνικά
τοῖα.

Ἀνεξέλεγκτοι γάμοι

Ἀνέγνωσα εἰς τὸ ἐπ' ἀριθ. 203
πεύχος πού ἐγκρίθου ἱμῶν περὶ-
δικού και μὲ τίτλον «Ἀνεξέλεγκ-
τοι Γάμοι» ἄρθρον τοῦ κ. Θ.
Παπακωνσταντίνου ἐξ ἀφορμῆς
τοῦ ἐγκλήματος τῆς Κατερίνης,
θίγοντος, ὡς παρατηρεῖτε, μίαν
μόνον πλευρὰν τεραστίου κοινωνι-
κοῦ προβλήματος.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε, ἀφοῦ συγ-
χαρῶ τόσον ὑμᾶς, ὅσον και τὸν
συγγραφέα τοῦ ἐμπνευσμένου ὄν-
τως ἄρθρου, νὰ σᾶς δώσω πλη-
ροφoρίας πινας διὰ τὴν ἐξέλεξιν
τοῦ ζητήματος τῆς διὰ Νόμου
καθιερώσεως τοῦ προγαμίου π-
στοποιητικοῦ ὑγείας και νὰ σᾶς
παρακαλέσω ὅπως ἐντείνετε τὸν
ἀγῶνα σας ἐπ' αὐτοῦ διότι, ὡς
τὸ ἀντελήφθητε, ἀποτελεῖ ἐπιτα-
κτικὴν ἀνάγκην.

Τὰ παραδείγματα οἰκογενεια-
κῶν τραγωδιῶν και ἐγκληματι-
κῶν πράξεων εἶναι ἀναρίθμητα,
πολλαπλασιαζόμενα καθ' ἐκά-
στην. Προσπάθειαι περιστολῆς
τοῦ κακοῦ ἐσταμάτησαν ἢ ἀτετε-
λεσώθησαν, ἐνῶ οὐδεμίαν διαπα-
ρῆν ἢ παρεμβάσαν τοῦ κρατικοῦ
περιπολιцейμοῦ ἀπαιτοῦν.

Κατὰ τὸ τρίμηνον χρονικόν
διάστημα πού εἶχον τὴν τιμὴν νὰ
διευθύνω τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιει-
νῆς, μεταξύ ἄλλων ζητημάτων
προληπτικῆς ὑγιεινῆς, τῶν ὁποί-
ων ἔκριναν ὅτι ἐπεβάλλετο νομο-
θετικὴ ρύθμισις, ἦτο και Σχέδιον
Νόμου «περὶ ὑποχρεωτικοῦ προ-
γαμίου πιστοποιητικοῦ ὑγείας».

Εἰς τὸ σημῖον αὐτὸ ὁ ἐπιστολογρά-
φος παραθέτει ραδιοφωνικὴν τοῦ δι-
κλίου ἐπὶ τοῦ θέματος, γεννημένην τὴν
περίοδον τῆς ὑπουργίας του. Εἰς αὐ-
τὴν ἐτονίζετο μεταξύ ἄλλων ὅτι εἰς τὸν
τομέα τοῦ προγαμίου πιστοποιητικοῦ
ὑγείας δὲν ἔχομεν ἐπαρκῶς ὁργανωθῆ
και ὅτι ἡ ἐλλείψις αὕτη ἐπαυξάνει
τὸν ἀρκετὸν τῶν πασχόντων, δημιουρ-
γοῦσα παραλλήλως κινδύνους διὰ τὸ
μέλλον τῆς φυλῆς. Περαιτέρω ἐτονί-
ζετο ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ σύρριξ
ἀνευ προηγουμένης λαοικῆς ἐξετάσε-
ως διότι, εἴτε τὸ θέλει εἴτε ὅχι ἡ
φροντίρνας ζωῆ, πᾶσα σύρριξ ἔχει
ὡς κίνητρον τὴν τεκνοποιάν. Πλὴν,
ὅμως, ἡ διολογικὴ κατάστασις τῶν
γεννητῶρων ἐτέθη πάντοτε εἰς δευ-
τέραν μοῖραν. Εἶναι ὅπως περιέργον,
προσετίθετο, τὸ ὅτι ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος
φροντίζει διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐλ-
δῶν τοῦ φυτικοῦ και ζωικοῦ βασίλειου
δὲν λαμβάνει οὐδὲν μέτρον διὰ τὴν
βελτίωσιν τοῦ ἰδίου του γένους και
οὕτω ἡ ἀνθρωπότης ἐπιβαρύνεται μὲ
πληθὺς ἀσθενικῶν δημιουργούντων κοι-
νωνικῶν κινδύνους. Περαιτέρω ἐτονί-
ζετο ὅτι ὁ θεσμός τοῦ προγαμίου π-
στοποιητικοῦ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλα τὰ
κεκολλημένα κράτη και μόνον παρ' ἡ-
μῖν δὲν κατορθώθη εἰσέτι νὰ ἐπιβλη-
θῇ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργοῦνται
ἀναρίθμητοι οἰκογενειακοὶ τραγωδίαι,
χωρὶς νὰ ἔχομεν τὸ θάρρος, ἕκαστος
ἀπὸ τὴν σκοπιάν του, νὰ συμβάλλωμεν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ Σ.Ε.Λ. 11

γκρέκα

Kolynos

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιά ἐντελῶς
NEA ὁδοντόκρεμα
μὲ τελείως **NEA**
συστατικά, γεῦσι και

μεγαλύτεραν
προστασίαν

ἐκυκλοφόρησεν εἰς ὅλον
τὸν Κόσμον μὲ κατα-
πληκτικὴν ἐπιτυχίαν.

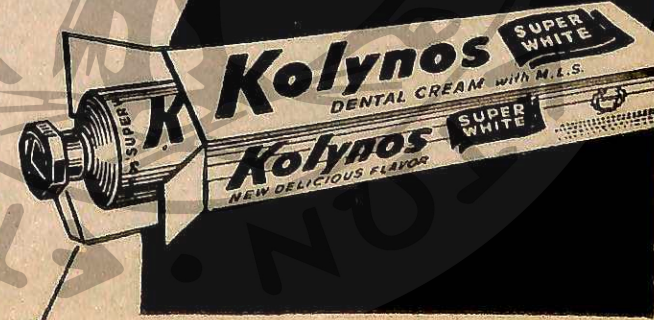
Πείραμα Petri-Dish

**Ἀποδείξεις τῆς ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΤΑ-
ΣΙΑΣ πού παρέχει ἡ ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΪΤ (Πείραμα Petri - Dish)**

Ἡ παραπλεῦρως εὐρισκομένη εἰκὼν δεικνύει
τὴν ἐν ἐργαστηρίῳ ἐπίδρασιν ἐπὶ δοκιμαστι-
κῆς πλάκῆς τῆς **ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΪΤ**, ἐπὶ καλλιεργήματος μικροοργανι-
σμῶν τοῦ στόματος. Ὁπὴ χαραχθεῖσα ἐπὶ
τοῦ καλλιεργήματος ἐπληρώθη μὲ **ΚΟΛΥ-
ΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ** (Εἰκὼν Νῦ 1) και
ἄλλαι ἐπληρώθησαν μὲ ἄλλας διεθνῶς γνω-
στὰς ὁδοντοκρέμας (Εἰκὼν Νῦ 2, 3).

Ἡ πολὺ καθαρὰ-περιοχὴ ἢ σχηματισθεῖσα
γύρω τῆς **ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ**
δεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς προστασίας τῶν
ὁδόντων κατὰ τῆς τερηδόνης. Αἱ ἄλλαι
ὁδοντόκρεμαι δεικνύουν τὴν ἀνεπαρκῆ
ἐπίδρασιν.

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΗΛΘΕ ΚΑΙ ΟΙ ΧΟ-
ροί άρχισαν νά φουντώνουν. Τό τσά-
σι πάλι στis δόξες του. Δίπλα
λοιπόν σ'αυτό τόσο μεγάλο και ώραία
τσά - τσά θα προστεθούν τώρα κι άλ-
λα δυό, που ήδη σ'το έξωτερο χα-
λουν τόν κόσμο. «Λας κλάσσες ντέ
τσά - τσά - τσά» ονομάζεται τό πρώ-
το και «Τσά - τσά - τσά ντέ λας Φέ-
ος» τό δεύτερο. Καί τ'αυτά παίζον-
ται από τόν Ραίη Μαρτίνο και τό νο-
τισαμερικανικό συγκρότημά του, έ-
χουν δε έγγραφη σ'τόν δίσκο VRG
202, τής «Όλυμπία».

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΛΑ-
σικής μουσικής και ιδιαίτερα γιά
τούς θαυμαστές του Μπετόβεν, θά
συστήσουμε έναν θαυμάσιο δίσκο
τής «Ντόντσε Γκραμοφόν», όπου έ-
χουν έγγραφη οι τρεις δημοφιλέστε-
ρες σονάτες του γιά πιάνο: «Η
«Μούνλνίτ» (Ύπό τό σελινόφως), ή
«Παθητική» και ή σονάτα «Αππασι-
ονάτα». Τά περίφημα αυτά έργα έκ-
τελούνται κατά τρόπο μοναδικό από
τόν Βίλελμ Κέμπφ. Όμολογουμένως

...που κυκλοφορούν

είναι από τις σπάνιες εκτελέσεις σέ
δίσκο. Μά και ο δίσκος 19087, τής
«Ντόντσε Γκραμοφόν», είναι εξαίρε-
τικά επιμελημένος και γραμμένος με
τήν υψηλότερη δυνατή πιστότητα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙ-
κού ελαφρού τραγουδιού θά αναφέ-
ρουμε δυό δίσκους απλούς τής «Φί-
λιπς», στους οποίους θά έχουν την
ευκαιρία ν' απολαύσουν τόν θαυμά-
σιο Γκυ Μπεάρ, σέ τέσσερις από τις
μεγαλύτερες επιτυχίες του. Ό πρώ-
τος δίσκος περιέχει τ'α «Μπάλ σέζ
ταμπορέλ» και «Σαντερναξέ». Θαυ-
μάσια και τ'α δυό, μελωδικά, χαρι-
τωμένα, αντιπροσωπευτικά γαλλικά.

(«Φίλιπς», BF 372478). Ό δεύτερος
δίσκος τ'α εφάμιλλα «Κ' όν έ μπιέν»
και «... ήλ ά πλός ντ' έν άν». («Φί-
λιπς», BF 372476). Καί τ'α τέσσερα
αυτά τραγούδια του Γκυ Μπεάρ εί-
ναι σήμερα από τ'α πιό πολυτραγου-
δημένα και αγαπητά στη Γαλλία.

ΚΙ ΑΛΛΑ ΔΥΟ ΩΡΑΙΑ ΓΑΛΛΙΚΑ
τραγουδάκια, με έναν άλλο διάσημο
τραγουδιστή: τόν Φίλιπ Κλαίη. «Λά
Γκαμπίγ» ονομάζεται τό πρώτο και
«Ζουλύ λά Ρούς» τό δεύτερο. Απο-
τελούν τις μεγαλύτερες επιτυχίες του
Φίλιπ Κλαίη. Δίσκος 45 στροφών, απλός, 372497
BF, τής «Φίλιπς».

ΕΙΧΑΜΕ ΠΗ ΚΑΠΟΤΕ ΟΤΙ Ο
Φράνσις Μπαίη, με την θαυμάσια
όρχήστρα του, γρήγορα θά κατα-
κτούσαν την επιτυχία. Ποιός δεν ξε-
ρει σήμερα τόν Φράνσις Μπαίη; «Έ-
δρύντοντ τοά - τσά - τσά» είναι ο
τίτλος ενός δίσκου του εξέντετ.
«Μούνγκλόν τοά - τσά» και «Τού
σίλουετς τοά - τσά» τ'α δνόματα τών
δυό πρώτων κομματιών. «Μιαμπα-
λου τοά - τσά» και «Τίρ λ' αίγκιγ
τοά - τσά» τών άλλων δυό. Τό τελευ-
ταίο μάλιστα μάς επιφυλάσσει και
μια έκπληξη...

Δίσκος 428171 PE, τής «Φίλιπς».

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ Η
μελλοντική ζωή είναι τό κύριο θέμα
τών ωραιότατων κομματιών που μάς
παίζει ο Πήτερ Κράουντερ. «Έντεν
κοντσέρτο» (Κοντσέρτο τής Έδέμ)
ονομάζεται τό πρώτο κομμάτι.
«Μπερντς όδ Παραντάιζ» (Πουλιά
του Παραδείσου) τό δεύτερο. Καί ά.
κολουθούν τ'α «Ωμοστ Παραντάιζ»
(Σχεδόν Παράδεισος) και «Φρόμ χή-
αρ του Ιτέρνιτς» (Απ' έδώ ως την
αιωνιότητα). Δεν βρίσκει συχνά κα-
νείς συγκεντρωμένες σ' ένα δίσκο
εξέντετ τόσες ωραίες μελωδίες και
τόσο ώραία παιγμένες.

Δίσκος 45 στροφών, εξέντετ, τής
«Μελοφόν».

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΜΙΑ
νύχτα στη Βενετία; Κάτι τέπιο ύ-
πόσχεται και τό επιτυγχάνει, ένας
δίσκος εξέντετ τής «RCA». «Μιά
νύχτα στη Βενετία», λοιπόν, με την
όρχήστρα Άρμάντο Τροβαγιόλι που
μάς παίζει τό «Όύνα νόττε ά Βενέ-
τσια», τό «Βενέτσια, λά λούνα έ
τού» (ή Βενετία, τό φεγγάρι και
σύ), τό «Βέτσια Έουρόπας» και
την «Λά Μπιοντίνα ίν Γκοντολέτα».
Περίφημα όλα και θαυμάσια παιγμέ-
να. Δίσκος εξέντετ τής «RCA».

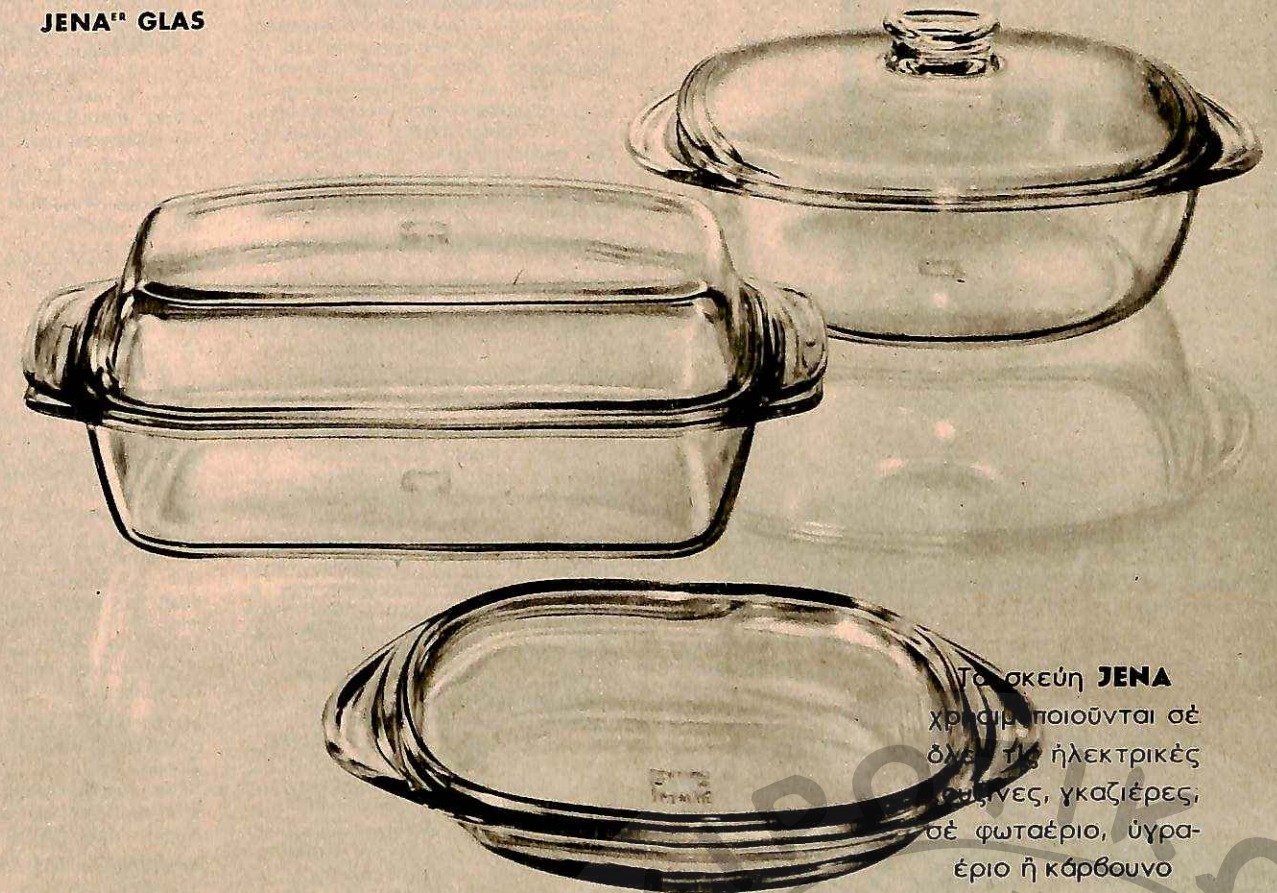
ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΑ ΚΑΙ
δυσκολώτερα, ίσως, στην κατανόη-
σή τους έργο του Μπετόβεν είναι ή
Μεγάλη Φούγκα ορ. 133. Στην άρ-
χή ή Μεγάλη Φούγκα άποτελούσε
τό φινάλε ενός άλλου κουαρτέτου, μά
πειδή άφ' ενός τό κουαρτέτο έπαιρ-
ε έτσι μεγάλο μήκος και άφ' έτέ-
ρου τό φινάλε αυτό ήταν ένα τέλειο
χι πλήρες έργο, άποσπάστηκε και
άπέκτησε την αὐτοτέλεια που έπρε-
πε νά έχη από την άρχή. Είπαμε
πώς τό έργο αυτό είναι δύσκολο.
Και πράγματι, άκούγοντάς το κανείς
γιά πρώτη φορά, δεν μπορεί νά πη
άν του άρέσει ή όχι. Προσέχει κυρίως
τή δύναμη, τό πάθος και την τόλμη.
Μά ο Μπετόβεν ήταν κυρίως φιλό-
σοφος κι αυτό φαίνεται όταν άκούση
κανείς τή Φούγκα του μερικές φορές
άκρίμην, όπότε και άποκαλύπτεται ό-
λο τό μεγαλείο της.

Τό έργο εκτελείται θαυμάσια από
τό Κουαρτέτο Έγχόρδων τής Βου-
δαπέστης (Τζόζεφ Ρόισμαν — Α' βι-
ολί, Ζάκ Γκοροντέσκυ — Β' βιολί,
Μπόρις Κρόιτ — βιόλα, Μίσα Σνά-
ιντερ — τσέλλο) και έχει έγγραφη
σ'τό δίσκο 409062 AE εξέντετ, τής
«Φίλιπς».

Ο ΚΟΜΜΩΤΗΣ ΤΣΟΚΑΣ

Έπανεήλθεν εκ Παρισίων ο γνωστός
κομμωτής τών Άθηνών Σ Π Υ Ρ Ι -
Δ Ω Ν Τ Σ Ο Κ Α Σ και, από τής
17ης τρέχοντος, επαναρχίζει τās
έργασίας του εις τό κομμωτήριόν
του (Παλαιών Πατρών Γερμανού 7,
τηλ. 32.126).

Περισσότερη χαρά - Λιγώτερος Κόπος !

Τα σκεύη **JENA**
χρησιμοποιούνται σέ
όλες τις ηλεκτρικές
συσκευές, γκαζιέρες,
σέ φωταέριο, ύγρα-
έριο ή κάρβουνο

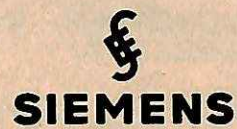
Χρησιμοποιείτε σ'τό μαγείρεμα τις διαυγείς ύάλινες
κατοσαρόλες και πιατέλες **JENA** που άντέχουν
στή φωτιά. Παρακολουθείτε τό μαγείρεμα χωρίς νά
σηκώνετε τό καπάκι και σερβίρετε κατ' εύδειαν από
τήν κουζίνα σ'τό τραπέζι. Καθημερινά ένα εύπαρου-
σίαστο γεύμα χωρίς διόλου κόπο και χάσιμο καιρού.

ΥΑΛΙΝΑ ΣΚΕΥΗ JENA ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
Τελείως διαυγή και κομψά — Πρακτικά και φθηνά

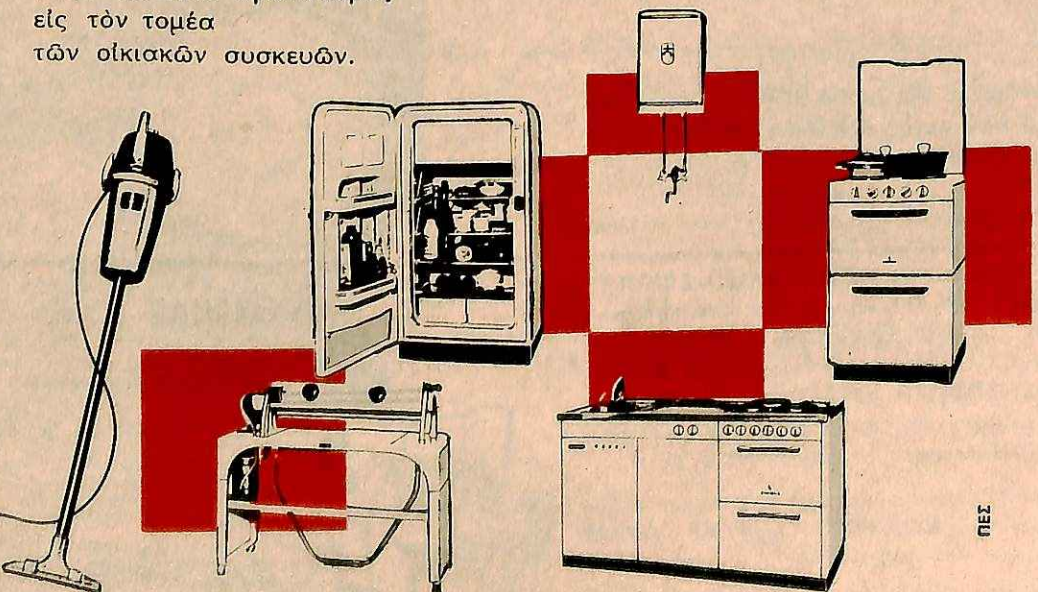
Πωλούνται εις όλα τ'α καλά Υαλοπωλεία

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ: ΟΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ "ΒΑΜΒΑΚΑ",
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΤΕΝΑ 8 - ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 38 - ΤΗΛ. 21.394 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΣΥΓΓΡΟΥ 2 - ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 119 - ΤΗΛ. 73.582 & 75.888

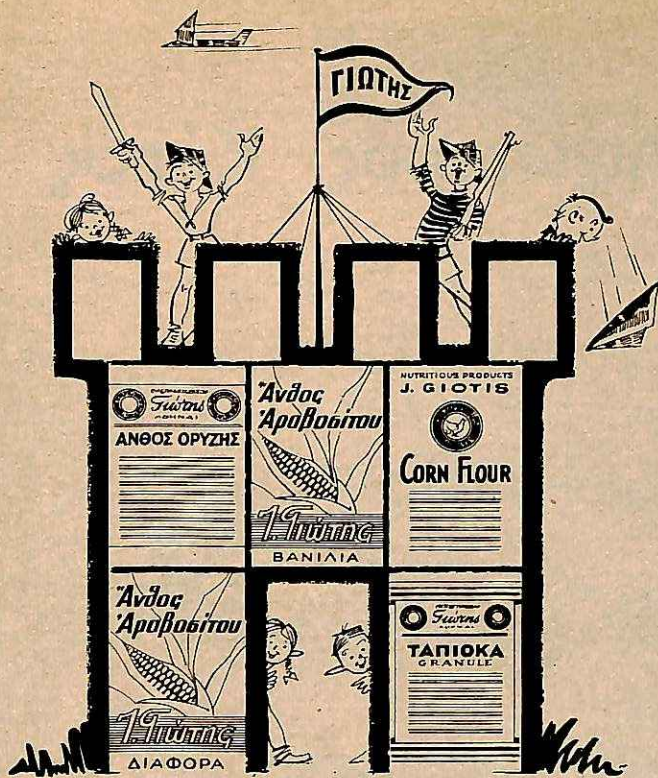

Κάθε πρόβλημα

Με τις ηλεκτρικές
οίκιακές συσκευές Siemens
σπίτι άνετο, πολιτισμένο,
πάντοτε καθαρό.
Μαγειρεία, ψυγεία
Θερμοσίφωνες, πλυντήρια,
ήλ. σκούπες, ήλ. σίδερα, θερμάστρες.
Η Siemens,
έγγυησις τελειότητας και άντοχής,
είναι πάντοτε πρωτοπόρος
εις τόν τομέα
τών οίκιακων συσκευών.

SIEMENS ΕΛΛΑΣ Η.Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Απορθητό φρούριο

της υγείας των παιδιών σας
οι μοναδικές παιδικές τροφές

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ **Ι. ΓΙΩΤΗΣ** Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΤΙΝΟΥ 3.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ σέ ένα

μαγευτικό φυσικό πλαίσιο

HOTEL DU LAC

Ξενοδοχειακά Έπιχειρήσεις
ΝΙΚΟΥ ΔΑΔΙΑΝΗ
Τιμαί Α' Κατηγορίας άριθ. τηλεφ. 46

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΝΟΤΙΕΣ 'Ακτές, Ρένος, Διηγήματα, Βιβλιό-παιλίο της «Εστίας», 'Αθήνα. Πριν από κάθε τι άλλο πρέπει να το δηλώσωμε απερίφραστα: 'Ανάμεσα στα 11 διηγήματα του τόμου που μάς παρουσιάζει ο Ρ. (= Ρένος 'Αποστολίδης) υπάρχει ένα άριστο έργο. «Το παιδί με το ξυλάκι» είναι μια εύτυχη σύζευξη εκείνου του άμεσου και άγριου κραδασμού που έκπορεύεται από το «Πίστομα» του Κωνσταντίνου Θεοτόκη, και ενός τελείως σύγχρονου και άγωνιάδους ήθικου προβληματισμού — αυτού του γεμάτου αντίνομίας προβληματισμού που άνετα κινείται στις κλίμακες του ό συγγραφέα και στα ύπολοιπα διηγήματα. 'Ασφαλώς, το διασκεπτικό στοιχείο καταλαμβάνει — και συχνά άσφυκτικά — το μεγαλύτερο χώρο στην πνευματική όντότητα του συγγραφέα — που δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το πρώτο ξεκίνημά του έδω και 14 χρόνια ήταν τό δοκίμιο — χωρίς, ώστόσο, να καταλήγει σε μονοκρατορία. Γιατί με τον άδρό, προσωπικό και έλλειπτικό λόγο του, ό Κ. Ρ. κατέχει τό δάρο να δημιουργεί εικόνες ύποβλητικές, ρωμολέες, άμεσες («Αυτός που βοήθει τον ξύπνο», ό «Κυρός και τό νήπιο» «Τό κλειδί»), όπου ή όξεία σκέψη συνφαίνεται μ' ένα στοιχείο μυστηριακό, με τό στοιχείο εκείνο που βασταί από τις ρίζες της ανθρώπινης μοίρας. Με τέτια πνευματική διάπληση δεν είναι παράξενο, πώς ό συγγραφέας δεν καταφεύγει στην καθημερινή ζωή για τό υλικό των διηγημάτων του, αλλά κυνηγάει με άγνωση τό μύθο, τό σύμβολο, την κρυμμένη έννοια, πίσω από τις παραστάσεις των αισθήσεων, τό γρίφο της λέξεως. 'Οχι, δεν είναι εύκολο για τον άναγνώστη αυτό τό βιβλίο, και στην άρχή 'ίσως πολλοί δυσκολευτούν να συμφιλιωθούν μαζί του. 'Αναμφισβήτητα, όμως, είναι ένα βιβλίο που άν τό περπατήση κανείς με κόπο, με προσοχή, χαμένος δεν θάβγει στο τέλος. 'Η άπόλαυση που θα του χάριση θα είναι καθαρή, πηγαία και άλυσμόνητη.

«ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΩΔΙΕΣ», Δημ. Σ. Σουτζου. 'Η μικρή ιστορία των άγώνων του νεότερου 'Ελληνισμού μέσα από τό πολυεπικό τραγούδι, 'Αθήνα, 1959. Πρωτότυπη και ώραία ιδέα είχε ό Κ. Δ. Σ. Σ. να συγκεντρώσει τά τραγούδια που ένέπνευσαν και ένθουσίασαν τους Νεοέλληνες σ' όλους τους έθνικούς άγώνες, από την περίοδο των 'Αγώνων της 'Εθνικής Παλιγγενεσίας μέχρι σήμερα. Τό βιβλίο του Κ. Δ. Σ. Σ., όπως σημειώνει στον πρόλόγο του ό Κ. 'Α. Καραντώνης, «...θα μάς παρουσιάσει, μέσα από τον καθρέφτη των έμβωτηρίων, τον ένθουσιώδη χαρακτήρα του Νεοέλληνα, που συνδυάζει τη λεβεντιά με τη γραφικότητα, την έξυπνάδα με τον λυρισμό, τό πείραγμα με την άφοσίωση σε ιδέες και ιδίως στην ιδέα του 'Εθνους».

«ΟΔΗΓΟΣ ΝΗΣΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ», 'Ιστορία, Μνημεία, Μουσείο, Σωτ. 'Ι. Δάκαρη, 'Αθήνα, 1959. 'Ενα ώραιότατο βιβλιαράκι εξέδωσε ό έπιμελητής άρχαιοτήτων Κ. Σ. Ι. Δ. για τό γραφικό και φορτωμένο με ιστορικές μνήμες νησί της λίμνης των 'Ιωαννίνων. 'Ενα μουσείο, άποτέλεσμα της άξιοσύστατης πρωτοβουλίας του σωματείου «Οί Φίλοι των 'Ιωαννίνων» (που είναι και ό έκδό-

της του οδηγού), άνοιξε μόλις πριν λίγους μήνες και δέχθηκε μέχρι στιγμής 10.000 επισκέπτες, γεγονός που άποδεικνύει πόσα και πόσα μπορούν να γίνουν σ' αυτό τον τόπο, και με πεινρά άκόμη μέσα, φτάνει να ύπάρξη ή καλή διάθεση. 'Ο οδηγός του Κ. Σ. Ι. Δ. κατατοπίζει πλήρως τον επισκέπτη όχι μόνο για τό μουσείο, αλλά και για την ιστορία και για τά διάφορα μνημεία του νησιού.

«ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ», Βασίλη 'Αλιφέρη, 'Αθήνα, 1959. Στο σύντομο πόνημά του ό Κ. Β. Α. κάνει εύγενείς σκέψεις έπάνω στη μοίρα της ανθρωπότητας, έπειτα από την χαλιναγωγή των τρομακτικών θερμωπυρηνικών δυνάμεων και τονίζει την άνάγκη πρωτανεύσεως του έλληνοχριστιανικού πνεύματος για τη σωτηρία της.

«ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΝΕΚΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ», Θεοδ. Γ. Κίρκασίου, 'Αθήνα, 1959. Βραχεία μελέτη — ανάπτυπο από την έπιθεώρηση ΕΛΛΑΣ - ΙΣΡΑΗΛ — για τη σημασία των άρχαιοτάτων χειρογράφων της Κουαμράν, που άνεκαλύφθησαν στα 1947 και θ' άποτελέσουν σπουδαία πηγή για τη μελέτη της ιστορίας του Χριστιανισμού.

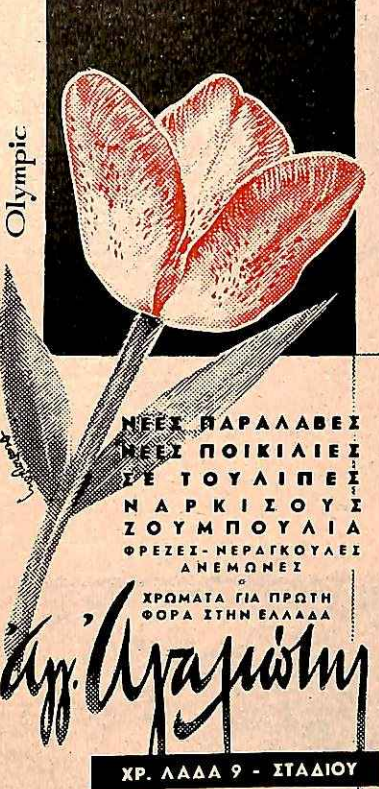
«ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΚΡΙΝΑ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Στεφανίας Καλού, 'Αθήνα, 1959. Σε παραδοσιακούς και όμοιοκατάληκτους στίχους τραγουδάει ή τρυφερή γυναικεία ψυχή της Κ. Σ. Κ., στα 58 σύντομα ποιήματα της συλλογής της, που πριν από 11 χρόνια είχε έπαινεθή από τον Φιλαδέλφειο Διαγωνισμό.

«Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟ-ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ Συμφώνου, Παλαιά ντε Σαγιό, Παρίσι, 1959. 'Ενα κατατοπιστικό έγχειρίδιο για τους σκοπούς και τη διάρθρωση της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας. ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ. ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΗ — ΠΑΤΡΑ-Ι-ΚΗ, άρ. 53, Σεπτέμβριος 1959 — ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ, όργανο του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας, άρ. 41, 'Ιούλιος-Αύγουστος 1959 — Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, Μηνιαία Οικονομική και Κοινωνική 'Επιθεώρηση, Τεύχ. 153, Σεπτέμβριος 1959 — ΔΙΕΘΝΗΣ, Δεκαεπενήμερη Σοσιαλιστική 'Επιθεώρηση, άρ. 51, 1 'Οκτωβρίου 1959 — Η ΑΛΗΘΕΙΑ, Γιοχάννεσμπουργκ, Τεύχη 167 - 168 169 - 170, 'Ιανουάριος - 'Απρίλιος 1959.

Ο Ε.Ε.Σ. ΚΑΛΕΙ

Ο 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός καλεί τας Κυρίες και Δεσποινίδας των 'Αθηνών, τας έπιθυμώσας να λάβουν πτυχίον 'Εθελοντού 'Αδελφής, να προσέλθουν εις τά Γραφεία της Διευθύνσεως 'Αδελφών μέχρι της 25ης 'Οκτωβρίου 1959 (όδός Μακένζυ Κινγκ άρ. 1, 9 έως 130 καθημερινώς) δια να έγγραφούν και παρακολουθήσουν τά σχετικά μαθήματα της νέας περιόδου. 'Ες γνωστόν, ή κοινωφελής εργασία του Σώματος των 'Εθελοντών 'Αδελφών Ε.Ε.Σ. δεν περιορίζεται εν πολέμω μόνον, αλλά είναι λίαν σημαντική και κατά την διάρκεια της ειρήνης, τόσο εις τας ύπερ της υγιεινής και κοινωνικής προνοίας προσπάθειας του Ε.Ε.Σ., όσον και δια την άπόκτησιν πολυτίμων άρχών νοσηλείας εις τας οικογενείας.

Βελβοί 'Οφανδίας

ΑΝΘΗ - ΣΠΟΡΟΙ - ΦΥΤΑ - ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΑ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

NEON
maidenform
ΣΟΥΤΙΕΝ

που προσφέρει τα περισσότερα για σας
TWICE-OVER SIX-WAY.
Στέκει ψηλά Στέκει στην θέση του.
Στέκει τέλεια. Θανμάσια λάσπια, πράγματα ιδιόμορφα.
Πώλησις χονδρική - λιανική
'Αποκλειστική αντιπροσώπεια
ΔΕΛΤΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

εις την διόρθωσιν του κακού. Καί συνεχίζει:

'Αποχωρήσας του ύπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, οδισασπικώς από 20 Δεκεμβρίου 1955, άφησα μεταξύ άλλων έκκερμών ζητημάτων και αυτό.

Δεν γνωρίζω διατί δεν έπετεύχθη ή προώθησις του ζητήματος και εις ποία έμπόδια προσέκρουσε. Δεν έπαυσα ν' αγωνίζομαι έκτοτε.

Παράλληλος πολλοί άλλοι συνάδελφοι και επιστήμονες άνελαβον άγωνα πρὸς έπιβολήν του μέτρου τούτου.

Συγκεκριμένως ό καθηγητής κ. Λούρος ύπηρεζε πάντοτε πρωταγωνιστής δια την λήψιν μέτρων σεύγονίας, ως πολύ προσφυώς την άποκαλεί.

'Εχετε δθεν παραστάτας του άγώνος σας αυτό, ό όποιος σας τιμά, όπως άλλως τε σας τιμά ή όλη προσπάθειά σας δια του εγκρίτου περιοδικού σας, ανωτέρας όντως πνευματικής στάθμης.

ΓΕΩΡ. Δ. ΚΑΤΣΑΦΑΛΛΟΣ
Βουλευτής Πειραιώς και Νήσων
τ. ύφυπουργός Κοινών. Προνοίας

Για την Κοζάνη

Κατ' άρχήν, ή δημοσίευση στις στήλες μιας έφημερίδος ή περιοδικού ένός κειμένου άπαιτεί τις γνώμες του ύπογράφοντος, όταν όμως αυτός συμβάλει να είναι και τακτικός συνεργάτης — όπως εν προκειμένο ό συνεργάτης σας INDEX — τότε προϋποτίθεται ότι τά γραφόμενά του έγκρίνονται από την σύνταξη του περιοδικού, πράγμα που έπιβάλλει την ύποχρέωση να δημοσιεύσετε τό γράμμα μου, άν έλάχιστη έπαρόρθωση στα όσα ό INDEX έγραψε στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού σας για την πόλη όπου ζω, «την άπύθανη Κόζανη».

Τόσα χρόνια που ζω έδώ δεν έχω άκούσει να χαρακτηρίζεται ή Κόζανη «Μικρό Παρίσι» από τους ντόπιους. Πληροφόρω άκόμη τον INDEX πώς ύπάρχουν και μερικοί Κόζανίτες που γνώρισαν τό Παρίσι και ύπηρεξαν άλλοι που τό γνώρισαν πολύ από μυστικά άπ' αυτόν, πράγμα που μπορεί να πληροφορηθή άν διαβάση μια τοπική ιστορία, όπου θα δη ότι οι Κόζανίτες, έδώ και εκατό χρόνια, ώργωναν κυριολεκτικά την Εύρώπη και άφηναν στις μεγάλες πρωτεύουσές της (Βιέννη, Βουδαπέστη κλπ.) βαθεία τά ίχνη της διαβάσεώς τους μέχρι και σήμερα. 'Ενας από τους μεγαλύτερους μαέστρους της Εύρώπης και του κόσμου, ό Χέρμπερτ Φόν Καραγιάν, είναι Κόζανίτης την καταγωγή, άπόγονος της οικογενείας Καραγιάννη. Θά μπορούσαν συνεχώς οι Κόζανίτες να περριφανευθούν για τά παραπάνω που γράφω, πράγμα όμως που δεν τό κάνουν.

ΕΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΣΑΣ

• 'Η χιονομυριατική παρουσίαση των «άνθρωπων» ένός τόπου δεν άποτελεί, σχεδόν κατά κανόνα, στοιχείο που φανερώσει κακές διαθέσεις του γράφοντος (κι' άκόμη περισσότερο δλοκλήρου του περιοδικού) για την περιοχή. 'Αντίθετα, πολλές φορές, κάτω από αυτό τό είδος κριτικής κρύβονται φιλικώτατα και αγαθά αισθήματα. Για μιάν άκόμη φορά μπορεί να λεχθή: 'Η ειρωνεία — άν είναι καλόπιστη — άξίζει περισσότερο από μιά ψεύτικη κοιλάνεια.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ

ΜΙΑ μόνον
ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ ΣΑΣ

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΜΕ **Κάμελ** ΒΑΜΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

General Camborne

Ο γεγαίος έλραλνγός Χαμωρόν μάς κρημιμένει και τον άνασολώνει με νοβελζιαν όταν βάρομεν με άλλα χρώματα και τά άποδελεματά μας είνε νιαύα. 'Όταν όμοις βάρομεν με χρώματα της «Ντινόν», άσφορέχομεν τον ευνεβριζμόν και διαλνρόμεν την άξιοωρεώειάν μας, διότι έρώτωνν άρεά, είναι φλννά και χαιρομεδα να τά δουλεύωμεν. 'Όποιος βαρη με τά θεία προϊόντα της «Ντινόν», ούδέποτε έλασσημνί.

Μωσδ.
μαδής του Πραυλιού
Λυμειών «ΒΕΡΝΙΧΡΕΜ»
Σωμράτους 53

ΑΡΜΟΣ

(Φωτ. Μεγαλοκοιτόμου)

‘Η συνάντησις τῶν δύο ἡγετῶν

ΘΕΡΜΗ ΧΕΙΡΑΨΙΑ ανταλλάσσουν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος καὶ ὁ τέως ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Κ.Α. στρατηγὸς Γ. Γρίβας, κατὰ τὴ συνάντησή τους στὸ «Ξενοδοχεῖο τῶν Ρόδων» τῆς Ρόδου, ὅπου ὡς γνωστὸν μετέβησαν τὴν περασμένη ἑβδομάδα γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἐξομάλυνση τῶν διαφορῶν τους. Ἡ στιγμή τῆς συναντήσεως τῶν δυὸ πρωταγωνιστῶν τοῦ κυπριακοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξε συγκινητικὴ — ὁ στρατηγὸς φίλησε τὴν δεξιὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀμέσως οἱ δυὸ ἄνδρες ἀγκαλιάστηκαν καὶ ἀντήλλαξαν ἀσπασμό. Οἱ συνομιλίαι, οἱ ὁποῖες ἀκολούθησαν, ἦταν μακρότατες.

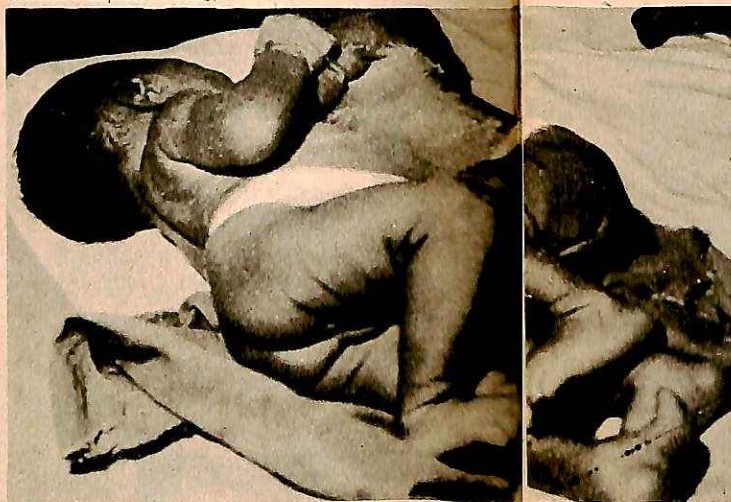
Τὰ μαννεκέν ἔκαμαν κ' ἐπίδειξη τροφίμων...

ΕΞΗ, ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ, χαριτωμένα μαννεκέν, πού πήγαν ἀπὸ τὴν Ἑλβετία στὸ Λονδίνο γιὰ νὰ ἐπιδείξουν διάφορα προϊόντα (ρολόγια, παπούτσι, κρασιά καὶ τρόφιμα) τῆς δημοκρατίας τῶν καντονίων, ἔρθηκαν τὴν εὐκαιρία ν' ἀπολαύσουν λίγη φθινοπωρινὴ λιακάδα στὸ γρασιδί τοῦ Χάυντ Πάρκ (ἄνω). Στὴν ἐκθεσὴ τῶν ἑλβετικῶν προϊόντων περιλαμβάνονταν καὶ ἐπιδείξεις μόδας. Ἐντυπωσιακὸ κρίθηκε ἕνα σύνολο γιὰ πλάξ, μὲ τὴν ὀνομασία «Ἡ θάλασσα» (δεξιὰ), φτιαγμένο ἀπὸ λιλὰ βαμβάκερο.

(U.P.I. Photo)

(London Express News)

(Mirrorpick)

↑ Ὁ μικρὸς μαέστρος

Ο ΔΙΕΤΗΣ Μάικελ Μαΐκιουλακ δικαίως κατέκτησε τὸν τίτλο τοῦ πιὸ μικροσκοπικοῦ μαέστρου τοῦ κόσμου, ἔπειτα ἀπὸ τὴ χαριτωμένη ἐμφάνισή πού ἔκανε στὴν 5ῃ Λεωφόρο τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐπικεφαλῆς μιᾶς μπάντας, στὴ διάρκεια τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 180ῆς ἐπετείου τοῦ θανάτου τοῦ κόμιτος Πουλέσκι. Πάνω ἀπὸ 100.000 Πολωνοαμερικανοὶ συμμετέσχον στὶς ἐκδηλώσεις εἰς μῆμην τοῦ Πολωνοῦ εὐπατρίδου μαχητοῦ τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας.

← Οἱ Σιαμαῖοι τῆς Νιγηρίας

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ περιστάτικὸ γεννήσεως Σιαμαίων, πού ἀγγέλλεται ἀπὸ τὴ Νιγηρία τὰ τελευταῖα χρόνια. Τὰ ἄτυχα αὐτὰ πλάσματα, ἐνωμένα ἀπὸ τὴν κοιλιὰ, ὑποβάλλονται τώρα σὲ ἐμπεριστατωμένη ἰατρικὴ ἐξέταση, γιὰ νὰ καθορισθῇ κατὰ πόσο εἶναι δυνατὸς ὁ χειρουργικὸς ἀποχωρισμὸς τους. Δὲν εἶναι ὅμως ἀπίθανο νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ἔχουν κοινὴ καρδιά ἢ συκώτι, ὁπότε δὲν ξεχωρίζουν.

(Paul Popper)

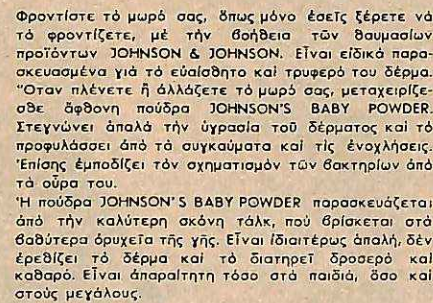

Ὁ «ἱπτάμενος δίσκος»

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ἀπὸ τὴ Ρωσία καὶ τὴν Κίνα, μαζί μὲ 8.000 ἄλλους ἐπισήμους προσκεκλημένους, ἐπεσκέφθησαν τὴν 20ῃ ἐτήσια ἀεροπορικὴ ἐκθεσὴ τοῦ Φάρνμπορω, πού ἀπετέλεσε τὸ μεγάλο γεγονός στὴν Ἀγγλία, λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογές. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου περιεργάσθησαν μὲ προσοχὴ τὸν βρετανικὸ «ἱπτάμενο δίσκο», πού ἐτοιμάζεται νὰ ἐκτελέσῃ μιὰ θεαματικὴ ἐπίδειξη.

(Paul Popper)

BABY POWDER, BABY SOAP, BABY OIL, BABY CREAM

Johnson & Johnson

Δρχ. 7,65

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

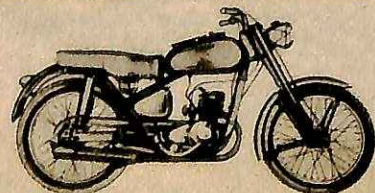
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

PRZEMYSŁOWA 26, Βαρσοβία, Πολωνία
Ταχ. Θυρίς: 365
Τηλεγραφήματα: MOTORIM, Βαρσοβία

MO 6 125 CC
'Εξαιρετική ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ
'Εμπιστευθήτε το
Χαμηλαί τιμαί

Διό περισσότερας λεπτομερείας παρακαλεῖτοθε
νό Ελθετε εἰς ἐπαφήν με τήν

ΠΟΛΩΝΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ
Ἐμπορικόν Ἀκόλουθον
Πατριάρχου Ἰωακείμ 5^ο
Ἀθήνα

ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΗ ΕΝΑ ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ μηνὸς διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ Α΄ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν —μὲ συμμετοχὴν διὰ πρώτην φορὰν καὶ γυναικὸς δικαστοῦ— μία δίκη, ποὺ ἀπεκάλυψε ὅτι, παρὰ τὴν κατάρτησιν τῶν οἰκόν ἀνοχῆς, ἀκόμα ἐῖς τὴν χώραν μας καὶ ἀποδίδει τὸ ἐπονεϊδιστὸν ἐμπόριον τῆς λευκῆς σαρκὸς. Ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν ἕνας συστηματοκὸς σωματεμπορὸς (τύπου συνδικατικοῦ «ἀγανακτικοῦ»), ἕνας διεστραμμένος μαστρωπὸς καὶ δύο «κυρίαί», ἐπὶ προαγωγῇ εἰς πορνείαν καὶ σωματεμπορίᾳ εἰς βάρος μιᾶς ἀνήλικου νέας, ποὺ εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑπέρτηρα...

Ἡ δίκη ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν ὀρθότητα τοῦ ἀξιωματοῦ ὅτι διὰ τὰ μειωθῆναι τὸ ποσοστὸν τῶν ἐπιδιοδεμένων εἰς τὸ «ἀρχαιότερον ἐπὶ πάγῳ» — ὅπως ἔχει ἀποκληθῆ ἡ πορνεία — πρέπει να πληγῶναι μὲ αἰματηράν αὐστηρότητα οἱ στρατολόγοι τοῦ νοῦ. δηλαδή οἱ ἔλαειοι ἐκείνοι τύποι ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ φάρμακα θυμῶνα μέσα ἀπὸ τὴν μεγάλην δεξαμενὴν τῆς πτωχείας καὶ τῆς ἀφελείας καὶ ποῦ ζοῦν ἀνέτως ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως των. Διότι σπανίως μία νέα ἐκλέγει ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τὸ ἐπιγύγῃα τῆς πόρνης, χωρὶς νὰ ἐξουθεῖνῃ εἰς τοῦτο ὑπὸ κάποιον ἄλλον. Αἱ γυναῖκες, ποῦ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐλαστικοὶ εἰς τὰς ἐννοίας των, ἀλλ' ἔχουν ἀκολουθεῖν τὴν ὁδόν, ἐκ τῆς ὁποίας δυσκόλως δύνανται νὰ ἐκφύγουν, εἶναι συνθεῖς θύματα, αἰχμάλωτοι καὶ δοῦλοι ἐνὸς ἐκμεταλλευτοῦ. Καὶ αὐτὸς πρέπει να πλησσοῖται μὲ ἀνηλεῆ αὐστηρότητα.

Ἡ πολιτεία, μετὰ τὸν νόμον 3310 τοῦ 1955, κατήργησε τοὺς οἴκους ἀνοχῆς καὶ ἐπῆραε καλῶς. Ἡ κατάργησις τῶν ὁμῶς ἦτο ἓνα μέτρον περιωρισμένης ἀποδόσεως. Τὸ παλαιὸν σύστημα ἐλέγχου τῆς πορνείας ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, ὠνομάζετο «διακανονιστικόν» καὶ διειπτετο ὑπὸ τοῦ νόμου 3032 τοῦ 1922. Κατ' αὐτὴ ἡ πολιτεία θεωρεῖ τὴν πορνείαν ἐπίσημον ἐπάγγελμα, καταγράφει τὰς ἀκούσας τοῦτο γυναῖκας, τὰς υποβάλλει εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐξέτασιν καὶ θεραπείαν, ἐπιτρέπει τὴν ὁμαδικὴν ἀσκασίαν τοῦ ἐνὸς τῶν «οἰκῶν ἀνοχῆς», εἰσπράττει ἀπὸ αὐτοῦς φόρους κλπ. Διὰ τοῦ νέου νόμου κατηργήθησαν ὅλοι οἱ οἰκοὶ ἀνοχῆς (ἀνερχόμενοι εἰς 440), ἀπογορευθὲν ὁ ἀτομικὸς ἐταρισμὸς εἰς γυναῖκας κατὰ τὸν 18 ἔτων καὶ ὁ ὁμαδικὸς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ ἐπεβλήθη εἰς τὰς χαρακτηρημένους ᾗδη «κοινὰς» γυναῖκας ἡ ὑποχρέωσις ὅπως παρακολουθοῦν τὴν κατὰσασιν τῆς ὑγιείας τῶν καὶ ἀποδεικνύουν τὴν μεριμνὰν τῶν αὐτῇ εἰς τὰς οἰκείας ὑγειονομικὰς ἀνάγκας.

“Εννοείται ότι ο νόμος αυτός (αντιστοιχίους του οποίου έχουν ψηφίσει ήδη άνω των 40 κρατών, βάσει διενδου συμβάσεως του Ο.Η.Ε.) βάλλεται συστηματικός από τής εφαρμογής του υπό διαφθορά, με έπιχειρήματα κατὰ το μάλλον ή ήττον άβάσιμα ή δευτερευόντως αξίως — όπως, επί παραδείγματι, ότι έπρόκαλεσε αύξηση του έριθμου των έταίριζόμενων νυναικών ή ύψωση του ποσοστού νοσηρότητας έξ άφροδίσιων νοσημάτων κλπ. Βασικός όμως αί έπικρίσεις αυτές αποτελούν πρόσχημα, όστιθεν του όποιου κινούνται όχι άπολύτως καθαρά συμφέροντα, πού καταρβώνουν νά έπιτρατεύουν και καλοήστους συμμάχους.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότητα...

Η πραγματικότητα όμως είναι άλλη. Ο έγκλεισμός των άστεγων γυναικών εις οίκους άνοχής απέτελε μάλλον τιμωρίαν των, παρά ύγειονομικόν μέτρον. Αυτή τουλάχιστον υπήρξε ή άφετηρία του. Άλλά και ως ύγειονομικόν μέτρον δεν απέδιδε πολλά πράγματα. Διότι αι φανεραί άσμεναι γυναικες, τών οποίων ο αριθμός κυμαίνεται εκάστοτε εις την 'Ελλάδα γύρω από τας 1.300, απέτελε ήλächιστον ποσοστόν εν συγκρίσει προς τας κρυφίας έταιριζόμενας, αι οποίαι διέφευγον τόν έλεγχον και αι οποίαι ύπολογίζονται εις 80.000. Και αυτόν όμοιον τών όλγων σχετικώς γυναικών ή Ιατρική εξέτασις δεν ήτο δυνατόν να διεξάγεται ικανοποιητικώς και τούτο έχει αναγνωρισθ ή διεθνώς. 'Επί πλέον, ο «δικανονισμός» — άστυνομικόν ύσαστικόν μέτρον — αυξάνει τόν αριθμόν των κρυφίας έταιριζόμενων, αι οποίαι τρέμουν τόν στιγματισμόν και τας έκ τούτου γνωστας συνέπειας.

Δεν ένδείκνυται, λοιπόν, ή άναφορά του χρεωκοπημένου από μακρόν «διακανονιστικού συστήματος». Άλλα, ούτε έπαρκε ή κατάρχιση του διά τήν θεραπεία, έν τό μέτρο του δυνατού, τήν μεγάλην πλήξη. Χρειαζέται, προσθέτως, έξοντωτική διάοις τών έλεινών ύποκειμένων, τά όποία έχουν ως έπάγγελμα τήν δημιουργία διαρκώς νέων πορών και τήν εκμετάλλευσήν των. Η «τεχνική», τήν όποία ακολουθούν οι τύποι αυτοί (πού ες τήν γαλλικήν άποκαλύπτει τήν εθνητιστική «υποστηρικτική» και ες τήν ελληνικήν αρλόχ «υνατάζήδεα»), είναι διεθνώς εφαρμογής και σχεδόν στερεότυπος. Τά πλάσματα, όμως, πού πύπτουν θύματά της, δεν έχουν τήν πείρα και τήν γνώση διά ν' αναγνωρίσουν έξ αυτής από τήν άρχή τό κάθαρμα και νά διαφύγουν τόν κλοιόν του.

Ὁ «νταβατζής» εἶναι συνήθως ἀγοραῖως συμπαθητικὸς καὶ φροντίζει νὰ ἐμφανίζεται καλοντυμένος. Διαλέγει κυρίως τὰ θύματά του μεταξύ τῶν

νεανίδων, αἱ ὁποῖαι συνάξουσιν εἰς τὰς λαϊκὰς αἰθούσας χοροῦ ἢ εἰς τὰς λαϊκὰς ἐορτὰς ἢ τὰς πλεῖσται ἀκόμη καὶ εἰς τὸν δρόμον. Πρόκειται συνήθως περὶ κοριθίων, ποὺ ἔχουν πολλὰ ἀνόητα ὄνειρα ἢ ἐπαθὺν πρόσφατον ἐρωτικὴν ἀπογοήτευσιν ἢ ἐξερπτεύουσιν ἀπὸ τὴν πατρικὴν οἰκίαν διὰ ν' ἀποψύχουν τὴν μονοτονίαν τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐργάζονται ὡς ὑπηρετίαι καὶ δὲν εἶναι φυσικὰ ἐνθουσιασμέναι ἀπὸ τὴν δουλειάν των. Ὁ ἐπαγγελματίας «ἀγαπητικός» τοὺς ὁμιλεῖ περὶ ὕψηλιν σχέσεων, τοὺς ἐμφανίζει ὡς ἄνθρωπος μὲ ἰσχύιν καὶ τοὺς ὑπόσχεται πολλά:

‘Ο κύριος ἥρως τῆς προσφάτου δίκης ἐγνώρισε τὸ ἀτυχὲς θῦμα τοῦ εἰς τὸν δρόμον, ἐνῶ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸν κινηματογράφον εἰς τὸ σπίτι ὅπου ἐργάζεται. Προσέφρασε τὰς «προστατεῦσαι» ἀπὸ τὰ περάγματά μερικὴν νεαρῶν, τῆς συνειστήσῃ αἱ πρωτοπυγμαῖδες καὶ ἀσῆτην κινηματογράφου, τῆς εἰπεν ὅτι εἶναι καὶ φωτογράφος καὶ ὅταν ἀντελήφθῃ ὅτι ἡ ἀνόητος μικρὰ εἶχε μανίαν μὲ τὸν κινηματογράφον τῆς εἶπεν ὅτι ἡμπορεῖ νὰ μεσολαβήσῃ—λόγῳ τῶν καλλιτεχνικῶν γνωριμιῶν τοῦ— διὰ νὰ παῖξῃ εἰς μιαν ἑλληνικὴν ταινίαν. ‘Απὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ θῦμα ἦτο ἀρχιμάλωτον.

Δεύτερος καὶ τρίτος σταθμὸς

Ἡ γυναιμία μετεβλήθη εἰς δεσμόν. Ὁ ἑλεεινὸς τύπος ἀπέσυρε τὴν μικρὰν ἀπὸ τοῦ σπίτι, εἰς τὸ ὅποιον ἐργάζετο, τὴν ἐγκατέστησεν εἰς ἡν ἐνοχοποιεῖται καὶ τὴν ἔκαμε γυναικὰ τοῦ ἐν ὧνι προσεσχέου νομιμοποιήσεως τοῦ δεσμοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ δευτέρου καὶ ἀποφασιστικὸς σταθμὸς τῆς διεθνῆς ἀκολούθημένης τεχνικῆς. Ὁ τρίτος εἶναι ἡ «ἐκδόσις». Κάποιαν ἡμέραν—ἐνίστε καὶ τὴν ἐπομένην ἀκόμη—ὁ «νταδότης» ἔρχεται πολὺ συστοργημένος. Ὅμιλεῖ περὶ μεγάλων, ἀλλὰ παροδικῶν οἰκονομικῶν δυσχεριῶν, περὶ κινδύνου να φυλακισθῇ καὶ περὶ ἀνάγκης θυσιῶν. Πρέπει νὰ ἐργασθῇ—λέγει εἰς τὸ θύμα τοῦ—ἕως ὅτου ἐνασπώσωμε καὶ σὲ παντρεφτῶ. Καὶ τοῦ δίνει νὰ καταλάβῃ τὴν ἀκριβῆς ἐννοίαν...

Τὸ θύμα κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀντίδρα· Ἐλάχισται εἶναι αἱ γυναῖκες ἐ-
κείναι ποὺ πάσχουν ἀπὸ τὸσπν ἤθικην παραφροσύνην, ὥστε νὰ τὰς ἔλκῃ
αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ ἐπονεῖσθαι ἐπάγγελμα. Καὶ ἐδῶ ὁ «ἐναθδατῆς» ἀνα-
πτύσσει ὀλην τὴν εὐλγαντίαν του καὶ τὸν δύναμιόν του. Ὅμιλε περὶ
κατανοήσεως, περὶ προσωρινῆς βυσιᾶς, περὶ μεγάλης ἀποδοτικότητος, πε-
ρὶ γάμου. Ἐὰν τὸ θύμα τὸν ἔχη ἀγάπησει καὶ εἶναι χαμηλῆς διανοητικῆ-
της — ὅπως συμβαίνει συνήθως — συγκατατίθεται. Ἄν ἐξακολουθῇ ν'
ἀρῆται, τίθενται εἰς ἐνέργειαν τὰ μεγάλα μέσα: ἡ κτηνὼδες καὶ τρομο-
κρατικὴ δία, ὁ ἐκφοβισμὸς μὲ φανταστικὸν κινδύνον, ἡ νάρκωσις καὶ δι-
μουργία τετελεμένων γεγονότων διὰ διαπιστώσεως ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ θύ-
ματος ὅτι κατελύθη ἡ ἀποκλειστικότης τοῦ δεσμοῦ κλπ. Ἔτσι συντρίβεται
τελίκως ἡ δύναμις ἀντιστάσεως τῆς νεαρᾶς γυναίκας, ἡ ὁποία γίνεται πλέον
ἔρμαιον τοῦ καθάρματος.

Και αρχίζει ο τέταρτος σταθμός της διεθνώς χρησιμοποιούμενης τεχνικής, που αποτελεί και τον στρατηγικών σκοπών της όλης έπιχειρήσεως ή εκμετάλλευσis. Το θύμα εγκαθίσταται εις ένα στίπκι και εκεί του προμηθεύει πελάτας εκείνος που το ήγρεσε ή άλλος συνεργάτης του γνωρίζων καλύτερα την «πίτσαν». Αι εισπράξεις ενεργούνται από των πρώτων ή τον δεύτερον και διανέμονται, εις δέ το θύμα δίδονται ψιχία διά την συντήρησιν του και την ενδυσμωσίαν του. 'Ο «νταβατζής» ποτέ δέ τον συζή με την «ποσταταμένην» του, διά ν' αποφύγη την δίωξιν επί μαστωρώτι.

Ουδέμια σκληρότης θα πρέπει να θεωρηθή υπερβολική, προκειμένου να εκκρίσθῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἐπάγγελμα τοῦ «ὑποστηρικτοῦ». Διότι διττὴ θὰ εἶναι ἡ κοινωνικὴ ἀφέλεια: Πρῶτον, θὰ μειούται σταθερῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ποὺ ἐξωθούνται εἰς τὸν ἐταιρισμὸν, δηλαδὴ θὰ μειωθῇ ἡ ἔκτασις διὲς ἐπιδόσεως, ποὺ ταπεινίει τὴν γυναικὰ καὶ ἐκχυδαίζει τὸν ἄνδρα. Καὶ δεύτερον, θὰ ἐκλείψῃ ἕνας ἀπαράδεκτος καὶ ἐξοργιστικὸς παρασιτισμὸς. Εἰς ἀλλήλια ἡ πορνεία. Ὡς ἀπολαμβάνη, τοῦλάχιστον, τοὺς θλιβεροὺς καρποὺς τῆς ἐκείνου ποῦ ὑφίσταται τὴν ἐφαλτικὴν δοκιμασίαν της...

Και κοινωνικοί και ήθικοι και ανθρωπιστικοί λόγοι επιβάλλουν ν' αντιμετώπιση ή πολιτεία με θερμοκαυτήρα την πληγήν της σωματεμπορίας. Καί άρχη πρέπει νά γίνη με την λήψιν διοικητικών μέτρων (έκποσις και έγκλεισμός εις στρατόπεδον εργασίας) εις βάρος των γνωστών ήδη εις την άστυνμίαν και υπότροπων «ναταβιζήδων», οι οποίοι δύνανται ελπίσαι. Έκτος εάν εν τοιούτων μέτρων εξέγερση μερικής εύαισθητός συνειδήσεως, οι οποίοι ένθυμούνται την δημοκρατίαν και τας άτομικας έλευθερίας μόνον όσάκις πρόκειται νά επωφεληθούν αυτών τά παντός είδους καθάρματα.

Θέλετε νά φαίνασθε πολύ πιό χαριτωμένη και νά έχετε παντού έπιτυχία; Προσέξατε τήν έπιδερμιίδα σας και διατηρήσατε τό δέρμα σας δροσερό. Τά σπαράκια τά μαύρα μιμπικία και οί άνοικτιό πόροι καταστρέφουν τήν ώραία σας έμφάνιση. Άπαλλαγτή λοιπόν γρήγορα από δέμας αútές τίς άνωμαλίες, μεταχειριζόμενες τήν Κρέμα ήμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ πού δά εξαφανισή άμέσως όλες τίς μικροσταλέιες τίς έπίδερμιδος και δά σας χάριση ένα δροσερό και βέλουδινο δέρμα. Δοκιμάσατε άμέσως σήμερα τήν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ ήμέρας.

PHILCO

*Ἡ Κορὴ τῶν ψυχῶν
ὁδὸς τοῦ κόσμου!!*

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 51^α - ΤΗΛ. 26-716

Ένώπιον της άγχονης:

Η ΑΜΝΗΣΙΑ

Η ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΗ ΔΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΠΟΝΤΟΛΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Η άγχονη είχε στηθή, στις 16 Οκτωβρίου, στην Άγγλία, για ένα έγκλημα που συγκλόνισε την κοινή γνώμη. Κ' ενώ, την τελευταία ώρα και παρά την άρνηση του καταδικασθέντος, οι συνήγοροί του ήσκησαν έφεση, ή «περίπτωση Ποντόλα» συζητείται σ' όλη την Άγγλία, γιατί ύψωσε στο δικαστήριο —που παρ' όλα αυτά τον κατεδίκασε— ένα δύσκολο έρώτημα:

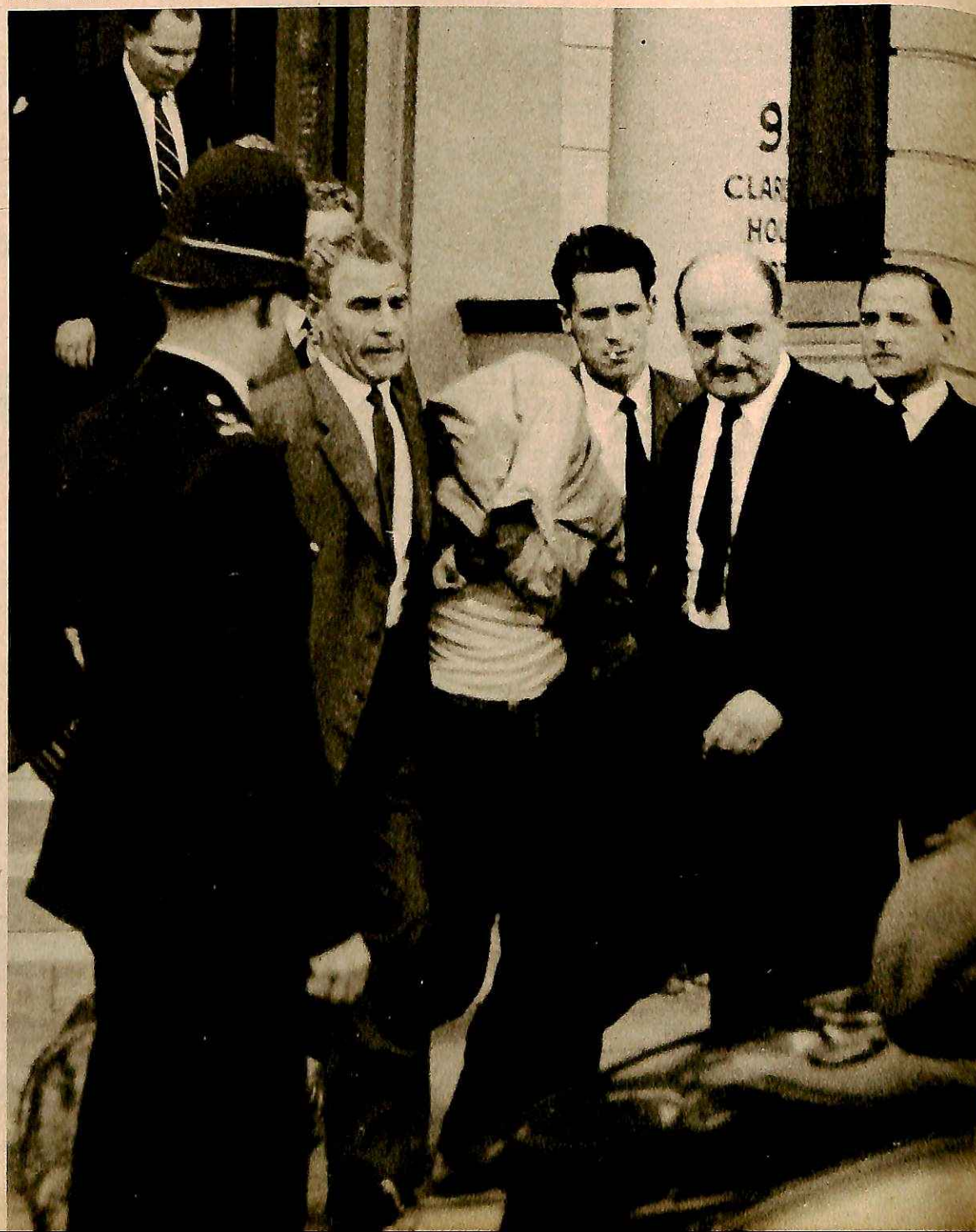
Μπορεί να δικασθῇ κανείς για ένα έγκλημα που δὲν θυμᾶται νὰ τὸ διέπραξε;... "Όταν μάλιστα ἡ ἀμνηστία του ὀφείλεται σ' ένα ἀνηλεὲς ξυλοδαρμό, πὺ χρησιμοποιοῦν ὡς μέσον ἀνακρίσεως σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ σεμνυνόμενη γιὰ τὴ διασφάλιση τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν κοιτίδα τῶν συγχρόνων συνταγμάτων;

(Paul Popper)

ΑΥΤΗ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ τῆς ἑλκυστικῆς Ξανθῆς Κας Μαλβίνας Σίφμαν στάθηκε ἡ causa τῆς συγκλονιστικώτερης ὑποθέσεως στὰ μεταπολεμικὰ ἐγκληματικὰ χρονικά τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας.

ΜΕ ΣΦΙΓΜΕΝΑ ΧΕΙΛΗ ΟΔΗΓΟΥΝ ΟΙ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ, ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΕΝΟ, ΣΙΔΗΡΟΔΕΣΜΙΟ ΤΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟ

Τὸν ἔλεγαν Γκούντερ Φρίτς "Ερβιν Ποντόλα. Γεννήθηκε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1929 στὶς ἀνατολικὲς συνοικίες τοῦ Βερολίνου, στὸν λαϊκὸ φτωχόδρομο Καί-νις Στράσσε, τὸν γαμὰτο ὑπόπτου τύπου. Ἡ μητέρα του πρῶν νοσοκόμος, ὁ πατέρας του κουρέυς. Εἶχαν λίγα χρήματα καὶ προσπάθησαν νὰ μορφώσουν κάπως τὸ παιδί τους. Τοῦ ἔμαθαν καὶ πιάνο.

Δέκα ἐτῶν τὸν ἔβριχε ὁ πόλεμος. Ἦταν μαθητὴς καὶ ὑπηρετοῦσε συγχρό- νως —ὅπως ὅλα τὰ παιδιά— στὴ «Χιτλερική Νεολαία». Στὴ μάχη τοῦ Στά- λινγκραντ σκοτώθηκε ὁ πατέρας του. Κι ὅταν ἦρθε ἡ καταστροφή, σὺ μισο- γκρεμισμένῳ Βερολίνο, ὁ Ποντόλα ἀνθρώθηκε κάνοντας «μαῦρη ἀγορά» κι ἄλ- λες ὑπότητες «δουλειῆς τοῦ ποδαριού», στὸν σοβιετοκρατούμενο ἀνατολικὸ το- μέα. Πιάνο, ὅμως, ἐξακολούθησε νὰ παίζει.

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1952 φεύγει γιὰ τὸν Καναδά. "Εξ χρόνια γυρίζει ἀπὸ πόλη σὲ πόλη, χωρὶς νὰ «στεριῶνῃ» πουθενά. Τέλος, Αὐγούστο πάλι, τὸν συλ- λαμβάνει ἡ καναδικὴ ἀστυνομία, γιὰ διάρρηξη καὶ κλοπὴ, καὶ τὸν διώχνει πί- σω στὴ Γερμανία. Μὰ κ' ἐκεῖ δὲν μένει παρά λίγους μῆνες.

Στὴν Ἀγγλία ἔφθασε στὶς 21 Μαΐου 1959. Τριάντα ἐτῶν, ἀνδρας πιά, «ἀνακάλυψε» ἀμέσως ὅτι τὸ Σόχο τοῦ Λονδίνου ἦταν ἡ συνοικία του. Ἐκεῖ, στὰ μπάρ, στὶς λέσχες, στὰ ὑπόπτα σπίτια, μ' ὅλα τὰ ἀποδράσματα τοῦ κό- σμου —ὅλων τῶν φυλῶν κι ὅλων τῶν χρωμάτων— ὁ Ποντόλα σύντομα ἔγινε «κάποιος». Τὸν φώναζαν οἱ ὄλλοι κακοποιοὶ «Σκάρφες» καὶ τὸν ὑπολόγιζαν, γιὰτὶ ἦταν ἐξυπνος, γρήγορος κι ἀδίστακτος. Ἦταν ἀνοιχτοχέρης κ' εἶχε πα- ράστημα κι ὁμορφὴ φυσιογνωμία. Κ' οἱ γυναῖκες —τοῦ Σόχο, φυσικά— τὸν λάτρευαν.

Καὶ ὁ δεύτερος φίλος ἐγκληματίας!

Καὶ εἶπε ἡ τελευταία του φιλενάδα, ἡ Χριστίνα Γιάγκ, γι' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν... ἀτυχία τῆς: «Ὁμολογῶ ὅτι μοῦ φαίνεται παράξενο πῶς, μέσα σ' ἓνα μόνο χρόνο, κι ὁ δεύτερος φίλος μου, ὁ Ποντόλα, ἔκανε ἐγκλημά, ὅπως ὁ πρῶτος μου φίλος, ὁ

ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ, ἡ χήρα τοῦ Πέρντυ ὑποδασαζόταν ἀπὸ τὸν μεγαλύτερο γιό τῆς. Στὴν καρδιά του, κάθε ἀστυνομικὸς ὠρκίστηκε ἐκδίκηση. Τὸ ἀνθρωποκυνηγητὸ πῆρε διαστάσεις ὁλόκληρης σταυροφορίας

Δώδεκα ἡμέρες μετὰ τὴ σύλληψή του, ὁ Πον- τόλα, μὲ μαυρισμένο ἀκόμη μάτι, ὀδηγεῖται ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς στὸ δικαστήριον, γιὰ νὰ τοῦ ἀπαγγελθῇ ἡ κατηγορία ἐπὶ φόνῳ, ἡ ὁποία ἦδη τὸν ὀδηγεῖ πρὸς τὸ ἰκρίωμα. Ἀπὸ τότε εἶχε ἀρχίσει κιόλας στὴν Ἀγγλία ὁ σά- λος γιὰ τὴν κακοποίηση, ἀπὸ τοὺς ἀστυνομι- κούς, τοῦ ἐγκληματίου, πὺ ἀποκορυφώθηκε ὅ- ταν κατὰ τὴ δίκη του ὁ δολοφόνος ἰσχυρίσθη- κε ὅτι δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ θυμῇ τίποτε.

Μανουέλ, πὺ τὸν λέγαμε «μὲ τὴν σέσουλα», γιὰτὶ ξεκαθάριζε τὸν ἓνα πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Ἡ ἱστορία ἀρχίζει μὲ μιὰ φωτογραφία

Γιὰ ὅ,τι ἔγινε, φταίει μιὰ... φωτογραφία! Ὅταν τὴν εἶδε, ὁ Ποντόλα θέλη- σε νὰ γνωρίσῃ τὸ πρωτότυπο, αὐτὴ τὴν ἀγνωστὴ, πὺ ἔτσι ὑποβλητικὰ εἰκονι- ζόταν σὺ χαρτί.

Στὶς 6 Ἰουλίου 1959, ὁ Ποντόλα, μὲ τὰ διαρρηκτικὰ του ἐργαλεῖα, μπαί- νει σ' ἓνα διαμέρισμα τῆς συνοικίας Κένσιγκτον, γιὰ νὰ κλέψῃ. Παίρνει ὅσα κομμάτια ἀνακάλυψε ἐκεῖ μέσα, παίρνει μιὰ γούνα «μίνκ», παίρνει τρία διαβατήρια μὲ διαφορετικὰ ὀνόματα, πὺ ὅμως ἔχουν τὴ φωτογραφία τοῦ ἴδιου προσώπου, παίρνει διάφορα χαρτιά (ἐπιστολές, ἀποδείξεις, σημειώσεις καὶ λοιπὰ) καὶ, ξαφνικά, ἀποσβολώνεται, ὅταν ἀντικρύξῃ μιὰ νέα, κατὰξανθὴ γυναῖκα νὰ τὸν κοιτᾷ γελώντας παιχιδιάρικα.

Πράττει γιὰ μιὰ μεγάλη φωτογραφία τῆς ἱδιοκτήτριας τοῦ διαμερίσμα- τος, κι αὐτὸ τὸ ἴδιο πρόσωπο εἰκονίζεται στὰ τρία διαφορετικὰ διαβατήρια. Ὅταν συνῆλθε ἀπὸ τὴν ἐκπλήξή του, ὁ κακοποιὸς ἄρπαξε τὴ φωτογραφία κι ὠρκίστηκε νὰ γνωρίσῃ τὸ πρωτότυπο. Αὐτὴ θὰ ἦταν ἡ γυναῖκα τῆς ζωῆς του! Ὄνομαζέταν Μαλβίνα Τζέαν Σίφμαν, ἦταν μαννεκὲν γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα Μαλβίνα Σάρπ, κι ὅταν ἔπαιζε —μικροὺς ρόλους— στὴν τηλεόραση, εἶχε γιὰ καλλιτεχνικὸ ψευδώνυμο τὸ Τζέαν Ο' Χάρα. Ἀμερικανίδα ὑψηλὸς —συγχρό- νως καὶ Ἀγγλίδα, λόγω γεννήσεως— ἀπὸ τὸ γάμο τῆς, μητέρα ἑνὸς μικροῦ κοριτσαίου, διέθετε τρία διαβατήρια, ἓνα γιὰ τὴν κάθε τῆς προσωπικότητα.

Τὴν κλοπὴ τὴν κατήγγειλε ἀμέσως στὴν Σκωτλαντ Γιούσδ. Καὶ τὴν ἐπομέ- νη (7 Ἰουλίου) ἀνέφερε στὴν προεδρία τοῦ συζύγου τῆς τὴν κλοπὴ τοῦ ἀμερι- κανικοῦ τῆς διαβατηρίου. Τὴν Πέμπτη, 9 Ἰουλίου, ἔβρισκαν μόνη σὺ διαμερίσμα τῆς, ὅταν ἓνας μικρὸς τῆς ἔφερε κάποιο γράμμα. Ἐπάνω σὲ ροζ χαρτί, ἐκπληκτὴ ἡ Μαλβίνα διάβαζε: «Εἶμαι Ἀμερικανὸς ἰδιωτικὸς ἀστυνομικὸς κ' ἔχω ἐντολὴ νὰ ἐλέγξω

Ο ΤΖΩΝ ΣΤΑΝΦΟΡΝΤ, πρῶτος, μὲ τὸν Πέρντυ, ἔπιασαν τὸν Ποντόλα, ὅταν ἦταν ἀκόμη ἐκδίκαστῃς

«Δέν μπουῶ νά υπερασπίσω τόν έαυτό μου, γιατί δέν θυμάμαι ἂν ἔκανα τόν φόνο...»

τῇ διαγωγή σας κατά τὰ πέντε τελευταία χρόνια. Ἀνεκάλυψα πολλά εἰς βάρος σας. Ἐχῶ έγγραφα στοιχεῖα, μαγνητοφωνημένες συζητήσεις σας, φωτογραφίες καί ἄλλα ἐνδιαφέροντα. Δέχομαι νὰ σᾶς τὰ παραδώσω ἑνάντι 500 δολларίων. Περίττον νὰ εἰδοποιήσετε τὴν ἀστυνομία. Ἐγὼ ἔλαβα ἅλα τὰ μέτρα μου κ' ἐσεῖς δὲν θὰ ξεφυγετε τὴν ἐκδίκρισίν μου». Ὑπογραφή: «Λεβίν, ἀστυνομικὸς ΗΠΛΑ».

Κ' ἐπειδὴ ἡ Μαλβίνα δὲν εἶχε τίποτε νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ τῆς ζωὴ, τὴν ἴδια ἐκείνην ἡμέρα παρέδωσε τὸ ἐκβιαστικὸ γράμμα στὴν Σκῶτλαντ Γουόρδ κ' ὑποσχέθηκε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὴν ἀστυνομία, ἂν κανεὶς τὴν ἐνωχλοῦσε.

Τὸ βράδυ, γυρίζοντας στὸ σπιτί της, ἕνας γείτονας τῆς εἶπε ὅτι στὸ κοινὸ τηλεφῶνο τὴν ζήτησε κάποιος κ. Φίσερ. Μιλοῦσε τ' ἀγγλικά με ἀμερικανικὴ προφορά καί παρεκάλεσε νὰ τῆς μεταβιβάσουν ὅτι τὴν ἐπομένῃ τὸ πρωὶ θὰ τῆς ξανατηλεφωνοῦσε. Ἡ Μαλβίνα, ὅμως, δὲν ἐγινώριζε κανένα κ. Φίσερ.

Κυριακὴ (12 Ἰουλίου) ἡμέρωνε ἡ ἐπομένη ὅταν, στὶς 11½ τὸ πρωί, τὸ τηλεφῶνο κτύπησε καὶ πάλι.

—Ἐδῶ, τῆς εἶπαν, ὁ κ. Φίσερ. Ἐνεργῶ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ κ. Λεβίν. Σᾶς ἔκανε μιὰ πρόταση. Τί ἔχετε ν' ἀπαντήσετε;

Σύμφωνα με τίς ὑποδείξεις, τῆς ἀστυνομίας, ἡ Μαλβίνα ἀπάντησε ὅτι δέχεται νὰ πληρώσῃ τὰ 500 δολларία, ἀρκεῖ νὰ τῆς δώσουν ὅλα τῆς τὰ χαρτιά. Ρώτησε δὲ τί ἔπρεπε νὰ κάνει.

—Θὰ σᾶς τηλεφωνήσω πάλι αὔριο, εἶπε ὁ κ. Φίσερ κ' ἔκλεισε τὴ γραμμὴ.

Τὸ σχέδιο γιὰ τὴν σύλληψη

Τὴν ἐπομένη (Δευτέρα 13 Ἰουλίου 1959) κὶ ἀφοῦ ὅλα εἶχαν διὰ μακρῶν συζητήσεων μετὰ τῆς Μαλβίνας καὶ τῆς Σκῶτλαντ Γουόρδ, ποὺ εἰτοίμαζε τὰ δίκτυα τῆς, ξανατηλεφώνησε ὁ Φίσερ, τὸ πρωί, γιὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι νωρὶς τὸ ἀπόγευμα θὰ τῆς εἶδνε —πάλι μέσω τοῦ τηλεφῶνου— τίς τελικέες τὸν οδηγίες.

Τὸ σχέδιο γιὰ τὴν σύλληψη τοῦ ἐκβιαστοῦ ἦταν ἀπλό: Ἡ τηλεφωνικὴ ἐταιρία εἶχε συνδέσει μὲ εἰδικὴ γραμμὴ τὸ διαμέρισμά της Μαλβίνας καὶ αὕτῃ δὲν θὰ εἶχε παρά, ὅταν θὰ τῆς τηλεφωνοῦσε ὁ κακοποιὸς, δὲν ἔλεγε καθαρὰ, ἀμέσως, τὸ ὄνομά του (Φίσερ). Οἱ τεχνικοὶ τοῦ τηλεφῶνου, στὸ κέντρο, ποὺ εἰδικὰ καὶ συνεχῶς θὰ παρακολουθοῦσαν τὴ γραμμὴ τῆς Μαλβίνας, μολὶς θὰ ἄκουγαν τὸ ὄνομα, θὰ ἔβγαιναν νὰ ἐροῦν ποῖος ἀνιῶσε τὴν καλεῖ, ὥστε νὰ ἐντοπίσουν τὸ ἄλλο τηλεφῶνο. Συγχρόνως, στὴν ἐταιρία τηλεφῶνων, μιὰ ἄλλη γραμμὴ ἔμενε συνεχῶς ἀνοικτὴ, συνδεδεμένη με τὴν ὑπηρεσία διώξεως τῆς ἀστυνομίας, ὅπου εἶα ἀσύρματος θὰ εἰσποιοῦσε, ἀνάλογα με τὴ συνοικία ἀπὸ ποῦ θὰ προήρχετο τὸ τηλεφῶνισμα τοῦ ἐκβιαστοῦ, τὸ πῶς πλησίον σ' αὐτὴν περιπολικὸ ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο.

Μιὰ ἦταν ἡ δυσκολία: Νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Μαλβίνα νὰ κρατήσῃ στὸ τηλεφῶνο τὸν ἐκβιαστὴ ἕξην ὥρα θὰ χρειαζόταν οἱ τεχνικοὶ νὰ ἐροῦν ἀπὸ ποῦ τὴν καλοῦσαν» καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ φθάσουν στὸ σημεῖο αὐτῆς τῆς κλήσεως.

Στὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα (πάντοτε τῇ Δευτέρᾳ), τὸ τηλεφῶνο τῆς Μαλβίνας κουδούνισε.

«Ἐίπα —διηγεῖται ἡ ἴδια— πολὺ δυνατὰ, ἀργὰ καὶ καθαρὰ τὸ ὄνομα «Φίσερ» κὶ ἄρχισα νὰ τοῦ κλαίγωμε ὅτι δὲν μπόρεσα νὰ ἐρῶ τὰ 500 δολларία. Εἶχα μόνο 300. Αὐτὸς θυμῶσε πολὺ, με μάλωσε, ἀλλὰ μετὰ μαλάκωσε καὶ ζήτησε νὰ συναντηθῶμε, ὅταν ὅλα θὰ τελειώσαν. Δὲν ἤξερα τί ἄλλο νὰ τοῦ πῶ, γιὰ νὰ μὴν τελειώσῃ ἡ συζήτηση πρὶν ἢ ἀστυνομία τὸν ἀνακολήσῃ, ἀλλὰ εὐτυχῶς αὐτὸς ἤθελε κουδέντα. Μὲ ρώτησε τί εἶδους χαρτονομίσματα θὰ τοῦ εἶδνα καὶ ξαναθύμωσε ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι εἶχα ὁ κομμάτια τῶν 50 δολларίων. Φοδὸταν ὅτι θὰ ἦταν σημαδεμένα. Τὸν καθησύχασα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φοδᾷται. Μοῦ δῆλωσε ὅτι θὰ μοῦ ἐπέστρεφε τὰ χαρτιά μου, μόνο ὅταν θ' ἄλλαξε τὰ πενήντα-ἑκατὸ μὲ μικρότερα χαρτονομίσματα.

»Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἄκουσα ἕνα «κλικ» καὶ τὸ τηλεφῶνο σταμάτησε. Σκέφθηκα ὅτι ὅλα εἶχαν τελειώσει κατ' εὐχὴν. Δὲν πρόλαβα νὰ πῶ κάτι, γιὰ νὰ συνελθῶ ἀπὸ τὴν παραχρῆ μου, ὅταν πάλι, με ξανακάλεσε ὁ Φίσερ. Ἦταν, λέει, τυχαία διακοπή. Μὴ ἔχοντας ἄλλο θέμα γιὰ συζήτηση κὶ ἀφοῦ δὲν ἤξερα ἂν ἡ ἀστυνομία κατάλαβε ποῖος τοῦ τηλεφωνοῦσε, ἄρχισα, λέγοντας συχνὰ τ' ὄνομά μου, νὰ τὸν παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀποκαλύψῃ ποῖος τὸν εἶχε βάλει νὰ παρακολουθῇ τὴν ἰδιωτικὴ μου ζωὴ. Μιλήσαμε ἀρκετὰ ὅταν, ξαφνικά, ἄκουσα πάλι διὰ περιέργου «κλικ-κλικ» ἀπὸ τὸ ἀκουστικὸ μου κὶ ἀμέσως μετὰ τὸν Φίσερ νὰ λέῃ: «Τί γίνεται; Ποῖος εἶναι... γίνεταί διακοπή...». Τίποτε ἄλλο γιὰ λίγα δευτερόλεπτα, ὅταν μιὰ ἄλλη, ἀγνωστὴ μου φωνὴ εἶπε:

—Εἴμαστε ἀστυνομικοὶ κὶ ὅλα πῆγαν καλὰ, κυρία Σίφμαν. Σᾶς ὁμιλεῖ ὁ λοχίας - ντετέκτιβ Πέρντυ.

Μιὰ πιστολιὰ ἀκούστηκε...

Τὸ δράμα ἔγινε στὸ σταθμὸ Σάουθ Κένσιγκτον, τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου τοῦ Λονδίνου. Οἱ ἀστυνομικοὶ-λοχίαὶ Πέρντυ καὶ Στάνφορντ κρέχοντας κατέβηκαν στὴ σκάλα (ὅταν ἡ Σκῶτλαντ Γουόρδ τοὺς εἰδοποίησε) κ' ἔφθασαν ὡς τὸν τηλεφωνικὸ βάλανο, ὅπου ἀκόμη μιλοῦσε ὁ Φίσερ (ἀργότερα ἔγινε γνωστὸ ὅτι ὠνομαζόταν Ποντόλα). Τὸν συνέλαβαν ἐπ' αὐτοφῶν καὶ τὸν ἀδήχησαν ἔξω. Ξαφνικά ὁ ἐκβιαστής ἄρχισε νὰ τρέχῃ σὰν τρελλὸς. Τὸν κινήθησαν οἱ ἀστυνομικοὶ, τὸν ἔπιασαν, τὸν «στρίμωξαν» σὲ μιὰ ἐσοχὴ τοῦ τοῖχου κ' ἐκεῖ ἔμεινε νὰ τὸν φυλάτῃ ὁ Πέρντυ, ἐνῶ ὁ συνάδελφός του ἔτρεχε νὰ φωνάξῃ βοηθοὺς, γιὰ νὰ τὸν μεταφέρουν ἀσφαλῶς στὴν ἀστυνομία.

Μιὰ πιστολιὰ ἀκούστηκε. Ἕνας ἄνθρωπος ματωμένος, κτυπημένος κατὰ στήθα ἀπὸ μιὰ σφαῖρα, κυλίστηκε καὶ γεμίστηκε κατὰμα. Ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος πῆδησε πάνω ἀπὸ τὸ πτώμα καὶ τρέχοντας ἐξαφανίστηκε.

Ὅταν ὁ Στάνφορντ γύρισε, ἀντίκρουσε τὸν συνάδελφό του Πέρντυ νεκρὸ.

Καὶ τὴν ὥρα ποῦ —λίγο ἀργότερα— δεκαεπτὰ χιλιάδες (17.000) ἀστυνομικοὶ τοῦ Λονδίνου ὀργάνωναν τὸ μεγαλύτερο «ἀνθρωποκτονίγι» τῆς πόλεως, ἀναζητώντας παντοῦ τὸν δολοφόνου τὸν συναδέλφου τους, δὲν ἄλλοι —ὁ Μπιλ κὶ ὁ Ντένις— ἔβγαιναν στὸ διαμέρισμά της Μαλβίνας, γιὰ νὰ προφυλάξουν τὴ ζωὴ τῆς. Ὁ διαρρήκτης, ποῦ ἔκανε τὸν ἐκβιαστὴ, εἶχε δολοφονήσει, χωρὶς σοδορὸ λόγο, ψυχραιμῶς, ἕνα ὄργανο τῆς τάξεως. Μήπως κ' ἡ Μαλβίνα ποῦ τὸν πρόδωσε δὲν κινδύνευε τώρα; Τὸ δολοφονικὸ ὄπλο τοῦ ἀνώνυμου ἦταν Λούγκερ. Μιὰ σφαῖρα τοῦ εἶπτε, αὕτῃ τοῦ Πέρντυ. Εἶχε ἀκόμη ἄλλες ἐπὶ μὲσα τοῦ τὸ ὄπλο.

Δὲν ἀπεκάλυψε ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου τὸ τί ἔκαναν ἀπὸ τίς 13 ὡς τίς 16 Ἰουλίου τὰ ὄργανά της, ποὺ καὶ πῶς ἔφθασαν, ποίους καὶ πῶς τοὺς ἀνέκριναν.

Πάντως δύο πράγματα ἔμαθε. Ὅτι ὁ καταζητούμενος ὀνομάζεται Ποντό-

λα κὶ ἔτι διαμένει στὸ ξενοδοχεῖο «Κλάρεμونت», στὸ Νάιτ Μπρίτζ, ἐκεῖ κοντὰ ποῦ ἐγκλημάτησε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ μεσημέρι τῆς 16ης Ἰουλίου (πρὶν πληροφορηθῇ τὸ ποῦ μένει) εἶνε λάβει μετὰ τὸ τηλέτυπο ἀπὸ τὸν Καναδὰ κ' εἶχε παντοῦ διαβιβάσει τὴ φωτογραφία τοῦ ἐγκληματίου.

Στὶς 4 τὸ ἀπόγευμα, τριάντα ἀστυνομικοὶ κύκλωσαν τὸ οἰκοδομικὸ τετράγωνο, ὅπου τὸ ξενοδοχεῖο «Κλάρεμونت». Δέκα ἔλαβαν θέσεις μέσα σ' αὐτὸ, τέσσερις ἀνέβηκαν ὡς ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ καταζητούμενου καὶ διὰ τοποθετήθηκαν ἀκριβῶς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν πόρτα. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς τελευταίους, ἡ «φλόγα», τὸ μεγαλόσωμο ὄλο μὺς ἀστυνομικὸ σκυλί, ποῦ εἰδικὰ ἐκπαίδευθηκε γιὰ νὰ τρομοκρατῇ, νὰ καθλώνῃ καὶ νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς καταζητούμενους ἀπὸ τὸν κυριὸ του.

Μέσα ἀπὸ τὸ δωμάτιο δὲν ἀκούγόταν παρὰ μόνο ἡ μουσικὴ χοροῦ ποῦ μετέδιδε τὸ ραδιόφωνο.

Ὅταν ὅλοι οἱ διώκτες βρέθηκαν στὶς θέσεις τους, ὁ λοχίας - ντετέκτιβ Τσάμπερ, ἕνας ὑψηλὸς ἄνθρωπος, βαρὺς (110 κιλά) ἀστυνομικὸς, στὸ σύνθημα τοῦ ἐπικεφαλῆς ἐπιθεωρητοῦ Χίλσοπ, μετὰ μιὰ σπρωξιὰ τοῦ ὅμου του, ἔφριξε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἀνοιγμά πηδούσε μέσα σ' αὐτὸ, ἀφρίζοντας ἄγρια, ἡ «φλόγα», σὰν ἀστραπή, τρέχοντας πρὸς τὸ κρεβάτι τοῦ βάρους, ὅπου βρισκόταν ἕνας ἄνθρωπος.

Ὁ Ποντόλα, ἐυπόλητος, βρισκόταν στὸ κρεβάτι του. Φοροῦσε ἕνα μπλὲ παντελόνι, ποικίμοιο ἀσπρὸ ἀνοικτὸ στὸ λαϊμὸ, κάπνιζε ἕνα τσιγάρο κὶ ἀπολάμβανε τὸν ραδιόφωνο μουσικὴ χοροῦ.

Στὸ θόρυβο τῆς πόρτας ποῦ ἔσπασε γύρισε ἐκπληκτός καὶ τρομαγμένος ἀντίκρουσε τὸν σκύλο ποῦ σὰν βολίδα πηδούσε κατ' ἐπάνω του, μ' ἀνοικτὸ στόμα καὶ δόντια φοβερά.

Ὅσπου νὰ προλάβῃ νὰ προφυλαχθῇ, ἔχασε τὸν αἰσθησὴ τῆς ζωῆς, γιατί ἔνοιωσε νὰ τὸν πιασῇ ἕνα ὀλόκληρο βουνό, νὰ τὸν ζουλά, νὰ τὸν σκάβῃ.

Ὁ λοχίας-ἀστυνομικὸς Τσάμπερ μετὰ διὰ πηδημάτων πέρασε τὸ μήκος τοῦ δωματίου καὶ μετὰ τὸ τρίτο, οὐρανοκατέδατος σχεδόν, ἔπεσε ὄλος, μετὰ ἑκατόν δέκα (110) κιλά του, ἐπάνω στὸν ξαπλωμένο, πανικόβλητο ἀπὸ τὸν ἐξάλλο σκύλο, Ποντόλα.

Τὶ συνέβη ἐκεῖ, στὸ δωμάτιο, ἀμέσως κατόπιν, εἶναι ἄγνωστο. Σὲ λίγα λεπτά ὁ δολοφόνος τοῦ ἀστυνομικοῦ Πέρντυ ἔβγαλε ἐυπόλητος ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, μετὰ σκεπασμένο τὸ κεφάλι μέσα σὲ ἕνα παλτό, ἔχοντας χειροπέδες καὶ κρατούμενος γερὰ ἀπὸ τρεῖς ἀστυνομικοὺς (Σ.Σ.: Ὁ φαλακρὸς τῆς σχετικῆς φωτογραφίας εἶναι ὁ λοχίας Τσάμπερ).

Ἐπάνω στὴ σοφίτα τοῦ ξενοδοχείου οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνεκάλυπταν τὰ πράγματα τοῦ δολοφόνου καί, μέσα στὴ βαλίτσα του, τὸ πιστόλι του —τὸ Λούγκερ—, δύο κουτιά σφαῖρας, μιὰ πέτινιλη θήκη, 7 διαφορετικὰ διαβατήρια (τὰ τρία ἦταν τῆς Μαλβίνας) καὶ τὴν ἀπόδειξη τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου, ὅπου εἶχε «ἀκούμησῃ» ὁ Ποντόλα τὴ γούνα «μίνκ». Κοσμήματα δὲν βρέθηκαν.

Κάτι συνέβη...

Ὅκτῳ ὀλόκληρης ὥρας ἔμεινε ὁ Ποντόλα στὸ κεντρικὸ ἀστυνομικὸ παράρτημα τῆς συνοικίας Τσέλσι, ἀνακρινόμενος ἀπὸ τοὺς ντετέκτιβς καὶ τοὺς προϊστάμενους τους.

Κανεὶς —ἀπολύτως κανεὶς τρίτος— δὲν γνωρίζει τὸ «εἶδος» τῆς ἀνακρίσεως, ἡ ὁποία τελειώσε μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

Διὺ γεγονότα ὑπάρχουν: Ἐσπευσμένως ἐκλήθη καὶ ἔφθασε ἕνας γιαντρός, ποῦ διάταξε τὴν ἀμετὴ εἰσαγωγὴ τοῦ Ποντόλα στὸ νοσοκομεῖο, λόγω «ἐξαντλήσεως». Καὶ ἡ ἀρνησὴ τοῦ Ποντόλα στὸ νοσοκομεῖο, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλειτούργησε ὁ αὐτὸ συνάγεται διὰ τῆς εἰς ἀτοπὸν ἀπαγωγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλειτούργησε ὁ νόμος, ὅπως προβλέπεται σὲ περίπτωσιν ὁμολογίας ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου.

Πάντως, ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ τμήμα, ὁ Ποντόλα μεταφέρεται σὲ κωμματοδὴ κατάσταση καὶ τέσσερις ἀστυνομικοὶ νυχθημερόν φυλάνε τὸ κρεβάτι του, μολονότι εἶναι ἐπάνω στὰ σίδερά του μετὰ χειροπέδες ἐνωμένους ὁ ἀριστερὸς «καρπὸς τοῦ χερσίου του, ἐνῶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ περιπολοῦν στοὺς διαδρόμους τοῦ νοσοκομείου.

Πολλοὶ γιατροὶ τὸν βλέπουν, πολλές ἐπεμβάσεις τοῦ γίνονται καὶ μιὰ τουλάχιστον ἐγχείρησιν στὸν ἐγκέφαλο ὑφίσταται ὁ ἀσθενής.

Τὴν ἐπομένη τῆς συλλήψεως (17 Ἰουλίου), ἐνῶ ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι δημοσιογράφοι δεσποιοῦν ὅτι «ἐκτὶ συνέβη» κὶ ὅτι πάντως ὁ Ποντόλα εἶχε ἕνα μάτι μαν-ρισμένο ἀπὸ κτύπημα, ἀρμόδιος ἐκπρόσωπος τῆς Σκῶτλαντ Γουόρδ δηλώνει ὅτι ὁ Ποντόλα δὲν δέχθηκε ἐπίθεσιν σκύλου καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρξε ἀπὸ κανένα τραῦμα, ποῦ νὰ προκλήθηκε κατὰ τὴν σύλληψή του.

Τέσσερις ἡμέρες μετὰ τὴ σύλληψή του, δηλαδὴ στὶς 20 Ἰουλίου, ὁ ὑπόδικος ὀδηγεῖται ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο στὸ δικαστήριον.

Τὸν ὑποδοσάζουν διὺ ἀστυνομικοὶ μετὰ πολιτικά, κρατώντας τὸν γερὰ κάτω ἀπὸ τοὺς ὤμους, γιατί ὁ Ποντόλα τρικλίζει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περπατήσῃ. Τὸ ἕνα τοῦ μάτι εἶναι πρησμένο καὶ μαῦρο ἀπὸ γερὸ κτύπημα. Τὸ ἑπᾶνω μέρος τοῦ ὅλλου του φρυδιοῦ εἶναι σκεπασμένο μετὰ ἐπίδεσμο. Γυρτὸ τὸ κεφάλι του στὸν ἑνῶ ἄμο, κρεμαστὸ τὸ κάτω τοῦ χεῖλος καὶ τὰ μάγουλά του ὄλο μπλὲ λεκέδες.

Ὁ δικαστὴς τοῦ ἀπαγγέλλει τὴν κατηγορία γιὰ τὸν φόνο τοῦ ἀστυνομικοῦ Πέρντυ.

Ὁ Ποντόλα μοιάζει σὰ χαμένος, σὰ νὰ μὴ καταλαβαίνει οὔτε ποῦ βρίσκεται οὔτε τί τοῦ λέν.

Ἐρωτὰ ὁ δικαστὴς: «Καταλαβαίνεις ἀγγλικά;» καὶ σὲ λίγο ψελλίζει ὁ κατηγορούμενος ἕνα ἀχνό: «Ναί».

Ὅκτῳ (8) ἀκριβῶς λεπτὰ κράτησε ἡ διαδικασία. Καὶ ὁ κατηγορούμενος μεταφέρεται στὸ νοσοκομεῖο τῆς φυλακῆς τοῦ Μπρίστον, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἕως τὴν ἡμέρα τῆς δίκης του. Σήμερα, μόνον ἡ «κατηγορία» ἀπηγγέλθη.

Τὸ ἴδιο βράδυ (20 Ἰουλίου), λόγω τοῦ δημοσιογραφικοῦ θορύβου γιὰ τὴν κατάσταση ποῦ παρουσιάζει ὁ Ποντόλα, ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀρχειοθεῖται μετὰ τὸ δὲν αἰεὶ ἢ ὅχι παρσαυρόθησαν οἱ ἀστυνομικοὶ (λόγω τῆς δολοφονίας ἐνὸς συναδέλφου του) σὲ πράξεις θίας.

Καὶ δηλώνει πλήρως ἀγανακτισέως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν (Συντηρητικός) ὅτι: «Εἴμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ὑπέστη οὐδεμίαν κακὴν μεταχείρισιν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα... Δὲν δέχομαι, καὶ ἐν τῶν διαμαρτύρομαι, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἢ ἄλλα πρόσωπα προσπαθοῦν ν' ἀποκρύψουν τὴν ἀλήθειαν».

Ἐπὶ 30 ὀλόκληρα λεπτὰ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντᾷ στὰ ἐρωτήματα ποῦ ἀλλεπαλλάγως θέτουν διάφοροι βουλευταὶ —Συντηρητικοί, Ἑργατικοί, Φιλελεύθεροι.

Τελικά, ἐγείρεται ὁ κ. Πάτζετ (Ἑργατικός) διὰ νὰ ὑπευθυμίσῃ εἰς τὸν Συντηρητικὸν ὑπουργὸν πολλές ἄλλες περιπτώσεις θίας καὶ βασανισμῶν ἐναντίον κατηγορουμένων ἀπὸ κρατικά ὄργανα.

Καὶ ἐν μέσω ἀντεγκλήσεων διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου —ἔστω τοῦ ἐνόχου— τερματίζεται ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

«Ἐνοχος ἄνευ ἐλαφρυντικῶν...»

Τὸσο συνακλόνησε τὴν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ἡ ὑπόθεσις αὕτῃ καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς, ὥστε ἡ σοβαρωτέρα ἐφημερίς τοῦ κόσμου, οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου, ἐδημοσίευσαν τὰ πλήρη πρακτικά τῆς δίκης.

Ἀρχισε τὴν 10ην Σεπτεμβρίου εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον τοῦ Ὀλντ Μπαί-ηλμ, μετὰ τὴ δηλώσιν τοῦ ὑπερασπιστοῦ τοῦ κατηγορουμένου κ. Λῶτον, ὅτι ὁ πελάτης του «ἐπαθε ἀμνησία». Ἐγείρεται λοιπὸν διαδικαστικὸν ζήτημα, ἂν λόγῳ τῆς ἀμνησίας πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πάσχων τὰς φρένας. Ἀποφασίζεται νὰ συνεχισθῇ ἡ δίκη διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων. Τρεῖς ἱατροὶ (οἱ δρες Χάρβεϊ, Ἐντουαρντς καὶ Ἀσεμπυ) βεβαιοῦν ὅτι ὁ Ποντόλα δὲν ὑποκρίνεται καὶ ὅτι πρὸς γαμὰτι πάσχει ἀπὸ ἀμνησίαν. Διὺ ὅμως ἄλλοι (οἱ δρες Μπρίσιν καὶ Λέιτ) βεβαιοῦν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον καὶ στηρίζουν τὴ διάγνωσιν τῶν καὶ εἰς τὸ ὅτι ὁ Ποντόλα θυμάται: νὰ παίξῃ σκάκι, νὰ παίξῃ χαρτιά, νὰ ὀδηγῇ αὐτοκίνητο καὶ νὰ ὀμιλῇ ξένη γλῶσσα.

Τοῦ παρουσιαζοῦν τὸν στενὸν τὸν φίλο κ. Στάρκεϋ, αὐτὸς τοῦ μιλά, ἀλλὰ ὁ κατηγορούμενος, παρὰ τὴν προσπάθειά ποῦ φαίνεται ὅτι κάνει, δὲν τὸν ἀναγνωρίζει.

Πέντε ὀλόκληρες ὥρες ὁ Ποντόλα, ὄρθιος, ἀπαντᾷ στὸν εἰσαγγελέα ποῦ τὸν ἐρωτᾷ συνεχῶς:

«Ποῖός εἶναι ὁ Καῖσαρ;». «Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ». «Πῶς τὸν ξέρεις;». «Τὸ γινώριζα πάντοτε». «Ποῖός εἶναι ὁ Χίτλερ;». «Γερμανὸς δικτάτωρ». «Ποῖός εἶμι;». «Νά... Τὸ ξέρω». «Παίξεις σκάκι;». «Ξέρω νὰ παίξω». «Ποῦ τὸ ἔμαθες;». «Ἐῖθα φίλους μου...». «Καὶ τὸ ἔμαθες;». «Εἶχα τέτια ἐντύπωση».

Καὶ οἱ ἐρωταποκρίσεις συνεχίζονται ὄλο καὶ πιὸ γρήγορα, ἐνῶ ὁ κατηγορούμενος μετὰ καλὴ θέλησιν προσπαθεῖ ν' ἀπαντήσῃ.

Εἰσαγγελεὺς: Τί ἄλλο θυμάσαι ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο;

Κατηγορούμενος: Μιὰ φωνή... σιγά... στ' αὐτί... μοῦ ἔλεγε... ψιθυριστά... «Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ πῆς ὅτι ἦταν ἕνα ἀτύχημα...».

Ἀπερίγητος ταραχὴ συγκλονίζει τὸ ἀκροατήριον. Οἱ πολλοὶ κ' ἐντονοὶ ψιθυροὶ σταματοῦν, καθὼς ὁ εἰσαγγελεὺς ἐρωτᾷ:

—Ποῖος στὰ ἔλεγε αὐτὰ;

—Ὁ Ἀστυνομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Χίλσοπ... Εἶμουν στὸ κρεβάτι... Εἶχα τὰ μάτια μου κλειστά... Ἀκούω μόνο μιὰ φωνή... Τίποτα ἄλλο. Τὴν γινώρισα. Ἦταν τοῦ κ. Χίλσοπ.

Διὺ ἔτι ὑπηρεσίας εἶχε ἀκόμη ὁ ἐπιθεωρητὴς Χίλσοπ γιὰ νὰ πάρῃ σύνταξη. Ἦταν ὁ ἐπικεφαλὴς τῆς ὁμάδος ποῦ συνέλαβε καὶ ποῦ ἀνέκρινε τὸν Ποντόλα. Στὸν θόρυβο —Βουλὴ, ἐφημερίδες, σωματοεῖα— δὲν ἄνθεξε. Ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα.

Καὶ μπροστὰ στοὺς ἐνόρκους τοῦ δικαστηρίου κατέθεσε, ὅταν ὡς μάρτυς παρουσιάσθηκε, κυρασμένος καὶ ἀπείσασμένος ἀπὸ τὸν θόρυβο: «Ἀσφαλῶς ὅχι, ποτὲ δὲν εἶπα ὅτι δῆποτε τέτιο, οὔτε ἦταν δυνατόν ἔτσι νὰ μιλήσω στὸν Ποντόλα».

Ὁ εἰσαγγελεὺς ὅμως δὲν παρέλειψε νὰ τονίσῃ ὅτι, ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Χίλσοπ λοχίας Τσάμπερ ἔπεσε, μ' ὄλο τὸ βάρος τῶν 110 κιλῶν του, ἐπάνω στὸν Ποντόλα καὶ τὸν «ἔλυσσε».

Καὶ εἶπε, πρὸς τοὺς ἐνόρκους, ὁ δικαστὴς τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς πρώτης αὐτῆς δίκης ποῦ εἶχε γιὰ θέμα ὅχι τὸν φόνο τοῦ Πέρντυ, ἀλλὰ τὸ ἂν ὁ Ποντόλα πάσχει ἀπὸ ἀμνησία ἢ ὅχι, ὥστε εἴτε νὰ δικασθῇ εἴτε νὰ ἐγκλεισθῇ σὲ φρενοκομεῖο ὅτι:

ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ γνώρισε και παντρεύτηκε τη γυναίκα του ο Γιώργος Ρουμπάνης, αλλά τ' όνειρο της ζωής του είναι να προσφέρει την αμερικανική επιστημονική του κατάρτιση στην Ελλάδα, όπως προσέφερε και τις δάφνες από τις λαμπρές αθλητικές επιδόσεις του. Έλληνόπουλα όνειρεύεται να μείνουν τα παιδιά του και, φυσικά, πρωταθληταί, ολυμπιονίκες ισάξιοι και ανώτεροι από τον πατέρα τους.

ΔΥΟ ΝΕΟΙ, που αντικρύζουν το μέλλον με το πρίσμα της αγάπης τους. Τον Γιώργο Ρουμπάνη τον απασχολεί σοβαρά η σταδιοδρομία του έξω από το στίβο και έχει τάξει σαν όριο για να της αφιερωθεί ολοκληρωτικά τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης του 1960, όπου ελπίζει να κατακτήσει για άλλη μια φορά τον κότινο του ολυμπιονίκη και να προσφέρει ένα νέο ρεκόρ στην πατρίδα του. Κατόπιν, σχεδιάζει ν' άποσυρθεί όριστικά από το στίβο.

«ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ στο κόμμα μου ένας ολυμπιονίκης και μάλιστα μορφωμένος σαν και σένα», είπε ο πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής στον διαπρεπή Έλληνα αθλητή. Θ' αποτελέσει, άραγε, αυτό την αφετηρία της πολιτικής σταδιοδρομίας του;

(Φωτ. Ήν. Φωτορεπόρτερς)

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

Μετά την Όλυμπιάδα της Ρώμης θα εγκαταλείψει τον αθλητισμό και θα εγκατασταθῇ στην Ελλάδα. — Τον απασχολούν η επιστήμη του, η συγγραφή ενός αθλητικού βιβλίου και η πολιτική...

Πριν τρία χρόνια, όταν ο Γιώργος Ρουμπάνης άνεδείχθη Όλυμπιονίκης στην Μελβούρνη, έγινε ο έξης διάλογος, στο Πολιτικό Γραφείο, ανάμεσα στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλή και τον πρωταθλητή:

—Τα πιό θερμά μου συγχαρητήρια, Γιώργο. Ό,τι επιθυμείς να μου το πής, είπε ο πρωθυπουργός.

—Εύχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, απάντησε ο αθλητής. Δεν επιθυμώ τίποτα. Τώρα σπουδάζω στην Αμερική. Όταν τελειώσω θα τα ξαναπούμε.

Ο κ. Καραμανλής τον ρώτησε τί σπουδάζει.

—Οικονομικές επιστήμες, απάντησε ο Όλυμπιονίκης.

—Οικονομικές; Νά σπουδάσης και Πολιτικές, τον συνεβούλεψε ο πρωθυπουργός της Ελλάδος. Και πρόσθεσε: Πού ξέρεις; Ένας Όλυμπιονίκης και μάλιστα μορφωμένος, σαν και σένα, χρειάζεται στο κόμμα μου.

Πέρασαν τρία χρόνια από τότε κι' ο Γιώργος Ρουμπάνης τελείωσε το Πανεπιστήμιο του Λος Άντζελες και τώρα ετοιμάζει την διδακτορική του εργασία. Πριν από ένα μήνα, όμως, όταν τον κάλεσε κατεπείγοντως ο ΣΕΓΑΣ, άφησε την διδακτορική του διατριβή στη μέση κι' έσπευσε να ενισχύσει την έθνική μας ομάδα στους Βαλκανικούς Αγώνες του Βουκουρεστίου.

Ήρθε. Νίκησε. Και έφυγε.

Νά τι μάς είπε πριν φύγει, για τα αθλητικά του σχέδια:

—Επιστρέφοντας στην Αμερική, συγχρόνως με την απασχόλησή μου για την διδακτορική μου μελέτη, θα προπονηθώ όσο μπορώ καλύτερα. Σκοπός μου είναι το ολυμπιακό βάθρο της Ρώμης, στο οποίο πιστεύω ν' ανέλθω χαρίζοντας ένα νέο ρεκόρ στην Ελλάδα. Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1960 θα εγκαταλείψω τον αθλητισμό, ανεξαρτήτως αν βρίσκω, σε φόρμα και πηδάλω περισσότερο από κάθε άλλον αθλητή. Τού χρόνου θα είμαι 32 χρονών και καιρός θα είναι να κοιτάξω το μέλλον μου. Μην ξεχνάτε ότι είμαι παντρεμένος και σκέπτομαι να δημιουργήσω οικογένεια.

—Θα μέινετε στην Αμερική ή θα γυρίσετε στην Ελλάδα;

—Οι όροι ζωής είναι καλύτεροι στην Αμερική, αλλά επιθυμία μου είναι να γυρίσω εδώ και τα παιδιά μου να μέινουν για πάντα Έλληνόπουλα.

—Με τί θα ασχοληθῇτε;

—Μα νομίζω ότι σπουδασά.

—Σκοπεύετε να πολιτευθῇτε;

—Ίσως.

—Και τώρα μία καθαρά αθλητική ερώτηση: Ποιές είναι οι έντυπώσεις σας από τους Βαλκανικούς Αγώνες του Βουκουρεστίου και από την εμφάνιση της ομάδας μας, της οποίας είσαστε αρχηγός;

—Οι Ρουμάνοι φίλαθλοι, χειροκρότησαν με ιδιαίτερη θερμότητα τους αθλητές μας. Έμένα συνεχώς με ενθάρρυναν με την κραυγή: «Χαί Ρουμπάνης» και όταν ανέβηκα στο βάθρο τα χειροκροτήματα ήταν

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ 18ης ΒΑΛΚΑΝΙΑΔΟΣ

ΣΤΟΝ ΚΑΛΟ ΑΔΕΛΦΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΥ...ΜΟΙΑΖΕΙ

ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ TIDE

Γιατί μόνο τό TIDE, που πλένει με νέο και σύγχρονο τρόπο τὰ ρούχα, έγγυάται :

Καθαριότητα:

Ο καταπληκτικός άφρός του έχει την ιδιότητα νά διαπερνά τούς πόρους τών ρούχων, νά διαλύη και νά αιχμαλωτίζη κάθε βρωμιά, σκόνες, λαδιές κλπ. και νά τις παρασύρη με τό ξέβγαλμα.

Εύκολία:

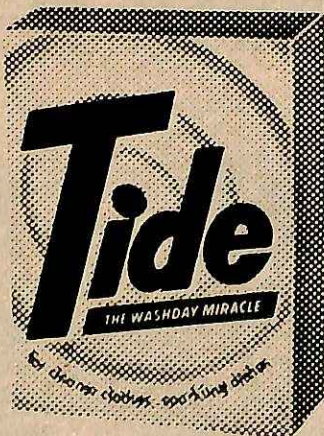
Βάζοντας μπουγάδα με TIDE τὰ ρούχα δέν χρειάζονται τρίψιμο (έκτός ίσως σέ μερικές παρα πολύ λερωμένες μεριές). Έτσι γλυτώνετε από τή σκληρή δουλειά, δέν κόβεται ή μέση σας, δέν χαλάτε τὰ χέρια σας.

Οικονομία:

Με λίγο TIDE έχετε πολύ και πλούσιο άφρό, ακόμη και με κρύο ή σκληρό νερό. Τό TIDE πλένει μαλακά, χωρίς νά φθείρη τὰ ρούχα, γι' αυτό και τὰ ρούχα σας δά θαστήξουν πολύ περισσότερο καιρό.

Κι' ακόμη: Τό TIDE είναι άθλαθές για τὰ χέρια σας.

Δοκιμάστε και σεις σήμερα τόν νέο και σύγχρονο αυτόν τρόπο μπουγάδας με TIDE. Θα πειδητέ μόνες σας ότι :

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

Γ. ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

Οί άθληταί μας έχουν κομπλέξ

τέτια που νόμισα για μία στιγμή ότι βρισκόμουν στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Η πρόοδος, αλλά κυρίως ή μαχητικότητα και ή αγωνιστική διάθεση τών Ρουμπάνων ήταν καταπληκτική. Αντίθετος τόσο οι άθληταί μας όσο και οι συνοδοί τους, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, κατείχοντο από αίσθημα κατωτερότητας και αντιμετώπιζαν τούς αντίπαλους τους με τήν βεβαιότητα ότι ήσαν ανώτεροί τους και θα ήττηθούν. Δυστυχώς οι άρμόδιοι δέν έχουν φροντίσει νά καλλιεργήσουν μαζί με τά σώμα τών άθλητών μας και τó πνεύμα τους. Τρέχοντας, πηδώντας ή μπαίνοντας στην βαλβίδα, ελάχιστες φορές βάζουν νά συνεργασθί πνεύμα και σώμα. Τις περισσότερες άγονται από τις σωματικές τους και μόνο δυνάμεις και γι' αυτό δέν αποδίδουν όσο πρέπει. Σχετικά έχω γράψει ένα βιβλίο και πιστεύω νά τό εκδώσω όταν γυρίσω μετά τούς Όλυμπιακούς.

Άποσπάσματα του βιβλίου

Παραθέτουμε μερικά άποσπάσματα από τό βιβλίο του Γιώργου Ρουμπάνη:

«Πρέπει νά δάλουμε καλά μέσα στο μυαλό μας ότι κανένας δέν είναι σέ θέση νά γνωρίζη τὰ έρια που μπορεί νά φθάση ή Ικανότης ενός άθλητού. Αν ό προπονητής ή ό άθλητής θέση όριο άποδόσεως, έχει άποδείχθί ότι πιθανόν νά φθάση μέχρις ούχολογικούς δέν θά τό υπερέθ από ψυχολογικούς λόγους. Οι Ικανότητες του άθλητού είναι άπερίοριστες και προς τό άπερίοριστο ρεκόρ πρέπει πάντοτε νά βαδίζη. Αυτό έχει άποδείχθί από τήν συνεχή βελτίωση τών ρεκόρ...».

«...Όταν ένας άθλητής έχη έμφυτο τό συναίσθημα του συναγωνισμού, είναι εύτυχημα. Αν δέν έχη αυτό τό θείο δώρο, πρέπει ό προπονητής του νά τού τό έμφυσήση από τήν αρχή της άθλητικής του καριέρας, αλλιώς παιδεύεται, αδικώς...».

«...Η διαυγής πνευματική κατάσταση του άθλουμένου είναι τό χαρακτηριστικό γνώρισμα τών πρωταθλητών που ξέρουν, όχι τόσο νά κάνουν ρεκόρ, όσο νά νικούν. Ο Μπαρτέλ και ό Στράντ αποτελούν δύο αντίθετα παραδείγματα. Ο πρώτος έτρεχε με καθαρό μυαλό και θάρρος κι' ό δεύτερος με συσκοτισμένες ιδέες και φόβο...».

«...Όπως ό έπιστήμων μελετά ότι άφορά τήν έπιστήμη του και έν συνεχεία προσπαθεί νά αξιοποιή και νά βελτιώση αυτά που έμαθε, έτσι και ό προπονητής σέ συνεργασία με τόν άθλητή πρέπει νά χρησιμοποιήση κάθε γνώση και χρήσιμη πληροφορία και νά μόν ξεκινήση από τήν άγνοια, αλλά από τήν μάθηση...».

«...Πολλοί άθληταί δέν ξέρουν γιατί γυμνάζονται. Ο προπονητής πρέπει νά βεβαιώνεται ότι ό άθλητής θα αποδώση στον άγώνα τό μέξιμμά της ενεργείας που κατανάλωσε στην προπόνηση. Αλλιώς οι κόποι του άθλουμένου πάνε χαμένοι...».

«...Οι έπί κεφαλής τών άθλουμένων πρέπει: 1) Νά έμπνέουν σεβασμό με τήν προσωπικότητά τους, 2) Νά δείχνουν πάντοτε με πρόγραμμα και νά δίνουν στον άθλητή νά καταλαβαίνει ότι δέν χάνει τίς άρες του γυμνάζομενος. Έξ άλλου πρέπει νά υπάρχει αγάπη, όργάνωση, κατάλληλο περιβάλλον, κατάλληλος άθλητικός όπλισμός και γενικά άνεση που νά προσελκύη τόν άθλητή...».

ΔΗΜ. ΛΙΜΠΕΡ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ - ΚΑΙΡΟΝ)

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:

ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD. LONDON

LONDON E. C. 3, BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ & ΑΙΟΛΟΥ

ΤΗΛ. Δ/ΝΣΙΣ: COMERZBANK. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30-451

Προς έξυπηρέτησιν τών Περιηγητών
Τό Έγγρα Συτάγματός, 2-4 Λεωφ. Έλ. Βενιζέλου
(έναντι Ένοδοχείου «GRANDE BRETAGNE»)

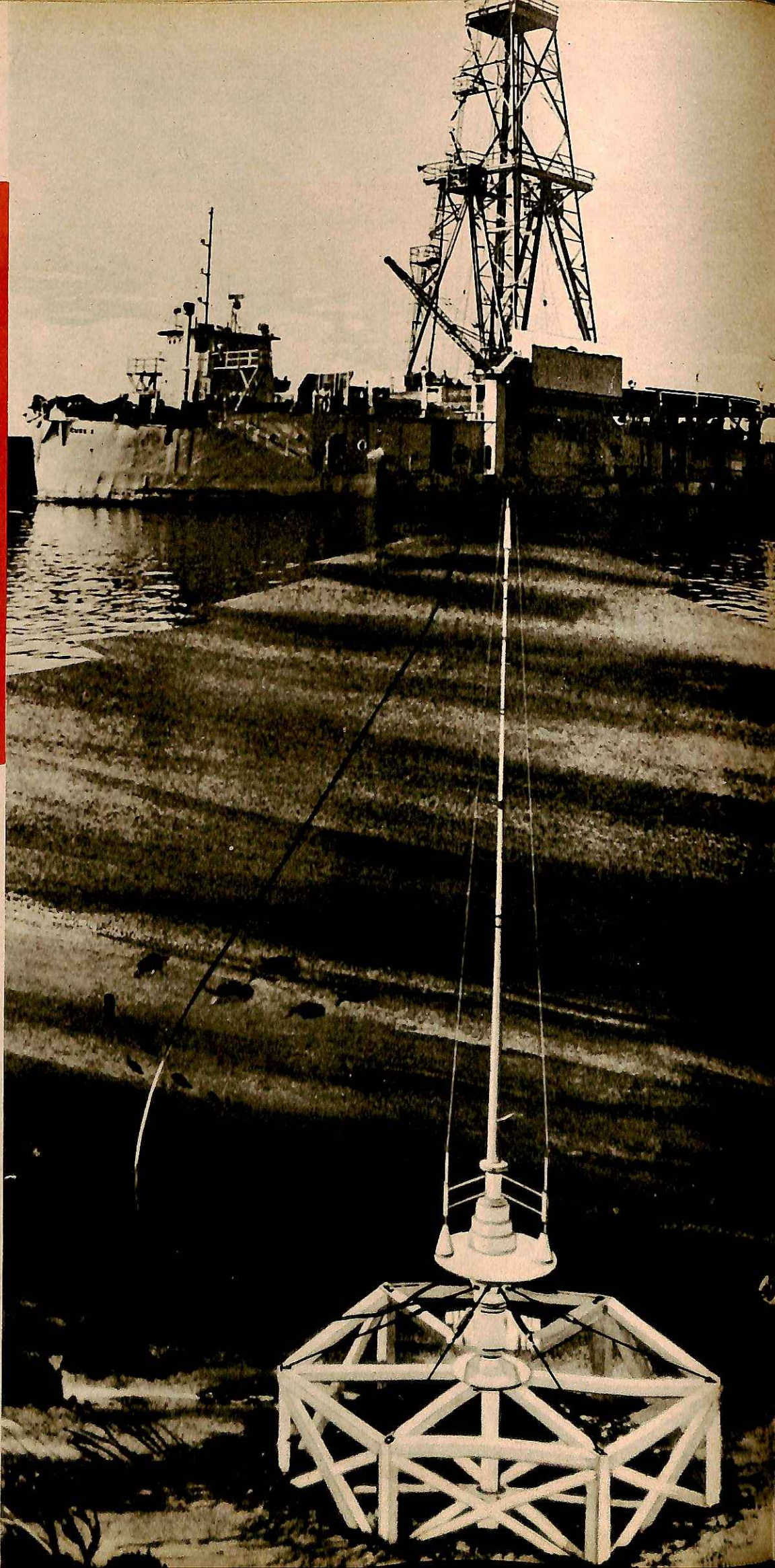
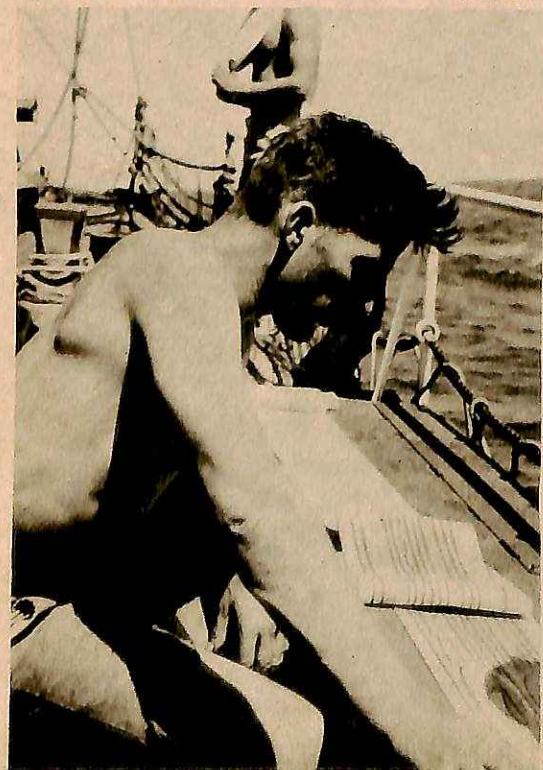
Άνοικτόν 8 π.μ. — 8 μ.μ.

Κυριακάς και έορτάς 9 π.μ. — 13.30' μ.μ.

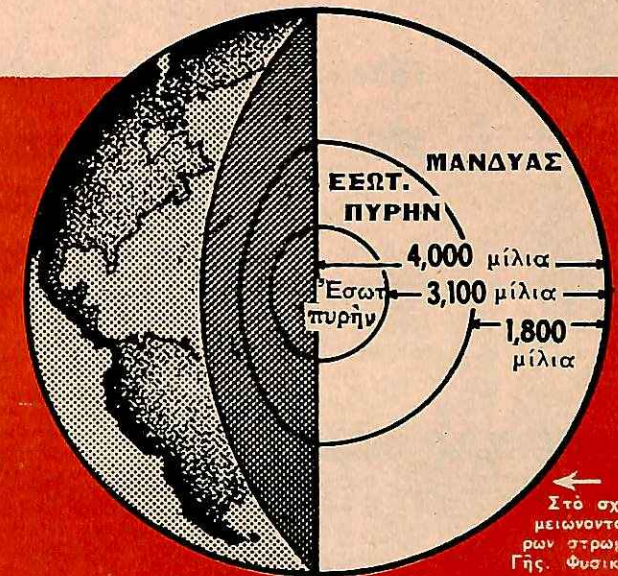

ΣΑΝ ΠΙΘΑΝΩΤΕΡΟΣ χώρος εφαρμογής του «Σχεδίου Μοχόουλ» εξετάζεται μία έκταση πολλών χιλιάδων τετρ. μιλίων κοντά στο Πόρτο Ρίκο

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ επιστήμων μελετά (κάτω) τα πορίσματα των έρευνών για την πυκνότητα της υποστάθμης του πυθμένος του ωκεανού. Από τη συγκέντρωση άφαντάντου όγκου παρομοίων στοιχείων θα καθορισθεί το καταλληλότερο σημείο της διατήρησης, που μία προπαρασκευαστική πραγματοποίησή της μάς παρουσιάζει ο συνδυασμός αυτός φωτογραφίας και σχεδίου (δεξιά).

Ο ΦΛΟΙΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΘΑ ΔΙΑΤΡΗΘΗ!

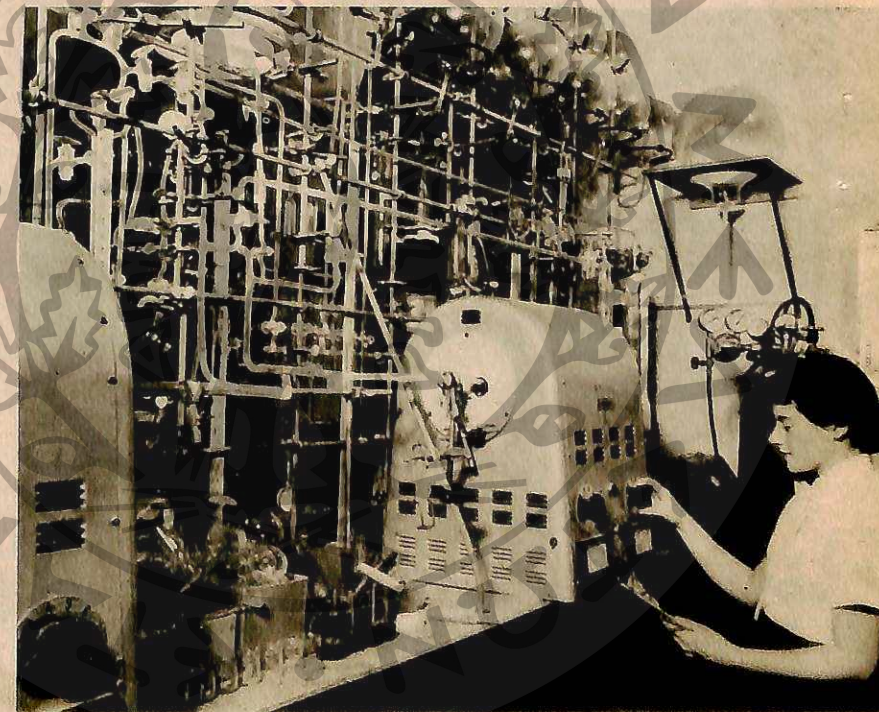
Στο σχεδιάγραμμα αυτό σημειώνονται τα βάθη των διαφόρων στρωμάτων του φλοιού της Γης. Φυσικά, κατά προσέγγιση.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΝΑ ΕΙΣΔΥΣΗ ΣΤΑ ΕΓΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΣΗ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

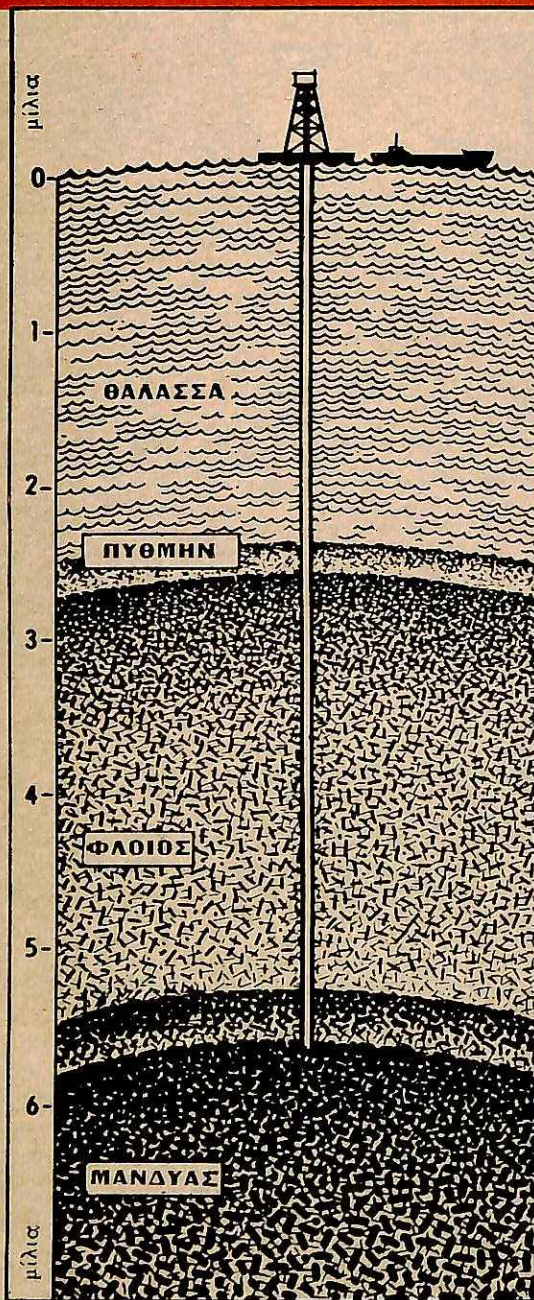
Όσο κι αν φαίνεται παράξενο, είναι αληθινό ότι, τη στιγμή που τα διάφορα ούρανια σώματα έρευνώνται συνεχώς περισσότερο και η επιστήμη συγκεντρώνει ολοένα περισσότερες πληροφορίες γι' αυτά και ιδιαίτερα για την Σελήνη, που αποτελεί τον πρώτο στόχο των διαπλανητικών ταξιδιών του ανθρώπου, η Γη παραμένει από πολλές πλευρές άγνωστη και ανεξερεύνητη. Φυσικά, η επιφάνειά της είναι γνωστή και στη μεγαλύτερή της έκταση έχει εξερευνηθεί και μελετηθεί. Το ίδιο συμβαίνει με τα ανώτερα στρώματα των θαλασσών και με μεγάλο μέρος του πυθμένα των. Τι γίνεται όμως παρακάτω; Ποιά είναι η σύσταση των βαθύτερων στρωμάτων; Το έρωτημα αυτό, που υπήρχε πάντοτε, αποκτά σήμερα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί οι επιστήμονες πιστεύουν ότι τα στρώματα αυτά ήμπορούν να μοιάζουν περισσότερο ή λιγότερο με τα εδάφη των άλλων ούρανιων σωμάτων και να δώσουν πολλές απαντήσεις σε ερωτήματα που απασχολούν τους σημερινούς επιστήμονες του Διαστήματος και να λύσουν προβλήματα που θα πρέπει να λυθούν πριν ο άνθρωπος επιχειρήσει το θαυμαστό «πτήδημα» στο Διάστημα, που τώρα πια φαίνεται μία σίγουρη δυνατότης. Και πέρα από αυτά, η εξερεύνηση του έσωτερικού της Γης μπορεί να δώσει και άλλες πληροφορίες σχετικές με την προέλευση του ήλιακού συστήματος καθώς και της ζωής.

Το τελευταίο αυτό έχει όλωσθόλου ξεχωριστή σημασία. Γιατί, αν στα στρώματα αυτά υπάρχει κάποιο είδος ζωής —άλλης βέβαια μορφής από αυτήν που ξέρουμε— τότε θα μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι κάποιο ανάλογο είδος ζωής θα υπάρχει και σε ανάλογης συνθέσεως στρώματα του εδάφους των ούρανιων σωμάτων. Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου άπιθανο οι γεωλογικές αύτης έρευνες να δώσουν απαντήσεις —και πολύ περισσότερο συγκεκριμένες— σε ερωτήματα από τα οποία, έως τώρα, έπιστεύετο ότι μόνο η έρευνα του Διαστήματος και των ούρανιων σωμάτων θα μπορούσε να δώσει. Οι σκέψεις αυτές, που στηρίζονται έως τώρα σε μία σειρά υποθέσεων, δείχνουν ότι οι νεώτερες γεωλογι-

ΤΑ ΥΛΙΚΑ, που «ψαρεύονται» από τα άβυσσάλεα βάθη των ωκεανών, υποβάλλονται σε ειδικές έρευνες για τον καθορισμό της ηλικίας τους.

ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΡΑΤΟΥΣΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΟΝ Ν' ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΟΤΑΝ Η ΕΡΕΥΝΑ ΦΘΑΣΗ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΣΤΑ ΜΥΣ

ΤΟ ΓΕΩΤΡΥΠΑΝΟ θα τρυπήσει διαδοχικά όλα τα στρώματα, μέχρι να φθάσει στον «Μανδύα».

ΕΙΔΙΚΟ μηχανήμα καταποντίζεται (πρώτη δεξιά) για να ανασύρει δείγματα της υποστάθμης του ωκεανίου βυθού. Έπιστήμονες (άκρο δεξιά), άσπασμαμένοι στο «Σχέδιο Μοχόουλ», εξετάζουν δείγμα ύδατος από μεγάλο βάθος του Ατλαντικού

κές έρευνες έχουν γενικότερη σημασία και δεν περιόριζονται στη μελέτη της Γης, αλλά συμπεριλαμβάνονται στην πλατύτερη και γενικότερη έρευνα του Διαστήματος.

Μέσα στα πλαίσια των ερευνών αυτών βρίσκεται και το «Σχέδιο Μοχόουλ». Το όνομα αυτό προέρχεται από τη λέξη «Μόχο», που είναι το όνομα ενός ανεξερεύνητου γεωλογικού στρώματος, που βρίσκεται ανάμεσα στον φλοιό της Γης και στο ακόμη βαθύτερο βραχώδες στρώμα, που ονομάζεται «Μανδύας». Το στρώμα «Μόχο» πήρε το όνομά του από το όνομα του Γιουγκοσλάβου επιστήμονος Μαχοροβίτσιτς, ο οποίος το προσδιόρισε και υποστήριξε ότι αποτελεί ένα στρώμα που η σύστασή του διαφέρει πολύ από τη γνωστή σύσταση του εδάφους. Το στρώμα αυτό βρίσκεται σε βάθος 30 μιλίων κάτω από τις χερσαίες περιοχές της Γης, αλλά σε πολύ μικρότερο βάθος από την επιφάνεια ωρισμένων περιοχών του πυθμένος των θαλασσών. Όπως ήταν έπιμένο, οι επιστήμονες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η διάτρηση της Γης και η μελέτη του στρώματος «Μόχο» είναι πολύ ευκολότερη από τον πυθμένα των θαλασσών, παρά από την ξηρά.

Το σχέδιο αυτό, που αποδέλπει στην έρευνα του στρώματος «Μόχο» και του ακόμη βαθύτερου «Μανδύου» της Γης, έχει καταστρωθεί από εξέχοντες Αμερικανούς επιστήμονες του πανεπιστημίου Κολούμπια, του Ωκεανογραφικού Ινστιτούτου Γούντς Χάλ και του Κολλεγίου του Τέξας. Τέσσερα ειδικά πλοία-εργαστήρια περιέπλευσαν εφέτος τον Ατλαντικό και τον Ειρηνικό, καθώς και την Καραϊβική Θάλασσα, για να βρουν την πιο κατάλληλη θέση για τη θαυμαστή αυτή επιστημονική προσπάθεια.

Είναι ολοφάνερο ότι η προσπάθεια αυτή θα είναι εξαιρετικά δύσκολη. Και στη βαθύτερη ακόμη λεκάνη του ωκεανού, ο «Μανδύας» βρίσκεται σε βάθος πέντε μιλίων κάτω από τον βυθό. Η εξερεύνηση θα γίνει φυσικά από κάποια πλωτή «εξέδρα». Ο σωληνοειδής αγωγός, που θα φθάσει ως τον πυθμένα του ωκεανού, θα προχωρήσει ύστερα μέσα στον φλοιό και ακόμη βαθύτερα ως την ζώνη «Μόχο» και πέρα από αυτήν ως τον «Μανδύα», δημιουργώντας, φυσικά, πολλά και μεγάλα προβλήματα. Η «άντληση» δει-

γμάτων από τα διάφορα στρώματα της Γης, μέσα στα οποία θα εισχωρήσει ο σωληνοειδής αγωγός, θα είναι χωρίς αμφιβολία ένα έργο εξαιρετικά δύσκολο. Οι συνθήκες που επικρατούν στα μεγάλα εκείνα βάθη είναι άγνωστες και όλα σχεδιάζονται με βάση τις ως τώρα γνώσεις, καθώς και τις επιστημονικές υποθέσεις. Εξαιρετικά επίσης δύσκολο θα είναι και το προηγούμενο στάδιο. Γιατί, πριν εγκατασταθεί ο τεράστιος και εντελώς πρωτότυπος αυτός αγωγός, θα πρέπει να κατασκευασθούν ειδικά διατηρητικά μηχανήματα τεραστίας δύναμης, καθώς και πολύπλοκα και άκρως λεπτά και ευαίσθητα όργανα μετρήσεων, που είναι απαραίτητα για την τεράστια αυτή «έγχειρηση», που πρόκειται να γίνει στα σπλάχνα της Γης.

Θα αποκαλυφθούν πολλά

Η υποστάθμη των άβυσσальных βυθών, όπου το σχεδόν κατεψυγμένο νερό, κάτω από τεράστιες πιέσεις, διαλύει αστρακα και άλλα λείψανα θαλασσίων όντων, μπορεί να δώσει μια σειρά απολιθωμάτων που θα αποκαλύψουν μερικούς σταθμούς της βιολογικής εξέλιξης. Τα λείψανα αυτά της ζωής, που μένουν ανέπαφα και άγνωστα, επί εκατομμύρια χρόνια, κάτω στον υποβρύχιο φλοιό της Γης, θα αποκαλύψουν αναμφισβήτητα τύπους οργανισμών, που υπήρχαν όταν η Γη βρισκόταν ακόμη στα πρώτα στάδια της εξέλιξής της. Η μελέτη της υποστάθμης θα ήταν δυνατό να δώσει πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με την Ιστορία και τη σειρά των αλληλεπιδράσεων βιολογικών, γεωλογικών και κλιματολογικών μεταβολών, που επήλθαν στη Γη καθώς ο πλανήτης γινόταν ολοένα ψυχρότερος και το κλίμα του άλλαζε.

Κάτω από την υποστάθμη αυτή, ο φλοιός της Γης έχει την πρωτόγονη μορφή του, τη μορφή που είχε η επιφάνεια του πλανήτη όταν σχηματίζοντο οι θάλασσες και η Γη έπαιρνε σιγά-σιγά τη σημερινή μορφή της. Η σύνθεση του φλοιού αυτού μπορεί να δώσει ενδείξεις σχετικά με την προέλευση της Γης.

Οι επιστήμονες, όσο κι αν προσπάθησαν, δεν

ΗΛΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΡΙΩΔΗ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ

μπόρεσαν να εξηγήσουν τους λόγους για τους οποίους μια σεισμική δόνηση ή μια δόνηση από έκρηξη δεν προκαλεί αντίλαλο από τον φλοιό της Γης. Μια θεωρία υποστηρίζει ότι η ήχη εμποδίζεται από ένα στρώμα μεταβολίθων, που έπασαν στη Γη όταν σχηματιζότο ή όταν ήταν πολύ νέο ακόμη το ήλιακό μας σύστημα. "Αν η θεωρία αυτή αποδειχθεί, τότε θα μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Γη είχε υποστεί ένα «βομβαρδισμό» ανάλογο με εκείνο που έχει δώσει στη Σελήνη την «ελογιοκοιμήνη» όψη της.

Ελάχιστα είναι γνωστά σχετικά με την πραγματική σύνθεση του φλοιού της Γης, του «Μόχο» και του «Μανδύου». Πιστεύεται ότι ο φλοιός είναι μια μορφή βασάλτιου και το «Μόχο» θεωρείται ως ένα συμπαγές στρώμα, επάνω από το ήμικρυστο συμπιεσμένο βράχιο στρώμα, που αποτελεί τον «Μανδύα» και αντιπροσωπεύει περίπου τα όγδοντα εκατοστά του γήινου όγκου.

Από τις έρευνες αυτές οι επιστήμονες περιμένουν απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα. Τα σπουδαιότερα από τα ερωτήματα αυτά είναι τα εξής:

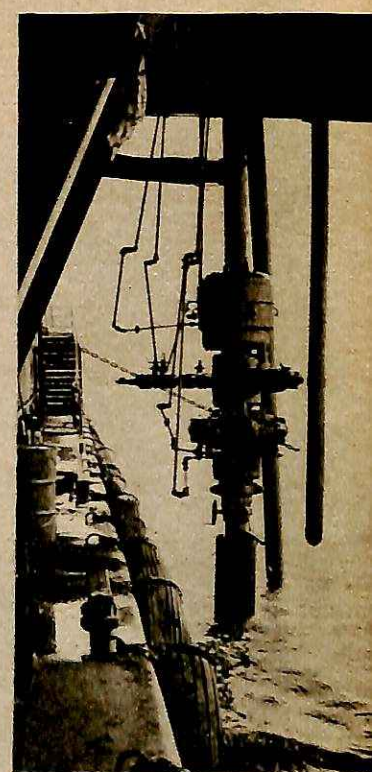
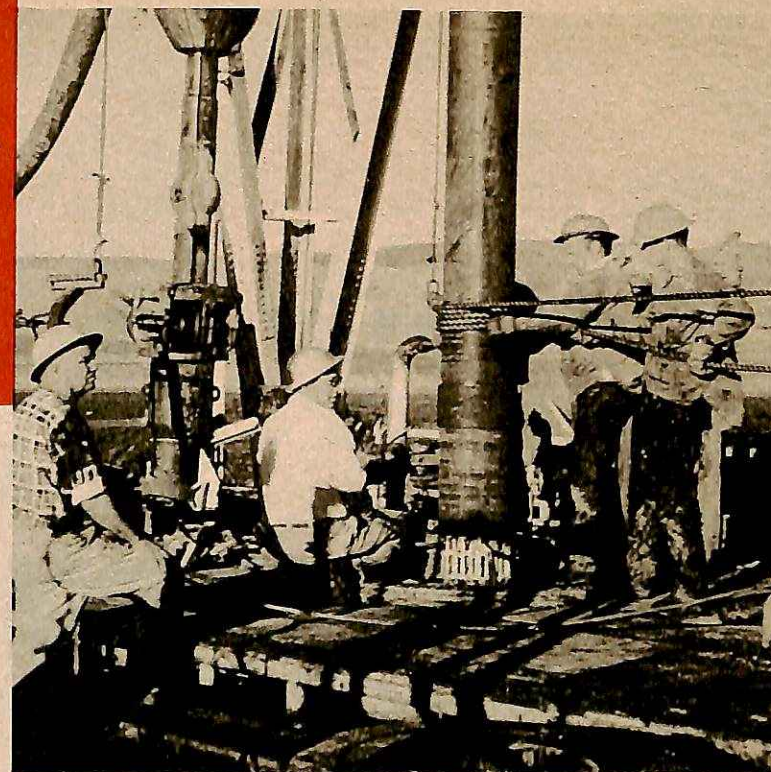
Κατά τι διαφέρει ο φλοιός της Γης από τον «Μανδύα»;

Είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί ο φλοιός της Γης ως κάτι ανάλογο με τη σκυρίαν, που εμφανίζεται στην επιφάνεια των λωμένων μετάλλων;

Οι βράχοι του στρώματος, που βρίσκεται κάτω από το στρώμα «Μόχο», μοιάζουν με τους βράχους του φλοιού, με μόνη τη διαφορά ότι η τεράστια πίεση στα μεγάλα αυτά βάθη μετέβαλε την κατάσταση των μορίων τους;

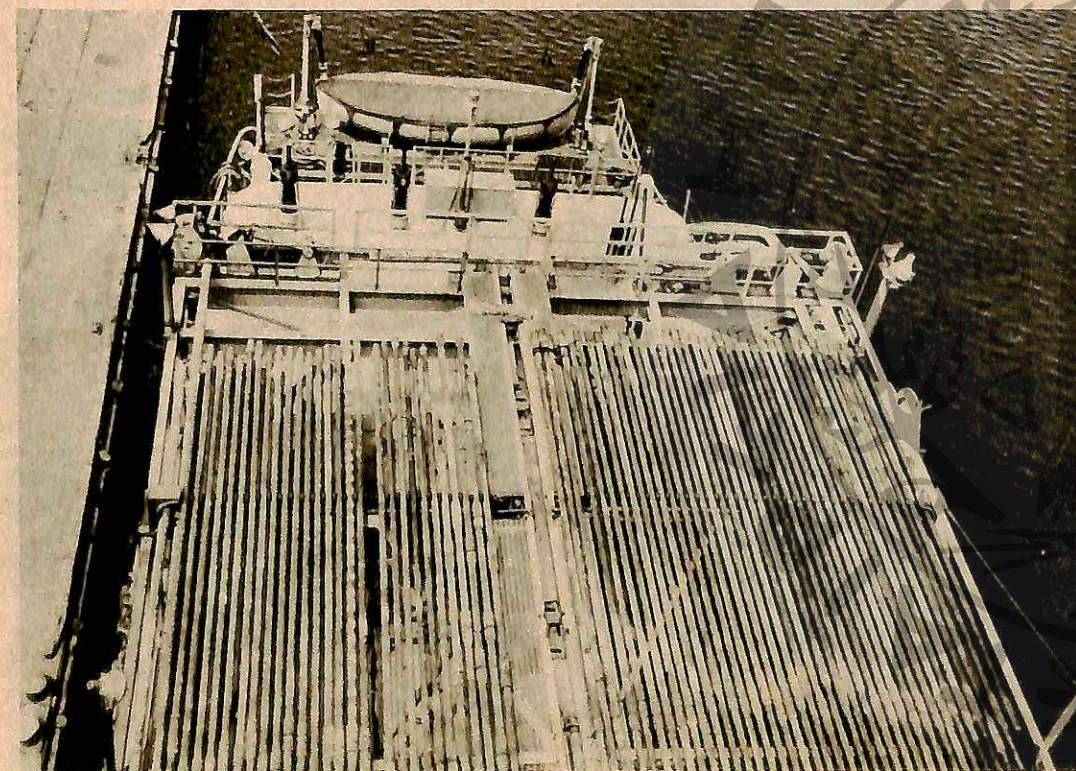
Πολλά άλλα ερωτήματα απασχολούν επίσης τους ειδικούς, όπως τα προβλήματα της ακτινεργείας και της θερμότητας της Γης, και από τις πληροφορίες που θα ληφθούν, θα συναχθούν πολλά συμπεράσματα. Και δεν αποκλείεται πολλά από τα συμπεράσματα αυτά να ανατρέφουν πολλές σημερινές αντιλήψεις και πολλές θεωρίες και να οδηγήσουν στην εμφάνιση νέων θεωριών για την προέλευση του ήλιακού συστήματος, της Γης και της επίγειας ζωής.

Το «Σχέδιο Μοχόουλ», που βρίσκεται υπό την

αίγίδα της Αμερικανικής Έθνικής Ακαδημίας Επιστημών, θεωρείται ως ένα σχέδιο δύσκολο, θάβαιο, αλλά πραγματοποιήσιμο. Οι ειδικοί πιστεύουν ότι για την εκτέλεση του σχεδίου θα παρασστή ανάγκη να άνοιχθεί μια καταπληκτική όπη, βάθους 10 μιλίων.

Είναι φανερό ότι για την εκτέλεση του επιστημονικού και τεχνικού αυτού έργου δεν χρειάζονται μόνο μεγάλες επιστημονικές γνώσεις και τεράστια τεχνική επιδεξιότητα και πείρα. Χρειάζονται επίσης και πολύ μεγάλα ποσά. Για τη χρηματοδότηση του καταπληκτικού αυτού έργου θα συνεργασθούν πολλοί κρατικοί και ιδιωτικοί οργανισμοί. Και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το έργο αυτό θα αποτελέσει μια αληθινή τεράστια συμβολή στην κατανόηση της καταγωγής και της εξέλιξης του κόσμου. Και—πραγμα που φαίνεται εκ πρώτης όψεως παράξενο—θα υποδοθή στην κατάκτηση του Διαστήματος, αφού τα συμπεράσματα που θα συναχθούν θα επιτρέψουν την πληρέστερη κατανόηση και των άλλων ουρανίων σωμάτων, όπου φιλοδοξεί να φθάσει ο άνθρωπος και μάλιστα πολύ γρήγορα. ■ ■ ■

ΑΠΕΙΡΕΣ έρευνες πρέπει να γίνουν για να ολοκληρωθεί η προεργασία. Καί, φυσικά, οι απαραίτητες στη σύγχρονη επιστήμη καταμετρήσεις ραδιοενεργείας των δειγμάτων των θαλασσίων βυθών

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ πλοίο «Κός Ι», που έχει εκτελέσει μέχρι σήμερα πολλές διατρήσεις μικρότερας σημασίας, διαθέτει διατηρητικό αγωγό μήκους 2.550 μέτρων, ο οποίος διακρίνεται στο κατάστρωμα. Για το «Σχέδιο Μοχόουλ» ο αγωγός θα πρέπει να έχει τουλάχιστο διπλάσιο μήκος

Γελούν ακόμη μέ τόν Σαρλώ

(Camera Press)

«ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΕΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ. Βρίσκεται στο πλευρό μου παντού και πάντα», δήλωσε για τη γλυκειά Όουνα ο διάσημος κωμικός. «Όταν, έπειτα από αλλεπάλληλους γάμους και διαζύγια, παντρεύτηκε την κόρη του Εύγενιου Ο' Νήλ, χωρίς τη συγκατάθεσή του, έλοι νόμισαν πως πρόσκαιρη θα ήταν ή εύτυχία του ζεύγους. Έπεσαν όμως πολύ έξω.— Πέρασαν τα χρόνια; Βρήκε τη γαλήνη;

Η τελευταία επιτυχία του στο Παρίσι αποδεικνύει ότι μόνον ο Τσάρλι Τσάπλιν κατέχει το μυστικό να προκαλή άβιαστα το γέλιο - σαράντα χρόνια τώρα...

Αειθαλής και πάντοτε ακμαιότατος, ο υπερεβδομηκοντούχης Τσάρλι Τσάπλιν, έφθασε στο Παρίσι με τη γυναίκα του Όουνα, που δεν έχει ούτε τα μισά του χρόνια. Και οι Παρισίνοι του έπεφλαν αποθεωτική ύποδοχή. Λόγος του ταξιδιού ήταν ή επίσημη πρώτη μιάς «νέας» ταινίας του Σαρλώ, που στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου νέα, αφού απέτελέσθη από τη συρραφή τριών βωδών δημιουργημάτων του, του 1918-1923, την «Σκυλήσια ζωή», τον «Σαρλώ στρατιώτη» και τον «Προσκυνητή». Το μόνο πρωτότυπο στοιχείο —εκτός από την συρραφή— είναι ή μουσική υπόκρουση που ο Τσάρλι Τσάπλιν συνέθεσε ειδικά για την περίπτωση. Πάνω από 5.000 θεαταί συνέρρευσαν στην «Επιθεώρηση του Τσάρλι Τσάπλιν», όπως ονομάστηκε ή «συνηθετική» ταινία του, και γέλασαν με την καρδιά τους.

Το φαινόμενο «Σαρλώ»

Αυτό το γεγονός, τής ομοθύμου επικροτήσεως του κοινού, υποχρέωσε τους σοβαρούς κριτικούς τής Έβδομης Τέχνης να επανεξετάσουν το φαινόμενο Σαρλώ, που εξακολουθεί έπειτα από 40 χρόνια να προκαλή το άβιαστο γέλιο και τη συγκίνηση του θεατή. Ποιό είναι το μυστικό του φουκαρά ανθρώπακου με τα πελώρια παπούτσια, που παλεύει περιδερές με όλες τις φυσικές και κοινωνικές αντιξοότητες, αλλά και δεν υποκύπτει; Η φιλοσοφία του; Όχι. Είναι πιά αρκετά απλοϊκή για τις σημερινές πολύπλοκες και πολυσύνθετες

ανάζητήσεις αϊθητικής συγκινήσεως. Τα παθήματα του «ανθρώπακου» είναι πολύ παιδικά για να αποτελέσουν κοινωνικό και ήθικό δίδαγμα. Μένει όμως, πέρα απ' αυτά, και κάτι άλλο που φαίνεται ότι αυτό αποτελεί το αγέραστο στοιχείο. Τα μοναδικά εύρηματα του μεγάλου γελωτοποιού. Το πηγαίο χιούμορ του, ή θαυμάσια κίνησή του, ή λεπτομέρεια. Και τούτα, αν δεν είναι αρκετά να μάς «διδάξουν», είναι υπεραρκετά να μάς διασκεδάσουν. Στο κάτω κάτω ή γνήσια διασκέδαση, αυτό το εκ βαθέως ξεχείλισμα τής ψυχικής εφόρίας, είναι από τα πιο δύσκολα επιτεύγματα τής τέχνης.

Τα απομνημονεύματά του

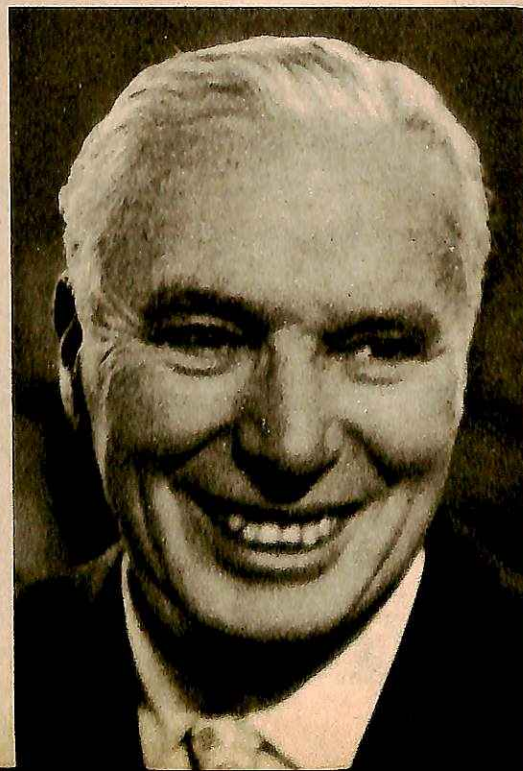
Πάντως, ο ίδιος ο Τσάρλι Τσάπλιν, άπεριφράστως ρίχνει την προτίμησή του στις ταινίες του αξιώσεως. «Στα φώτα τής πόλεως», στον «Κύριο Βερντού», στα «Φώτα τής Ράμπας», στο «Βασιλιά στη Νέα Υόρκη». Το δήλωσε στους δημοσιογράφους που έσπευσαν, μετά την θριαμβευτική πρεμιέρα, στο διαμέρισμά του του ξενοδοχείου «Κριγιόν», για να του πάρουν συνέντευξη.

Όσο για τα μελλοντικά κινηματογραφικά σχέδιά του, ανέκοίνωσε ότι δεν πρόκειται ν' αρχίση νέα ταινία πριν τελειώση τη συγγραφή των απομνημονευμάτων του, που πρόκειται να κυκλοφορήσουν από αγγλικό έκδοτικό οίκο μέχρι τα Χριστούγεννα. Και το μυστικό τής νεότητάς του; Μά είναι απλό: Δουλειά, τένις και περίπατος.

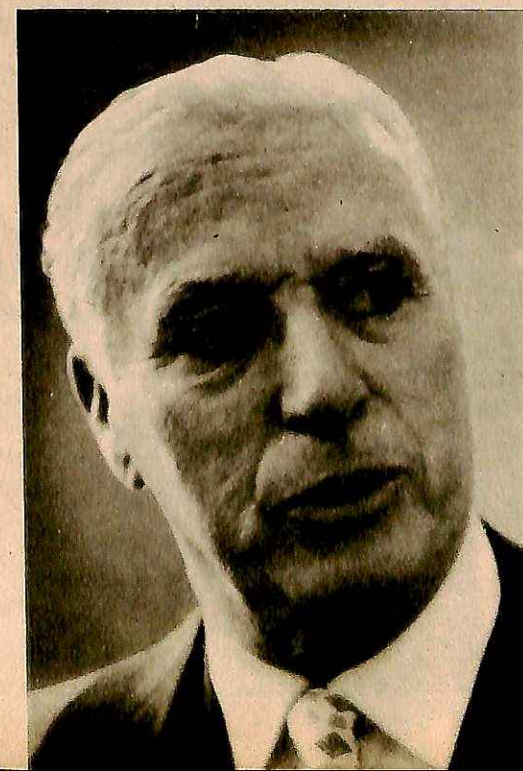

Ο «ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΣ» ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ —ΠΡΟΣΠΙΚΟΤΗΤΑ ΕΝΤΟΝΗ, ΠΟΥ ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ

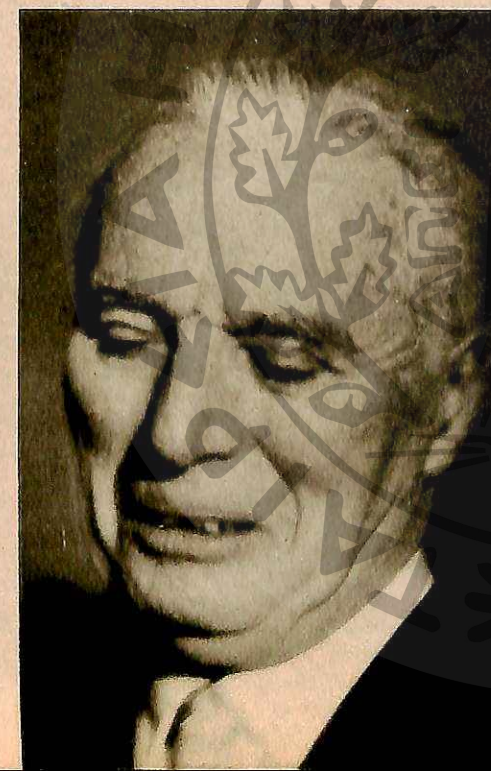
ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ

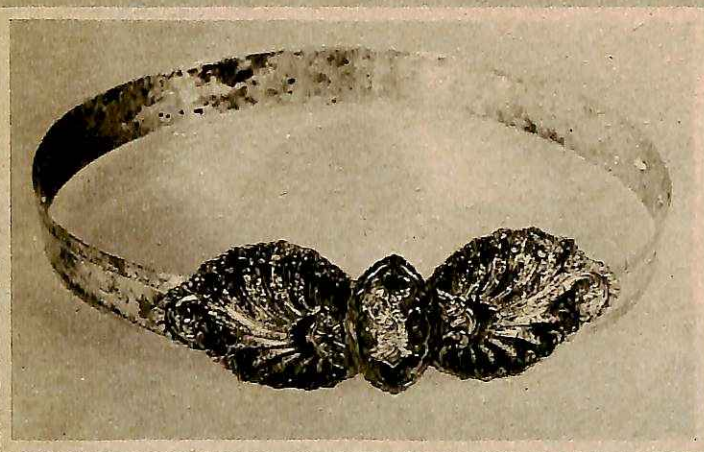
«ΕΙΜΑΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ!»

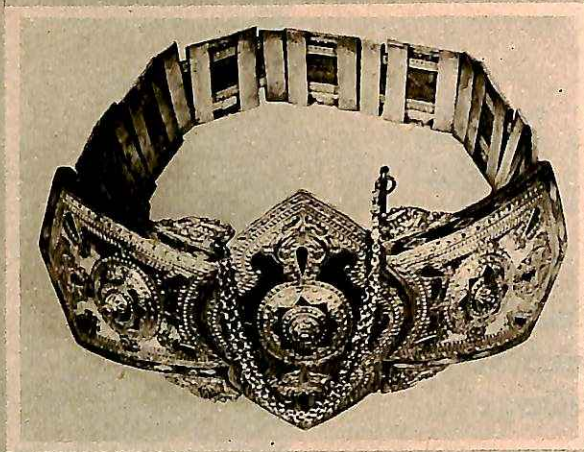
«Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ; ΜΑ, Η ΕΦΟΡΙΑ» «ΟΛΕΣ ΜΟΥ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΛΑΣΕΩΣ»

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΠΕΝΑΚΗ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

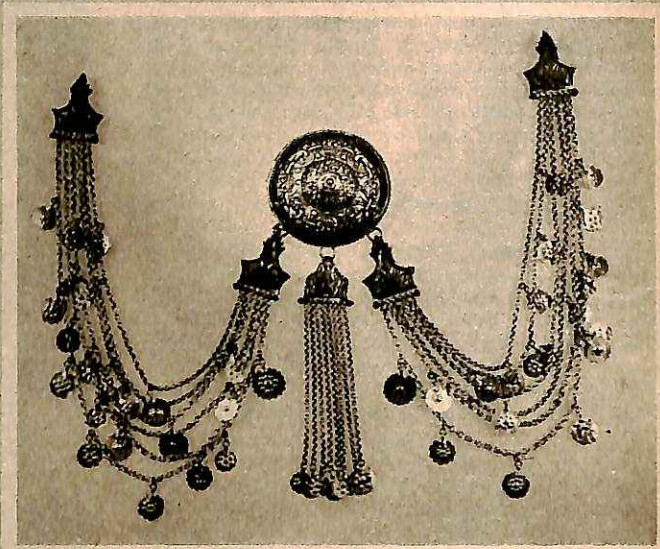
ΣΩΝΗ επίχρυση της Ήπειρου. Ή πόρπη, σε σχήμα άχιβάδας, με έκτυπο διάκοσμο, ενώ έγχάρακτα και έγκαυστα φυτά και ζώα στολίζουν τó έλασμα.

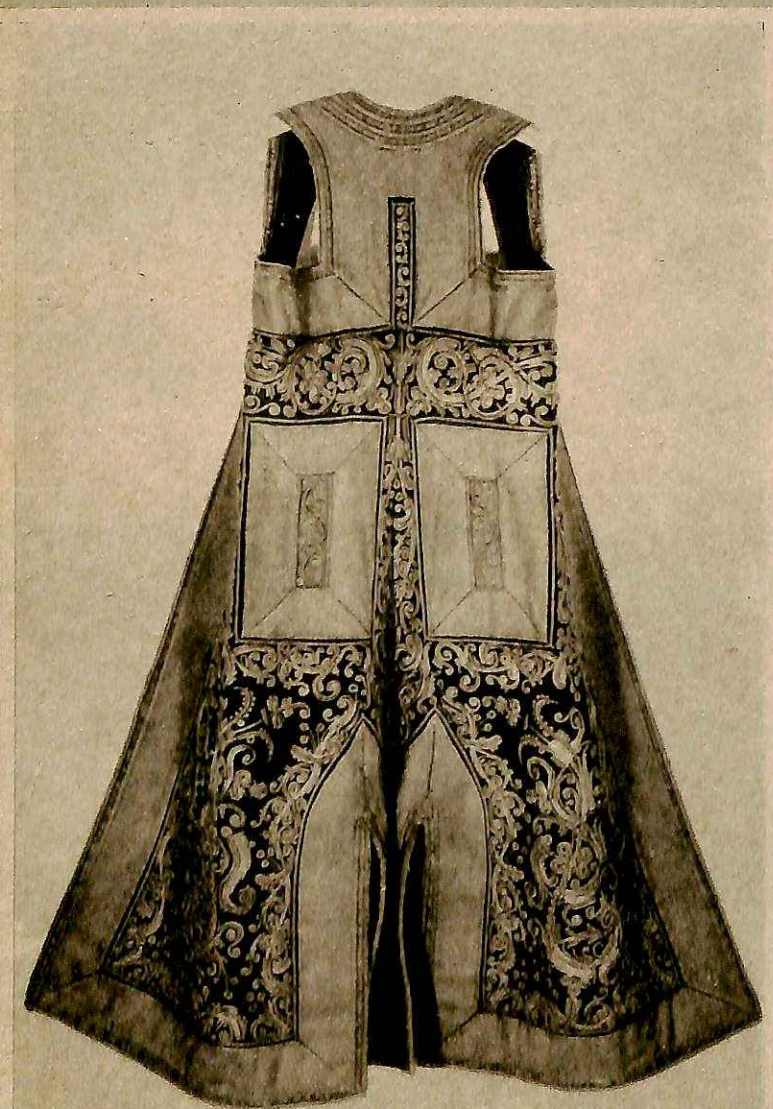
ΑΣΗΜΕΝΙΑ ζώνη της Μακεδονίας. Ή τεράστια πόρπη έχει πλουσιώτατο έκτυπο και σκαλιστό διάκοσμο. Τά πλακίδια είναι περαστά μέσα σε κορδέλλα.

ΓΙΟΡΤΙΝΗ ένδυμασία του κάμπου της λίμνης των Ίωαννίνων. Ή «μπρούτσα» (κάπα), από τραγομαλλίσιο ύφασμα, έχει στο έσωτερικό πολλούς «φλόκους».

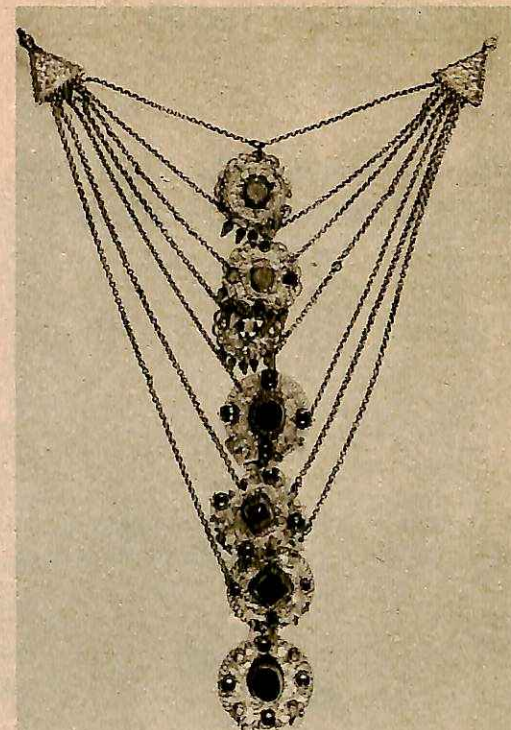
«ΣΥΓΚΟΥΝΙ» γυναικείο, από τó Ζαγόρι της Ήπειρου. Είναι θαυμάσια κεντημένο, με κόκκινο μεταξωτό κορδόνι πάνω σε μαύρο μάλλινο χοντρό ύφαντό.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ επίσημο κόσμημα της Ήπειρου, τó «γκρέπι». Οι άσημένιες χοντρές αλυσίδες, με τά ελάχιστα στολίδια, δημιουργούν μιά άπείριτη χάρη.

ΡΟΚΑ ξυλόγλυπτη από τή Μακεδονία. Αντικείμενο καθημερινής χρήσεως, πού τó «μεράκι» τού κατασκευαστού τó έχει κάνει κομψότεχνημα διακοσμητικής.

ΩΡΑΙΟ νυφικό επίσημο κόσμημα της Αττικής. Είναι άσημένιο-επίχρυσο και διακοσμείται με πολύχρωμα γυαλιά.

ΚΟΝΤΟΓΟΥΝΙ κερκυραϊκό, βελουδένιο. Με κορδονάκι χρυσό έχει κεντηθή ó βαρύς διάκοσμός του από άνθη και πουλιά.

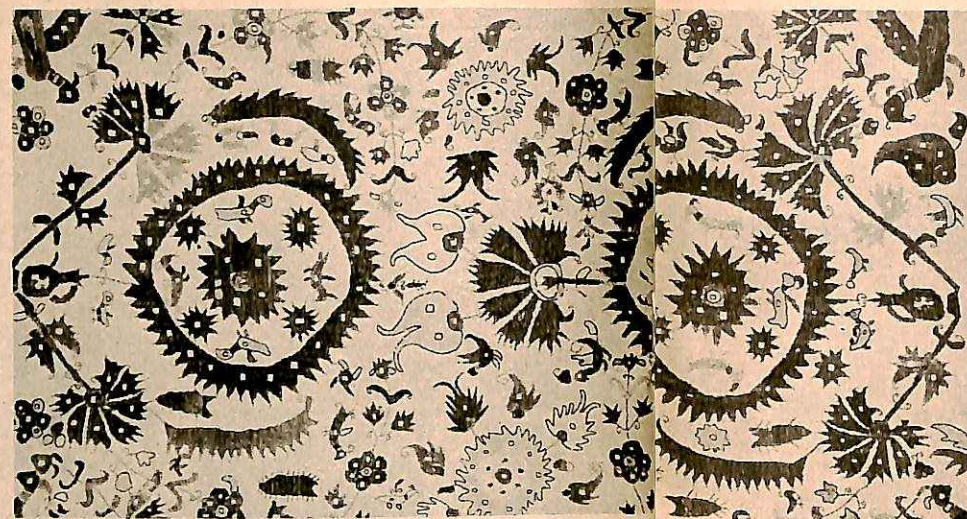
Πρεσβευτής, ή λαϊκή μας τέχνη

Μιά άσυνήθιστη, πολύχρωμη, γιορταστική έλληνική «πρεσβεία» ταξιδεύει αυτή τή στιγμή, από πολιτεία σε πολιτεία, στην Αμερική. Πλουμιστά έθνικά κοστούμια, κοσμήματα, ύφαντά και πηλίνα, όλα με τή σφραγίδα της μυριόχρωμης διονυσιακής φαντασίας, πού χάρισε ή διαδοχή των ελληνικών αιώνων στους άπλους ανθρώπους. Ύφασμένοι αλάθευτα χρωματικοί συνδυασμοί, βγαλμένοι από πρωτόγονους ξύλινους άργαλειούς, ά-

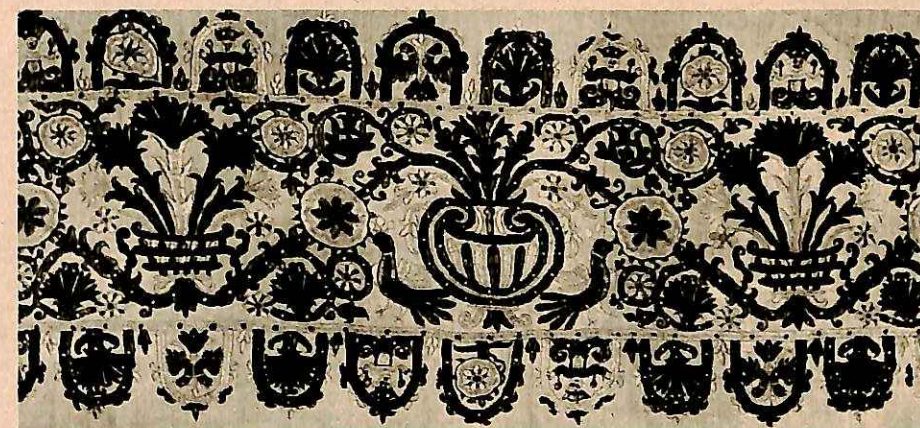
σημένα κοσμήματα σκαλισμένα ίσως από χέρια πού μόλις τήν προηγούμενη βύθισαν τήν βαρεία σιδερένια τσάπα στο σκληρό έλληνικό χώμα, πηλίνα πού ξεκίνησαν από τήν ίκανοποίηση της άπόλυτης «χρείας» για νά φθάσουν νά κλείνουν στις γραμμές και στο χρώμα τους όλη τήν όμορφιά του άκαλλιέργητου άγριολούλουδου, πού είναι τó αίσθητικό ένστικτο των ανθρώπων του βουνού, του κάμπου, των ελληνικών θαλασσών.

Ἄνωνμος ὁ λαϊκὸς καλλιέχνης
ἔδωσε ἀέρα ἀριστοτεχνίας
στὰ καθημερινὰ ἀντικείμενα

ΦΟΡΕΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΙΚΕΡΙ, Η ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ «ΚΑΛΗ» Ή «ΧΡΥΣΗ»

↑ «ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΑΔΑ» (μαξιλάρι)
της Σκύρου, του 17ου - 18ου αιώνα.
Κλαδιά, λουλούδια και πουλιά από
μετάξι καλύπτουν την επιφάνειά της.

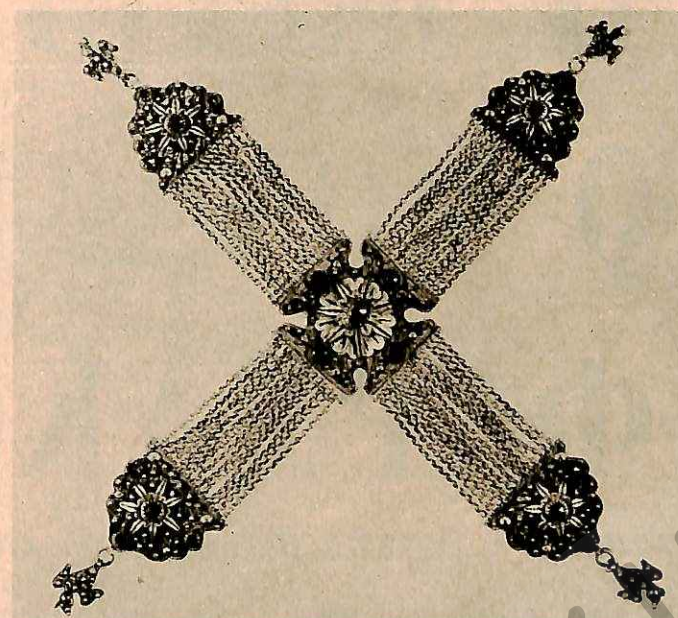

↑ ΠΟΔΟΓΥΡΟΣ πουκαμίσας της Κρή-
της, με χαρακτηριστικά ελληνικά
διακοσμητικά μοτίβα, κεντημένα με
πολύχρωμες κλωστές από μετάξι.

← ΑΣΗΜΕΝΙΑ ταμπakoθήκη, ωραίας
λαϊκής γιαπωνιώτικης τέχνης, με εκ-
τυπη παράσταση του Ἀγ. Γεωργίου.

ΤΣΑΠΡΑΖΙ, κόσμημα
που άνδρες και γυναί-
κες έφεραν χιαστί στο
στήθος. Οι άσημένιες
άλυσίδες στολίζονται
με χρωματιστά γυαλιά.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ έπενδύτης Μεσολογ-
γίου, από τσόχα βαθυκόκκινη, κεντη-
μένη με χρυσό. Χαρακτηριστικές
είναι οι πολλές πτυχές της ράχης.

Η κινητή αυτή έκθεση που προετοιμάστηκε από το Μουσείο Μπενάκη υπό την επίβλεψη του διευθυντού του κ. Μ. Χατζηδάκη και της κ. Πολυχρονιάδου, περιλαμβάνει 22 φορεσιές, 240 κεντήματα, κοσμήματα και υφαντά και 129 κομμάτια από κεντήματα, υφαντά και κεραμουργικά σύγχρονης λαϊκής τέχνης. Για την συγκέντρωση των τελευταίων εμερίνησε ο σύλλογος «Φίλοι του Μουσείου Μπενάκη» — που έχει δώσει μέχρι σήμερα πολυάριθμα δείγματα του ενδιαφέροντός του για το ξεχωριστό αυτό έργο — και χορηγοί ήταν το ΠΙΚΠΑ Θεσσαλονίκης, η ΧΕΝ, η Βασιλική Πρόνοια, το Τσσίτσιο του Μετσόβου και το Έλληνικό Σπίτι.

Την έκθεση παρουσιάζει στις Ἑνωμένες Πολιτείες το Ίνστιτούτο «Σμιθσόνιαν» και τα επίσημα εγκαίνιά της έγιναν στις 6 Οκτωβρίου στην «Φρέντς Γκάλλερυ» της Νέας Υόρκης, όπου είχαν μεταφερθεί αρκετές ημέρες πριν με το υπερωκεάνιο «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

Μετά την Νέα Υόρκη, τα εκθέματα θα ταξιδέψουν στην Βαλτιμόρη, όπου θα παρουσιαστούν τον Νοέμβριο και συνέχεια στην Ουάσινγκτον, όπου θα συμπέσει η δέκατη του Απριλίου την εποχή των Χριστουγέννων. Μετά η έκθεση θα παρουσιασθεί στο Λος Άντζελες και θα μείνει εκεί ως τον Μάρτιο. Μετά έρχεται η σειρά του Σαν Φραντσίσκο (Απρίλιος) και ξανά πάλι της Ουάσινγκτον. Για τους μήνες του καλοκαιριού του 1960 δεν έχει ακόμη κανονισθεί το πρόγραμμα, αλλά είναι βέβαιο από τώρα ότι τον ερχόμενο Σεπτέμβριο η έκθεση του Μουσείου Μπενάκη θα παρουσιασθεί στο Τorónto του Καναδά.

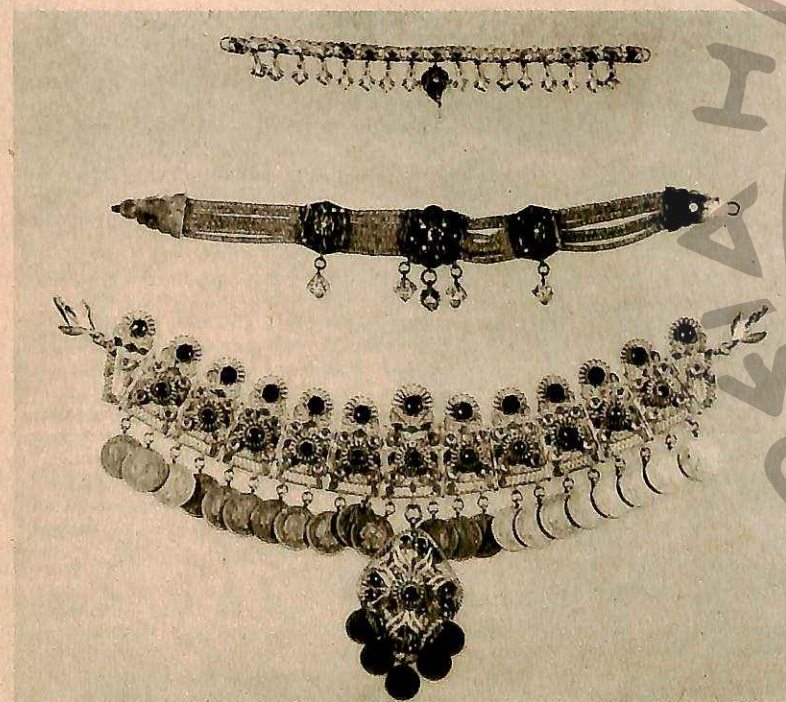
Μεγάλη φιλανθρωπική έορτή

Τα εκθέματα συνοδεύει στις Ἑνωμένες Πολιτείες, ύστερα από απόφαση του υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, το όποιο, μαζί με τον Τουρισμό, ενίσχυσε οικονομικά την προσπάθεια, η κ. Σοφία Τουρνάκη, υπάλληλος του υπουργείου.

Κατά την διάρκεια της παρουσιάσεως των εκθεμάτων στις Ἑνωμένες Πολιτείες, που περιλαμβάνουν ότι πιο καλό και χαρακτηριστικό έχει να επιδείξει η ελληνική λαϊκή τέχνη, θα διοργανωθεί μεγάλη φιλανθρωπική έορτή, υπό την προστασία της Βασιλίσσης Φρειδερίκης. Οι εισπράξεις από την έορτή, που θα έχει φιλανθρωπικό σκοπό, θα διατεθούν εξ ημισείας υπέρ του Έράνου της Βασιλίσσης και αναλόγου αμερικανικού ιδρύματος.

Τελειώνοντας πρέπει να τονίσουμε ότι παρόμοιες προσπάθειες είναι απαραίτητο να βρίσκουν την κρατική ενίσχυση, γιατί αποτελούν πάντοτε — υπό την προϋπόθεση της καλής διοργανώσεως, πράγμα που εγγυάται το Μουσείο Μπενάκη γι' αυτή την περίπτωση — ένα πρώτης τάξεως πρεσβευτή για την χώρα μας.

Θ. Δ.

ΧΡΥΣΑ και άσημένα περιδέραια, της Κρήτης, της Θάσου και της Ἀττικής, σε πολύ απλή και χαριτωμένη γραμμή.

Ἐλὴν ἐσοχὴ τῶν ἥρωικῶν ἀντιβιοτικῶν καὶ τῆς θαυματουργῆς χειρουργικῆς

ΜΟΝΟ τὸ ἀπαλὸ καὶ ἀναντικατάστατο μητρικὸ χᾶδι ἔχει τὴ μυστηριακὴ δύναμη νὰ καταπραΰνη τὴν ἀλλόκοσμη —ἀσύλληπτη γιὰ μᾶς— βρεφικὴ ἀγωνία.

(Camera Press)

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΟ!

ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΚΛΙΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ

ΟΤΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΠΟΤΕ Ν' ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΗ

ΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Μὲ σφιγμένα χέρια καὶ δαγκώνοντας τὰ χεῖλη τῆς γιὰ νὰ διώξῃ τοὺς λυγμούς τῆς, ἡ μητέρα κοίταζε τὸ γιὰτὸ πὺ ἐξέταζε τὴν κορούλα τῆς. Ἡ μικρὴ Μαρία ἦταν ἀκίνητη στὸ κρεβάτι τῆς. Δεκαεπτὰ τῶρα μηνῶν, σὲ ἡλικία πὺ θλα τὰ παιδιὰ περπατοῦν, ἡ Μαρία δὲν μποροῦσε οὔτε κᾶν νὰ καθῆσθαι. Τὰ ματάκια τῆς κοίταζαν ἀκίνητα τὸ κενὸ καὶ δὲν παρακολουθοῦσαν τὴ μικρὴ χνουδωτὴ ἀρκουδίτσα πὺ ὁ γιὰτὸς κινούσε μπροστὰ στὰ μάτια τῆς. Οὔτε θέλησε νὰ πιάσῃ τὸ παιχινιάκι πὺ τῆς ἔδινε. Ἡ πνευματικὴ τῆς ἡλικία δὲν ἦταν μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἡλικία ἐνὸς μωροῦ δυὸ μηνῶν.

Οἱ γιὰτροὶ πὺ εἶχαν ἐξετάσει προηγούμενα τὴ μικρὴ, δὲν ἄφησαν καμμιά ἐλπίδα.

—Θύμα, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἐγκεφαλίου —εἶπαν— δὲν εἶχε καμμιά ἐλπίδα σωτηρίας. Ἀδύνατη, ἡλιθία, ἀνίατη. Ὁ θάνατος ἦταν ἀπλῶς ζήτημα χρόνου.

—Καὶ ἦταν ἓνα τόσο ὠραῖο μωρουδάκι, ἐπανελάμβανε ἡ μητέρα ἀπελπισμένη.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ μητέρα τῆς νὰ γυρίσῃ στὴ δουλειὰ τῆς ἔβαλε, στὸν τρίτο κιόλας μῆνα τῆς, τὴν μικρὴ Μαρία σὲ ἓνα νηπιοκομεῖο. Ἡ καρτέλλα τῆς ἔλεγε πὺς ἦταν ἓνα εὐθυμο, ζωηρὸ καὶ γεμάτο ὑγεία παιδάκι. Ἀλλά, ἂν καὶ δὲν τῆς ἔλειπε ποτὲ ἡ περιποίηση, ἡ μικρὴ Μαρία δὲν ἀνεπτύσσεται.

Ὅταν γίνεται ἐνὸς χρόνου, ἡ μητέρα τῆς, πὺ βλέπει πὺς τὸ παιδάκι τῆς εἶναι ὀλοφάνερα καθυστερημένο, ἀναστατώνει τοὺς γιὰτροὺς. Δυναμωτικά, βιταμίνες... κανένα ἀποτέλεσμα. Ἡ κατάσταση τῆς μικρῆς χειροτερεύει ἀπὸ μῆνα σὲ μῆνα. Ἡ Μαρία, πὺ δὲν θέλει καμμιά στερὴ τροφῆς, μένει ἀκίνητη στὸ κρεβάτι τῆς ὀλόκληρες μέρες. Δὲν παίζει πιά, οὔτε χαμογελά. Ἀλλὰ οὔτε καὶ κλαίει. Οἱ γιὰτροὶ τὴν ἔχουν καταδικάσει.

—Ἡ κατάσταση τῆς μικρῆς ἦταν τόσο κακὴ, ἐξηγεῖ ὁ γιὰτὸς Ντυμποῦ, πὺς ἤμουν ἔτοιμος νὰ συμφωνήσω μὲ τοὺς συναδέλφους μου. Ἐν τούτοις, εἶχα ἀκόμη μιὰ ἀμφιβολία. Ἡ νευρολογικὴ ἐξέταση τῆς μικρῆς δὲν ἔδειχνε καμμιά ἀθεράπευτη βλάβη. Ἔτσι ἀποφάσισα νὰ κάνω μιὰ ἀκόμη προσπάθεια: «Νὰ πάρετε τὴ μικρὴ ἀπὸ τὸ νηπιοκομεῖο καὶ νὰ τὴν περιποιήσθε σεῖς ἡ ἴδια, εἶπε στὴ μητέρα τῆς. Δὲν σᾶς συνιστῶ καμμιά θεραπεία καὶ κανένα φάρμακο. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἄχρηστα. Μόνο ἡ παρουσία σας, οἱ φροντίδες σας, ἡ ἀγάπη σας, πὺ τόσο τῆς ἔλειψαν, μποροῦν ἀκόμη νὰ σώσουν τὴ μικρὴ».

Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες ὁ γιὰτὸς Ντυμποῦ ἔγραφε στὴν καρτέλλα τῆς Μαρίας: Ἡ μικρὴ παρακολουθεῖ τῶρα μὲ τὸ βλέμμα τῆς τὴν ἀρκουδίτσα καὶ προσπάθησε νὰ τὴν κρατήσῃ. Ἐχε καὶ πάλι ὄρεξη. Σὲ ἡλικία 20

Ἡ μητέρα του εἶναι γι' αὐτὸ κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἓνα γλυκὸ, ἓνα παιχινίδι ἢ μιὰ ἄρτια ἐπιστημονικὴ περίθαλψη —εἶναι γι' αὐτὸ ὁ κόσμος ὅλος. Κι ἂν, γιὰ λόγους πὺ ὅπωςδήποτε δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἀντιληφθῇ, χάσῃ τὴν ἀγάπη τῆς, τότε ἡ ἐγκατάλειψη εἶναι γι' αὐτὸ ἓνα καίριο πλήγμα.

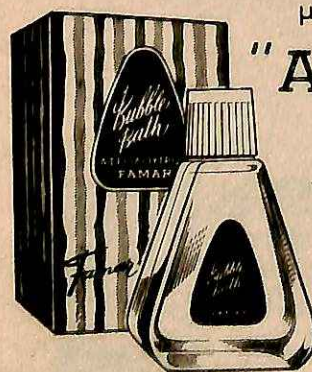
Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την όμορφή σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.
'Αφήστε το BUBBLE BATH
νά περιποιηθῇ τὸ ἀπαλὸ σας δέρμα.

- Θα τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ ἀλλεργίες
καὶ ἐρεδισμούς.
- Θα τὸ τονώσῃ καὶ δά τὸ ἀρωματίσῃ εὐγενικά
- Θα τὸ περιβάλῃ μὲ τὸ προστατευτικὸ του πέπλο

καὶ κατόπιν
κάδε ἐμφάνισί σας δά εἶναι καὶ
μιὰ ἐπιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR
Bubble Bath

Δέρμα βελουδίνο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στὸ Φαρμα-
κειὸ σας. Σὲ ὅλα τὰ καταστήματα
καλλυντικῶν.

Η ΜΗΤΕΡΑ, ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΟ!

Μικρὴ ἐσωνάσλαση σὶν παιδιατρικὴ

μηνῶν καθόταν. Σὲ ἡλικία 30 μηνῶν περπατοῦσε καὶ ἔπαιζε. Ὅταν τὴν κοι-
τοῦσε κανεὶς τοῦ χαμογελοῦσε καὶ ἄρχισε νὰ μιλά.

Σήμερα ἡ Μαρία εἶναι πέντε χρόνων. Ἡ υγεία της δὲν προκαλεῖ πιά
καμμιὰ ἀνησυχία καὶ ἡ ἀντίληψή της εἶναι ὅπως καὶ τῶν ἄλλων παιδιῶν τῆς
ἡλικίας της. Ἄλλ' εἶναι ἀκόμη νευρική καὶ εὐερέθιστη. Ξαφνικά τρομάζει
καὶ ὅταν ἡ μητέρα της βγῇ χωρὶς νὰ τῆς τὸ πῇ, ξεσπάει σὲ κλάματα γιὰτὶ
φοβάται πὼς θὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ. Ὑστερα ἀπὸ τέσσερα χρόνια, ἀπὸ τὰ
ὁποῖα δὲν ἔχει καμμιὰ ἀνάμνηση, αἰσθάνεται ἀκόμη τὸν κλονισμό πού τῆς
ἐπροκάλεσε ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τὴν μητέρα της.

—Τίποτε δὲν εἶναι πιὸ βαρὺ γιὰ ἓνα παιδάκι μικρότερο ἀπὸ πέντε-ἑτῶν
—ἐξηγεῖ ὁ Ἄγγλος ψυχίατρος Τζαίμς Ρόμπερτσον— ὅσο ὁ χωρισμὸς ἀ-
πὸ τὴν μητέρα του. Ἀπὸ τὴν μητέρα του περιμένει κάτι πολὺ περισσότερο
ἀπὸ ἓνα κρεβάτι, ἓνα γλυκὸ, ἓνα παιχνίδι. Ἡ μητέρα του εἶναι γι' αὐτὸ ὁ
λόος ὁ κόσμος. Βλέπει τὸν κόσμο διὰ μέσου τῆς μητέρας του. Πραγματικά,
τὸ παιδάκι δὲν πολυκαταλαβαίνει. Ἀλλὰ ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴ
μητέρα του καὶ πιστεύει πὼς αὐτὴ τὸ προστατεύει ἀπὸ κάθε κίνδυνο. Ἡ ἀ-
γάπη του πρὸς τὴν μητέρα του εἶναι ἀποκλειστική, ἐγωϊστική καὶ ὑπερβο-
λική. Δὲν καταλαβαίνει πὼς μιὰ ἀρρώστια ἢ κάποιος ἄλλος οἰκογενειακὸς
λόγος μπορεῖ νὰ τὸ στερήσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς μητέρας του. Ὁ ἀποχω-
ρισμὸς ἀπὸ αὐτὴν, ἀκόμη κι ὅταν εἶναι σύντομος, τοῦ προκαλεῖ ἓνα ἀληθινὸ
ἐσωτερικὸ δράμα, πού βλάπτει τὴ διανοητικὴ του υγεία.

Οἱ γιατροὶ Σπίτζ καὶ Βόλφ πού παρακολούθησαν 170 παιδίακια πού,
ὑστερα ἀπὸ ἐξάμηνη κανονικὴ οἰκογενειακὴ ζωὴ, εἰσῆχθησαν σὲ νηπιοκο-
μεῖα, παρατήρησαν ὅτι τὰ 34 ὑπέφεραν ἀπὸ ψυχικὴ κατὰθλιψη, πού τὰ ἔφε-
ρε σιγὰ-σιγὰ σὲ κατὰσταση μαρασμοῦ. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἄργησαν πολὺ
νὰ μιλήσουν, νὰ περπατήσουν, νὰ παίξουν, νὰ διαβάσουν. Τὰ ἴδια φαινόμε-
να παρατηρήθηκαν σὲ παιδιὰ ὀρφανοτροφείων καὶ ἄλλων ἀναλόγων ἰδρυ-
μάτων.

—Στὰ ἰδρύματα πού περιθάλπουν παιδιὰ, συμπεραίνουν οἱ γιατροὶ
Σπίτζ καὶ Βόλφ, καθὼς καὶ στὰ νοσοκομεῖα, φροντίζουν νὰ προσφέρουν στὰ
παιδιὰ υγιεινὴ τροφή καὶ νὰ τὰ προφυλάσσουν ἀπὸ τὶς μολυσματικὲς ἀρ-
ρώστειες. Ἀλλὰ πολὺ συχνὰ ξεχνοῦν ὅτι τὸ παιδί ἔχει ἐπίσης καὶ συναισθη-
ματικὲς ἀνάγκες, πού ἡ παραμέλησή τους ἔχει βαρεῖς συνέπειες γιὰ τὴν
ἀνάπτυσή του.

«Θέλω τὴν μαμά μου!»

Ὅταν οἱ γονεῖς, πού ἔχουν τὸ παιδί τους στὸ νοσοκομεῖο, ἀνησυχοῦν
θλέποντας τὰ θλιμμένα μάτια του, οἱ γιατροὶ σηκώνουν τοὺς ὤμους.

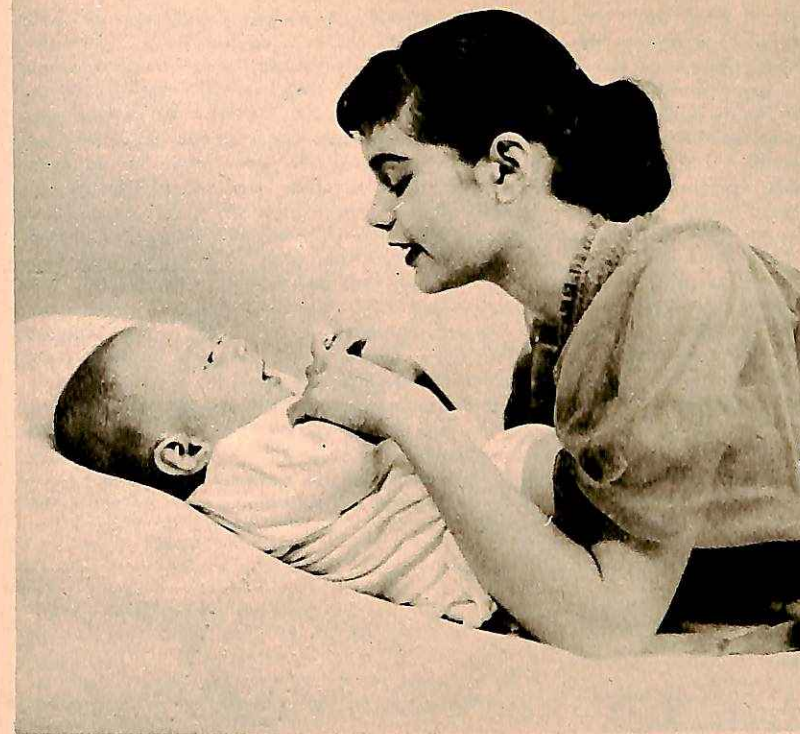
—Τὸ παιδί σας ἔκλαψε μερικὲς μέρες, ἀπαντοῦν. Τώρα ἡσύχασε. Δὲν
σὰς ἀναζητᾷ πιά. Ἐσυνήθισε τὴν καινούργια ζωὴ του.

—Θὰ ἐπίστευα μάλλον, ἀνταπαντᾷ ὁ Τζαίμς Ρόμπερτσον, ὅτι οἱ γι-
ατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι συνηθίζουν τὸ μαρτύριο τῶν παιδιῶν. Εἶναι πάρα πολ-
λὸ ἀδιάφοροι, πάρα πολὺ σκληροῦμενοι, πάρα πολὺ ἀπασχολημένοι μὲ τὴ
δουλειὰ τους καὶ ἔτσι δὲν βλέπουν τὴν ἀγωνία πού κρύβεται πίσω ἀπὸ ἓνα
ἥρεμο καὶ καμμιὰ φορὰ γελαστὸ προσωπάκι. Γιὰ νὰ τοὺς δείξω τὶς πραγμα-
τικὲς ἀντιδράσεις ἑνὸς παιδιοῦ πού νοσηλεύεται σὲ νοσοκομεῖο, ἐγύρισα σὲ
ταινία τὴ ζωὴ ἑνὸς μικροῦ κοριτσιοῦ πού τὸ διάλεξα στὴν τύχη σὲ μιὰ κλι-
νικὴ τοῦ Μάντσεστερ.

Παρακολούθησα τὴν προβολὴ τῆς ταινίας τοῦ Τζαίμς Ρόμπερτσον.
Ἡ «δεντέα» εἶναι ἡ Λάουρα, ἓνα κοριτσάκι δυῶμιση χρόνων, πολὺ ἐξυπνὸ
γιὰ τὴν ἡλικία του. Ἡ κλινικὴ εἶναι μοντέρνα καὶ οἱ νοσοκόμες φέρονται στὰ
παιδιὰ μὲ πολὺ προσοχὴ καὶ λεπτότητα. Ἐν τούτοις, μόλις φεύγει ἡ μητέ-
ρα της, ἡ Λάουρα ξεσπᾷ σὲ λυγμούς. «Ὡς τὸ θράδυ λέει συνεχῶς: «Θέλω
τὴν μαμά μου! Πού ἐπῆγε ἡ μαμά μου;». Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Λάουρα φαίνεται
ὅτι ἔχει ἐπιβληθῇ στὸν ἑαυτὸ της. Ἀλλὰ μόλις ἡ νοσοκόμα πού τῆς φέρνει
τὸ πρόγευμα ἀρχίζει νὰ τῆς μιλά, ἡ Λάουρα βάζει τὰ κλάματα καὶ ζητᾷ
τὴν μαμά της. Μετὰ τὴν ἐγχείρησή, τὴν τρίτη καὶ τὴν τέταρτη μέρα, ἡ Λά-
ουρα εἶναι ἡσυχῇ. Οἱ νοσοκόμες πιστεύουν ὅτι τὸ παιδάκι δὲν εἶναι πιά δυσ-
τυχισμένο, γιὰτὶ δὲν κλαίει. Ἀλλὰ ἡ κινηματογραφικὴ μηχανὴ ἀποτυπώνει
τὶς προσπάθειες πού καταβάλλει ἡ Λάουρα γιὰ νὰ κυριαρχήσῃ ἐπάνω στὰ
αἰσθήματά της. Σφίγγει τὰ χέρια της, τραβά τὰ μαξιλάρια γιὰ νὰ μὴν
κλάψῃ καὶ ὅταν ἀκούῃ ἓνα ἄλλο παιδάκι νὰ παραπονιέται κρύβει τὸ πρό-
σωπὸ της στὸ μαξιλάρι καὶ δαγκάνει τὶς γροθιές της. Τὴν πέμπτη ἡμέρα ἡ
Λάουρα ζητᾷ τὴν μητέρα της μὲ μιὰ φωνὴ σχεδὸν ἀδιάφορη. «Θὰ ἔλθῃ
τὸ ἀπόγευμα», τῆς ἀπαντοῦν. Ἀλλ' ὅταν ἔρχεται ἡ μητέρα της, ἡ Λάουρα δὲν
δείχνει καμμιὰ χαρὰ πού τὴν ξαναβλέπει. Συνεχίζει νὰ παίζει μὲ τὴν κούκλα
της, σὰ νὰ ἦταν μονάχη. Κατόπιν ἀφήνει τὴν κούκλα, στρέφεται πρὸς τὴν
μητέρα της καὶ τῆς λέει μὲ μιὰ φωνὴ γεμάτη παράπονο: «Δὲν εἶμαι κακὸ
κορίτσι... Γιατί, λοιπόν, μ' ἀφήνεις ἐδῶ;». «Μὰ εἶσαι ἀρρώστη, Λάουρα.
Μόλις ἔκαμες ἐγχείρησή!». Τὸ παιδάκι φαίνεται νὰ σκέπτεται γιὰ μιὰ στι-
γμή, γυρίζει ἀλλοῦ τὸ κεφαλάκι του, ἐνῶ χοντρά δάκρυα τρέχουν στὰ μά-
γουλά του.

Τὴν ἑξέστη ἡμέρα ἡ μητέρα της τῆς λέει ὅτι τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ θὰ
βγῇ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Ἡ Λάουρα δὲν ἀπαντᾷ. Ἀλλὰ καθὼς ξυπνᾷ τὴν
ὀγδοὴ μέρα, ξεσπᾷ σὲ λυγμούς. Ὅλες τὶς μέρες πού ἦταν στὸ νοσοκομεῖο
συγκρατοῦσε τὸν ἑαυτὸ της, τώρα ὅμως δὲν μπορεῖ. Καὶ δὲν ἐσταμάτησε
νὰ κλαίῃ παρὰ ὅταν βγῇ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Οἱ τελευταῖες εἰκόνες τῆς
ταινίας δείχνουν ἓνα κοριτσάκι πού δὲν θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ χέρι τῆς μη-
τέρας του καὶ τρέχει γελώντας στὸ δρόμο.

—Δὲν πρόκειται περὶ «χάπυ ἔντα», λέει ὁ Τζαίμς Ρόμπερτσον ὑστερα
ἀπὸ τὴν προβολή. Περισσότερο ἀπὸ χρόνον, ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐγχείρησή της,

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ αὐτὸ κορμάκι φωλιάζει μιὰ ἐγωϊστικὴ, ἀναντικατάστατη ἀ-
νάγκη στοργῆς πού, ὥστόσο, εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἀνάπτυσή του.

ἡ Λάουρα ἔβλεπε ἐφιάλτες. «Μὴ μ' ἀφήνεις, μαμά!», ἐφώναζε. Τὸ θλιβερὸ
σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία —ἐπρόσθεσε— εἶναι ὅτι ἦταν ἀπόλυτα δυνατό νὰ μὴν
κάνουν τὴν βλάβην αὐτὴ στὴν ψυχικὴ υγεία τοῦ παιδιοῦ, εἴτε μὲ τὴν ἀναβο-
λὴ τῆς ἐγχειρήσεως γιὰ μερικὰ χρόνια, πράγμα πού ἱατρικῶς ἦταν δυνατό,
εἴτε μὲ τὴν εἰσαγωγή τῆς Λάουρας σὲ ἓνα νοσοκομεῖο πού θὰ δεχόταν νὰ
μείνῃ καὶ ἡ μητέρα της.

Καὶ μοῦ ἐξηγήσε ὅτι τὸ νοσοκομεῖο τοῦ Ἄμερσαμ, πού ἡ παιδιατρικὴ
κλινικὴ του ἀναφέρεται σὰν πρότυπο, δέχεται τὶς μητέρες ἐδῶ καὶ πέντε
χρόνια. Καὶ ἐπρόσθεσε πὼς μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ ἐξασφαλίζεται παρηγο-
ριά γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ ἐπιταχύνεται ἡ θεραπεία τους.

Ἀμφέβαλα. Φθάνοντας στὸ νοσοκομεῖο αὐτὸ περίμενα νὰ δῶ θλιμμένες
μητέρες πάνω ἀπὸ τὰ προσκέφαλα τῶν παιδιῶν τους, μητέρες πού νὰ κλαί-
νε καὶ νὰ βομβαρδίζουν μὲ ἓνα σωρὸ ἐρωτήσεων τοὺς νοσοκόμους, μὲ λίγα
λόγια σκηνὲς πού εἶχα ἰδεῖ πολλές φορές στὰ νοσοκομεῖα κατὰ τὶς δύο ἡμέ-
ρες πού ἐπιτρέπονται οἱ ἐπισκέψεις τῶν γονέων. Ὅταν μῆκα στὸ παιδιατρικὸ
τμήμα ἦταν πέντε τὸ ἀπόγευμα. Οἱ μητέρες ἔπιναν τὸ τσάι τους σὲ μιὰ
αἴθουσα πού ἦταν προωρισμένη γι' αὐτὲς καὶ φλυαροῦσαν ἥρεμα. Καμμιὰ
δὲν φαίνονταν ἀνήσυχη. Ἐγύρισαν κατόπιν στὰ παιδιὰ τους, σερβίρησαν τὸ
φαγητὸ τους καὶ τὰ ετοίμασαν γιὰ ὕπνον. Τὸ πρωῒ αὐτὲς πάλι τὰ ἐπλυναν,
ἔστρωσαν τὰ κρεβάτια τους καὶ τοὺς ἔδωσαν τὸ πρωῒνο τους. Τὸ ἀπό-
γευμα ἐδιάβαζαν, ἐπλεκαν ἢ ετοίμαζαν κομπρέσσες τοῦ νοσοκομείου. Ἡ νο-
σοκόμα Ἰβὺ Μόρρις ἐπῆγαινε ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο, ἔδινε ὁδηγίες, ἄλ-
λας ἐπιδέσμους, ἔκανε ἐνέσεις καὶ ὅλα αὐτὰ, πάντα μπροστὰ στὴν μητέρα.
Τὰ μικρὰ ἔκλαιγαν συχνὰ, ἀλλὰ ἡ μητέρα τους ἦταν ἐκεῖ γιὰ νὰ τὰ παρη-
γορήσῃ. Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ γελούσαν καὶ πάλι. Κανενὸς τὸ βλέμ-
μα δὲν εἶχε ἐκείνι τὴν ἀπέραντη θλίψη, ἐκεῖνο τὸ αἶσθημα τῆς ἐγκαταλεί-
ψεως τῶν παιδιῶν πού μένουν μόνο τους στὰ νοσοκομεῖα, ὅπως ἡ Λάουρα.

—Τὰ παιδιὰ ὑποφέρουν λιγώτερο ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες τους καὶ τὶς θε-
ραπείες μας παρὰ ἀπὸ τὴν ἀπουσία τῆς μητέρας τους, μοῦ εἶπε ἡ Ἰβὺ
Μόρρις. Γι' αὐτὸ ἐμεῖς ἐδῶ θεωροῦμε ἀπαραίτητη τὴν παρουσία τῆς μητέ-
ρας. Ἡ μητέρα συμβάλλει πραγματικά στὴν εὐτυχία καὶ τὴν θεραπεία τοῦ
παιδιοῦ. Καὶ ἐπειδὴ οἱ μητέρες ξέρουν πὼς εἶναι οἱ πιὸ πολύτιμοι βοηθοὶ
μας, κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν.

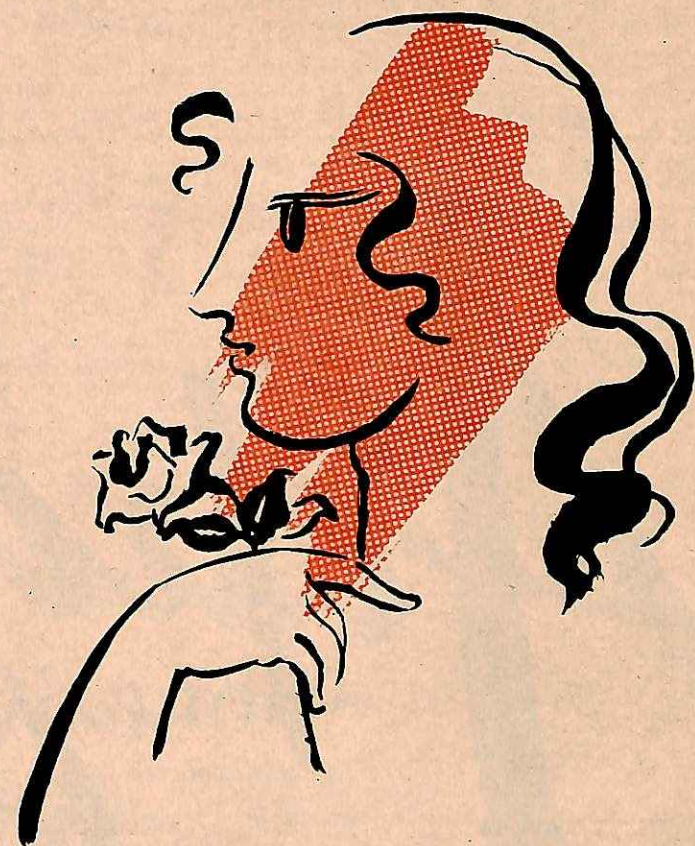
Τὰ παιδιὰ αἰσθάνονται ἐγκατάλειψη

Οἱ Ἄγγλοι παιδίατροι ἐπροχώρησαν ἀκόμη μακρότερα. Ἐπεσκέφθηκα
τὸ παιδιατρικὸ τμήμα ἑνὸς νοσοκομείου τοῦ Λονδίνου. Τὸ τμήμα αὐτὸ τὸ
ἔχουν ὀνομάσει «κλινικὴ μὲ ἀδεια κρεβάτια». Τὴν ἡμέρα πού ἐπῆγα, ἀπὸ τὰ
32 κρεβάτια μόνον τὰ 9 ἦταν κατειλημμένα. Ἐπρόκειτο γιὰ παιδιὰ πού ἔ-
πασαν ἀπὸ σοβαρὲς χειρουργικὲς παθήσεις. Οἱ ἄλλοι μικροὶ ἄρρωστοι —
42 ἐκείνη τὴν ἡμέρα— ἐνοσηλεύοντο στὰ σπίτια τους. Οἱ γιατροὶ καὶ οἱ
νοσοκόμοι τοῦ νοσοκομείου ἐπεσκέπτοντο τὰ παιδιὰ, συχνὰ καὶ πολλές φο-
ρὲς τὴν ἡμέρα, γιὰ νὰ τὰ ἐξετάσουν καὶ νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους.

Στὴν ἀρχὴ οἱ γιατροὶ τῆς συνοικίας δὲν εἶδαν μὲ καλὸ μάτι τὸ νοσκο-
μεῖο αὐτό. Ἐφοβήθηκαν ὅτι θὰ τοὺς ἔπαιρνε ἓνα μέρος τῆς πελατείας τους
ἢ θὰ ἐτραυμάτιζε τὸ γόητρό τους. Τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν συνέβη. Μὲ ἓνα ἀ-
πλὸ τηλεφώνημα ὁ παιδίατρος τοῦ νοσοκομείου φθάνει σὲ λίγα λεπτὰ καὶ
συνεργάζεται μὲ τὸν οἰκογενειακὸ γιατρό τοῦ παιδιοῦ. Σὲ μισὴ ὥρα ἔχουν
γίνει οἱ ἀναγκαῖες ἐξετάσεις καὶ ἀναλύσεις. Τὸ νοσοκομεῖο ἔχει ὅλα τὰ μέ-
σα καὶ τὰ χρησιμοποιοῖ ἕαν τὸ παιδί εἶχε εἰσαχθῇ στὸ νοσοκομεῖο.

Ὁ γιατρός Νταϊνδς λέγει ὅτι μέσα στὰ σύγχρονα νοσοκομεῖα, μὲ τὰ
ζωηρὰ χρώματα, τὰ χαριτωμένα ἐπιπλά, τὶς αἰθουσες παιχνιδιῶν καὶ τὶς
παιδαγωγούς, τὰ παιδιὰ αἰσθάνονται πάλι ἐγκατάλειψη. Γιὰ τὴν θεραπεία
τους καὶ τὴν ψυχικὴ τους ἥμερία, ἐκεῖνο πού περισσότερο χρειάζεται εἶναι
ἡ τρυφερότητα τῆς μητέρας.

Etienne Thil

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εὐχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλὴ κολώνια
εἶναι μισὴ ἄρχοντιά

Κολώνιες εὐγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητος

Σὲ κομψὴ συσκευασία καὶ χύμα, γιὰ
κάδε γούστο, γιὰ κάδε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Αίμα στο χιόνι

Μυθιστόρημα της Χίλντας Λώρενς

23

Την κυρία Σίμμων; Τη μητέρα της Φλόρυ;
—Ναι. 'Ο κ. Μόρεϊ της έδωσε μιά επιταγή για πέντε χιλιάδες δολάρια απ' την κυρία Μόρεϊ κ' ένα συλλυπητήριο σημείωμα, αλλά η κυρία Σίμμων δεν θέλησε να την πάρη. Πέντε χιλιάδες δολάρια και δεν είχε ούτε ευχαριστώ...
'Εκείνη τη στιγμή κοιμότανε τις σκάλες ο Μόρεϊ, ακολουθούμενος απ' την Μπέσις και την Μπουίλα.

—Τι κάνεις άγατηρό μου παιδί; είπε η Μπέσις στον Μάρκ, μ' ένα ήλιθιο χαμόγελο.
—Της έδωσα δυο ποπό ήθελε, του αρτύρισε η Μπουίλα. Και τώρα θα πέση στο κρεβάτι χωρίς αντίρρηση...

Η Βιολέτα ήρθε στο τραπέζι, κρατώντας μιά μεγάλη ραβδωμένη πινατέλα.

—Τα γυναικά κούρτησαν στις κάσες, είπε. Πλησίασε την Μπουίλα για να της δώσει να σερβιρίσει.

—Δεν ξέρω αν μπορείς να το φάς αυτό, την προειδοποίησε. Είναι από κάτω κονισέρβες που βοηθάει σ' ένα σάρι. Οι άνθρωποι του κυρίου Γουίλκοξ μπήκαν στην κουζίνα μου την ώρα που ήμουν στην κηδεία κ' έφαγαν, το υπόλοιπο του λαγού που έβουθα για το σάριονο φάει...

—Μη στενοχωρείσαι, Βιολέτα, είπε ο Μόρεϊ. Τι... τι έδωσες στην κυρία Μόρεϊ και στα παιδιά;

—Αυτά και κορέμα και τώρα δεν έχω άλλα αλάγια... Ζήτησα να πάρουμε σάντα σημερία το απόγευμα, αλλά δεν μ' άκουσαν.

—Θα φέρω αργά απόψε, υποσχέθηκε ο Μάρκ. Πρέπει να δώ τον 'Εμμος κ' είμαι σίγουρος πως έχει άφθονο. 'Απ' τις κόττες της γάτας Λάσεϊ, ξέρεις...

—Πηγαίνω τώρα να φέρω την πουτίγκα, είπε η Βιολέτα. Δεν έχει σκοπίδες ούτε κορέμα από πάνω για να την νοστιμίση, αλλά έκανα δυο μπουτόνια...

'Εξοκρανίστηκε μέσα στο δωμάτιο.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: 'Ο Μάρκ "Ήστ είναι ιδιωτικός ντετέκτιβ στο σπίτι των Μόρεϊ, μιά ώρα άρχοντική κατοικία χτισμένη πάνω σ' ένα λόφο, όπου μένει ο αρχαιολόγος κ. Στόνμαν, ένας παράξενος γέρος, που του έγραψε ότι θέλει να τον προσλάβει ως γραμματέα του. 'Ο Στόνμαν φαίνεται ανήσυχος και τρομαγμένος όταν υποδέχεται τον ντετέκτιβ. Προσπαθεί να τον πείσει ότι δεν ήξερε ότι είναι ντετέκτιβ και λέει ότι έσπασε το χέρι του πέφτοντας από τη σκάλα του κελλαριού. Οι Μόρεϊ έχουν έναν υπηρέτη, δυο υπηρέτριες και μιά μαγείρισσα, την κ. Λάσεϊ, που φαίνεται ανήσυχος και λέει στον Μάρκ ότι θα φύγει. Το ίδιο βράδυ καίγεται ζωντανή στο δωμάτιο των υπηρέτριών, που πιάνει ξαφνικά φωτιά. 'Ο 'Εμμος, άλλοτε έρωτευμένος με την κ. Λάσεϊ, υποστηρίζει ότι η νεκρή είχε πάρει κάτι χαπάκια και δεν μπόρεσε να ξυπνήσει εγκαίρως για να σωθεί. Μιά υπηρέτρια, η Φλόρυ, εξαφανίζεται μυστηριωδώς και την βρίσκουν στραγγαλισμένη σ' ένα υπόστεγο όπου φύλαγαν διάφορα εργαλεία. 'Η μυστηριώδης κ. Μόρεϊ, που φαίνεται ότι ξέρει πολλά, προτείνει στον Μάρκ να παρακαλέσει δυο γεροντοκόρες, τις Πέττυ και Πόντ, να εγκατασταθούν στο σπίτι για να προσέχουν τα παιδιά. 'Ο Μάρκ, με την βοήθεια της Μπουίλα Πόντ, εγκαθιστά ένα ντετέκτιβ στο δωμάτιο της κ. Μόρεϊ, κ' ένα άλλο στο δωμάτιο του ραψάματος, που βρίσκεται πλάι στο δωμάτιο των παιδιών. 'Η Βιολέτα, μιά άλλη υπηρέτρια, αποκαλύπτει στη Μαίρη ότι η κ. Λάσεϊ είχε διαπιστώσει μιά παγίδα που είχε στήσει κάποιος στο γέρο - Στόνμαν, αφαιρώντας ένα απ' τα σκαλοπάτια του κελλαριού. 'Εν τώ μεταξύ ανακαλύπτεται ένα σημείωμα, που είχε γράψει η Φλόρυ πριν την σκοτώσουν, με κοκκινάδι των χειλιών, κ' ένα απόκομμα εφημερίδας, που το συνόδευε. Το απόκομμα, μισοσχισμένο, μιλούσε για έναν άνθρωπο που σκοτώθηκε με αυτοκίνητο στο Σάιτρους Σίτι και του οποίου το όνομα άρχιζε από Τζ...

—'Εγώ πρέπει να πηγαίνω. Θα σάς δώ απόγευμα.
Και βγήκε απ' το δωμάτιο, πριν προφτάσει κανείς να του μιλήσει.

Το τραπέζι του Σαββάτου είχε έρθει και φάγει. 'Η Λάσεϊ άναβε μουντά ξω απ' τον ούλυμό. 'Ο Μάρκ χτύπησε την πόρτα και ο Γουίλκοξ ήταν εκείνος που το άνοιξε.

—Χαίρεμα που ήρθες, που είπε. 'Εταλέαβα στον 'Εμμος αυτά που μου είπες κ' είναι έτοιμος να τηλεφωνήσει στην αστυνομία της Νέας 'Ελκας.

—'Ο 'Εμμος εξαργύωσε πίσω απ' τη σάμα. Το πρόσωπό του ήταν γκριζό.

—Δεν μου άρεσει αυτό, είπε. Είναι καθαρό έγκλημα.

—Και τα τρία που έγιναν ήδη ήταν καθαρά έγκλήματα, 'Εμμος! Μην ανησυχής. Θα τα κοινοποιώ μόνοι μας...

—Γιατί δεν πηγαίνετε το πτώμα του δυστυχισμένου γέρου στο γραφείο κηδεών και δεν τηλεφωνείτε στην κυβερνήτη; Πέστε του ότι ξέρετε. Αυτό θα είναι... άκραλότερο!

—Δεν θέλεις να δής τη φωτογραφία σου στις εφημερίδες; Σου λέω πως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την υπόθεσή μας! Και δεν έχω άκρη άκρη σ' αυτή για να δώσω στον κυβερνήτη. Δεν έχω άκρη άκρη μ' άποδείξεις. Δεν μπορώ ν' αποδείξω ότι η κυρία Λάσεϊ δεν πέθανε από άτυχμα. Δεν μπορώ ν' αποδείξω ότι η Φλόρυ δεν στραγγαλίστηκε από έναν άγνωστο. Δεν μπορώ ν' αποδείξω τίποτα για τον Στόνμαν ακόμα... Δεν ξέρω καν το κίνητρο του φόνου. Δεν έχω κανένα κίνητρο, κανέναν φόνο!

—'Εχει δικό, είπε ο Γουίλκοξ. 'Ενας καλός δικηγόρος θα μ' έπαιζε έξω απ' το δικαστήριο.

—'Εγώ το πτώμα που Στόνμαν, δεν το έχω; 'Η Φλόρυ κ' η Λάσεϊ είναι... βλασημασμένοι, άς πούμε... 'Αλλά έχετε τον Στόνμαν. Με τα τον σκοτώσαν, με άπλο ή με δηλητήριο;

—Με κανένα απ' τα δύο. Ναι, έχω τον Στόνμαν, αλλά δεν έχω ούτε ένα μάρτυρα που να εί-

δε να γίνεται το έγκλημα. 'Αν υπήρχε κανένα σφαίρα στο σώμα του, θα ήταν περιττό. 'Αλλά δεν υπάρχει! 'Όμως, ο Στόνμαν είναι το μοναδικό άτομο μας. Κανείς δεν ξέρει ότι τον έχω με δολοφονία... θα τον χρησιμοποιήσω, νεκρό όπως είναι... γά ν' αποστασώμε μιά όμορφη...

—'Ομολογία;
—Βέβαια. Με πολλούς μάρτυρες! Μην ανησυχή. Είναι όλα κανονισμένα... Ελπίζω.

Κοιτάζε τον Γουίλκοξ, που καθόταν ακίνητος στην καρέκλα του, κ' εκείνος κοίνησε το κεφάλι του καταπονητικά.

—Να μου θυμίσετε να παραγγείλω τα φορτηγά του Μπίννερ πριν φύγουν... 'Ο Μόρεϊ τα θέλει για αργία στις τρεις ή ώρα...

—Πότε φεύγουν; Με ποιο τραίνο;
—Αύριο το βράδυ, απ' το Μπέρ Ρίβερ... 'Ολοι θα φύγουν τότε...

Το τηλεφώνημα χτύπησε δυνατά. 'Ο Γουίλκοξ άπλωσε το χέρι του και το άρπαξε πάνω απ' το τραπέζι.

—Ναί; έκανε. 'Ω... είναι η δεσποινίς Πόντ. Θέλει δένια, 'Ήστ!

—Πες της πως βγήκα έξω. Ρώτησέ την τι θέλει.

'Ο Γουίλκοξ είπε, έπειτ' από λίγο:

—Λέει ότι η δεσποινίς Πέττυ δεν θέλει να πέσει στο κρεβάτι. Τι να κάνη;

—Να της δώσω δυο κτ' εκείνα τα χαπάκια. 'Η Βιολέτα έχει το σωληνάριο. Και να την κλειδώσω μέσα.

'Ο Γουίλκοξ μίλησε κ' έλαμψε το τηλέφωνο. Το πρόσωπό του γυάλιζε απ' τον ιδρώτα.

'Ο Μάρκ γαϊόταν ανήσυχος.

—Αναρωτιέμαι αν θα έπαιζε να πάω εκεί πάνω. Αναρωτιέμαι μήπως ραφιοκονδινεύω...

—Όχι, είπε ο Γουίλκοξ. Θα μείνεις εδώ και θα πάρεις αυτά τα τηλεφωνήματα. Δεν μπορείς να κόψεις τίποτα περισσότερο απ' αυτό που κάνεις τώρα.

Το τηλέφωνο χτύπησε πάλι. Κανείς δεν κουνιόταν.

—Αυτό πρέπει να είναι απ' τα τηλεφωνήματα που περιμέναμε, είπε ο Μάρκ. Πάρε το ακουστικό, Γουίλκοξ!

'Ο Γουίλκοξ σήκωσε το ακουστικό. «Ναί;» είπε. Τον είδαν να ισκώνη τους ώμους του. «Ναί, σερίφη, σ'ας άκούω. Περιμένετε μιά στιγμή, σ'ας παρακαλώ... Θέλω κάποιος να σημειώνη αυτά που θα μου πησ...

Σηρέφτηκε προς τον Μάρκ:

—Είναι ο σερίφης Χάνσον, απ' το Σάιτρους Σίτι, είπα μ' επισημότητα.

'Ο Μάρκ κοίνησε το κεφάλι του:

—'Εμπρός. 'Ετασολάβησαν δ, π, λέει. 'Εχω μολύβι.

'Ο Γουίλκοξ άρχισε να μιλά:

—Πίστε πα όπως θέλετε, κύριε. Μόνο να μου δίνετε τον καιρό να επανολογώνω... Αύγουστος, 1939. Αυτή είναι η ημερομηνία, έ; Ταχυδρομήσαμε ένα αντίγραφο της εφημερίδας; Καλά. Λοιπόν, 15 Αύγουστου 1939. Κάποιο αυτοκίνητο σκοτώσε έναν άντρα φτωχικά ντυμένο, ηλικίας περίπου τριανταπέντε ετών. Σχεδόν παρανομασμένος. Ναι... Γνωστού του Θεού, Γουίλκοξ, πάρε τα δένδια. Δεν μπορούμε να κρατάμε την γραμμή πολλή ώρα άνοιξη.

—Μάλιστα, κύριε, εξακολούθησε ο Γουίλκοξ. Και τώρα, αν δεν έχετε αντίρρηση, θα ήθελα να υποδώσετε τα δένδια. Δεν μπορούμε να κρατήσουμε τη γραμμή πολλή ώρα. Περιμέναμε τηλεφώνημα απ' το Λονδίνο. Μάλιστα, κύριε, φαίνεται ότι πρόκειται για σπουδαία υπόθεση... Μάλιστα, κύριε, θα σ'ας γράψω σχετικά, σ'ε μιά δυο μέρες. Και τώρα σ'ας παρακαλώ εκείνα τα δένδια. Μάλιστα. Ο άνθρωπος που αναγνώρισε το θύμα ήταν...

'Ο Μάρκ περίμενε με το μολύβι στο χέρι.

—Τζόνς και Σμιθ, φησίρεσε ο 'Εμμος. Τζόνς και Σμιθ.

—Το επανολογώνετε, σ'ας παρακαλώ; ('Ο Γουίλκοξ είχε μιλήσει με ήρεμα. 'Η άλλη φωνή άκούστηκε πάλι, πολύ σιγανή). Ευχαριστώ, είπε ο Γουίλκοξ. Χαίρετε.

—Έκλεισε το ακουστικό κ' έβγαλε έναν βαθύ αναστεναγμό.

—Τίποτα το ενδοσπέρνον; ρώτησε ο Μάρκ.

'Ο Γουίλκοξ ξερόβηξε.

—'Η ταυτίσεις του θύματος εξακριβώθηκε από κάποιον δνόνιστ Τζόσεφ Στόνμαν.

'Ο Μάρκ χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι:

—Σμιθ και Τζόνς, έ; Ποιος θα πληρώσει για το τηλεφώνημα τώρα, έ; Το είπα εγώ ότι αυτό το απόκομμα θα μ'ας έλεγε κάτι.

—Και α μ'ας είπε; ρώτησε ο 'Εμμος. Δεν μπορούμε να πείσετε ότι η Ρουθ κ' η Φλόρυ σκοτώθηκαν επειδή, μιά νύχτα, πριν από τρία χρόνια, ένας άνθρωπος ονόματι Στόνμαν αναγνώρισε ένα...

—Και πως σου είπε ότι συνέβη νύχτα;
—Περίμενε είπε ο Γουίλκοξ. Περιμένα ένα λεπτό.

Πήγε στο γραφείο που ήταν πίσω, έβγαλε ένα μπουκάλι και το έδωσε στον 'Εμμος.

—Θα πούμε στην νεκρά σου; φέρε μου, είπε.

'Ο άνθρωπος που ο Στόνμαν αναγνώρισε ως νεκρό, ήταν ο Τζαίμς Μόρεϊ...

—Και τι κ' αυτό; φώναξε ο 'Εμμος. 'Εκείνο που ξέρω εγώ είναι ότι δυο γυναίκες που ποτέ στη ζωή τους δεν είδαν την Φλόρυ, ούτε τον Στόνμαν και τον Μόρεϊ ως τον περιωρισμένο Σεπτέμβριο, θρήνησαν νεκρές. Και τώρα, ο Στόνμαν είναι κι αυτός νεκρός, κι αυτός ο σερίφης λέει ότι ο κύριος Μόρεϊ...

—Δεν υπάρχει κανένα άμφιβολία ότι αυτός έδω είναι ο Τζαίμς Μόρεϊ. Δεν είναι μεταμφιεσμένος. 'Ο Στόνμαν δεν διαπαιξε ποτέ όταν του μιλούσε ή όταν ανέφερε γι' αυτόν. 'Η Άννα, το παιδί, ξέρει ποιος είναι τ' όνομά της. Δεν μπορείς να γινάσκεις ένα παιδί σαν κι αυτήν να προσποιηθεί κάτι στην ζωή της. Δεν ξέρω τίποτα π.ά. Κοιτάξτε να πείσαστε...

—Οι ντετέκτιβ είναι άπειροι άνθρωποι, είπε ο 'Εμμος. Βασίζονται ότι αυτό το απόκομμα θα σε πληροφορήσει κάτι, και τώρα που στο πλησιάζω, περπατώντας ν' αποδείξεις ότι δεν είν' έτσι!

—Μοί φαίνεται, είπε ο Γουίλκοξ, ότι είχα ξαναπεί ότι αυτό το απόκομμα δεν είχε σχέση μ' αυτά τα έγκλήματα... 'Αλλά άς εξετάσουμε και την άλλη πλευρά. Το απόκομμα είναι επικίνδυνο. 'Ο κύριος Μόρεϊ δεν είναι... ο κύριος Μόρεϊ. Πήρε το όνομα ενός νεκρού για κάποιο δικό του λόγο. Μήπως η κυρία Λάσεϊ κ' η Φλόρυ πέθαναν επειδή το άνακαλυσαν; 'Όχι. 'Όχι, γιατί ο Στόνμαν πέθανε κ' εκείνος έπαιξε, κι αυτός το ήξερε χρόνια τώρα. Μήπως έπαιξε να τον σκοτώσει, επειδή η κηδεύς ήταν μέρος αυτού του μυστικού; 'Αλλά γιατί περιμένα για να τον σκοτώσει τώρα;... Και γιατί αυτός... αυτός ο κ. Μόρεϊ να πάρη τ' όνομα κάποιου που τον σκοτώσε ένα αυτοκίνητο; Γιατί κοιμόταν; Δεν φαίνεται σαν άνθρωπος που θέλει να κρυφτεί! Γαρίζει σαν έσομα και μένει, στο φως της ημέρας... Κρατάει πιστά στα παιδιά του Μπέρ Ρίβερ με πολύ φιλικό τρόπο. Μήπως

Ταξιδεύετε με το ατύχημα

„Ολυμπία“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ 1953

Τό υπερωκεάνιον πού άκτινοβολεί τόν Έλληνικό πολιτισμό στο έξωτερικό.

GREEK LINE

Διά ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

* τó ΟΛΥΜΠΙΑ προσφέρει είς όλους άνεξαιρέτως τούς επίβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις και πολυτέλειαν.

* 27 αίδουσαι ψυχαγωγίας, σαλόνια, αίδουσαι χορού, 5 μπάρ, μιά ταβέρνα, δύο όρδλιοδικοί, άναγνωστήρια, θιδίων, γυμναστήρια, τρεις κολυμβητικάί πισίνας, καταστήματα, κομμωτήρια, κινηματογράφος, αίδουσαι για παιδιά, καθημερινά λουκούλεια γεύματα.

“Ένα ταξίδι με τó „Ολυμπία“, άποτελεί άλησμόνητ ή απόλαυση της ζωής σας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΨΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Άπευθυνθήτε είς τόν Ταξιδιωτικό Πράκτορα της προτιμήσεώς σας.

“Ο,τι ἐκλεκτὸν...

Ἀδαμαντοπωλεία	Τηλ.
ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ Ἀνδρ. Ντίνος, Ἑρμοῦ 28	27.841
Ἀδιάδροχα - Καπαρντίνες	
ΒΑΡΔΑΣ & ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	
Σταδίου 44	32.496
Ἀνδρικά Εἶδη	
ΓΟΥΤΑΚΗΣ Σταδίου 49	21.296
Ἀρώματα - Κολώνιες - Καλλυντικά	
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. Πατησίων 14— Ἀγ. Κων/νου 4	621.728
Βαπτιστικά - Στέφανα - Παιδικὰ	
ΓΑΣΠΑΡΙΝΑΤΟΣ Δ. Σ. Ἑρμοῦ 63	29.196
Βιβλιοπωλεία	
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ	
Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑ Α. Ε.	
Σταδίου 38	23.136
Βουτιγιές	
ΒΑΝΙΑ Μπενιζέλου 11 Πλατεία Μητροπόλεως	29.763
Γουναρικά	
ΣΙΣΤΟΒΑΡΗΣ Α. Ι. & ΥΙΟΙ Α. Ε.	
Ἑρμοῦ 4 — Βουλῆς 14	20.080
Galeries	
«PALETTA» Πίνακες Ζωγραφικῆς	
Βουλῆς 14	33.430
Γραβάτες - Ὑποκάμισα	
ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ Δ. Α. Ἑμμ. Μπενάκη 10	23.519
Γυναικεία Ἀσπρόρουχα	
ΟΙΚΟΣ ΕΛΕΝΗΣ Διομείας 3	28.889
Δερμάτινα Εἶδη καὶ Ταξιδίου	
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. Μητροπόλεως 21	32.213
Δώρα - Παιγνίδια - Χαρτοπαίχτικα Εἶδη	
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ Σταδίου 9	21.546
Δημοσιεύσεις - Διαφημίσεις	
«ΟΡΙΖΩΝ» Ὁργανισμὸς Δημοσίων Σχέσεων, Ξενοφάντος 15α	24.509
Εἶδη Ὑγιεινῆς — Πλακάκια	
«ΑΙΑΣ» Ο. Ε. — Εἶδη Ὑγιεινῆς Χαλκοκονδύλη 30	524.834
Ἐμπορορράβια	
ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗΣ ΤΑΚΗΣ, Πλατεία Καρύτη 2	36.560
Ἐπιπλώσεις	
ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΜΗΣ Βουλῆς 17	27.588
Ζαχαροπλαστεία	
«SCARABEE» Πατησίων 87	810.396
Κομμωτήρια	
ΧΑΜΑΡΑΚΗΣ Κ Πανεπιστημίου 53	29.565
	23.208
Ξενοδοχεῖα	
«ΜΙΝΩΑ» Καρόλου 12	524.960
Ὁμβρέλλαι - Βακτηρίαι - Εἶδη ἐξοχῆς	
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΒΡΕΛΛΟΠΟΙΙΑ» Αἰόλου 70	23.886
Σαμπουάν	
RISSDOR Διομείας 3	28.889
Ὑαλικά - Πολύψατα	
ΣΤΟΥΠΑΚΗΣ Χ. Στ. Ἑρμοῦ 86 — Μοναστηράκι (τιμαὶ ἀποθήκης)	26.091
Ὑποδήματα	
ΜΑΡΟΥ ΑΦΟΙ, Σταδίου 31	24.162
Χρώματα	
ΜΑΡΤΑΧΡΩΜ — RIPOIN Καλλιθέα Ἑρμού, τηλ. 482.115 Πρατηρ.	23.414

ΑΙΜΑ ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ

τὸ ἔκανε γὰρ νὰ πάρῃ χρίματα; Ὅχι, κύριε! Ἄν αὐτὸς ὁ νεκρὸς ἦταν πλούσιος...
Τὸ τηλεφώνησε χιτώνισα.
Ὁ Ἕνμος πετάχτηκε ἀπάνω:
— Πηγαίνω στοὺς Μπίτνερ, εἰς, γὰρ νὰ ποῦ πῶ γὰρ τὰ φορητὰ.
Καὶ χιτώνισα τὴν πόρτα πίσω του.
Τὸ τηλεφώνησε ξανακουδούνισα.
— Ἄ: τὸν νὰ φύγῃ, εἰς ὁ Γουίλκοξ. Πάρε ὅσο τὸ τηλεφώνησε. Αὐτὸ τὸ τηλεφώνημα εἶναι δι-
κό σου.
Ὁ Μάρκ σήκωσε τὸ ἀκουστικό.
Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀπάντησος μιὰ ἥρεμη γυναι-
κεῖα φωνὴ καὶ τοῦ εἶπε νὰ παρμένη. Ἐπειτα
ἀκούστηκαν μιὰ θαυματοποιήσι φωνή, πὺν τὸν ρώ-
τησε τ' ὄνομα του. Ὅσοι ἀκούστηκαν κατὰ μα-
ζαριῆς φωνὲς καὶ σὲ λίγο ξανακούστησε ἡ ἥρεμη
γυναικεῖα φωνὴ καὶ τοῦ εἶπε:
— Ὁμολογεῖτε τὸν συνταγματάρχην Ντάβεν-
πορτ, ἄρτε. Ἦστ.
Ὁ Γουίλκοξ καθόταν στὴν κορδέλα του, ἄλ-
λὰ τὰ μάτια του δὲν ἀφῆσαν τὸ πρόσωπο τοῦ
Μάρκ εἴτε στιγμῇ.
Ὁ Μάρκ μίλησε γρήγορα καὶ σαφῶς. Συστη-
θῆκε καὶ εἶπε ὅτι τὸν ἔχουν κρατήσει ὁ ἀρχὴς τοῦ
τόπου γὰρ νὰ ἐρευνήσῃ τὸ θάνατο ἐνὸς φιλοξενου-
μένου τὸν φίλον τοῦ συνταγματάρχου. Ἡ δεσπο-
νὴς Πόντ τοῦ εἶχε γράψῃ μερικὰς λεπτομέρειας.
Ναί, Πόντ ντ... Ναί, αὐτὴ ἦσαν... Ὅλα μὴ ποῦσε
τώρα νὰ τοῦ πῇ ὁ συνταγματάρχης Ντάβενπορτ
τίποτα σχετικὸν μὲ τὸν κ. Τζόζεφ Στόνμαν, ἔιναι
ἀρχαιολόγος;
Ὁ Γουίλκοξ ἀπάντησε τὴν ἀπάντησίν του. Ὁ
Μάρκ ἔγραψε κατὰ τοῦ χαρτί τοῦ εἶχε κάτω ἀπ'
τὸ χέρι του. Ὁ Γουίλκοξ διάβασε: «Ἀναγέ μου
εἶναι πατρίδος. Καὶ τοῦ τὸ ἀναγέ.
Ὁ Μάρκ συνέχισε: Ναί, ὁ κ. Στόνμαν εἶχε
πεθάνει, ξαφνικὰ καὶ ἤλπιζαν ν' ἀνακαλύψουν τὸ
παραλίδον του γὰρ... Μάλιστα, Στόνμαν...
Τὸ πρόσωπο τοῦ Μάρκ σκοτεινίστηκε:
— Συνταγματάρχης, Ντάβενπορτ, εἶπε, αὐτὸ τὸ
τηλεφώνημα ἔγινε μὲ τὴν βοήθειαν τῆς κυβερνή-
σεως τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ἐνῶ περὶ τοῦ
σας πῶν ὅτι αὐτὰ πὺν θὰ μοῦ πῇτε θὰ κρατη-
θοῦν μυστικά, ὅσο τὸ δυνατόν περισσόστερον. Ἄν
κρίνητε κάποια πληροφορία, μεταβιβάτε τὴν Διευ-
κτορῇ... Σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὁ κ. Στόνμαν ἦ-
ταν φιλοξενούμενος τὸν Μόρεϋ, σὺν σὺνι σας!
Ἐπειτα σώπαισε καὶ ἀκούει μὲ προσοχὴ τὴν
ἀπάντησιν. Τὸ πρόσωπο του φαίνεται σ' αὐτὸν—
Μάλιστα, εἶπε σὺν τέλει. Μόρεϋ, Τζάιμς
Μόρεϋ, ἡ γυναῖκα του καὶ δύο παιδιὰ... Κορίτσι...
Καταλαβαίνω. Ἄν εἶχε λίγη λογικὴ, θὰ τὸ εἶ-
γα καταλάβει ἀπὸ πρῶν. Μοῦ ἐπαναλαμβάνετε αὐ-
τὸ τὸ ἔνομα;
Τὸ ἔγραψε γρήγορα καὶ ἔσπευξε τὸ χαρτί πρὸς
τὸ μέρος τοῦ Γουίλκοξ, χωρὶς νὰ γυρίσῃ τὸ κε-
φάλι του.
— Δώστε μου μιὰ σύντομη περιγραφὴ, ἂν καὶ
δὲν τὴν χρειάζομαι... Ἐπάρχει μιὰ διαφορά τῶ-
ρα, φυσικὰ, ἀλλὰ εἶναι μοιχαλὶ νὰ ἀπαρτῇ. Κα-
ταλαβαίνω τὴν θέση σας καὶ τὸ δικαίωμά σας δὲν
πρόκειται νὰ ἔχη καμμιὰ ἀνάμειξη. Ὅπως ἔχουν
τὰ πράγματα δὲν μπορούσατε νὰ φερθῆτε διαφο-
ρὰ πρὸς τὸν Μόρεϋ, σὺν δικῶν αὐτοῦ τὸ φαν-
τασμα χωρὶς νὰ φέρω στὴν δημοσύνην τὸ ὄνο-
μά σας... Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε, καὶ καληνύχτα.
Ἦ μάλιστα, καλημέρα...
Ὁ Μάρκ καὶ ὁ Γουίλκοξ ἀλληλοκατατάχτηκαν.
— Τὸ φωνάζουσιν ποτὲ αὐτὸ; ῥώτησε ὁ Γου-
ίλκοξ. Κανὲν δὲν μπορούσε νὰ τὸ φαντασθῇ.
— Ἐνῶ εἶναι προσάβηται μινάχα. Τώρα, ὅμως,
ὅλα εἶναι σαφῆ. Θυμάσαι τὴν νύχτα πὺν ἐρε-
τήσαν τὴν πόρτα στοὺς παρὰ τοῦ; Τότε τὸ πρῶτον φωνά-
ξε, ἀλλὰ ἔμεινε δὲν τὸ ἀκούσαμε. Καὶ τώρα, ἄ-
κούει τὴν ἱστορία πὺν μοῦ εἶπε ὁ Ντάβενπορτ...
Ἐνῶ ὁ Μάρκ μιλοῦσε, ὁ Γουίλκοξ τὸν κοιτοῦ-
σε καὶ τὸν ἀκούει, σὺν μικρῷ παιδί πὺν βλέπει
ἕνα μαγικὸν θέαμα. Ἐπειτα ξαναγύρισε ἀντὶς καὶ
ἔσπευξε τὴν γροθιὴν του.
— Ἦμουν ἔτοιμος νὰ κοιμηθῶ εἶναι ὅλο στὴν
συνγκέντρωση πὺν θὰ κάνης, εἶπε, ἀλλὰ τώρα πῶ
δχι! Θέλω νὰ πῇ αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος σὲ τὴν ἡμε-
τέραν κοινότητα ἐνὶ ἐκείνῃς ὡς...
Ἐκείνη τὴ στιγμῇ ἀνοῖξε ἡ πόρτα καὶ μπε-
κε μέσα ὁ Ἕνμος:
— Πήρατε τὸ τηλεφώνημά σας;
— Τὸ σήκω, εἶπε ὁ Μάρκ. Ὅλα σήκω νὰ μά-
θης ὅτι ὁ Μόρεϋ εἶναι ὁ Μόρεϋ. Δὲν εἶναι πλῆθος
προσωπεία. Τὰ ὑπόλοιπα θὰ σοῦ πῇ ἀργότερον.
Καὶ τώρα, γὰρ πῆς μου, μήπως ἔχεις νὰ μοῦ πει-

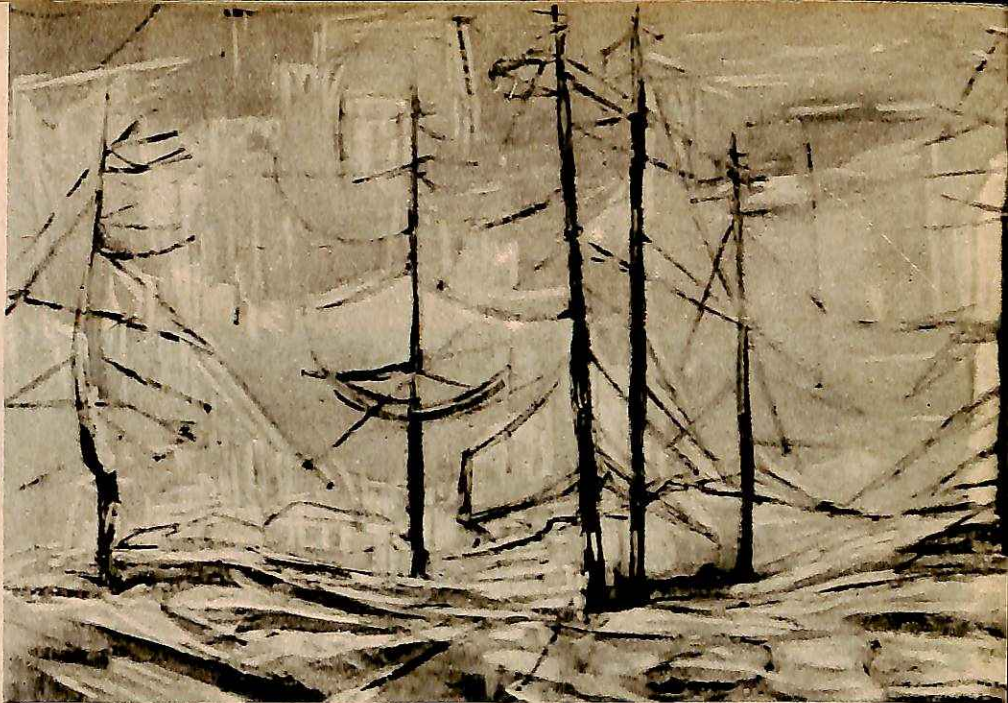
λῆσης μερικὰ φρέσκα αἰγὰ; Ἐποχέθηκα στὴ
Βιολέτα νὰ τῆς πῶ λίγα...
Ὁ Ἕνμος πῆρε τὸ φανάρι καὶ ἀρχισε ν' ἀνε-
βαίνει τὸ ξύλινον σκαλοπατῆρι πὺν ὡδηγοῦσαν στὴ
σοφίτα του.
— Τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔχεις πῇ; ψιθύρισε ὁ Μάρκ.
— Μονο γὰρ τὸν Στόνμαν. Δὲν εἶναι λογικὸν νὰ
τοῦ ποῖμε περισσόστερον, γὰρ μοιχαλὶ ν' ἀνάγῃ
πρὶν ἀκόμη εἶναι κακός. Ἄσε με νὰ τὸν κοινα-
νίσω ἐγώ...
— Τυχεροῖς πῶς οἱ Τάιπες εἶναι ἔτοιμοι;
— Εἶπον ὅτι θὰ εἶναι. Παράξενος ἀνθρωπος αὐ-
τός οἱ καλλιτέχνες! Δὲν εἶναι ποτὲ τόσο κοντοὶ ὅσο
φαινοῦνται...
Ὁ Ἕνμος γύρισε πίσω, μὲ δύο χάρματα κον-
τὰ γυμνασίου αἰνὰ.
— Διὸ δωδεκάβας, εἶπε. Δὲν θέλω καμμιὰ πλη-
ρωμὴ. Ἡ Βιολέτα εἶναι καλὸν καρτετὶ καὶ ἔχει πε-
ρὶ πολλὰ τῶρα τελευταῖα. Ἄς τὰ χρεώσῃ σὺν
λογισμῶν τοῦ μπακαλῆ καὶ ἀναμείξῃ τὰ λε-
πτά γὰρ τὸν ἐαυτὸν τῆς... Δὲν φαντάζομαι νὰ φέρ-
ω καὶ καλὸς. Δὲν μοῦ εἶπατε τί συνέβη...
— Δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ νεώτερον, Ἕνμος, εἶ-
πε ὁ Γουίλκοξ. Ὁ συνταγματάρχης λέει ὅτι ὁ Μό-
ρεϋ εἶναι ὁ Μόρεϋ καὶ ὅτι ὁ Στόνμαν ἦταν αὐτὸ
ἀρχαῖος πὺν ἔλαγε, δηλαδὴ, ἀρχαιολόγος. Ὅλα πό-
ρω διὸ ἀπὸ τὴν ἀσκήσιν μου σὺν τηλεφώνῳ.
Ὁ Γουίλκοξ κάλεσε τὴν τηλεφωνήτρια:
— Μόνη, εἶπε. Ἦθελα νὰ σ' εὐχαριστήσω. Τὰ
τηλεφωνήματα τὰ πηροῖμε περίφημα. Ἀκούει, σὲ
ποιοικαλῶ. Μήπως τηλεφώνησε κανένας σὺν σὺν-
τι μου ἀπὸψε; Ὅχι; Ὅχι. Νὰ παρακολουθῇς
τὸ τηλεφώνῳ, Μόνι, δὲν ξέρω πῶς θὰ γυρίσω
σὺν σὺν καὶ θὰ μὲ ἀποχρεῶνας ἂν ἔσπευγες κά-
ποιον καὶ τὸ πῇ σὺν Πόντ...
Ὁ Ἕνμος τοὺς ἀκολούθησε ὡς τὴν πόρτα
καὶ τοὺς εἶδε ν' ἀπομακρύνονται μὲ τ' αὐτοκίνητο.
Ἄν ὁ Ἕνμος ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ Μάρκ ἔ-
κτιν τὸ ἴδιον ὁρᾶν, καθὼς στενωπὸν ἀπεπτακὸς
μερσὶν ἀπὸ τὸν παρὰ τοῦ του, θὰ πρελλανόταν.
Εἶπε: «Ὅσοι, λοιπὸν, διαγκώνει τὰ νύχια τῆς ὤ-
ταν... σκέπτεται»...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Τὸ ἐπόμενον πρῶτ ὁ Μάρκ, μπαλόνισας στὴν τρα-
πεζαρία, συνάντησε τὸν Μόρεϋ. Τὰ χέρια του ἦταν
φορτωμένα μὲ κατὰ ἀσμένια πασιφῆρα καὶ δοχεῖα.
Φαινόταν κακομαγειρῶς.
— Πόντ, πῶς τὸ λέω ὅτι, ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ κά-
νῃ μιὰ δουλειὰ σωστῇ, πρέπει νὰ τὴν κάνει μόνος
του, εἶπε σαφῶς. Κοντεύουμε νὰ χωρίσωμε αὐ-
τὰ τὰ ἀσμενὰ σὺν ἰδανότητι... Μιλήσας σὺν
Μπίτνερ γὰρ τὰ φορητὰ;
— Θα εἶναι ἐδῶ σὺν πρῆς. Πῶς πηγαίνετε,
κοντεύετε νὰ τελειώσετε;
— Κοντεύω νὰ τελειώσω! Ἐκείνη ἡ Πόντ ἔσπευ-
λε κατὰ ὅρτὰ μπακούλα καὶ ἔιναι κατὰ ὅλο ἄλλων,
πὺν πρῶτον νὰ ἀκολουθήσουν... Μπορὶ νὰ τα-
ξιδεύω σ' ὅλον τὸν κόσμον μὲ μιὰ βαλίτσα. Οἱ γυ-
ναῖκες ὄμως!
— Τὴν σκαπεῖτε νὰ κάνετε μὲ τὰ πράγματα τοῦ
Στόνμαν;
— Ἦθελα νὰ συνεννοηθῶ μαζί σου πρῶτον. Τὴ
θέλω, ἂν τὰ ἔσπευγα γὰρ ἀποθήκευση μαζί μὲ
τὰ πράγματα μου;
— Καὶ γὰρ ὄχι;
— Δὲν ξέρω. Δὲν θὰ θέλω νὰ κάνω τίποτα πὺν
νὰ μπορούσε νὰ προκαλέσῃ δυσάρεστον. Ὅλα
λε... νὰ μοῦ κάνης τὴν χάρη νὰ τὰ ἐτοιμάσης; Καὶ
τὰ θὰ γινῇ μὲ τὸ διόλου σου;
— Ἄν δὲν ἔχετε καμμιὰ ἀντίρρηση, θὰ ἤθελα
νὰ κρατήσω τὰ χρεῖσά σου.
— Νομίζεις ὅτι θὰ γυρίσῃ νὰ τὰ πάρῃ;
— Δὲν μπορὶ νὰ μινάψω τίποτα. Ἄλλα πάν-
τως, ἔχει τὴν διευθύνσιν μου. Ἄν κάποια νύχτα
φανερωθῇ, θὰ ξέρῃ πὺν καὶ μὲ ὄχι.
— Πῶς τὰ πῇται χθὲς τὸ ὁρᾶν μὲ τὴν ἀναφο-
ρὰ τοῦ Γουίλκοξ;
— Ἔτσι καὶ ἔτσι. Νομίζω ὅτι θὰ πείσῃ τοὺς ἀ-
νωτέρους σου πῶς ἔχεις ὅτι μπορῶ. Οἱ ἐκλογὲς
θὰ γίνουν πὺν χρόνον καὶ ἔσπευγε καὶ σημαίνει αὐ-
τό...
— Ὅχι. Ἐπὶ μιὰ καλὴ λέξη γὰρ αὐτόν, ἂν ἦ-
ξερα πὺν νὰ τὴν πῶ... Φέρω τὰ πράγματα τοῦ Στόν-
μαν σὺν ἀποθήκῃ, δταν μπορέσης...
Καὶ ὅπως ἔξω σὺν τὸν ὅλον.
Ὁ Μάρκ στάθηκε στὴν πόρτα καὶ ἔβριξε μιὰ
ματιὰ σὺν δωμάτιον. Τὰ χροῖα καὶ οἱ κορυφὲς εἶ-
χαν φύγει. Ἦταν ἔσπευ καὶ καθαρό, ἀλλὰ συγχρό-
νως εἶχε κατὰ τὸ ψυχρὸ καὶ τὸ ἀσυνήθιστο.

Ξαφνικὰ, μιὰ σκέψη τὸν ἔκανε νὰ χιτώνισῃ μὲ
θυμὸ τὰ δάχτυλά του. Βγήκε σὺν χῶλ καὶ πέρασε
μέσα στὴν ἐκδοχὴν. Τὸ πάτωμα καὶ ἔκει ἦταν
γυμνὸ, ἀλλὰ οἱ ὀρεινὲς κόκκινες κορυφὲς ἔξα-
κουμποῦσαν νὰ σκαπεῖσαν τὰ παρὰ τοῦ.
— Εἴταχως, σκέφτηκε, καὶ γύρισε πίσω στὴν
τραπεζαρία.
Ἀπὸ ἔφαγε, γύρισε σὺν δωμάτιον πὺν καὶ ἐταί-
μισε τὴν βαλίτσα του. Ἦξερε ὅτι τὸ νικητὸν θὰ
ἔπρεπε νὰ παρμένη ὡς ἀργότερον. Μόρεψι νὰ δι-
γαστὰ πράγματα πὺν Στόνμαν καὶ ἔβαλε τὰ χρεῖ-
σά του μαζί μὲ τὰ δικὰ του πράγματα. Ἐπειτα,
μὲ τὴν βαλίτσα τοῦ Στόνμαν σὺν χέρι, πῇγε σὺν
δωμάτιον πὺν ἔπαιζαν τὰ παιδιὰ.
Ἡ Ἄννα καὶ ἡ Ἄννα ἔρχονταν παρὰ τοῦ με-
σα σὲ μιὰ μεγάλη κασιόνη, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρων-
ται ἂν θὰ ἔσπευε τίποτα ἀπὸ τὸν δυνατὸν τρόπο
πὺν τὰ πῇσαν.
Ἡ Μπρούλα περιπατοῦσε νὰ κλείσῃ ἕνα μεγά-
λιν μπακούλο. Ὁ Μάρκ τὴν πλησίασε καὶ χωρὶς
μεγάλῃ περιπάτου τῆς τὸ κλείδωσε.
— Νά, τῆς εἶπε, εἶναι ἔτοιμο. Καὶ τώρα, γὰρ
δὲν κάλεσαι νὰ ξανακοιμηθῇς ὡς;
— Γιστῇ; Γιστῇ θέλω νὰ τὰ ἔχω ὅλα ἔτοιμα
πρὶν ἔρθουν τὰ φορητὰ τοῦ Μπίτνερ. Ἄν δὲν
φύγῃ ἀπὸ αὐτὸ τὸ σὺν ὅσο τὸ δυνατόν πρὸ γρή-
γορα, θὰ μὲν φρεσὸν ξανακοιμηθῶ. Κατὰξέ
με σὺν μιὰν ἀνδρῶν. Ἐνῶ καὶ ὁ Πέρλετ Γουίλκοξ
κατὰ ἐτοιμάζεται, δὲν εἶναι ἔτσι; Γιστῇ ἀν...
— Τίποτα πὺν νὰ σὲ κάνῃ ν' ἀνησυχῇς. Ἐνῶ
θὰ κάνης αὐτὸ πὺν σοῦ εἶπα. Πὺν εἶναι ἡ Μπέσσιν;
— Εἶναι πὺν θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ αὐτὴ — σὺν κρε-
βάτι μὲ ἀσπρίνη...
Ὁ Μάρκ τραβήξε τὴν μικρὴ Ἄννα ἔξω σὺν
χῶλ.
— Ὅχι. Ἦθελες νὰ πῇς σ' ἕνα πόρτ πρὶν φύγης;
— Ὅλοι μαζί;
— Ὅχι, μόνο ἐνῶ καὶ ἡ Ἄννα. Ἦσως νὰρθε καὶ
ἐγὼ ἀργότερον. Κατὰ γνωστὰ μου ἔχουν παγώ-
σει νὰ πῇ, νὰ διασκεδάσῃ καὶ νὰ γυρίσῃ
ἐγκαίρως γὰρ τὸ τραῖν σας...
— Θα πρέπει νὰ ρωτήσῃ τὴν μητέρα.
— Τὴν εἶπα αὐτὰ πὺν λές, Ἄννα; Στὴν ἡμέ-
ρα σου! Θέλω νὰ ἐνοχλήσῃς τὴν μητέρα σου τῶ-
ρα πὺν εἶναι τόσο ἀσπρίνη; Ἐγὼ βασανίστη-
κα γὰρ νὰ σοῦ ὁρᾶ μιὰ ἀρτία ἀποθήκευση καὶ ἐνῶ
τὴν περιφρονεῖς. Κ' ἐγὼ νὰρθε πῶς εἶμαστε φί-
λοι...
Τὸν κοίταξε μὲ σφοδρότητα:
— Δὲν πρέπει νὰ λέτε τέτοια πράγματα, κύριε
Ἦστ! Ἐπὶ αὐτὴν ὑπερβολὴν εὐαίσθητος. Καὶ θέ-
λω εἶναι φίλος... Νεμίζετε ὅτι μπορούμε νὰ
πῇμε;
— Σὺν δὲν ἔχεις τὸ λόγο μου. Μόνον μὴν πῇς τίπο-
τα σὲ κανέναν. Εἶναι... εἶναι ἕνα εἶδος σερραλῆς
πῇτην. Θὰ κανονίσωμε τίς λεπτομέρειας ἀργότε-
ρα...
Χάιδεψε τὸ μαγιόλὸ τῆς καὶ ἀπομακρύνθηκε
χαμογελάνοντας τῆς.
Ἡ δεύτερη ἐπισκεψὴ του ἔγινε σὺν καλλιόρῃ.
Ὁ Πέρλετ ἦταν μόνος ἐκεῖ καὶ κάθονταν τὰ τελευ-
ταῖα κομμάτια σὲ μιὰ κασσο μὲ ἀσμενὰ.
— Αὐτὰ εἶναι τὰ πράγματα τοῦ καρτετὶ Στόν-
μαν, εἶπε ὁ Μάρκ. Ὅλα τὰ σπείνουμε μαζί μ' ἐκεῖνα
πὺν θὰ πῇς γὰρ ἀποθήκευση... Πὺν εἶναι ὁ κ. Μό-
ρεϋ;
— Σὺν Μπερ Ρίβερ, κύριε.
Ὁ Μάρκ τὸν παρακολούθησε τὴν ὥρα πὺν κάθ-
ονταν τὸ τελευταῖον κομμάτι.
— ἔχεις ὅλα τὰ χέρια, Πέρλετ. Τὸ ἔχω παρὰ
τηρήσει καὶ ἄλλη φορὰ. Δυνατὰ χέρια! Δὲν σὲ ἀ-
δικοῦ πὺν τὰ περποιεῖσαι τόσο πλῆθος...
Ἐργαζε, χωρὶς νὰ κοπιάξῃ πίσω σου.
Στὴν κορυφὴν ὁρῶν τὴν Βιολέτα ν' ἀσκα-
τεῖ ἕνα φαιγνιτὸ μέσα σὲ μιὰ μεγάλη κασιόνη.
— Ἀκού, Βιολέτα, θέλεις νὰ μοῦ κάνης μιὰ
χάρη; Ὅλα εἶναι ἡ τελευταῖα πὺν θὰ σοῦ ζητήσω,
ἀλλὰ σοῦ λέω!
— Καταλαβαίνω. Κατὰ γὰρ τὸ ὅτι θὰ πρέπει
νὰ κρατήσω τὸ στόμα μου κλειστό.
— Ἀρχίζεις, βλέπω, νὰ διαβάσης τίς σκέψεις
μου... Ἀκούει, σὺν τέσπερς καὶ μὴν θέλω νὰ
ντύσῃς τὰ παιδιὰ καὶ νὰ τὰ πῇς ἕναν περίπαι-
πὸς τὸ μέρος τοῦ γαστῆ. Ἐκεῖ θὰ τὰ παρμένη
ἕνα αὐτοκίνητο. Χάσε τὰ μέσα, θεοδώσου ὅτι εἰ
κορυφὲς εἶναι κατεσκευασμένες καὶ ἔπειτα γύρισε πρὸς
τὸν σὺν σὺν. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀποκρίσιν σου θὰ
γίνῃ αὐθόρμητη, ἀλλὰ, ἂν τὰ ἐξηγήσῃς κανεὶς, θὰ πῇς
ὅτι δὲν ξέρεις πὺν εἶναι.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«ΔΕΝΤΡΑ». ΕΝΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΗΣ ΚΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ - ΝΑΤΣΗ

Η ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΛΕΙΩ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ - ΝΑΤΣΗ

Νεαρή κυρία τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ Κλειώ Δημη-
τριάδου — Νάτση, ἀρχισε νὰ ζωγραφίζῃ ἀπὸ τὰ
παιδικὰ τῆς χρόνια. Ἡ ζωγραφικὴ στάθηκε τὸ ἀ-
γαπημένο τῆς παιχνίδι, πὺν σιγὰ-σιγὰ κυριαρ-
χοῦσε πάνω στ' ἄλλα. Μέρα μὲ τὴν ἡμέρα κάποιο
παιχνίδι ἐφευγε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς καὶ ἀμέσως ἐρχό-

ταν ἡ ζωγραφικὴ νὰ συμπληρώσῃ τὸ κενὸ πὺν δη-
μιουργοῦσε.

Μετά τὸ σχολεῖο μῆκε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τε-
χνῶν τοῦ πολυτεχνείου, ἀλλὰ γρήγορα τὴν ἄφησε
γὰρ νὰ δουλέψῃ μόνη στὴ Θεσσαλονικὴ, μὲ ὁδηγῇ
τὸν ζωγράφον κ. Π. Ρέγκο. Ἀπὸ τὸ 1952 ἀρ-
χισε νὰ παίρνῃ μέρος σὲ ἐκθέσεις, ὅπως δύο φο-
ρὲς στὴν Πανελλήνιαν, καὶ σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις
τῶν Μακεδόνων ζωγράφων στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ
Θεσσαλονικὴ. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1959 παρουσί-
ασε 22 ἔργα τῆς σὺν «Ζυγὸ» καὶ ἀπέσπεσε εὐ-
μενέστατα σχολία τῆς κριτικῆς καὶ τώρα ἐτοιμά-
ζει καινούργια ἐργασία γὰρ νὰ πάρῃ μέρος σὲ ἐκ-
θέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τρία πράγματα, βασικώτατα στὴν τέχνη τῆς,
ἐξουσιάζει ἡ νεαρὴ ζωγράφος: σχέδιο, χρῶμα καὶ
ἐκφραση, καὶ κατορθώνει σχεδὸν πάντα νὰ μᾶς
δώσῃ ἕνα εὐτυχισμένο ἀποτέλεσμα, πὺν εἶναι χα-
ρὰ πραγματικὴ γὰρ τὸν ἀπὸ φιλότεχνο καὶ ἀγα-
θὴ ἐντύπωσιν γὰρ τὸν ἔμπειρο τεχνοκρίτη.
Ἡ Κλειώ Δημητριάδου — Νάτση πιστεύει πῶς
ἡ ζωγραφικὴ σήμερον ἔπαισε νὰ εἶναι ἀπεικόνισι
ἀντικειμένων καὶ πέρασε στὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ
ὕλιν στοιχείον, στὴν ἀφαίρεσιν. Ἀπὸ ἕναν πίνακα,
προσθετὴ, δὲν ζητᾶμε τὴν γνώσιν, ἀλλὰ τὴν αἰσθη-
τικὴ γοητεία, πὺν βασίζεται σὲ ἁρμονικὰ σχέ-
σεις τῶν πραγμάτων. Καὶ αὐτὸ ὑπάρχει μόνον
σὺν χροῖμα καὶ σὺν σχήματα πὺν εἶναι σωστὰ
τοποθετημένα. Δηλαδὴ, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες
πὺν μορφώνονται ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁμορφί-
ας καὶ τοῦ ἀληθινοῦ σὺν χαρακτήρα καὶ τὸ πνεῦ-
μα μιᾶς ἐποχῆς. ■■■

Ἡ ΝΕΑΡΑ καλλιτέχνης ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται
ὑπερεντατικὰ σὺν ἀτελίῃ τῆς, στὴ Θεσσαλονικὴ.

ΣΧΕΔΙΟ καὶ χρῶμα — τὰ δύο πρωταρχικά συ-
στατικά κάθε καλοῦ πίνακος — βρίσκονται σὲ
ἁρμονικὰ ἀναλογίες σὲ ὅλα τὰ ἔργα τῆς πολ-
λὰ ὑποσχόμενης Βορειοελλαδίτισσας ζωγράφου.

Μιά ελληνική ταινία αξιώσεων που στοίχισε 70.000 δολλάρια

ΣΟΥΡΟΥΠΟ, ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗ ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ. ΚΑΤΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ «ΣΚΛΗΡΟ» (ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ) ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΨΑΡΑ (ΜΑΡΤΙΝΙ)

Η ΕΔΩ ΜΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Οι Γάλλοι έχουν αδυναμία στα «τρομερά παιδιά» τους. Αλλά τα «ιερὰ ζώα» τα σέβονται, συγχωρούν τις άταξίες τους, τους δίνουν τα μέσα να κάνουν κι άλλες και με ύπομονη περιμένουν την «ενηλικίωσή» τους. Σήμερα το Παρίσι ζή τη χρυσή εποχή των «τρομερών παιδιών» του. Ποτέ δεν είχε τόσα πολλά. Ίσως γιατί ποτέ τα παιδιά δεν ήταν τόσο ζωηρά ή γιατί ποτέ ο χαρακτηρισμός δεν δινόταν τόσο εύκολα. Η εποχή που ο Κοκτώ ήταν το μοναδικό «τρομερό παιδί» του Παρισιού φαίνεται πολύ μακρινή και συνηχητική. Η καινούργια ήθικη στα βιβλία της Σαγκάν, τα καινούργια σχήματα στη ζωγραφική του Μπιουφφέ και η nouvelle vague στον κινηματογράφο των Βαντίμ, Μάλλ, Μολινάρ, Σαμπρό και άλλων μερικών, κάνουν τους Γάλλους υπερήφανους για τις άταξίες των σημερινών παιδιών τους.

«Αν θέλαμε, στον πολύ στενό γεωγραφικό» μας χώρο, να βρούμε ένα ντό-

πιο «τρομερό παιδί», δεν θα ψάχναμε πολύ. Αυτό θα ήταν ο Νίκος Κούνδουρος. Τον χαρακτηρισμό δεν τον δώσαμε έμεις, αλλά συμβαίνει να είναι εύκολο στην περίπτωση και τον υιοθετήσουμε.

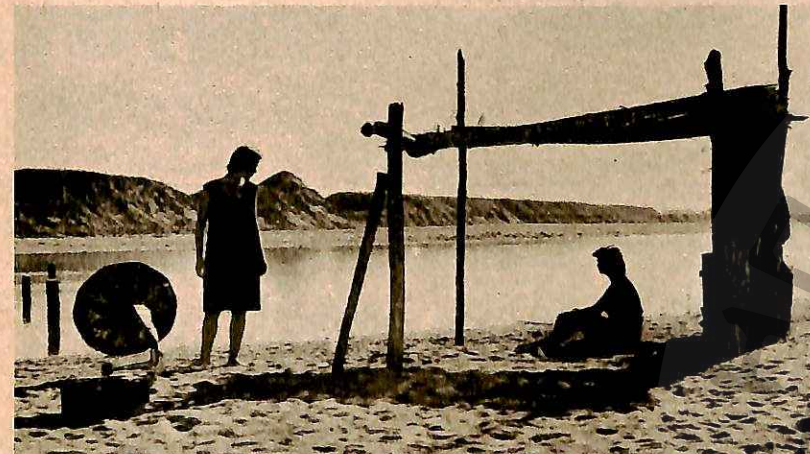
Το 1952, ο Νίκος Κούνδουρος ήταν ακόμη μονάχα «παιδί», ένα παιδί που έμοιαζε με έφηβο αγάγο του νησιού του, της Κρήτης. Σπούδαζε ήσυχα τότε στις Καλές Τέχνες γλυπτική, όταν ξύπνησε ένα πρωί και είπε τρομερά πράγματα. Είπε πως ήθελε να κάνει κινηματογράφο. Θα εγκατέλειπε τη γλυπτική; Όχι, προς Θεού! Όχι ακριβώς αυτό, γλυπτική σπούδασε —δεν γινόταν εκείνα τα χρόνια να φύγει, να σπουδάσει κάπου σωστά έβδομη τέχνη— για να κάνει κινηματογράφο. Δεν είχε πιάσει ποτέ στα χέρια του κινηματογραφική μηχανή, δεν είχε μπη ποτέ σε στούντιο, μα κατάφερε, οι λίγοι άνθρωποι που του χρειαζόταν, να τον πάρουν στα σοβαρά. Βρήκε χρήματα κι

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΒΑΓΓ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΕΓΙΝΕ ΦΙΛΟΣ ΜΕ ΤΑ ΝΕΡΟΒΟΥΒΑΛΑ

Η ΤΡΙΑΝΤΗ ΚΑΙ Ο Τ. ΒΑΝΔΗΣ, ΗΡΩΕΣ ΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ «ΚΑΘΑΡΣΕΩΣ»

ΤΟ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ ΜΕ ΤΟ ΧΩΝΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

Η ΕΦΤΑΧΡΟΝΗ ΛΙΝΑ ΠΑΝΤΣΙΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Ο ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ συνάντησε την Πατρίτσια Μπίνι στο Φεστιβάλ της Βενετίας και βρήκε στο πρόσωπό της την ιδανική πρωταγωνίστρια της ταινίας.

άνθρώπους για να συνεργαστή αρμονικά μαζί τους, δούλεψε σκληρά, με πείσμα, δυο χρόνια —οικονομικές και τεχνικές δυσκολίες έκαναν το γύρισμα να κρατήσει τόσο πολύ— κ' έδωσε τη «Μαγική πόλη».

Με την ταινία αυτή πηγαίνει διαστικά και άδιοργάνωτα στην βενετσιάνικη Μόστρα του 1954. Το Ιταλικό περιοδικό «Filmcritica» γράφει: «Αξίζει αναντίρρηση τη μεγάλη μας προσοχή ή θαυμάσια αυτή εμφάνιση του νεογέννητου ελληνικού κινηματογράφου. Ο Έλληνας σκηνοθέτης έχει μια τέλεια αρχιτεκτονική ενότητα ύφους, ένα έντελως πρωτότυπο τρόπο αφήγησης».

Δυο χρόνια αργότερα, στη Μόστρα του 1956, γίνεται δεκτή από την επιτροπή —που από αυτή τη χρονιά διαλέγει η ίδια σαν τιμητική διάκριση τις ταινίες του Φεστιβάλ— η δεύτερη ταινία του, «Ο Δράκος».

Ο «Δράκος» είχε την μοναδική Ικανοποίηση ν' αγοράσθη από το Μουσείο Κινηματογράφου, στο Παρίσι. Είναι η πρώτη και μοναδική ως τώρα ελληνική ταινία, που παίρνει θέση στο πιο δύσκολο Κινηματογραφικό Μουσείο του κόσμου.

Με τον τίτλο «Ο Δράκος του Φεστιβάλ», οι «Times» του Λονδίνου χαρακτήριζαν την ελληνική ταινία σαν «παράδειγμα για μια πλατύτερη, λιγότερο συμβατική και περισσότερο σύγχρονη, αντίληψη του κινηματογράφου».

Το 1957, ο Νίκος Κούνδουρος παρουσιάζει στο Φεστιβάλ του Βερολίνου τούς «Παράνομους». «Ένα έργο μεγάλης αξίας. Μια ταινία με άγριο μεγαλείο, με σχεδόν θάρρος πρωτογινισμό και μαζί ένα τελείως σύγχρονο συναρπαστικό κινηματογραφικό ύφος. Το τοποθετούμε επάνω από όλα τα έργα που παίχθηκαν στο Φεστιβάλ». Είναι τα λόγια του Ραδιοφωνικού Σταθμού του Βερολίνου για τους «Παράνομους».

Ο Κούνδουρος ξεκίνησε από τον παρθένο δρόμο του ελληνικού κινηματογράφου ή —για περισσότερη αφοσίωση, με ελάχιστες μέτριες εξαιρέσεις από το δρόμο τον αμαρτωλό— για να δώσει ταινίες που σήμερα συζητιούνται από τους πιο έγκυρους αισθητικούς του κινηματογράφου, που παίζονται στις πιο αυστηρές σινεμαθήκες της Ευρώπης. Το ουσιαστικό χαρακτηριστικό της ιδιοφυΐας του Κούνδουρου προβάλλει από την ποιητική αρχιτεκτονική του έργου του. Πριν απ' όλα είναι ποιητής. Η ποίησή του δεν ανάδεται μονάχα από τον τρόπο που διαλέγει τις όπτικές γωνίες και την πλαστική μορφή που δίνει στις εικόνες του. Η ομορφιά, που δημιουργεί εδώ την αλήθεια, προβάλλει έξω από την συγκεκριμένη έννοια του άρλου. Η μικρότερη χειρονομία, το πιο κοινό αντικείμενο μετασυνώνονται από τον Κούνδουρο σε εικόνες που, πιο πιστές από τη φύση, δίνουν την πιο θαυμάσια τους υπόσταση.

«Η εδώ μεριά του ποταμού» είναι η καινούργια ταινία του Νίκου Κούνδουρου, που την τελειώνει πριν λίγους μήνες. Όσοι την είδαν, σε δοκιμαστική προβολή, υποστηρίζουν πως η τέταρτη αυτή ταινία του θα μείνει σταθμός στα χρονικά της κινηματογραφικής παραγωγής μας. Εκτός από το αληθινά πρωτότυπο θέμα της και την τελεία τεχνική της, η ταινία έχει και κάτι άλλο το καινούργιο για τον ελληνικό κινηματογράφο. Το κόστος της. Στοίχισε 70.000 δολλάρια, διπλό, δηλαδή, ποσό απ' ό,τι ως τώρα στοίχιζε η πιο ακριβή ελληνική ταινία. Και μιλάμε για δολλάρια, γιατί το «Ποτάμι» έγινε με αμερικανικά κεφάλαια. Παραγωγός η εταιρία «J. W. Productions», σε συνεργασία με την «Φίνος- Φίλμς». Σενάριο των Ίακώβου Καμπανέλλη, Νότη Περγιάλη και Άντωνη Σαμαράκη. Πρωταγωνιστούν η Ιταλίδα Πατρίτσια Μπίνι, ο Τίτος Βανδής, ο Ανέστης Βλάχος και ολόκληρη ομάδα από νέους ηθοποιούς, όπως η Ντέπη Μαρτινί, ο Γιώργος Εμπίρας, ο Τάκης Εμμανουήλ κ.ά. Όπερατέρ ο Ιταλός Τζοβάνι Βαριάνο και μουσική του Μάνου Χατζιδάκι. Το θέμα της ταινίας βασίσθηκε σε ένα διήγημα του Άντωνη Σαμαράκη. Χώρος, οι όχθες ενός συνοριακού ποταμού. Ηρώες, δέκα άνθρωποι που πιστεύουν πως, περνώντας απέναντι, στην άλλη γη, θα λυτρωθούν από την μέχρι τώρα ζωή τους. Φυσικά, η λύση δεν υπάρχει απέναντι, αλλά μέσα τους. Είναι, τελικά, κανένας δεν θα περάσει στην άλλη όχθη. Η θα γυρίσουν πίσω, από εκεί που ξεκίνησαν, ή θα τελειώσουν στην εδώ όχθη τη ζωή τους.

Και μια λεπτομέρεια, που δείχνει πόσο λίγο ελεύθερος στη δουλειά του είναι ο κινηματογραφικός δημιουργός. Οι Αμερικανοί παραγωγοί του «Ποταμού» είχαν αντιρρήσεις για το αποτέλεσμα της δουλειάς του Κούνδουρου. Του ζήτησαν ν' αλλάξει άρισμένες σκηνές, για να προσαρμοσθή η ταινία στις συνήθειες του αμερικανικού κοινού. Ο Κούνδουρος αρνήθηκε, οι Αμερικανοί επέμεναν, με αποτέλεσμα της διαφοράς ν' αποσυρθή την τελευταία στιγμή η ελληνική ταινία από το πρόγραμμα του Φεστιβάλ της Βενετίας.

Το «Ποτάμι» θα παιχθή στο τέλος στους αθηναίους κινηματογράφους. Θα δούμε, άραγε, το «Ποτάμι» του Κούνδουρου ή της «J. W. Productions»;

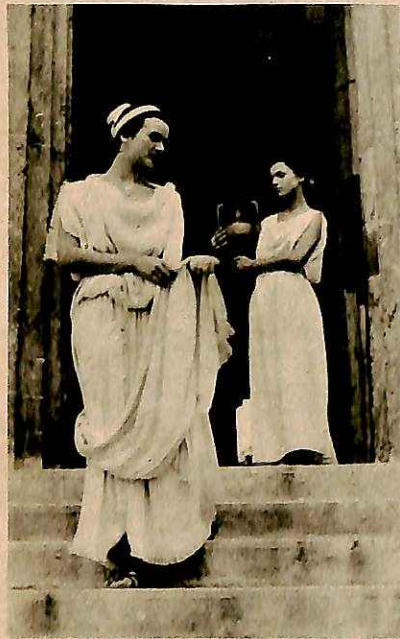
ΣΥΛΛΑΣ ΚΟΛΛΑΤΟΣ

Έδω κι' Εκεί

■ ΤΟ ΤΣΑΙ· είναι, ίσως, το καλύτερο αντίδοτο κατά της ραδιενεργείας. Αυτό δεβαίνουν οι Γιαπωνέζοι γι' ατροί που είναι σε θέση, καλύτερα από κάθε άλλον — κανείς δεν θα το άμφισβήτησε — να έχουν γνώμη επί του θέματος. Η ταννίνη που περιέχει το τσάι — λένε — εξουδετερώνει ως ένα σημείο την επίδραση του Στροντίου-90. Ασφαλώς οι Άγγλοι, που καταβάλλουν τεράστιες ποσότητες τσαγιού, θα άπαιξουν πιο ελεύθερα...

■ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ στην Κίνα ή νέα έκδοση της Κινεζικής Φιλολογικής Έγκυκλοπαίδειας. Θα άποτελείται από 200 τόμους, ενώ η άρχική άπετελείτο από 1.095 τόμους!

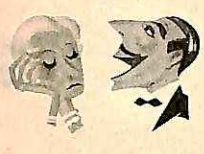
■ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ της μόδας στη Γαλλία είναι τό: «Πότε θα πάμε στο φεγγάρι;».

ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ έγινε πρό καιρού μία αναδρομή στην ιστορία του βαμβακιού. Ήταν μία ιδέα του Αυστριακού Ίνστιτούτου Βάμβακος και του Διεθνούς Συμβουλίου Βάμβακος, που δημιουργήσαν, με τη συνεργασία διαφόρων κρατών, μία συλλογή με την όνομασία «Τά 5.000 χρόνια του βαμβακιού». Ανάμεσα στα κράτη, που συμμετείχαν με τους μεγαλύτερους οργανισμούς διατηρήσεως έθιμων και έθνικων ένδυμασιών, συγκαταλέγεται και η Έλλάς, με μερικές άραιότερες άρχαίες δημιουργίες του Λυκείου των Έλληνίδων, όπως αυτή, ή όποια εικονίζεται άνωτέρω.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Τά 50... τελειώνουν. Άλλοι δυό μήνες και κλείνει άλλη μιá δεκαετία ειρήνης. Μιά δεκαετία που βελτίωσε την ζωή όλων των ανθρώπων, έλευθέρων και μη, έντός του παραπετάσματος και μη. Όσοι ιστορικοί έτοιμάζονται τώρα να συγκεντρώσουν τα στοιχεία που την χαρακτηρίζουν, δεν μπορούν παρά να της παραδεχθούν καλές προθέσεις και την λαμπρή άπαρχή της διαπλανητικής ιστορίας του ανθρώπου... Λούινγκ, Σπούτνικ, Λάϊκ-α. Μέσα σε δυό χρόνια, άγνωστες ρωσικές λέξεις, έλαβαν θέση στο καθημερινό λεξιλόγιο όλων των χωρών... Άν όχι τίποτε άλλο, μερικά έκατομύρια γάτες και σκύλοι που γεννήθηκαν τα δυό τελευταία χρόνια κυκλοφορούν φέροντα τις σλάβικες όνομασίες. Πρώτο στην δημοφιλία τόν όνομα... «Σπούτνικ».

7 Άνέκδοτο... Ό νέος πηγαίνει στον ψυχίατρο: — Κάθε δράδυ... όνειρεύομαι πώς πρόκειται να έλθω από με βρή η Μπριζιτ Μπαρντ στην κάμαρά μου! — Καί τί συμβαίνει; Δεν έρχεται; ρωτά ό γιατρός. — Όχι, έρχεται, έξηγει ό νέος, αλλά πριν μπη μέσα κτυπά την πόρτα και... με ξυπνά...

7 Παράξενες άντιδράσεις... Τό τελευταίο διδλίο της Φρανσουάξ Σαγκάν «Άγαπάτε τόν Μπράμ» γνωρίζει μεγάλη έπιτυχία. Άποτέλεσμα: Έδιπλασίσαν οι πωλήσεις των δίσκων του... Μπράμ...

7 Ένδιαφέρον... από τις έκατοντάδες φίλμ που γυρίζονται αυτή τη στιγμή στον κόσμο όλόκληρο, ένα συγκεντρώνει την γενική προσοχή: «Η Διαθήκη του Όρφως» του Ζάν Κοκτώ. Κάθε ήμερα αναφέρονται στον διεθνή τύπο λεπτομέρειες που τό άφορούν. Η κ. Άλεκ Βάις-Βέλλερ, σύζυγος του γνωστού Γάλλου τραπεζίτη, έδέχθη να παίξει μιá

κομψή κυρία του 1900. Τό φόρεμά της, άριστούργημα μπλε παστέλ, είναι άποτέλεσμα συνεργασίας Μπαλενσιάγκα-Ζάν Κοκτώ. Η περούκα, την όποιαν φορεί ό Ζάν Κοκτώ, ντυμένος Λουδοβίκος XV, είναι έργον του περιφήμου Άλεξάντρ και φτιαγμένη από μαλλιά κασίκας του Θιδέτ...

7 Σοφές... κουβέντες... Άν έχης μόρφωσι μπορείς να έκμεταλλευής τους άντρες, άν δεν έχης μπορείς να έκμεταλλευής τις γυναίκες...

7 Τί πρόοδος!... Στο Μουσείο του Λούβρου έγκατεστάθη ένας μικρός ραδιοφωνικός σταθμός. Οι έπισκέπται μπορούν, κρατώντας ένα φορητό ραδιοφώνάκι, να άκούσουν διαλέξεις και σχόλια με θέμα τούς θησαυρούς του Μουσείου...

7 Η μόδα... έπηρεάζει όχι μόνον την εμφάνισι, αλλά και τις συνήθειες. Έφέτος τό Παρίσι έχει μανία με παπαγάλους. Ίσως γιατί έναν από τούς πολλούς έχει και η Μπριζιτ Μπαρντ, της όποιας είναι άναμφισβήτητος ή τυχερή καριέρα, και άλλον ή Φρανσουάξ Σαγκάν. Έν τώ μεταξύ τρεις ταξιδιώτες παπαγάλοι, οι όποιοι έμειναν λησμονημένοι στο Όρν από τούς ίδιοκτήτες των επί μίαν έβδομάδα, έγνωρίσαν κάποια παροδική φήμη. Όπως ήταν κλεισμένοι στο διαμέρισμα των λησμονημένων ζώων, μέσα σε μιá έβδομάδα έμαθαν και οι τρεις να νιαουρίζουν και να γαυγίζουν...

7 Παραμυθιού... συνέχεια... Άπό την ήμερα που έτελέσθη ό γάμος του Στήβ Ροκφέλλερ με την Σουηδέζα Άνν Μαρί Ρασμουσεν, ή οικογένεια Ροκφέλλερ έχει λάβει 3.600 αίτήσεις από νέες άπ' όλων τόν κόσμο που ζητούν θέσεις ύπηρετρίας στο σπίτι τους...

ηηη

Οι έκλεκτότερες κομψές κυρίες και δεσποινίδες της άθηναϊκής κοινωνίας έχειροκρότησαν προχθές τις δημιουργίες του όικου μόδας «Κική Γιούλη», Βαλαωρίτου 7. Μεταξύ των πολλών «κρεασιόν», που έθαυμάσθησαν, ιδιαίτερη έντύπωση έκαμε τό άνωτέρω φόρεμα —πραγματικό μοντέλο Ντιόρ— κοκτέιλ σε φάιγ μαύρο, που καταλήγει σε δαλανσιέ ταντέλλες. Τό φόρεμα, που φέρει τό όνομα «Έλμιρέ», παρουσίασε τό γνωστό μανκενέ Άντουανέττα. (Άνακοίνωσις)

ΔΥΟ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΥΝ

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΤΟ

Οι καθηγηταί Βάν Νόρντεν του Πανεπιστημίου της Φραγκφούρτης και Σάλομον του Πανεπιστημίου της Βιέννης γράφουν: «Μιά καλή μύτσα άποτελεί τό καλύτερο ποτό. Η μύτσα συνδυάζει την θρεπτική άξια με δροσιστικές ιδιότητες, οι όποιας άφείλονται εις μίαν έπιτυχή άνάμιξιν διαλυμένου οινόπνευματος, δεξτρινών, μαλτάζης και πικραντικών ουσιών».

Η μύτσα είναι τό πιο ύγιεινό άπ' όλα τό ποτά. Είναι πλούσια σε βιταμίνες και περιέχει 50 ώφέλιμα συστατικά, τα πιο εύεργετικά για την ύγεια. Διαβάζοντας αυτή την άγγελία κερδίζετε και ένα βιβλιαράκι με ένδιαφέρουσες συνταγές φαγητών ή ένα παιγνίδι συναστροφών. Για τό λάβετε δωρεάν κώπτε τό κείμενο αυτό, ύπογραμμίστε ότι εκ των δυό σας ένδιαφέρει και άποστείλατε τό άπόκομμα έντός όκτώ ήμερών με την διευθύνσι σας και ένα διδραχμό γραμματόσημο στην Α.Ε. ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ, Ύπηρεσία ΑΖ—167, Λεωφ. Συγγρού 53, Άθήνας.

● ΔΥΟ νεαροί φύλλοι, ένας άρσενικός κ' ένας θηλυκός, άρραβωνιάζονται. Μετά τη σεμνή οικογενειακή τελετή ό υπομπαίς-φύλλος και ή μαμά-φύλλος δίνουν στους έρωτευμένους την άξια να κάνουν μαζί έναν προίπατο. Κάποια στιγμή ή μνηστή-φύλλος ρωτάει τόν μνηστήρα της: —Πές μου, άγάπη μου, τί θα κάνομε άν κερδίσουμε τό λαχείο; —Τό λαχείο... Όά σου άγοράσω άμέσως ένα σκύλο, άγάπη μου!

● —ΧΤΕΙΣ τό δράδυ, ή γυναίκα μου έσπασε την τσαγιέρα πάνω στο κεφάλι μου. Η δική σου τά κάνει αυτά;

● Ο ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ φεύγει για την άρένα όπου πρόκειται να δώσει μιá μεγάλη ταυρομαχία. Σε λίγες ώρες όμως ό περίφημος αυτός ταυρομάχος έπιστρέφει τρέχοντας σπίτι του. Τόν καταδιώκει ένας μαινόμένος ταύρος. Μόλις τόν βλέπει ή γυναίκα του, βάζει τις φωνές.

Κι' ό Γκονζάλες: —Έλα, Καρμεντίτα... Έφερα κ' έγώ για μιá φορά λίγη δουλειά στο σπίτι... Είναι λόγος να φωνάζεις έτσι;

● Ο ΜΠΑΜΠΑΣ προσπαθεί ν' άναγγείλμ με τρόπο στον μικρό του γιο τό εύχάριστο γεγονός. —Δέν μού λές, Γιωργάκη, θα ήθελες να έχης ένα άδελφάκι; Καί ό μικρός με ύφος: —Είμαι περίεργος να μάθω τί θα τό κάνετε τό μαρό, άν πώ όχι.

● ΚΑΠΟΙΟΣ κινδυνεύει να πνιγίη κολυπώντας στ' άνοιχτά μιáς άκτής. Ένας νέος άκούει τις άπεγνωσμένες κορυγές που καλούν βοήθεια και, παρ' όλο που φοβάει τό καλό του κοστούμι, ρίχνεται με κίνδυνο της ζωής του στη θάλασσα να σώσει τόν άνθρωπο που πνιγότανε. Τόν βιάζει με πολύ κόπο στη στεριά και τό δίνει τις πρώτες βοήθειες. Ό πασα τρία νεκρός συνέρχεται τέλος. Άνοίγει τα μάτια. Βλέπει τόν σωτήρα του και τό λέει μ' εύγνωμοσύνη:

—Πέστε μου, πώς μπορώ να σας εύχαριστήσω;

—Σίς παρακαλώ...

—Ζητήστε μου όποια χάρη θέλετε. Είμαι, ξερετε, ό διευθυντής της Έ-φορ...

Δέν πρόλαβε να τελειώσει. Ό σωτήρ του με μιá κλωτσιά τόν ξανάστειλε στη θάλασσα.

—Όχι... έμείς πίνουμε μόνο καφέ.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Τίποτε δέν άφοπλίζει όσο τό γέλιο.

Μπέρξον
Στην πολιτική δέν ξέρει κανείς πάντοτε τί σπέρνει και δέν ξέρει ποτέ τί θα βερίση.

Ροσφόρ
Τό άρκετό είναι καλύτερο από τό πολύ.

Παροιμία σκωτσέζικη
Στη ζωή δέν ύπάρχουν ούτε άμοιβές, ούτε τιμωρίες. Ύπάρχουν μόνο συνέπειες.

Ανατολίτικο γνωμικό
Στα 16 ό άντρας λατρεύει, στα 20 άγαπά, από τα 30 άρχίζει μόνο να ποδη και από τα 50 σκέπτεται τις τρέλλες που έκανε στο παρελθόν.

Πώλ ντέ Κόκ
Πολλή άγάπη, πολλή χαρά.

Λαφονταίν
Δέν ύπάρχει ειρήνη χωρίς τάξη, δέν μπορεί να ύπάρχη τάξις χωρίς δικαιοσύνη.

Πίος 12ος
Έλευθερία είναι τό μόνο που δέν μπορείς να έχης, άν δέν τό δίνης στους άλλους.

Ούάλτερ Ουάιτ
Ούάλτερ Ουάιτ

● —ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, άγαπητέ μου, σου έκλεισα έξάμηνη περιόδεia με τό νόυμερό σου «Τά σοφά κουνέλια»! άναγγέλλει περιχαρής ό ίμπερσάορις στον πελάτη του που ψάχνει να βρη δουλειά έδώ και μήνες.

—Πολύ άργά, φίλε μου... πολύ άργά. Χτες έφαγα κοκκινιστό τόν τελευταίο «καλλιτέχνη» μου.

● —ΑΞΙΖΕΙ τίποτα αυτό τό φάρμακο για τη φαλάκρα που διαφημίζεις; ρωτάει καχύποπτα ό πελάτης. Ό υπάλληλος σκύβει και έξηγει με ύφος έμπιστευτικό: —Όά σας πώ κάτι, αλλά να μείνη άνεμισταύ μας; Τό πούλαμε σε τιμη κόστους γιατί κερδίζουμε τη διαφορά άπ' την αύξηση πωλήσεως στις κτένες και τις δούρτσες των μαλλιών...

● Η ΟΧΙ νέα κυρία, που νεάζει όμως άπελπιστικά, σ' έναν κύριο: —Ξερετε σήμερα γιορτάζω την 26η επέτειο των γενεθλίων μου. —Μπράβο, μπράβο, άπαντά ό κύριος. Κάλιο άργά παρά ποτέ.

ΑΡΜΟΣ

«Όυ» λάμπει
δέν είναι χρυσός...

...Είναι χυαλισμένο
με βερνίκι
ΑΡΙΖΟΝΑ!

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΔΕΚΕΛΕΣ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ • ΒΑΦΕΙ ΕΝΤΟΝΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΚΟΥΡΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΔΟΜΗΤΟΥΣ ΥΓΑΙΖΕΙ ΚΑΤΑΠΑΗΚΤΙΚΑ • ΔΕΝ ΣΗ-ΡΑΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ • ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ

Άνώτερο των Εύρωπαϊκών-Οικονομικώτερο των έγχωρίων διότι: Διατηρεί τό γυάλισμα και περιέχει σχεδόν διπλάσια ποσότητα από τά συνηθισμένα βερνίκια.

ΑΡΙΖΟΝΑ

Ν° 50 ΣΕ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ
ΣΕ 15 ΣΤΑΘΕΡΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΓΗΠΕΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΑΡΙΖΟΝΑ

«Ισως θα ένδιαφερέτε

Στό Πρατήριο, που ίδρύσαμε στην όδο Γκυλιφόδρου 8 (άπό Πατισίων 75, στο ύψος της Λεωφόρου Άλεξάνδρας) ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑΝΚΙΚΑ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΑ του Έλληνικού Πτηνοτροφικού Σταθμού της

Α.Ε. "ΒΟΚΤΑΣ",

ΦΡΕΣΚΑ, χωρίς πόδια, κεφάλι και περιττά έντόσθια, και θρεπτικώτερα από τά κατεψυγμένα του έξωτερικού.

ΣΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ
Τό 07 προστατεύει
τά χέρια σας, σαν
ένα ΔΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ

ROL

Μέ 07

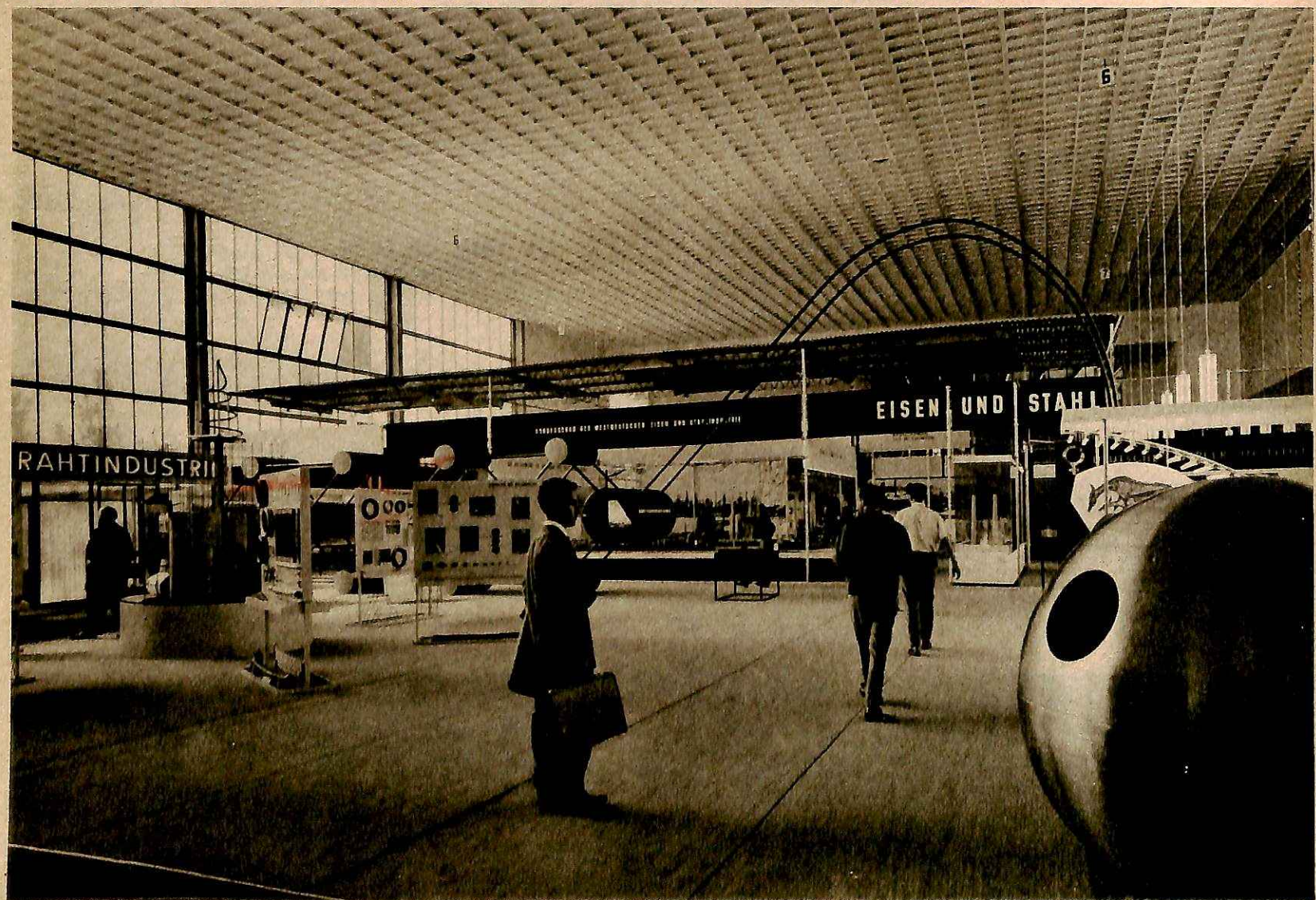

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Έθνικής Οικονομίας δρ Έρχαρτ και ο δήμαρχος του Δ. Βερολίνου κ. Βίλλυ Μπράντ στο περίπτερο της Telefunken.

Η 10Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Το Βερολίνο δεν είναι μόνο ένα πρόβλημα φλέγον που εξακολουθεί να δρίσκει στο επίκεντρο του διεθνούς πολιτικού ενδιαφέροντος και να αμαυρώνει κάπως την αισιοδοξία των τελευταίων μηνών. Δεν είναι απλώς μια νησίδα ελευθερίας, περιβαλλόμενη από την «ερυθρά θάλασσα» της Ανατολικής Γερμανίας. Ούτε η αγωνία δύο και πλέον εκατομμυρίων κατοίκων. Κοντά σ' όλα αυτά, το Βερολίνο είναι ένας πάντοτε βιομηχανικός κολοσσός, μία από τις ισχυρότερες μονάδες παραγωγής του ελεύθερου κόσμου. Και παρά τη σκιά της αδεσποσύνης, που έρριξε πάνω του η κρίση, η βιομηχανική του οντότης δεν επηρεάστηκε, η σφύζουσα ζωτικότητα του δεν κατέπεσε. Απόδειξη περίτρανη τούτου στάθηκε η πρόσφατη 10η Βιομηχανική Έκθεση, η οποία μόλις έκλεισε τις πύλες της, και που έφέτος σημείωσε μία επιτυχία μεγαλύτερη από κάθε άλλη χρονιά.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΗΤΑΝ ΕΦΕΤΟΣ — ΟΠΩΣ, ΑΛΛΩΣΤΕ, ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ— Η ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ, Όκτιώδριος

Επτακόσιες τριάντα δυόμισι χιλιάδες επισκέπτες, που παρήλασαν από το χώρο της 10ης Βιομηχανικής Έκθεσης του Βερολίνου στο διάστημα της 150ήμερης λειτουργίας της, αποτελούν αδιάσειστη απόδειξη της μεγάλης απήχησης που βρήκε στο κοινό. Και ο αριθμός αυτός μπορεί να εκτιμηθεί στις σωστές διαστάσεις του, μόνο αν ληφθεί υπ' όψη η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση του Βερολίνου και το γεγονός ότι η έκθεση δεν ήταν διεθνής. Μόνο η Αμερική, η Αγγλία, η Γαλλία, ο Καναδάς, η Αυστρία και η Ολλανδία προσέθεσαν τα συμβολικά περίπτερά τους στα περίπτερα των 1.041 Γερμανικών εκθετών, που επέδειξαν ότι καλύτερο έχει να παρουσιάσει σήμερα η βιομηχανική αλήθεια της Γερμανίας. Άλλα πέρα από την εμπροδοβιομηχανική σημασία της, η έκθεση απέτελεσε και μία θαυμάσια ευκαιρία, μία διτρίνα για να επιδειχθούν τα επιτεύγματα της δυτικής βιομηχανίας στους Ανατολικούς. 247.500 «Ανατολικοί» — χαρακτηρισμός που θυμίζει λίγο τους «πράσινους» και «δενέτους» του Βυζαντίου — επισκέφθηκαν έφετος την έκθεση και διεπίστωσαν πόσο πιο ευχάριστη και άνετη γίνεται η ζωή με τα μέσα εκείνα που στον κόσμο τους θεωρούνται είδη πολυτελείας, ενώ η Δύση τα βλέπει από καιρό σαν είδη πρώτης ανάγκης.

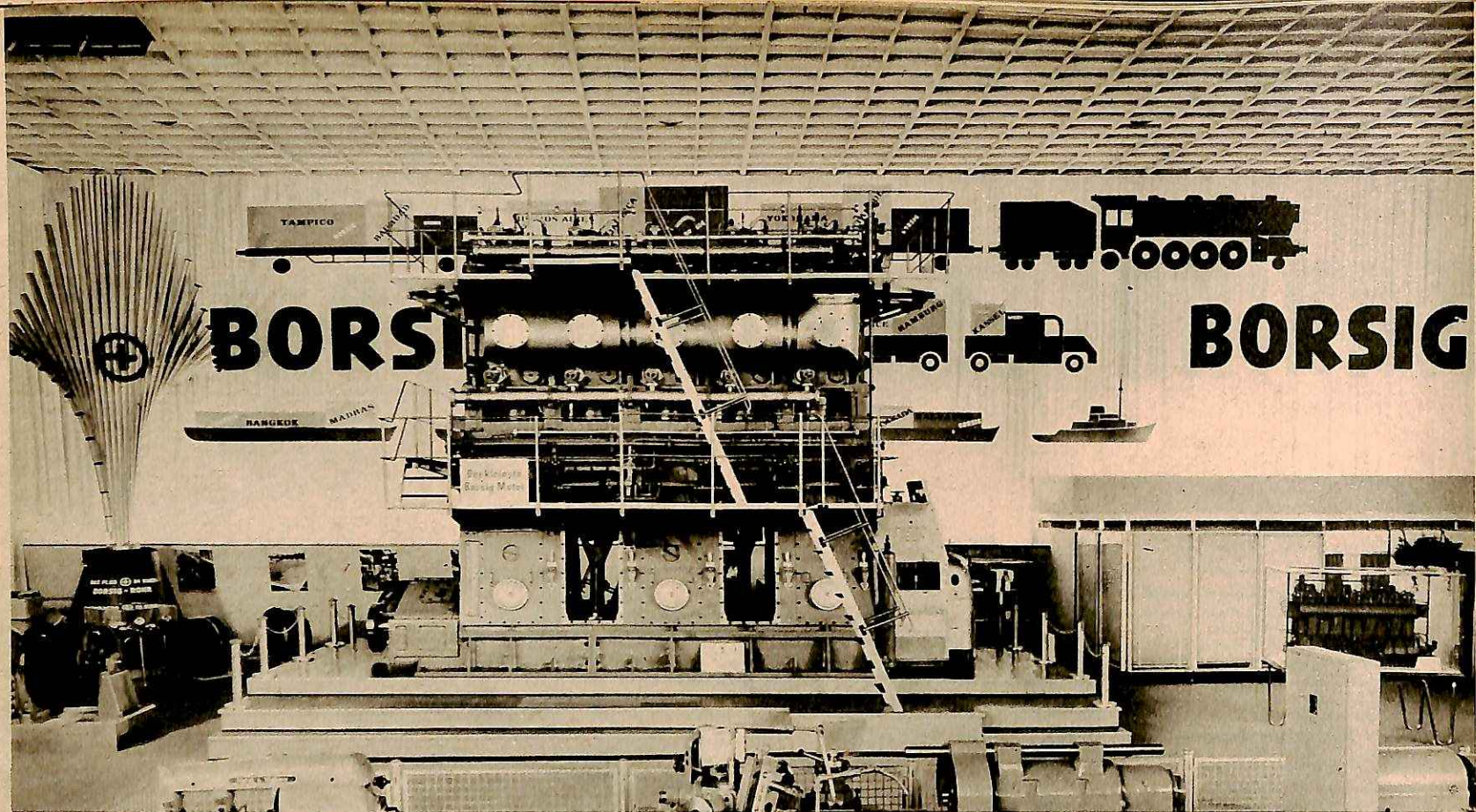
Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσε στους επισκέπτες και η μεγάλη Στοά του αυτοκινήτου, όπου 18 δυτικογερμανικές εταιρίες επέδειξαν τα τελευταία τους μοντέλα. Η «Μερσεντές» το «220 SE», η «Ντέ Κα Βε» το «1000 Λιμουζίνα», η «Οπελ», το «Καπιταίν Λ», η «Φόλκς Βάγκεν», το «Κάρμαν-Γκιά-Κουπέ».

Εντυπωσιακή σε ισχύ, όπως κάθε χρόνο, ήταν η Στοά του σιδήρου και χάλυβος, της παντοδύναμης Γερμανικής Ένώσεως Σιδήρου και Χάλυβος. Ένα τεράστιο μεταλλασμα, σαν αληθινό εργοστάσιο, μεταλλουργίας, ήταν το πιο βασικό έκθεμα της Ένώσεως. Την ωραιότητα διευθετημένης Στοά συμπλήρωναν διάφορα άλλα μοντέλα εργοστασίων επεξεργασίας σιδήρου και χάλυβος, καθώς και προϊόντα των δύο αυτών βασικών για την όλη βιομηχανία στοιχείων. Ανάμεσα στ' άλλα, έβλεπε κανείς και μοντέλα πλοίων, που σ' αυτά την πρώτη θέση κατείχε η «Χριστίνα», η θαλαμηγός του κ. Ωνάση, που είχε ναυπηγηθεί στο Άμβουργο. Ενδιαφέρον παρουσίαζε ακόμη η επίδειξη, σε διάφορες μακέτες, του τρόπου επεξεργασίας του χάλυβος. Πώς ο άκρογωνιαίος λίθος της σύγχρονης βιομηχανίας αποκτά τη δύναμη να στερεώνει τεράστιες γέφυρες, αλλά και την ελαστικότητα για να γίνει το λιλλιπούτσιο, μόλις άσπρό, ελατήριο για το πιο μικροσκοπικό ρολόι.

Η SIEMENS, καθώς και όλες οι άλλες συγγενείς βιομηχανίες επέδειξαν τα νεωτάτου τύπου ραδιοηλεκτρονικά μηχανήματά των και τις απαραίτητες πια σε κάθε νοικοκυρά ηλεκτρικές συσκευές των. Τελειοτάτες συσκευές τηλεόρασης, ραδιόφωνα με στερεοφωνικό σύστημα και ηλεκτρικές συσκευές

ΕΝΑΣ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΛΑΜΠΤΗΡΑΣ ΤΗΣ OSRAM, ΙΣΧΥΟΣ 65.000 ΒΑΤ, ΚΑΤΗΓΥΓΑΖΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Η BORSIG ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕ ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ και τόν μικρότερο τύπο κινητήρος Ντήζελ, δυνάμεις 2.000 ίππων. Παρομοίου τύπου κινητήρες για πλοία, μέχρι δυνάμεις 24.000 ίππων, κατασκευάζονται στα εργοστάσια της βερολινέζικης εταιρίας. Άριστερά: Όραίο σύνολο σωληνώσεων κατασκευής BORSIG

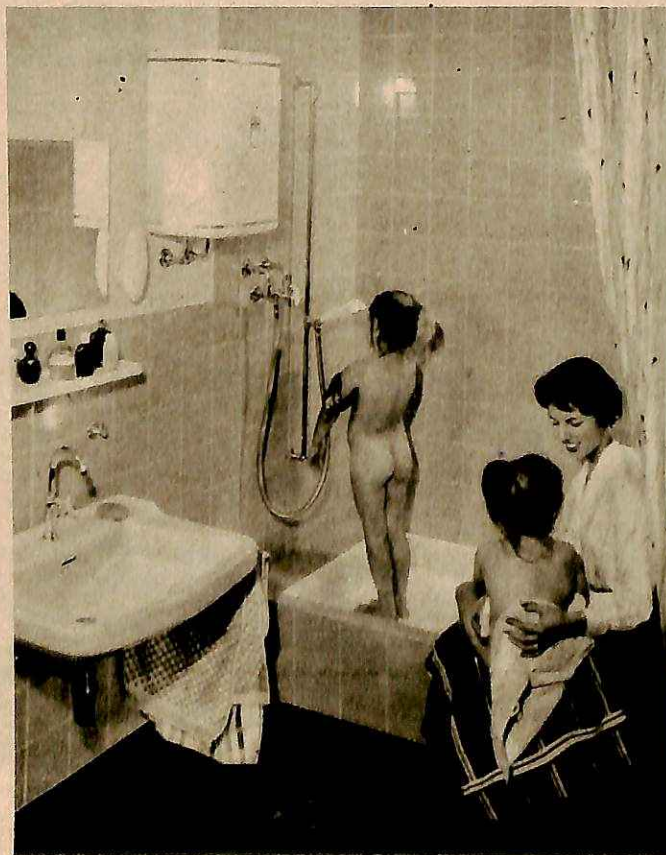
Η 10η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Μοντέρνες ηλεκτρικές συσκευές, έντυπωσισαν τούς επισκέπτες

Ραδιόφωνα με στερεοφωνικό σύστημα

Ήλεκτροδερμαινόμενα σκεπάσματα

Αυτόματα πικ - άπ αυτοκινήτου

ΕΝΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ στιγμιότυπο από μία εύτυχισμένη οικογένεια. Τώρα που εγκαταστάθηκε ο καινούργιος, ακίνδυνος, υπεραυτόματος θερμοσίφωνας Siemens, το λουτρό για τα παιδιά έπαυσε ν' αποτελεί πρόβλημα. Με μικρή κατανάλωση ρεύματος, ο θερμοσίφωνας Siemens παρέχει συνεχώς ζεστό νερό στο σπίτι. (Ανακοίνωσις)

οικιακής χρήσεως, όπως κουζίνες, πλυντήρια, ψυγεία και σκουπες επέτρεψαν στην SIEMENS να καταλάβει εξέχουσα θέση ανάμεσα στους εκθέτες.

Η AEG ώλεσέ την στην έκθεση το «ηλεκτρικό σπίτι». Το σπίτι με την μοντέρνα ηλεκτρική κουζίνα και τις άλλες ηλεκτρικές συσκευές, που μπορούν να εξυπηρετήσουν όλες τις ανάγκες μιας μικρής ή μεγάλης οικογένειας. Ενδιαφέρον παρουσίασαν επίσης τα ηλεκτροδερμαινόμενα κλινωσκέπασματα της AEG και οι ηλεκτροδερμαινόμενοι τάπητες για τα «κρύα πόδια».

Η TELEFUNKEN έδειξε, για πρώτη φορά στην έκθεση, το στερεομαγνητόφωνο του σπιτιού, το «Magnetophon 77», που προσφέρει την δυνατότητα στερεοφωνικής λήψεως στο σπίτι. Και έτσι, όχι μόνο στις μεγάλες ορχήστρες θα μπορεί να ακούει κανείς τη μουσική στην πραγματική της απόδοση, αλλά και τη μουσική του σπιτιού, ακόμη και μια συζήτηση μεταξύ της οικογένειας μπορεί να ακούσει στο φυσικό της τόνο.

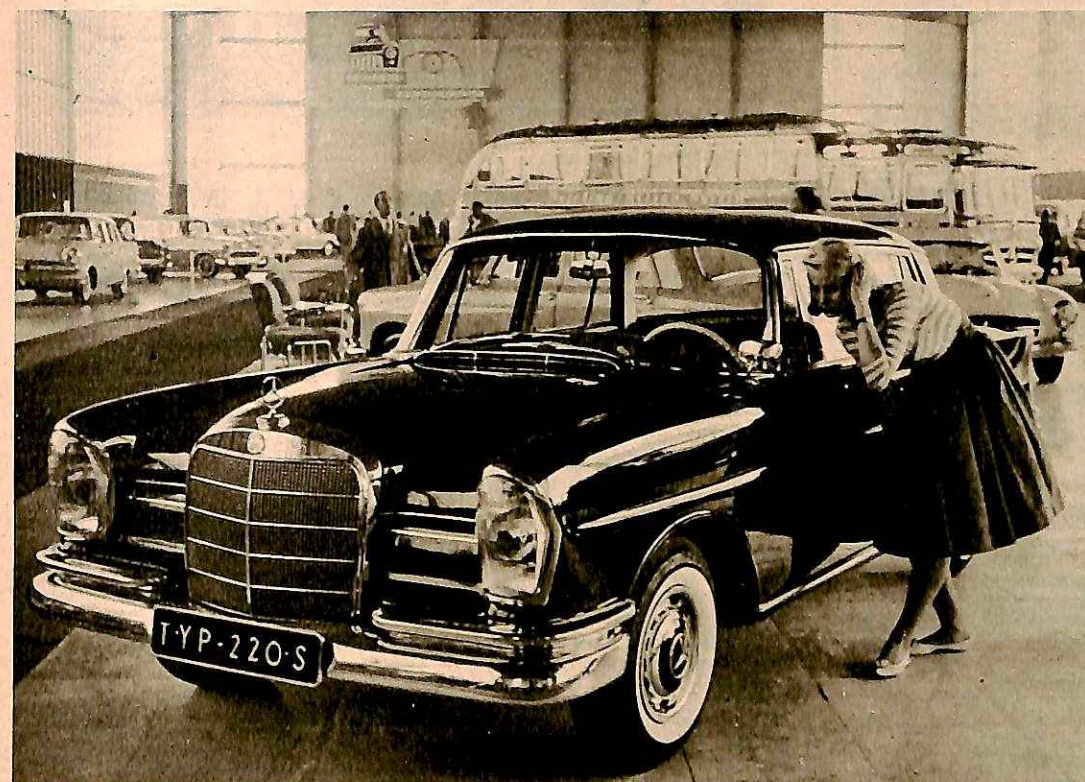
Η OSRAM παρουσίασε, για πρώτη φορά, τον μεγαλύτερο λαμπτήρα του κόσμου, 65.000 βάτ, με XENON. Έχει όση απόδοση έχουν 4.650 συνηθισμένοι λαμπτήρες των 40 βάτ. Το εκπληκτικό αυτό φωτιστικό σώμα εγκαταστάθηκε στην είσοδο της έκθεσης και την φωτίει καλύτερα και από τον ήλιο. Οι

λαμπτήρες αυτοί δεν έχουν κυκλοφορήσει ακόμα στην αγορά. Μόνο στο Μόναχο έχουν τοποθετηθεί από πέρυσι τρεις λαμπτήρες με XENON, των 20.000 βάτ.

Η PHILIPS έπδειξε το «Auto-Mignon», ένα είδος μικρού αυτόματου πικ - άπ για αυτοκίνητο, το οποίο για πρώτη φορά ετοποθετήθηκε στο νέο μοντέλο της Μερσεντές «220 SE». Το «Auto-Mignon» χωρίς περιορισμό μπορεί, σε κάθε ταχύτητα του αυτοκινήτου, να παίξει με δίσκους της άρεσκείας του οδηγού και χωρίς καμμία επίδραση στο δυναμό.

Η HOOVER έπδειξε το νέο μοντέλο της ηλεκτρικής σκούπας «αδρανούς καθαρισματος ταπητών».

Η BAYER, εκτός από τα γνωστά φαρμακευτικά και χημικά προϊόντα της, έπδειξε και τα τελευταίου τύπου υφαντουργικά προϊόντα της, από την συνθετική ύλη «Dralon». Υφάσματα κάθε κατηγορίας, τα οποία συναγωνίζονται τα υφάσματα από φυσικές ύλες. Η BAYER συγκαταλέγεται επίσης μεταξύ των καλύτερων βιομηχανιών φωτογραφικών μηχανών. Το νεώτατο επίτευμά της είναι η φωτογραφική μηχανή «Agfa Optima», η οποία με απόλυτο αυτόματισμό μπορεί να κάνει λάλη, χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία διακανονισμού ταχύτητας, φωτισμού και απόστασης. ■■■

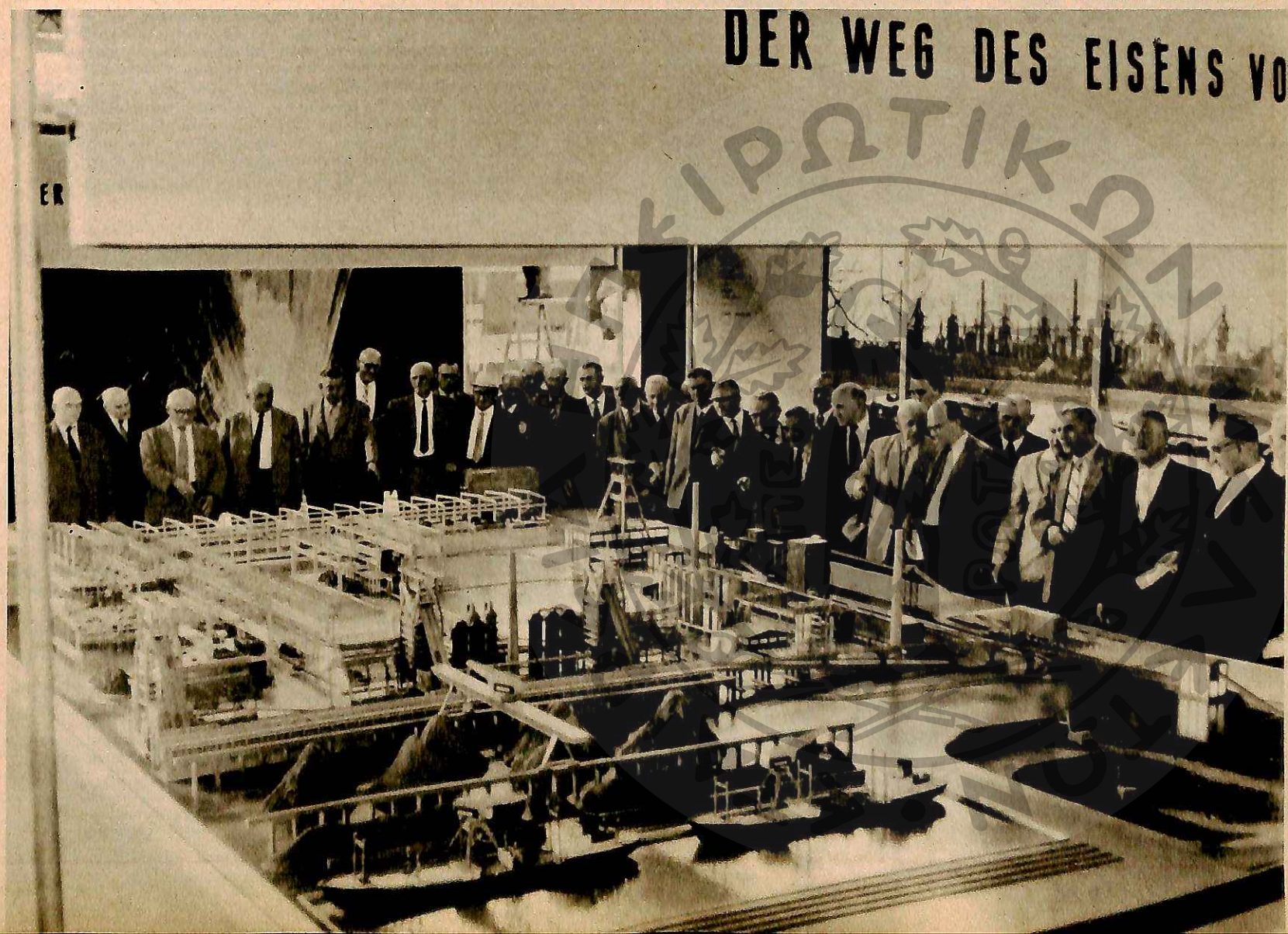

Η «ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ», ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ τών 18 εταιριών αυτοκινήτων, που συμμετέχον στην Έκθεση του Βερολίνου, έπδειξε, μεταξύ άλλων, και το καθ' όλα θαυμάσιο τελευταίο μοντέλο της «220 Σ.Ε.».

ΔΥΟ ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΑ, νέα εξαρτήματα της βιομηχανίας τροφίμων, έπδειξε το Ίνστιτούτο Χαλκού

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΗΤΑΝ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ ΜΟΝΤΕΛΑ —ΟΠΩΣ ΑΥΤΟ ΕΝΟΣ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΟΥ— ΣΤΗ ΣΤΟΑ ΣΙΔΗΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΟΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ "TELEFUNKEN"

Τὰ ἐπιδεικθέντα μαγνητόφωνα **TELEFUNKEN** εἰς τὴν Ἑκθεσὶν Βερολίνου προξένυσαν κατάπληξιν διὰ τὴν τελειότητά των καὶ τὴν ἀπόδοσίν των.

Ἐμφωδιασμένα μὲ ὅλας τὰς νέας ἐπιτεύξεις καὶ τελειοποιήσεις δύνανται νὰ ἱκανοποιήσουν καὶ τὸν πλεόν ἀπαιτητικὸν ἀγοραστήν. Δύνανται ἐπὶ πλέον νὰ ἐξοπλισθοῦν μὲ διάφορα βοηθητικά ἐξαρτήματα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν χρησιμοποιοισέως των, π.χ. mixer, ἀκουστικά, σύνδεσιν τηλεφώνου, συγχρονιστὴν προβολέως εἰκόνων κ.λ.π.

(Διηλεκτρικὸν φέρον)

ΠΡΟΣ ΘΙΑΣΑΡΧΑΣ...

* Σεις, ἀγαπητοί μου, εἰσθε ἄνθρωποι κατὰ τεκμήριον καλλιεργημένοι καὶ —μεταξύ μας— λίαν ἀφελείς. Πιστεύετε (καὶ ἂν δὲν τὸ πιστεύατε δὲν θὰ εἴχαμε δεκατρεῖς θιάσους πρὸς τὴν Ἀθήνα) ὅτι ὁ Ἀθηναῖος θεατριζόμενος θὰ σὰς μείνῃ πιστὸς μέχρι τέλους καὶ πάνω σ' αὐτὴ τὴν αὐθαίρετη πρόβλεψη ἐξαπολύετε τὰ προγράμματά σας γιὰ τὴν ἐφετινὴ θεατρικὴ σεζὺν.

* Ἄν τολμοῦσε κανεὶς νὰ προῖδῃ πὼς ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ χάσετε τὸ κοινὸ σας, θὰ τὸν κατηγοροῦσατε γιὰ πεμπτοφαλαγγίτη.

* Καὶ ὅμως, θὰ τὸ χὰσετε...

* Δὲν εἶναι θέμα ποιότητος ἔργου ἢ ταλέντου πρωταγωνιστῶν. Ἀκριβῶς ἡ προσωπικότης σας, καὶ ὁ μόνος αὐτῆς, συγκατεῖ μέχρι σήμερον τὰ νήματα τῆς ἀσθενικῆς ἀθηναϊκῆς θεατροφιλίας. Εἶναι ζήτημα σεβασμοῦ ἀπέναντι σὲ μιὰ τάξη πού κράτησε μέχρι σήμερον, ὁ νῦν αὕτη, τὸ ἀθηναϊκὸ σοβαρὸ θέατρο πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων πού θεωροῦν τὴ μετάβαση στὸ θέατρο σὰν τὴν ἐλπίδα, σὰν κομμάτι μιάς σωστῆς ὀργανωμένης κοινωνικῆς ζωῆς.

* Στὴν τάξιν αὕτη ἀρχίζετε πλέον νὰ δείχνετε μιὰ ἀκατανόητη περὶφρόνηση!

* Θέσ ἡ Κατοχή, θέσ τὰ κηποθέατρα, θέσ ἡ αὔξησις τοῦ ἀθηναϊκοῦ πληθυσμοῦ, θέσ ἄλλες γενικώτερες αἰτίες, δημιούργησαν μιὰ παράδοσιν ἀθλιότητος καὶ κακομοιρίας, σ' ὅλα σχεδὸν τὰ ἀθηναϊκά μας θέατρα, ἀκόμα καὶ τὰ πλέον σύγχρονα, ἀκόμα καὶ τὰ νεότευκτα.

* Ἄλλοτε ἡ αἴθουσα ἐνὸς θεάτρου, σὲ βραδινὴ παράστασις, ἔμοιαζε μὲ σαλόνι. Γυναικεῖς ὁμορφες, καλοντυμένες, μὲ συνοδοὺς ἐξ ἴσου φροντισμένους (κ' εἶναι μεγάλος ἄθλος νὰ πείσῃς τὸν Ἀθηναῖο ἀρσενικὸ νὰ στολιστῇ ὑστερα ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο γολγοθὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς του πορείας), μετέδιδαν ἀκόμα καὶ στὴ σκηνὴ μιὰ ἀτμόσφαιρα πανηγυρικῇ. Τὴν ἀτμόσφαιρα πού κατορθώνουν νὰ δημιουργοῦν ἀκόμα καὶ σήμερον οἱ κοινωνίες τῶν μεγάλων ἐπαρχιακῶν μας πόλεων, ὅπως τὰ Γιάννενα, ἡ Κέρκυρα, ἡ Ρόδος.

* Κι ὅμως...

* Παζάρι ἀρχαῖο καὶ μολαίσις σήμερον ἡ πλατεία, σὲ μιὰ καθημερινὴν παράστασιν θεάτρου ἀθηναϊκοῦ! Κι ὅσο γιὰ τὴν Κυριακὴν, τὸ κομπολόι, ὁ πασσατέμπος καὶ τὰ φιστίκια τ' ἀράπικα πρωταγωνιστοῦν, οὐσιαστικά, καὶ κατευθύνουν τὴν ροὴ τῆς παραστάσεως.

* Σ' ὅλα μας σχεδὸν τὰ θέατρα ἐπικρατεῖ ἡ ἐντύπωση πὼς ἡ εὐθύνη τοῦ θιασάρχου σταματᾷ ἐπὶ τὴν ράμπα. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα ἀρμόδιος μοιᾶζει νᾶναι κάποιος θεατρῶνης, πού ὅταν δὲν εἶναι ἀδιάφορος εἶναι (ἀκόμα χειρότερος!) ὁπαδὸς μιάς νέας «σχολῆς» πού ἔχει διαμορφωθῇ ἐπὶ τὴν ἐλληνικὴν θεατρικὴν καὶ κινηματογραφικὴν πραγματικότητα.

* «Αὐτὰ θέλει ὁ λαός! Αὐτὰ θέλει ὁ κοσμάκης! Νὰ νοιώθῃ μέσ' στὸ θέατρο σὰ στὸ σπίτι του, σὰ ἐπὶ τὴν γειτονιά του».

* Αὐτὰ θέλει;

* Νὰ μπαίνει ἀπὸ εἰσόδους θρώμικες σὲ θρώμικα φουαγιέ μὲ σιδερένια τραπέζια καὶ γκαζόξες καὶ πίτουρα στὸ δάπεδο; Νὰ τὸν ὑποδέχονται ἐπὶ τὴν πόρτα ἀξυρίστοι πορτιέρηδες, νὰ τὸν δὴνουν ταξιδέτες ρακένδυτοι, νὰ τοῦ μπουμπουνίζουν τ' αὐτιά, στὸ διάλειμμα, τὰ γκαρσόνια μὲ τοὺς δίσκους; Κι ἂν ἐπιθυμῇ καὶ τὰ ὅσα ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς εἶθισται νὰ ἐπιθυμῇ σὲ κάθε διάλειμμα, νὰ ὑφίσταται δοκιμασίες ἀπερίγραπτης ρυπαρότητος;

* Ἐ, λοιπόν, αὐτὰ δὲν τὰ θέλει ὁ λαός. Ὁ λαὸς κατακλύζει τοὺς πολυτελεῖς κινηματογράφους ἀκριβῶς γιὰ τὴν εἰσὶναι πὸ λυτὴν ἐλπίδα, καὶ στὸ ἴδιο τοῦ τοῦ σπῆτι, μὲ μιὰ ταβανόδουρτα καὶ μὲ δυὸ γκαζοτενεκέδες, προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωση τῆς ὁμορφίας καὶ τῆς νοικοκυροσύνης.

* Τὴ «σχολή» αὕτη δὲν τὴν ἐδραίωσε ὁ λαός, ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού οὐσιαστικὰ ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀδυναμία των νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ ὅσες ταλαιπωρίες περνᾷ ἐπὶ τὰ χέρια τους: Τὰ ΚΤΕΛ, τὸ ΙΚΑ, οἱ ΣΕΚ, τὰ χασαπομάγαζα...

* Τὴν παράδοσιν αὕτη τῆς θρωμιάς καὶ τῆς ἀτημελησίας ἀρχίζουν σιγὰ-σιγὰ νὰ υἱοθετοῦν καὶ οἱ σοβαροὶ μας θιάσοι πρὸς τὴν εὐτυχίαν πού βρέθηκαν μερικοὶ ἐχέφρονες ἄνθρωποι καὶ τὴν σταμάτησαν ἐγκαίρως ὅταν ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ κατακτῇ καὶ τὸ Βασιλικὸ μας Θέατρο καὶ τὴν Ἀσκήν μας Σκηνή.

* Ἡ μέθεξις τοῦ κοινῶν μὲ τὸ καλὸ καὶ τὸ ὠραῖο πρέπει νὰ γίνεται μέσῃ σὲ χώρους πού νὰ ἐπιβάλλουν τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴν ἡρεμία καὶ τὴν κοσμία ἐμφάνισιν.

* Ἀλλιώτικα, ὅτι κερδίζει τὸ ἐλεύθερο θέατρο σήμερον μὲ τὸ ἓνα χέρι, θὰ τὸ χάσῃ —νὰ μοῦ τὸ θυμηθῇ— πολὺ γρήγορα μὲ τὴν περιφρόνησιν τοῦ παλίου τοῦ πιστοῦ κοινῶν.

* Πού μπορεῖ νὰ ἔχῃ χάσει πολλὰ ἀπὸ τὰ παλιά του χαρακτηριστικά, μὰ πού ἐξακολουθεῖ —πὼς νὰ τὸ κάνουμε;— νὰ ἔχῃ μὴτ' ἀκόμα εὐαίσθητη.

Index

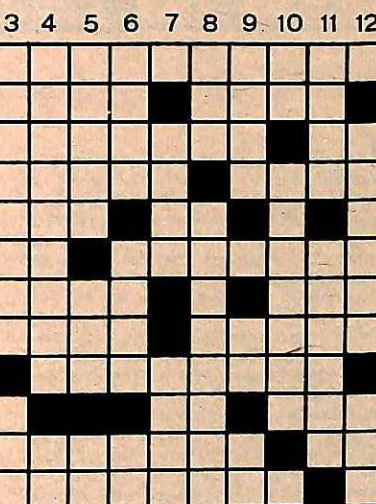

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Μιὰ τέτια ἐπιστήμη εἶναι ἡ Θεολογία καὶ ἡ ἠθική.
- Αὐτὸ τὸ κολύμνημα ξεκουράζει (γεν.) — Ἀκαθαρσία, ρύπος.
- Θανατηφόρον στοιχεῖον τῆς ραδιενεργείας — Νότα.
- Ὁ ΒΑ ἄνεμος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων — Ὁλ. ἀναφορ. ἀντανύμια.
- Ἀθλητικὸν σωματεῖον μὲ ἐμβλημα τὸ χρώμα τῆς ἐλπίδος (ἀρχικά) — Ἀναφορ. ἀντανύμια (ἀρσ.).
- Φορεὺς τῆς ἐννοίας τοῦ ἔθνους — Τὰ εἰσελθόντα εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς αὐτεξουσιότητος.
- Πολιτεία τῶν Η. Π. Α. (γεν.) — Γνωστὴ ἀπὸ τὸ Γιάμι-Γιάμι...
- Σάτυρος τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας κρεμασθεὶς ζῶν, ἀντιστροφῶς (γεν.) — Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Κάτω-Λεϊψφρος.
- Γάλλος ζωγράφος ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ, ἐνάρθως (1841-1920).
- Σημεῖον ἀριθμητικῆς — Δοτικὸν ὄργανον, προφῶμενα μαζὺ — Τὰ εἰσιτήρια τῶν ἱσχυρίων μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα (ἀρχικά).
- Αὕτη καὶ τὸ τσουκάλι θέλουν μαστοριά μεγάλη... κατὰ τὴν παροιμίαν — Ἀρθρον.
- Διὰ τοὺς ἐργατοπατέρας... εὐκαιρία νὰ ὑπενθυμίζω τὴν ὑπαρξίν των.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Ἐχει πολλὰς κάθε ἀγὼν διὰ τὴν ζωὴν (δοτ.).
- Εἶναι τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας — Πόνον ἐκφράζουν — Πόλις τοῦ Βελγίου.
- Ἐχει τρεῖς... ὅπως ὁ ὀκρίδας (ἐνάρθως) — Ἐντὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν ὁ Πανσάνιος (δοτ.).
- Ἐτέρα ὀνομασία τοῦ Ναυαρίνου (δοτ.) — Τοῦ Νίτου χημικὸν σμβόλον.

- Πρωτεύουσα τῆς Ἰου, ἐνάρθως (δοτ.) — Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας — Ἀρθρον.
- Ἐτέρα γραφὴ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7α ὁριζοντίας πολιτείας τῶν Η. Π. Α. — Τούρκικον γυναικεῖο ὄνομα — Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα (ἡχητικῶς).
- Σημεῖον ἀριθμητικῆς — Γάλλος φασιστῆς, μέλος τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βισῦ.
- Ἐπιφώνημα τῆς γαλαρίας — Νομὸς τῆς ΝΑ Γαλλίας ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μὲ πρωτεύουσαν τὸ Μπορντό, ἀντιστροφῶς (γεν.).
- Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας... διαδοχικῶς — Διόφθογος — Ἀρθρον.
- Ἀντιστροφὸς νότα — Καιόμενον ὄσμῃ (γεν.).
- Μακαρίδας ἐμφανίσεως θεᾶ τῶν Ἰνδῶν (θεᾶ ὀλέθρου) — Ὀπαροφῶρον δένδρον (καθαρ.).
- Εὐμετάβολος, εὐμετακίνητος (θηλυκόν) — Συνοδεύει πάντοτε τὴν ἡθοιοπία... Νόδας.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀσπαστικοῦ παιχνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὀριζωντίως, καθεῶτα ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξιν πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώσετε τώρα τὴ λέξιν, πού βρῆκατε καὶ σθῆστε ἐπὶ τὸ τετράγωνον τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλην λέξιν καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸν.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω κατ' ἐξῆς, προσθέτοντας διὰ πάντοτε βαθμοὺς γιὰ κάθε πρόσθετον γράμμα.
Προσέθετε τώρα τὸ σύνολον τῶν βαθμῶν πού μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 19 ἕως 25 Ὀκτωβρίου 1959

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου. Μὴν παραφέρεσθε, γιὰτὶ θὰ δημιουργήσετε ἓνα πνεῦμα ἀντιρροσῶς πού θὰ σὰς βλάψῃ πολὺ στίς ἐπαγγελματικὰς σας ὑποθέσεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη ἀριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου. Ἐχετε κλεισθὴ πολὺ στὸν ἑαυτὸ σας καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνετε ἀποτελέσματα. Γίνετε περισσότερο δυναμικός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου-21 Ἰουνίου. Θὰ κερδίσετε μιὰ μεγάλη ὑπόθεσιν ἂν παρακολουθήσετε μὲ προσοχὴ ὅλες τὶς λεπτομέρειες πού θὰ σὰς ἐπεξηγήσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου. Οἱ κολακείες τῶν ἀνθρώπων πού σὰς περιτριγυρίζουν δὲν πρέπει νὰ μεταβληθοῦν σὲ μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς σας. Συγκεντρωθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 8.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου. Θὰ ἐπιτύχετε κάτι πού προετοιμάζετε ἀπὸ πολλὸν καιρὸ. Θὰ γίνῃ αἰτία νὰ κερδίσετε πολλὰ χρήματα πού δὲν τὰ περιμένατε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. -22 Σεπ. Οἱ φιλονεικίες πού ἔχουν προκληθῇ θὰ ἐμποδίσουν τὴν πραγματοποίηση μιᾶς καινούργιας ἐπαγγελματικῆς προσπάθειας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπ. -22 Ὀκτωβ. Μὴ χάσετε τὸ παιχνίδι ἀπὸ ἀσήμαντες αἰτίες πού δὲν θὰ συγχωρήσετε ἀργότερα στὸν ἑαυτὸ σας. Σκεφθῆτε καλὰ πρὶν πάρτε ἀπόφασιν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 3.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. -22 Νοε. Δίνετε μεγάλη προσοχὴ σὲ πράγματα πού πρέπει νὰ χειρισθῆτε χωρὶς νὰ σὰς ἀπασχολῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 11.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοε. -22 Δεκε. Δώσατε λαβὴν στὸς ἐχθρούς σας νὰ χρησιμοποιήσουν μιὰ παλιά σας παγίδα, σὰν ὅπλο ἐναντίον σας. Προσέθετε πολὺ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 10.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκε. -19 Ἰαν. Νὰ ἐφαρμόσετε τὸ σχέδιόν σας σύμφωνα μὲ τὴν κατευθυντήριον γραμμὴν πού ἔχετε χαράξῃ ἀπὸ πολλὸν καιρὸ. Προχωρήστε μὲ θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 15.

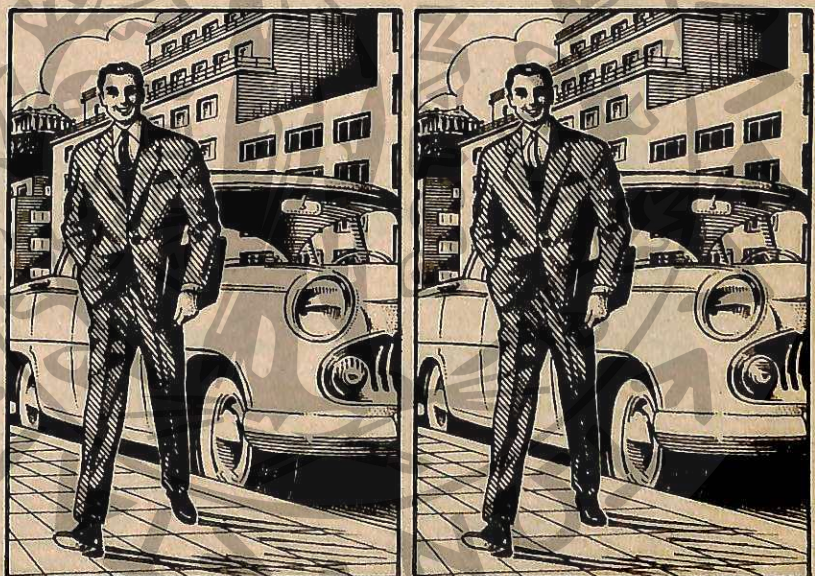

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν. -18 Φεβ. Πρέπει νὰ συζητήσετε καὶ τὴν πρὶν μικρὴ λεπτομέρεια τῆς ὑποθέσεως πού σὰς ἀπασχολῇ πρὶν κάνετε κανένα λάθος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 8.

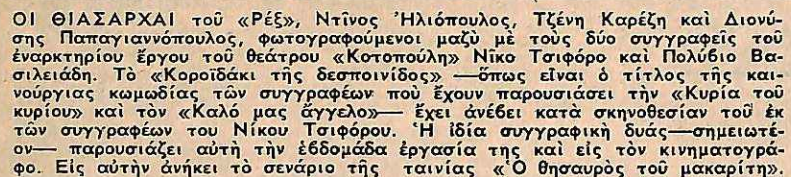
ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβ. -20 Μαρτίου. Ἡ ἀπερίσκεπτα σας μπορεῖ νὰ γίνῃ αἰτία νὰ χάσετε μερικοὺς καλούς φίλους πού εἶχαν ἐκτιμῇ τὴν προσπάθειά σας στὸ παρελθόν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 7.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 7 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 52

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗ.
2. ΥΠΗΓΙΟΥ — ΛΥΜΑ, 3. ΣΤΡΩΤΡΙΝΙΟΥ — ΛΑ, 4. ΚΑΙΚΙΑΣ — ΗΤΙΣ, 5. ΠΛΟ — ΟΣ, 6. ΛΑΟΣ — ΕΝΗΛΙΚΑ, 7. Ι — ΟΥΤΑΣ — ΚΙΤ (ΕΡΘΑ), 8. ΜΑΡΣΥΑ — ΝΑΝΤΗ, 9. Ο «ΡΕΝΟΥΑΡ», 10. ΣΥΝ — ΤΡ (τάφος) — ΣΕΚ, 11. ΠΑΝΤΡΕΙΑ — ΑΙ, 12. ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.

ΚΑΘΕΩΣ: 1. ΔΥΣΚΟΛΙΑΙΣ. 2. Ε-
ΠΤΑ — ΑΟΥ — ΥΠΡ. 3. Ο «ΤΡΙΠΟΥΣ»
— ΝΑΟ. 4. ΝΙΚΟΠΑΤΡΟ — ΝΤ. 5. ΤΟ
«ΝΙΟ» — ΑΑΡ — ΤΟ. 6. ΟΥΤΑ — Ε-
ΣΜΕ — ΡΜ (Pain). 7. ΙΣΟΝ — ΝΤΕΑ.
8. ΟΛΟ — ΓΙΡΟΝΔΗΣ. 9. ΓΥΝΗ — ΑΥ
— ΑΙ. 10. ΜΙ — ΤΣΙΚΝΑΣ. 11. ΚΑΛΙ
— ΚΙΤΡΕΑ. 12. ΑΣΤΑΤ — ΚΙΜ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ
τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΤΣΙΡΟΥ —

ΡΕ — ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ — ΣΙΝΑ — ΠΑΝ
— ΑΤΤΙΚ, σύνολον 42 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς ενδεχο-
μαι να επιτύχουν αναγκάζονται μας με δοκι-
μάς λέξεων σαν: ΑΞΙΝΑ — ΜΕΡΙΣΜΑ-
ΤΑ — ΚΑΝΙΣΤΡΟΥ — ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ —
ΤΣΙΠ — ΠΙΣΤΙΚΟΥ — ΠΑΤΡΙΝΑΙ —
ΜΑΝΙΑΚΑΙ — ΑΝΤΙΚΑ κλπ.

1. Ὁ ἄνδρας κρατεῖ μικρότερο χαρτο-
φύλλο. 2. Ἡ γραβάτα του εἶναι διαφορε-
τικὸ χρώμα. 3. Τὸ πῶς παπούτσι
τοῦ ἀνδρὸς εἶναι λυγισμένο. 4. Ὁ φανὸς
πορεύει (μικρὸς) τοῦ αὐτοκινήτου παρο-
σιάζει διαφορά. 5. Τὸ πῶς φτερό τοῦ αὐ-
τοκινήτου ἐρχεται καμπυλωτό πρὸς τὸν τρο-
χό. 6. Τὸ μεσαῖο οὐλοδμήμα, μὲ τὰ στε-
νόμακκα παράρρη, εἶναι πῶς τοῦ ὑψη-
λοῦ οὐλοδμήμα, στὸ βάθος ἀριστερά, δὲν ἔχει
ρετιρέ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Το «Ἐθνικὸ Θέατρον» ἔκανε, τὴν περασμένη Πέμπτη, τὴν ἀρχὴ στὶς 17 πρῆμιέρες ἔργου, ποὺ θὰ δοθοῦν εἰς ἰσάριθμες ἀθηναϊκὲς σκηνὲς ὡς τὰ μέσα Νοεμβρίου. Ὁ ἐπίσημος θεατρικὸς ὀργανισμὸς, σύμφωνα μὲ τὴν παραδόξου τὸν, ἐγκαινιάζει καὶ ἐξέτος τὴν λειτουργία του μ' ἕναν Σαίξπηρ. Μὲ τὴ γνωστὴ κωμῳδία «Τὸ ἡμέρωμα τῆς στρίγγλας», ποὺ παρουσιάζει ὡς ἰδιαιτέρη ἐνδοξασίαν ἡ καινούργια ἀνδραβία τῆς, γιὰτὶ ἔχει χρησιμοποιοῦν ἰδιότυπη σκηνοθετικὴ ἀντίληψη στὴ νέα αὐτὴ σκηνικὴ παρουσίασίς τῆς. Ὁ Ἀλέξης Σολομός, ποὺ εἶναι ὁ σκηνοθέτης τῆς παραστάσεως, ἔκανε δύο πράγμα-τα: Πρῶτον, δὲν ἔκοψε τὸν πρόλογο τοῦ συγγραφέως. Πρόλογος τὸν τοποθε-

τὴν αὐτὴν θεωρητικὴν πλάσιαν τὴν δρᾶσιν τοῦ ἔργου. Γιατὶ οἱ αὐτὸν βλέπουμεν ὅτι τὸ «Ἡμέρωμα τῆς στοίγγυλος» εἶναι μιὰ παράστασις ποῦ δίνει κάποια ὁμάδα ῥητορικῶν μπροστὰς τῷ αἵμα μεθυ-σμένου πού, γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὸ ἀρ-χοντάς τῆς περιοχῆς, βάζει τοὺς ἀν-θρώπους του νὰ τοῦ συμπεριφερθῶσι σὰ νὰ ἦταν αἱ αὐτὸς σπουδαῖο πρόσω-πο. Καὶ δεύτερον, μὲ βάση τὴν πρό-κειται γιὰ «θέατρον ἐν θέατρῳ», ὁ Ἀ-λέξης Σολωμοῦς ἔδωκε στὸ ἔργο μιὰ πρόχρηση μορφῆς. Τὸ παρουσιάζει μὲ τεχνικὴ πὺν ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ ἀχνάρια τῆς «Κομνηνὰ ντελ' Ἀρτε» καὶ κατα-λῆγει σ' ἑνὴ πάλυ μπουφονικὸν στυλ, πὺν καμμιά φορὰ τὸ ἐπευνόησεν καὶ μὲ κά-ποια ἐπιθεωρησιακὴ ἀπόφωρση.

Οφείλω να πω ότι προσωπικῶς δὲν με προσείκυσε αὐτὴ ἡ ἀντίληψη καὶ δὲν τὴ θεωρῶ σὰν τὴν πιὸ κατάλληλη

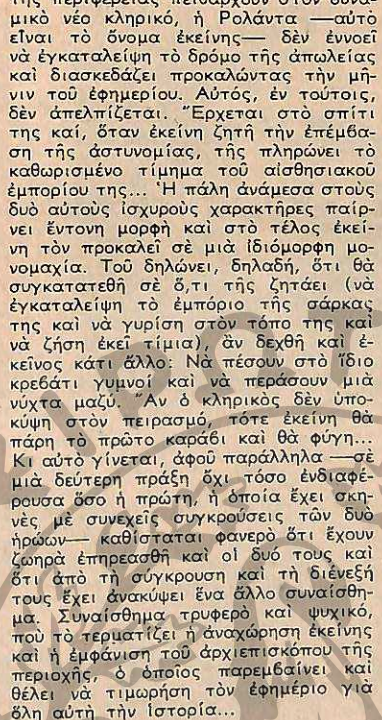
για το ζωντανάμα της «Στρίγγλας». Πολύ περισσότερο μάλιστα που άρισ-
σμένες φορές το στοιχείο της ζωηρό-
τητας παρατηρείται και ύπηρεσαν εδώ
οί εκεί σκηνές που αποδόθηκαν με άκρως
χρώμα υπερβολής όχι και τόσο θεμιτής.
'Αλλά, παρά τη διαφάνια προς την α-
ντίληψη, θα ήταν έλλειψη άντικειμενικώ-
τητας αν δεν ανεγνώριζε κανείς ότι με
βάση το σύστημα που χρησιμοποιήσε-
το σκηνοθετής και τη μορφή που θέλη-
σε να δώσει στην ήρμηνεία, το «'Ημέ-
ρωμα της στρίγγλας» είναι μία πολύ
πριζόρα, πολύ κεφάτη και πολύ επιτυ-
χημένη παράσταση. Είναι μάλιστα η
'απορία κανείς πώς, ήθοιοι που πολύ χρό-
νια υπηρετούν το κλασικό ρεπερτόριο
και κατά κανόνα σχεδόν το δράμα, υπό-
ρεσαν ν' αποδώσουν με τόσο ελαφράδα,
τόση ζωηρότητα, τόσο κέφι και τόσο
μπrio τους ήρωες της αισιόπικρης κο-
μωδίας. 'Εξαιρεση στον κανόνα αποτε-
λεί μόνο η Βάσω Μανουβίλια, η οποία
φόρεσε μὲν μία μαύρη περρούκα γι' αλ-
λλαγή, αλλά δεν καθάρωσε να υποπο-
τήση του εαυτού της μέσα στὰ πλαίσια
της ήρμηνείας, έπάνω στο πνεύμα που
χάραξε ο σκηνοθετής. Παίζει σε διαφο-
ρετικό τόνο, σάν να έχη χαμέντα τα νε-
ρά της, και δεν μπορούμε να ποῦμε δι-
οι σημειώσεις επιτυχία, όπως συνθεό-
ε-ται έπαιξαν πριν έναν τον 'Ιδιο ρόλο
η Κατερίνα και η Μαρίνη 'Αρβουν. Ο
Νίκος Τζόγιας γι το καθέφανε πολύ κα-
λύτερα. Δεν είναι ίσως ο ιδεώδης δα-
μαστής της στρίγγλας, συνολικά όμως
η απόδοσή του είναι αρκετά ικανοποι-
τική. Οά έχωρισμα κατόπι από το
πλήθος των ήρμηνευτων, πρώτα-πρώτα,
τον Τάκη Γαλανό και τον Μιχάλη Κα-
λογιάννη, καθώς επίσης και τον Μιχά-
λη Μπουχλή. Είναι πολύ καλοί. Στὸ σω-
στό τόνο είναι επίσης ο Γιάννης 'Απο-
στολίδης και ο Παντελής Ζερβός, και
ότι πρέπει ο Δημήτρης Παπαμικχαήλ.
Συμπαθητική η Γκέλυ Μαυροπούλου και
ικανοποιητικός ο 'Αρης Μαλλιαγρός.
Λαμπρός, τέλος, ο Χριστόφορος Νέ-
ζερ. 'Επιβάλλεται κατόπι ν' αναφερθώ
εϊδικότερα η σκηνογραφική έργασία του
Κλάνη, που υπέρτατη με ποικιλίες έ-
ξυπνες λύσεις την ελαφράδα και τη
γοργότητα του θεαμάτων. Γενικά, η
«Στρίγγλα» είναι μία παράσταση,
στην τεχνικότητα της, λαμπρά ση-
μειμένη και δοσμένη. Το εναλλωέθω
Διευκρί-
νιστική

μή κέφι και υπάρχει δράση, ή οποία προσελκύει μ' όλες τις αθαιρέσεις, που χρησιμοποιούνται και μ' όλες τις υπερβολές που την διανύουν. Ο μύθος στρίγεται βασικά σε μία παρέξη-ληση: "Ο Ηλίπολυος υποδέχεται κάποιον υπαλληλάκο μιας μεγάλης εταιρίας χάλυδός, έναν τύπο καμοήρη, που άδεινεί μ' όλες τουν προϊτάμένο του. "Ο κύριος Γενικός", όμως, —που τόν υποδέχεται ο Παπαγιαννόπουλος— είναι ένας τύπος καπνίστου ανθρώπου, που έρειει να κἀνή καλά τις δουλίτσες του. "Η έθωραμίζ" στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι κλάβει κανονικά τους συνεταίρους του και βγάδει δύο είδων τιμολόγια. Τά πραγματικά, που τὰ κρύβει σ' ένα κόκκινο έντοσι, και τὰ εικονικά που έμφανίζει στους μετό-χους της εταιρίας. Κάποια σύμπτω-ση, λοιπόν, τόν κάνει να νομίζει ότι ο υπαλληλάκος τόν έμαθε τόν μυστικό του, ενώ εκείνος δέν έχει στην άρχή ιδέα. "Ετσι, από εκεί που ήταν έτοιμοι να τόν διδάξη, άρχίζει να τόν καλο-λογιάνει. "Έχει και την συμπαράσταση και της κόρης του, που είναι ένα πλά-σμα ιδιότυπο και υπερμοντέρνο, κοπέ-α που μαγκοφέρνει, γλεντείει και τὰ σπάει στα μπουζούκια και κάνει γενι-κά μια αλτήκη ζωή. "Υπό την έπηρεία της, ο "άνθρωπάκος" άνασταίνεται, αλλά έρχεται ήμερα που μαβαίνει την αλήθεια και τότε μεταμορφώνεται και από δέο και πέρα άρχίζουν οι ποικίλες συγγραφικές αθαιρέσεις, που κάνουν τον "Κοροϊδάκι της δεσποινίδος" να έκ-τροχιάσθαι άρκετά από τη δεύτερη πρά-ξη του και έπειτα. Πολλά, δηλαδή, λό-για, πολλά πράγματα τραδηήμενα ά-πο τὰ μαλλιά, αλλά όμως, παράλληλα —τό το υπογραμμίζω— και από το γέλιο. "Ας πρέπει άκόμη να σημειωθεί ότι ή συγγραφική δυάς που έγραψε την έναρ-κτήρια κομωδία του "Ερέ" έχει κι αή-τη τη φορά στό ενεργητικό της δροσε-ρό και ζωηρό διάλογο και μία άνωση που της έπιτρέπει να σεβήρει ένα σω-ρό άπίθανα πράγματα κατά τρόπο που τόν κοινό τὰ δέχεται. "Αν προσέθεσουμε και τόν συνολικά ίκανοποιητικό παίξιμο των ήθστων, που τόν χαρακτηρίζει πών μπρίο, έχουμε άκόμη πώ βετικό τόν συμπεράσμα ότι τόν έναρκτηριο έρ-γο του θεάτρου "Κοτοπούλη", που μο-πει να μή λέγεται πών μεγάλη πράγματα, θά κάνει άσφαλός μεγάλες εισπράξεις.

της γαλλικής αυτής σκηνης δημιουργίας προκάλεσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Όχι τόσο για το έργο, όσο για την έρμηνεία του. «Η, αν θέλετε, για έ- κεινη που υπέθετε την κεντρική ήρωα δα του. 'Ο Δημήτρης Χόρνς σ' αυτή την παράσταση έκανε ένα τόλμημα. Χρησι- μοποίησε για πρωταγωνίστρια μια νέα ήθοισι: Μια καλλιτέχινια που έπ' χρόνια ήταν καλό πρόσωπο στον χορό του αρχαίου δράματος, η οποία πρ'ό- κει να ήθοισι χωρίς να φοιτήσει σ'ε- σχολή, αλλά αποκλειστικά διά της με- θόδου των «εξαιρετικών ταλέντων» (Βε- σμός που τάρκα καταρτήθηκε) και που η δλη της σκηνη πείρα ήταν μια πρ'ι- μνην τουργ' που έκανε το καλοκαίρι που μάς πέρασε με τόν 'Ηλιόπουλο στην Κύπρο και σ' ώριμένες μεγάλες πόλεις του εσωτερικού. Το όνομα της είναι Μάρυ Κοντού. 'Ηταν ομολογω- μένως κάτι το πολύ-πολύ τολημ'ο αὐ- το που επιχείρησε ο δημοφιλής θιασά- ρης του 'Κεντρικού». Δηλαδή, το δ-

λος πού τῆς ἐνεπιστεύθη εἶναι ἀληθινὰ
συντριπτικῶν ἀξιώσεων.

Τὸ ἔργο τοῦ Ζακ Ντεβάλ τὸ συνθέ-
τουν στὴν οὐσία μιὰ δραματική μονο-
μαχία καὶ μιὰ σθεναρὴ σύγκρουση πο-
πρῶτων. Ἐκείνος, ἕνας δυναμικός
παπὰς. Ἐνὰς ἐνός καὶ ψυχωμένος κλη-
ρικός, ποὺ ἡ φλόγα τῆς πίστεως τοῦ
δίνει ἀφάνταστο ψυχικὸ σθένος. Ἐκεί-
νη, μιὰ γυναίκα τοῦ δρόμου. Μιὰ Γα-
λλίδα ἑταίρα, ποὺ βρίσκεται στὴν πόλη
τοῦ Παναμά καὶ πωλεῖται τὸ κορμί της
στους περαιοτικούς τοῦ λιμανιοῦ, ἀλ-
λὰ ποὺ ὑπηρετεῖ τὴν ἀμαρτία ζωῶτας
τὴν έντονα. Ὁ παπὰς, δταν τοποθε-
τήται ἐφημέριος τῆς περιοχῆς, αὐτὸ
ἀκριβῶς τὸ σκεῦος τῆς ἡθονης θελεῖ
να φέρη στὸ δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ μὲ
τὴ γυναίκα αὐτὴ ἐρχεται σὲ σύγκρου-
ση. Γιατί, ἐνὼ ὅλες οἱ ἄλλες ἑταίρες

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΡΝ και η Μάρω Κοντού, η νέα καλλιτέχνης εις την όποιαν ό δημοφιλής πρωταγωνιστής έν- επιστευθή τόν βασικόν ρόλον εις τό «Ρομανέρο», τό έργον τοϋ Ζάκ Ντε- δάλ, μέ τό όποιον έγκαινιάσεται την και- νούργια σαίζον τό έφετηνόν καλλιτε- χνικόν συγκρότημα τοϋ «Κεντρικού».

δεν είναι η ηρωίδα που θέλει το έργο του Ντεσάλ. Αυτό είναι αναμφισβήτητο. Όπως—και αυτό συνδέεται το δεύτερο μέρος της εντυπώσεως—είναι επίσης αναπάντητο ότι η καινούρια αυτή ηθοποιός έκανε κάτι που κανείς σκεδόν δεν το περίμενε. Στάθηκε. Δεν υπέκυψε και δεν αντιστάθηκε από τις αληθινά μεγάλες αξιώσεις που έχει ο ρόλος. Τα έπαινε συμπαθητικά, κινήθηκε με αρκετή άνεση, είχε τη φυσική ομορφιά που αξίζει ο τύπος και δεν σημείωσε διδασίλν την αποτυχία, την οποία εφοδούτο οι περισσότεροι, όταν ο θιασάρχης του «Κεντρικού» ανήγγειλε ότι θα την παρουσιάσει ως καλλιτεχνικό σύντροφό σ' ένα έργο που δεν είναι, όββαια, σπουδαίο, αλλά που οι συνεχείς συγκρούσεις των δύο βασικών ήρώων του προσελκύουν τον θεατή και που θέλει, εν πάση περιπτώσει, πρωταγωνίστρια άλκης. Αυτό δεν ήταν η Μάρω Κοιντο. Έδωσε, θα έλεγες κανείς, την εντύπωση ταγματάρχη σε κάτι 8-που χρειάζεσταν στρατιώτες. Άλλα δεν μπορούμε να έχουμε την αξίωση να εμφανίζονται συχνά και ξαφνικά Ναπολέοντες στο σπέρμα της τέχνης... Η Μάρω Κοιντο έκανε τώρα μια αρκετά συμπαθητική αρχή. 'Ας της εύχουμε μια καλύτερη και δημιουργικότερη συνέχεια.

Ο Χόρν, στο ρόλο του εθιμορρίου, είναι αληθινά εξαιρετός. Έχει ίσως καποιες στιγμές που η φυσική του κατασκευή και η τόσο φινία καλλιτεχνική ίσχυση κρυστάλλου δεν ταίριαζουν τόσο πολύ με τον δυναμικό παπά, με τον ψυχαμένο ρασοφόρο χαρικό, που αξίζει ο ρόλος. Έν τούτοις, στο σύνολο, ο λαμπρός καλλιτέχνης είναι περίσπαστικός, προσελκύει χωρίς, παίρνει με το μέρος του τον θεατή. Ζωντανεύοντας ακριβώς ένα ρεαλ όχι τόσο στα μέτρα του, δίνει μια ακόμη απόδειξη του πλούσιου ταλέντου του, αφού καθορίζει συνολικά τα τοποθετήση την καινούρια του επίτευξη στη σφαίρα της λαμπρής δημιουργίας και της αναμφισπήτητης επιτυχίας. Ή Μάρω Κοντού τώρα. Γι' αυτή η έντυπωση πρέπει να χωρισθεί σε δύο: Πρώτον, η νέα καλλιτέχνις, πρέπει να το πούμε απεριφράστως, δεν είναι της όλης που αξίζει ο ρόλος. Δεν είναι η παρτενσαίρ αξιώσεων, που χρειάζονται ο Χόρν και

Οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Δὲν ἔχουν μεγάλα περιθώρια δράσεως. Ξεχωρίζουν ἡ Ἀθηνᾶ Μιχαηλίδου, ποὺ εἶναι πάρα πολὺ καλὴ, καὶ ἡ Σούλα Ἀθανασιάδου, ποὺ ζωντανεῖται παραστατικὰ μὲ πᾶν πλῆθος νεοῦ. Ἰκανοποιητικοὶ εἶναι ἔτις ὁ Σπύρος Μουσσούρης καὶ ὁ Θάνος Τζενεράλης. Ὁ Μηνᾶς Χρηστοῖδης δὲν ἔχει λίγο χαμένα τὰ νερά του ἔξω ἀπὸ τὸ «Θέατρο Τέχνης». Ἐπίσης, ἡ Κατὴν Λαμπροπούλου υποδύεται παρεξηγημένα τὴν εἰσάτηρ ποὺ παίζει καὶ τὴν ἐμφανίζει σὺν συγκινημένην μαθητὴν παρθεναγωγείου. Σωστός στὴν σύμμορφη ἐμφάνισί του ὁ Γιώργος Ρῶης. Θαυμάσιος, τέλος, τὸ σκηνικὸ τοῦ Γιώργου Βακαλό καὶ δημιουργικὴ ἡ σκηνοθεσία τοῦ Χόρν, μὲ συμπάρασταση Χρηστοῖδου.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τὸ ἔργον τοῦ «Ρέξ»

Ο Νίκος Τσιφόρος κι ο Παλύβιος Βασιλειάδης έχουν αξιόλογο δημογραφικό παρελθόν στην υπηρεσία της ελαφράς κομωδίας και ιδιαίτερα η «Κυρία του κυρίου», που παρουσιάσαν πέρυσι, άρεσε ξεχωριστά στο θεατρικό κοινό. Το «Κοριδάκι της δεσποινίδος», όμως, το καινούργιο τους παραστάσει το 9 θέατρος «Ηλιόπουλου - Καρέη - Παπαγιάννουπουλου», νομίζω ότι, συγκριτικά, κάπως ύστερη. Σίγουρα δεν θα υστερήσει από ταμειακής απόψεως γιατί ο θεατής, που πηγαίνει να περάσει απλώς δυο ευχάριστες ώρες, διασκεδάσει και πολλές φορές μάλιστα γελάει με την καρδιά του. Έν τούτοις, ο δυο συμπαινεσι κομωδιογράφοι δίνουν μια δείγματα του καλού εαυτού τους μονάχα στην πρώτη πράξη. Σ' αυτή, μ' όλο του άρεκα φαρσοειδή τ' όνομα, η χαρακτήρες, υπάρχει πλοκή ενδιαφέροντος, υπάρχουν έπεισεδοι δασυμέ-

Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἡθισποσιῶν

Δυσλόγια πιδ αναλυτικά, τώρα, για την ερμηνεία. "Αν και λίγο επάνω σε υποτιμημένη ατομικά καλούπια, ο Ντίνος 'Ηλιόπουλος είναι ευχάριστος, χαριτωμένος, διασκεδαστικός και αποτελεί βασικό στοιχείο ενεργητικού της παραστάσεως. Παράλληλα, υποδύεται κεράτα, πρόσχαρα, δημιουργικά την κεντρική ηρωίδα ή Τζέην Κάρρεν. 'Ο Διωνύσης Παπαγιαννόπουλος, όμως, στην προσπαθεί να να βγάλει περισσότερο γέλιο, σ' όριμένους σκηνές παραπρεσβεί- σ' ένα πολύ φαρσεδική κατήφορο, αποκτά μια τραχύτητα και άδίκει έ- τοι ο ίδιος τον τόσο καλό εαυτό του. 'Ο Βασίλης Ανδρεόπουλος σιακαταλέ- γεται δικαιωματικά στους γιουκατε- ρεπιτυχόντες της έρμηνείας. Στο σωστό τόνο, έξ άλλου, ή Άγνη Βλάχου και ο Ρένος Βρεττάκος. Τίποτε άλλο όμως το άξιοσημείωτο, από πικεράς ήθο- ποιών.

«Ρομανσέρο» καὶ Χόρν

Μένει η τρίτη προμιέρα της περασμένης εβδομάδος. Το έργο του Ζακ Ντεβάλ «Ρομανσέρο». Η παρουσίαση

30ν — 'Ακριβώς 584. "Αν θέλετε ν' ἀκούσετε, ἔκτος ἀπὸ τὰ 44, καὶ ποιοῦντοὶ ἄλλο, δὲν ἐχετε παρὰ τὸν τὸ πῆμα... Πρῖν βῶμε τὸ πῶ, ἀποφάσισα νὰ συμβουλευθῶ τὸν κατὰλογον. Ἡ ἐμπνευσὶς ἀπεδείχθη μᾶλλον σωστή, γιὰτὶ κ' ἡ ἀπλὴ ἀνάγνωσις ὁρίσμενων τίτλων — αἴφου, ἄλλωστε, τὰ εἶχαν ἀκούσει καὶ ἐξαβαρῖσει ἔγκυροι εἰδικοί! — μὲ ἔπεισε ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ... ἐννοηθῶμερ περισσότερο, 'Ακούστε, ἄλλωστε, μερικὸς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τίτλους τῶν τραγουδιῶν, ποὺ πεβλήθησαν στὸν διαγωνισμό, γιὰ νὰ σχηματιστε καὶ προσωπικὴ ἀντίληψη: «'Αστατος», «'Ο σκύλος», «Κατάρ», «Μίσος», «Βαδὲ!», «Βασιλίσινα Ραχλῆ!», «Δαλιδά», «Ἡ πενθέρ», «Τὸ Προπύ». Μερικὰ ἄλλα ἦταν ἀντισημιατικὰ: «Ρομαντικὴ θυσία στὰ γκρίνια νεάτ», «Ἡ τὴν ἄβυσσος τῆς λησμονιάς», «Ψυχὴ καλλιτέχνου», «Ἡ κυρία τοῦ πορτραίτου», «Ἡ μούσα». Ἄλλα πάλι εἶχαν σχέση μὲ τὸν Θεὸ ἢ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως: «'Ἰκέτωμα τὸν Θεο», «Βρῆξ, Θεέ», «'Εξ ὧν βρέχει», «Ἡ μικρούλα τῆς βροχίης», «Ταγκὸ κατὰ γιγ...». Ἐνα μᾶρς ἐλέγετο «'Ο χορὸς τοῦ 'Ησάτα... Ἄλλα εἶχαν ἰδιαιτέρη ἀδυναμία πρὸς τὰ υποκοριστικά, ὥςτις ἐβλέπετε κανεὶς νὰ φιγουράρουν στὸν κατὰλογον οἱ τίτλοι: «Μπαράκι», «Νταλκαβάκι», «Κοριτσάκι». Κάποιος ἄλλος στιχογράφος διέπνυε τὸ παραπνοῦν: «Μὲ βαρεθῆ

Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ συγχαίρει τη Ν. Μούσκουρη, που έξετέλεσε το «Κάπου υπάρχει ή αγάπη μου».

A black and white photograph showing a group of approximately ten people, five men and five women, seated around a large, round table. They are all dressed in formal evening wear. The men are wearing tuxedos with bow ties, and the women are wearing elegant gowns. They are gathered around the table, which is covered with a white cloth and has several small, rectangular objects, possibly photographs or documents, laid out on it. The people are engaged in conversation, with some looking at the items on the table and others looking towards each other. The background is a wall with vertical wood paneling. The lighting is soft, and the overall atmosphere is formal and intimate.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ. Τὰ ἀποτελέσματα ἐξεδόθησαν σχεδὸν παμπηφεῖ. Ἀπὸ τ' ἀριστερά, στὸ βάθος: Ἡ κ. Ἑλ. Χαλκούση, ὁ κ. Ἀχ. Μαμάκης, ἡ κ. Ντόρα Στράτου, ἡ κ. Ἑλ. Βλάχου, ὁ κ. Μ. Πλωρίτης, ὁ γεν. δ/ντὴς τοῦ Ε.Ι.Ρ. κ. Π. Σπυρομήλιος, ὁ κ. Σ. Σπηλιωτῶπουλος καὶ ὁ κ. Ἀλ. Σακελλάριος.

(Φωτ. "Ένωσης 2, Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ 2)

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ απέτελεσε εύκαιρία για μια ωραία κοσμική έσπεριδα. Ή ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε δεν ήταν κατάλληλη για διαγωνισμό. Πάντως, μια λαμπρή ιδέα έκανε ένα καλό ξεκίνημα.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία του ἐπιβάλλει
τὴν μόνιμη πλέον καδιέρωσή του

τους και παίχθηκαν εν συνεχεία μπροστά στο κοινό, τη θρασύτητα της τελικής κρίσεως, του χοροεπιδείξιματος του «Κίγγυ Τώρτζ». «Όπως όμως θα διαβάσατε στις εφημερίδες η θά ακούσατε στο ραδιόφωνο, στη μάχη των τριών θραβένων έλαβαν μέρος 15. "Έλειψε, δηλαδή, ένα. Αυτό ήταν ο «Υμνητής» του Χατζιδάκι, που άπεκλείσθη γιατί ο δημουργός του το έχρησιμοποίησε σε κάποια ταινία, πριν δούται τα αποτελέσματα του διαγωνισμού. Άμα έγινε η έπιλογή, μας άνεκύνθησαν τα όνοματα των συνθετών, που είχαν εισέλθει στον τελικό γύρο. Ήταν οι Χατζιδάκις, Πλέσσας, Σπάρτακος, Μωράκης, Σπάθης, Γεωργιάδης, Σμυρνάιος, Κατσάρος, Μεντής, Κλάβας, Άλξανδράκης, Παναγόπουλος, Κύρου. Ο Πλέσσας είχε επίλεγει με τρία τραγούδια, ενώ δύο γνωστοί συνθέται—«δομοφιλείς», κατά την καθιερωμένη έκφραση—, ο Μουζάκης και ο Ζάκ 'Ιακωβίδης, ενώ είχαν μπη τα τραγούδια τους στα 44, δεν είχαν μπει στον τελικό. Τώρα και οι δύο τους τα κυκλοφορούν και επιδιώκουν, για τους κοινούς, να πάρουν την «κρέβαν» γι' αυτή την συμπεταματική άτυχία τους. Άλλα φυσικά μία «έμπτορική» κατάσταση δεν σημαίνει πάντοτε και εύτυχημένη έμπνευση. Το λέω αυτό ακριβώς γιατί πρόκειται για δύο συνθέτες με πλούσιο ενεργητικό και με παρελθόν γεμάτο και από καλλιτεχνικές έπιτεύξεις.

Ἡ τελικὴ κρίση

Τὸ ὁράδι τῆς τελικῆς κρίσεως, στὸ χορὸ τοῦ «Κινγκ Τζῶρτζ», τὰ 15 τραγούδια ἀκούσθηκαν σὲ τρεῖς ὁμάδες. Ἄνα πέντε. Ὁ Χῶρος ἀνέγγειλε τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτά. Στὸ τέλος, τὸν «ἐξοβίσθη» ὁ Γιάννης Οἰκονομίδης ποῦ, σημειώνω μὴ αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, οἱ στίχοι ποῦ εἶχε γράφει σ' ὀρίσματα ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ διαγωνισμοῦ ἦταν ἀπὸ τοὺς καλύτερους τοῦ «φρεσιβὰλ». Τὸ κοινὸ, ἐξ ἁλλου, ὑπῆρξε θερμὸ καὶ ἐγκάρδιο σὲ ὅλες τὲς ἐκτελέσεις ποῦ — σημειώσωτε — τῆς διηγηθῆσαν προσαγωγῆς οἱ δημιουργοὶ τῶν 16 τραγουδιῶν. Σίγουρα, πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἀποκηρύχσαν ἄλλους ἐκτελεστές καὶ ἔτσι δὲν ἀπέδωσαν ὅσο εἶχαν τὴ δυνατότητα ν' ἀποδώσουν. Εἶναι ἐπίσης ἀναμφισβήτητο ὅτι σὲ μιὰ χοροεπιδρά, τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἄλλος τρανὴ ἤ ἔχει πλεῖ ἁπλο παραπάνω, δὲν δημιουργεῖται τὸ ἀπολυτὸς κατάλληλο πλαίσιο καὶ ἡ πρόποσις ἀντιστοίχαιρα γιὰ ἕνα διαγωνισμὸ. Ἐν τούτοις, τὰ πρῶτα ἐξελέχθησαν, ἀπὸ ἀπεφωσέν τελικοῦ ἀποτελέσματος, ὅπως ἔπρεπε. Ὅταν, στίχοι 2½ τὸ πρῶτ, ἀπεφωσέν ἡ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ γράῃ τ' ἀποτελέσματα, δὲν χρειαζόταν νὰ κοραυσθῇ πολὺ. Τὸ πρῶτο βραβεῖο (βλαδὴ), τὸ «Κάπου ὑπάρχει ἡ ἀγάπη μου» τοῦ Μάνου Χατζιδάκι) καὶ τὸ δεύτερο («Ξέρω κάποιο ἀστὲρ») τοῦ Μίμη Πλέσσα, σὲ στίχους τοῦ γνωστοῦ θεατρικοῦ συγγραφέως Κώστα Πρετεντέρη) ἐπεβλήθησαν μὲ πολὺ μεγάλη πλειοψηφία. Περίπου παμπήφου. Γιὰ τὴν τρίτη θέση ἔγινε ἀγῶνας. Ἰσοφορίαν (5 ψῆφοι μὲ 5 ψῆφους) τὸ τραγούδι τοῦ Σπάρτακου, ποῦ τελικὰ ἐπικράτησε, καὶ τὸ «Φύγε» τοῦ Σπᾶθη. Τρεῖς ἄλλες ψῆφοι εἶχαν δ.αμοισασθῇ σὲ ἄλλες συνθέσεις. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κάλεσε τότε τὰ τρία αὐτὰ μέλη νὰ διαλέξουν ἕνα ἀπὸ τὰ δύο τραγούδια, ποῦ εἶχαν τὸν ἴδιον ἀριθμὸ ψῆφων. Στὴ δεύτερῃ αὐτὴ ψηφοφορία ἐπικράτησε ὁ Σπάρτακος, ποῦ στὸ τραγούδι τοῦ τῶν στίχους τοὺς ἔχει γράφει ὁ διαλεκτὸς θεατρικὸς συγγραφέας Ἀλέκος Λιδωρίκης. Ἡ δὴ διαδικασία ἐγίνε μὲ ὅλους τοὺς τύτους καὶ τοὺς κανόνες. Μονάχα ὅταν παίχθηκε τὸ «Ἀστὲρ» ὁ Πλέσσα ἔκαμε «μπῆς», ὅταν τὸ κοινὸ χειροκρότησε ἐκείνον, τὴν Ναυὰ Μούσκουρη καὶ τὸ «Τρίο καντόνες» θερμὰ. Ἀλλ' αὐτὸ ἦταν παρατυπία καὶ ἔτσι, ὅσα ἄλλα τραγούδια ἄρσαν, δὲν ἐπανελήθησαν. Τὸ κοινὸ —ἀξίζει ν' ἀναφερθῇ καὶ αὐτὸ— δὲν φάνηκε νὰ διαφωνῇ μὲ τὴν κρίσι τῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ συνθέτες, ποῦ δὲν ἦσαν τὰ βραβεῖα, χειροκροτήθησαν θερμὰ, ἀλλὰ χωρὶς ἐχωριστὲς ἐκδηλώσεις, ἐκδηλώσεις, δηλαδὴ, ποῦ νὰ ἔχουν τὸ νόημα διαφωνίας μὲ τὴν ἀπόφασι τῶν κρίταιν. Μονάχα ὁ Κατσαρός εἶχε ἀπὸ τοὺς συνανέβηφους τοῦ τῆς ὀρχήστρας ἕνα διακριτικὸν χειροκρότημα τὴν ὥρα ποῦ προσήλθε καὶ ἔπρεπε τὸ διπλάσι ποῦ ἐπαίνοι ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ε.Ι.Ρ.

Θὰ πρέπει νὰ γίνη θεσμός

Συμπέρασμα τώρα: Φαντάζομαι ότι περιττεύει να πη κανείς ότι η πρωτοβουλία, την οποία είχε η γενική διεύθυνση του Ε.Ι.Ρ. να οργανώσει φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού, ήταν μία άωρα ιδέα. Μία ιδέα που βασικά πέτυχε. Ή γενική απήχηση που είχε ο μουσικός και στιχουργικός αυτός διαγωνισμός πιστοποιείται και από το γεγονός ότι ο γνωστότερος συνθέτης του τόπου και πλειάδα από άλλους, νέους ή χωρίς μεγάλη λάμψη, έλαβαν μέρος. Νομίζω ότι κ' η απόδοση στο σύνολο της υπήρξε ικανοποιητική. Μή ξεχνάμε ότι ήταν η άρχη. Καί, γι' άρχη, το αποτέλεσμα θα μπορούσε να πη κανείς ότι υπερέβη τις προσδοκίες που ήταν δυνατόν να αναμενούνται για ένα τέτοιο καινούργιο έγχειρμα. Θα προσέθετα ότι, προσωπικά, στον ρο του ελαφρού τραγουδιού δίνω την έννοια του άπλου, του πρόσχαρου κ' ευχάριστου τραγουδιού. Τα μακρόσυρτα, τα μελαγχολικά, οι μελωδίες με τους στίχους που μεταδίδουν κλαυθυρήματα δεν είναι για μένα εκείνο που πρέπει να είναι ένα ελαφρό τραγούδι. Γι' αυτό, θεωρώ έπιτυχία το γεγονός ότι τα τραγουδιά που θαρρεθείσαν και όριμέντα άλλα —γιατί και μερικά από τα άλλα 12 ήταν πολύ αξιόλογα, όπως προσωπικά μου άρεσαν τα τραγουδιά του Μωράκη και του Σπάρτη— θεωράω, λοιπόν, έπιτυχία το ότι τα περισσότερα τραγουδιά που διαγωνισμός ήταν αρκετά ελαφρά. Και αυτό είναι κάτι. Θα πρέπει, τελειώνοντας, ν' αναφέρω ότι πολλά τραγουδιά τα άδickσαν και οι όργανήστρώσεις τους. Το «Αστεράκι», να πούμε, του Πλέσσα, όταν το άκούσαμε μόνο με πιάνο, στην πρώτη άκρόαση της έπιτροπής, πήρε παμψηφία. Κανένα άλλο τραγούδι δεν είχε άποκτήσει αυτό το βαθμό αξιόλογησως. «Όταν, όμως, το έβωρηκ στρώσε, ο δημιουργός του το παραγέμισε, του πρόσθεσε, το έβάρυνε και, χωρίς να χάση τη βασική αξία του, έχασε κάπως από την ελαφράδα του. Άλλα μ' όλα αυτά, μ' όσα ψευδία κι άν τυχόν ρήθι κανείς στην ύποθεση του φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού, είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η ιδέα υπήρξε λαμπρή και το ξεκίνημα ικανοποιητικό. Μικρολάθος είναι μοιραίο να γίνουν σ' εκείνο που τώρα άρχίζει, άλλα τα όσα τρωτά διαπιστώθηκαν θα μπορούσαν να διορθωθούν του χρόνου. Έκείνο που ενδιαφέρει είναι η ιδέα. Ίδεια λαμπρή. Άς γίνη, λοιπόν, θεσμός το φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού, άς τελειοποιηθ η όργανήσση του έπάνω στα διδάγματα της έφειντης πείρας και η τελική κρίση άς πάρη ένα ευρύτερο χαρακτήρα. Όχι κοσμικές έσπεριδες. Άς όργανώση το Ε.Ι.Ρ. ένα λαϊκό πανηγύρι, για να χαρή ο πολός κόσμος την άωρα πρωτοβουλία και να δοκιμάζεται και η απήχηση του κάθε τραγουδιού στις άλλήλσρεις και τις προτιμήσεις του μεγάλου κοινού, του κοινού για το όποιο, άλλωστε, και προορίζεται.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ἡ ἀληθὴς Χώρα τῶν θαυμασίων

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

χει τὸν Μαίτηρ της. Πρόκειται γιὰ
 τὸν γνωστὸ κομμωτὴ Γιώργο Μιλά-
 νου, ποὺ ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι του, τῆς
 οδοῦ Περικλέους 22, περνοῦν οἱ πιὸ
 γνωστὲς Ἀθηναῖες. Ὁ Γιώργος Μι-
 λάνος, ποὺ βρίσκεται αὐτὲς τῆς ἡ-
 μέρες στὸ Παρίσι καὶ στὸ Μιλῶνο
 γιὰ νὰ λάβῃ μέρος στὸ διεθνὲς δια-
 γωνισμὸς, δὲν κατορθώνει μόνον ἑ-
 ναν τέλειο χρωματισμό, ἀλλὰ πα-
 ράλληλα, βοηθεῖ τὴν τριχὰ τὴν
 μαλλιών νὰ ἀποκτήσῃ μιὰ μεταξέ-
 νια ἀπαλότητα.

Αέλετε να παρουσιάσετε ένα πρόγραμμα τραπεζί; Θέλετε να μαγειρεύετε μέσα σε μια ανοιχτόκαρδη κουζίνα; Τότε θα γίνετε και σεις θιασώτρια του Πυρέξ. Γιατί, ποιά γυναίκα στην εποχή μας δεν έχει αγαπήσει τη μικρή αυτή δυσάλλαξη λέξη που της άπλοποίησε τόσα προβλήματα του νοικοκυριού. Το διάφανο γυαλί του Πυρέξ σ' βοηθάει να παρακολουθήσετε το ψήσιμο του φαγητού χωρίς να χρειάζεται να ξεσκεπάσετε το σκεύος ή να δοκιμάσετε όλη την ώρα. Σας κατήργησε τη χρήση της πιστέλλας

Κ' έτσι μπορείτε τώρα να σερβίρε-
τε το φαγητό από το φούρνο ή το
μάτι της κουζίνας κατ' ευθείαν στο
τραπέζι. Μετά σκεύη Πυρέξ, άλ-
λωστε, διατηρείτε και το φαγητό
για πολλά ώρα ζεστό και μπορείτε
μετά το τραπέζι να το φυλάξετε
αφού στο ψυγείο. Άλλα προσέφε-
ρε, όταν αγοράσιτε Πυρέξ να υπάρ-
χι στη βάση του σκεύους ανάγλυ-
φο ή ονομασία του και μία ετικέ-
τα - εγγύηση, που θα δεσίωνε την
γνησιότητα του. Γι' αυτό πρέπει
να τα ζητάτε στη είδικά καταστή-
ματα και στην αντιπροσωπεία
Μπερνούμη και υίος, Έρμου 74.
Μία και κανονισμός. Τα Πυρέξ του
1960 παρουσιάζονται, έκτος από
την ανυψωμένη κυρτάλλινη μορ-
φή τους, και σε τρεις ωράριες απο-
χρώσεις, κόκκινο, γκριζωπό και κι-
τρινο, που δίνουν μια χαρούμενη
όψη στο οικοκυριό.

Τὸ γούστο εἶναι κάτι που δὲν συναντᾷ κανεὶς σ' ὅλα τὰ ἀθηναϊκά μαγαζιά. Πόσες κρίσεις δὲν ἔχουν γίνῃ γύρω ἀπὸ τὶς βιτρίνες τῆς πρωτεύουσας. «Ἄλλοι τὶς ἀνέχονται, ἄλλοι τὶς κατακρίνουν κι ἄλλοι κατορθώνουν νὰ ξεχωρίσουν τὰ λίγα κατστήματα ποὺ διαθέτουν πραγματικά μιὰ ἀπλή καλοδιαμμένη βιτρίνα. Καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς αὐτῆς δὲν ἀφελεται στὴν ποσότητα τῶν πραγμάτων ποὺ περικεῖται, ἀλλὰ στὴν ποιότητα. Ἐνα δμορφ

καλοδουλεμένο νυκτικό μπορεί να κρατήσει μπροστά του μια γυναίκα πολύ περισσότερο απ' ό,τι να σταματήσει μπροστά σε μια φορά τωμένη ή εσώρουχο προβολή. Κι αν θέλετε πράγματι να θαυμάσετε μια καλόγουστη δημιουργία του καταστήματος Φουρούλη, δεν έχετε παρά να σταθείτε για λίγα λεπτά στη κεντή του βιτρίνα, της στοάς της οδού Έρμου 6, που με την απλότητα της προσφέρει σε κάθε ιδιοφυλία με ένα υπέροχο νυκτικό. Οι πιο θαυμάσιες μουσελίνες στους γλυκύτερους χρωματισμούς, τα ωραιότερα σατέν με απλικάριωμένα λουλούδια και τα λεπτότερα μεταξά με κεντημένα μπουκέτα, προσφέρουν, σε κάθε μορφή εσώρουχου, ένα μικρό γυναικείο παράδεισο.

λο τὸ ξεφάντωμα τοῦ καλοκαριποῦ καὶ ἡ ἀπροσεξία ποὺ διακρίνεται ἐμᾶς τίς γυναῖκες στὸ ζήτημα τῆς ὁμορφίας μας, ἔχουν ἀφήσει ὀλοκάθαρα τὰ ἐπιμάρδια τους στὴν ἐπιδερμίδα μας. Τὸ φθινόπωρο, ἄλλωστε, ἀκόμη καὶ γιὰ τίς γυναῖκες ποὺ ἀσχολοῦνται τακτικὰ μὲ τὴν ἡ-

περιποίηση του σώματος, είναι μια μεταβατική εποχή που επιβάλλει καταστροφική στα το πρόσωπο. "Αν θέλετε όμως ν' αποφυγείτε τις συνέπειες αυτές πρέπει ν' ακολουθήσετε μια συστηματική περιποίηση της επιδερμίδας σας. Δεν αρκεί, δηλαδή, από καιρού εις καιρόν να βάξετε για ώρες δολοκλήρες κάποια κρέμα. Ή περιήμηη Σκιαπαρέλλι υποστηρίζει, και πολύ σωστά, πως αν οι γυναίκες ήθεραν να χρησιμοποιήσουν τα καλλυντικά, θα είχαν υπόχρη επιδερμίδα. Γιατί, είναι αλήθεια πως την κρέμα δεν χρειάζεται να την αφήσετε ώρες δολοκλήρες, αφού σε τρία τέτοια έχει κάνει καλύτερη δουλειά από μια δλουκτία έπαφή. "Αλλωστε, η Σκιαπαρέλλι σας προσφέρει δυο καινούργιες προστατευτικές κρέμες της που ή μια είναι ειδική για τα ήφα και ή άλλη για τα λιπέρα δερματα. Και οι δυο αυτές κομμάτες της Σκιαπαρέλλι, όταν τις σκουπίσετε μ' ένα κομμάτι βαμβάκι, αφήνουν μια ελαφρά στρώση κρέμας που είναι ιδωθήν βάση για ένα τέλειο πονδύρισμα.

Φ αντασθήκατε ποτέ ὅ-
τι μέσα σ' ἕνα μικρὸ
κομμάτι σαπουνιού
μπορεῖτε νὰ ὀρθήτε τὰ
συστατικά μίᾱς καλῆς
κρέμας, ἐνὸς παριζι-
άνικου ἀρώματος καὶ
μίᾱς λουσίων πολὺ ἁ-

πολυμαίνει, τὸ ἔθνος καὶ τὸν τῶν αὐτῶν ποῦς ἱστούς του; Μάλιστα ὅσοι καὶ ἂν σὰς φαίνεται πτωρὸν, εἶναι εὐκόλου τώρα πιά νὰ ἐπιτύχητε τὸν καταπληκτικὸ αὐτὸ συνδυασμὸ πού σας προσφέρει, ἕνα ημιμόνο ἐλληνικὸ ἐργοστάσιον. Πρόκειται γιὰ τὰ περίφημα σαποῦνια «Ἀρωμα», τοῦ ἐργοστασίου Χαρίλαος καὶ Καλλιόπουλου· πού καταβρῶσθε, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς μελέτης, νὰ φτιάξητὸ μοναδικὸ αὐτὸ σαποῦνι. Προτιμᾶτε μιὰ ἀπαλή μυρωδιὰ φουῶν; Τότε θὰ πάρετε τὸ τυρκωτικὸ σαποῦνι «Ἀρωμα», πού εἶναι τόσο διακοσμητικὸ μῆσα στὴ σαποουνιέρα. Ἄν θέλετε ὅμως κάτι πῖο ἀπαλὸ θὰ προτιμήσετε τὸ ροζ σα-

πούνη της ίδιας φήμας, που μετά το μπάτινο προσβίβει στο σώμα της την πνοή ενός τριαντάφυλλου. Τα σαπούνια «Αρωμα», λοιπόν, έχουν το πλεονέκτημα να προσφέρουν μία τροφή στην επιδερμίδα, να την καθαρίζουν τέλεια, ενώ άναμεσα από τον πλούσιο αέρο του ξεχυνεται μια αϊθήρια παριζιάνικη μυρωδιά.

 έλετε να έχετε ωραίο
 δέρμα; Πρέπει να πι-
 νετε χυμούς φρούτων,
 υποστηρίζουν οι με-
 γαλύτεροι αισθητικοί
 του Παρισιού. Οι
 πλούσιες βιταμίνες
 που περιέχουν οι χυ-
 μοί ζωντανεύουν τους πόρους της
 επιδερμίδος και προσδίδουν μια
 εφελκυστική ομορφιά στα πρόσωπα.

πο. Μα θά μού πητέ πως θα αρυ-
στες όλη εκείνη την ιεροτελεστία
που προϋποθέτει ένα ποτήρι χυμού
'Αλλά γιατί ν' αναφερθώ τα άπα-
ραίτητα αυτά συστατικά για τον
οργανισμό, όταν το 'Χρυσό πορ-
τοκάλι Φίξ' σας προσφέρει συμπε-
τυκωμένο φυσικό χυμό πορτοκα-
λιών; Έτσι, όποια ώρα κι αν θελή-
σετε, θα έχετε έτοιμη την πορτο-
καλάδα σας, χωρίς μεπλάδες για
την παρασκευή της.

Τὸ χειμωνιάτικο συγκυ-
ρισμα θὰ ἀναστατώ-
σῃ αὐτὴς τῆς ἡμέρας
ὅλα τὰ σπιτίτια. Καί
τῇ μεγαλύτερῃ φασα-
ρίᾳ τὴν ἔχει πάντοτε
ἡ κουζίνα, ποὺ πρέ-
πει νὰ πληθύνῃ καί
νὰ ἀλλάξῃ τὰ ντυλάτια τῆς.
Καὶ εἶναι πραγματικὰ μαρτύριο οἱ
ἀναισθησιακοὶ ἐκεῖνες κόλλες ποὺ
στρώνουν ἐπάνω στὰ ράφια, γιὰ
νὰ τοποθετήσωμε μετὰ τὰ σκεύη
τῆς κουζίνας, ποὺ θὰ τῆς λερώσουν
το πολὺ μέσα στὴ μιά ἐβδομάδα.
Γιὰτὶ ὅμως νὰ μὴν ἀκολουθεῖτε
καὶ σεῖς ἕναν ποῦ πρακτικὸν τρόπον,
ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν ὅλες οἱ νοικο-

Tà Plastics Diamant

κώρες της εποχής μας και που θα σας κάνει να κερδίσετε και χρήματα και χρόνο; Σ' αυτό θα σας βοηθήσουν τα καταστήματα των "Αδελφών Διαμαντίδων", στην οδόν Μητροπόλεως 48 και "Αγίου Κωνσταντίνου 5, γιατί σας προσφέρουν θαυμάσια και φθηνά πλαστικά υφάσματα σε πολύχρωμα έμπριμι, σε μοντέρνα σχέδια και σε πρωτότυπες ιδέες, που μπορούν ν' αντικαταστήσουν τα χερστιά σας από τα φθηνά υφαντά και της γκαρνιτούρας σας. Ένα όμοιο παιγί και τα «plastics Diamantis» θα δέχονταν πάλι ολοκάθαρα και αμετάδελτα τα διάφορα πράγματα της κουζίνας ή της λινόθηκης σας. Και μιά πρακτική ιδέα: Να κανετε κουρτίνες για τα παράθυρα της κουζίνας από τα πρωτότυπα αυτά πλαστικά υφάσματα, που θα δώσουν μιά άνεγκτική πνοή ομορφιάς στο νοικοκυριό σας.

 λησιάζουμε κι όλες
στον Άγιο Δημήτριο.
Κι' αλήθεια, σε πό-
σους Δημητρήδες έχε-
τε να κάνετε και σεις
δύο: Σίγουρα θα εί-
δατε αρκετοί και θα
δρίσκεστε στη δύσκολη
μην έρετε τί να διαλε-
ώμας δεν κάνετε μια

λη θέση να
ξετε. Γιατί

ὁ δὲ ἐπεὶ ἤνεν ἡ φωνή, ὤψιν
 ἔδωκ' Ἑρμῷ δ', γὰρ ναὶ ρίξετε μιά
 ματίαν εἰς μιά καλόγουστὴ συλλο-
 γήν· εἰδὼν γραφέαυ καὶ καπνιστοῦ.
 Τὴ θὰ λέγατε γιὰ ἓνα δερματίνον ἢ
 μεταλλικόν σέτ γραφεῖν; Ἡ μήπως
 προτιμᾶτε μιά ταμπάκια με ἐίδι-
 κή θέσιν γιὰ μονόρουθον, μιά ἐπι-
 τραπέζια σιγαροθήκη, ἓνα σταχτο-
 δοχεῖο ἢ ἓναν κομψὸ καλοδια-
 λεγμένον ἀναπτήρα; Ἀλλὰ ὑπάρ-
 χουν καὶ ἄλλα χίλια δυὸ μικροπτο-
 γματὰ, ποὺμπορὺν ναὶ σὰς βοη-
 θήσουν νὰ ξεχειμάρτε ἓνα ἐντυπω-
 σιακὸ καὶ φθνιὸ δώρο.

χειμώνας αρχίζει. Ό-
λοκληρη ή οικογένεια
θα συγκεντρωθή και
πάλι στην ήρεμη ζωή
της και κάθε νοικοκυ-
ρά θα ξαναρχίσουν να
ταλαιπωρήται με το
καθημερινό φαγητό.

τι να μαγειρεύει, πώς να ποικίλει την τροφή της οικογενείας, τί να σοφιστεί. Άλλα μί στενοχωριέστε. Η γνωστή διοικηγάνια παιδικών τροφών Γιώτj σάς προσφέρει τα ξ-ξη φακέλια της με άνθος άρα-βοσίτου, που μπορούν να κάνουν μία φθηνή γευστική κρέμα. Έτσι, με ελάχιστα χρήματα θα συμπλη-ρώσετε το φαγητό με τις απαραί-τητες για τον οργανισμό θερμίδες, που θα βοηθήσουν μικρούς και με-γάλους ν' αντιδράσουν στα κρύα του χειμώνα.

Είναι περίεργο, αλήθεια, πόσο ρόλο παίζουν οι λεπτομέρειες στη γυναικεία κομψότητα. Φαντασθείτε μιὰ καλοντυμένη γυναίκα με θαυμάσια μακιγιάρισμένο πρόσωπο, που έχει διαφοράρεση όμως για την ομορφιά των χεριών της. Όλο το οικοδόμημα, που έχει κτιστεί τόσο προσεκτικά, θα καταρρεύσει τη στιγμή που το βλέμμα των άλλων θα πέσει στα χέρια της. Γιατί δεν είναι αρκετό να δάψετε μ' ένα ωραίο χρώμα τα μακρυνά νύχια σας. Το δέρμα του χεριού είναι εκείνο που πρέπει να σας απασχολήσει ιδιαίτερα. Το κτρινίσμα από το τσιγάρο, τα ίχνη του νοικοκυριού, το ανάκατεμα των χαρτιών, είναι κάτι που επιβάλλει με φοβερές συνέπειες για την ομορφιά τους. Για όλα όμως τα δυσχερέτα πράγματα υπάρχουν πάντοτε το αντίδοτο. Έτσι και τα χέρια σας μπορούν να ξαναπαρουν μιὰ δολοδιβή νοητεία. Εάν πρωί και βράδυ τα καθαρίζετε με έμπνευσα με «Mousse Φυλλίς». Τώρα μάλιστα με τις αλλαγές του καιρού μπορείτε να ολοκληρώσετε τη μικρή αυτή περιποίηση με αφρονή «Creme Φυλλίς», που θα δώσει στο δέρμα των χεριών σας τα απαραίτητα συστατικά ν' αντιδράσει στις κακουχίες του χειμάνου.

Hindin

(Ἀνακοίνωσις)

Μέσα στα πλαίσια των πανηγυρικών εκδηλώσεων για την ανεξαρτησία της Γκάνα, ήταν και τα καλλιστεία που έγιναν στο Σέϋμουρ Χώλ στο Λονδίνο, για την ανάδειξη της Μαύρης Καλλονής. Τα αποτελέσματα αυτών των καλλιστείων είναι έντυπωσιακά...

ΦΑΝΑΤΙΚΗ ΟΠΑΔΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΜΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΑ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΜΑΙΡΥΛ ΜΠΟΝ

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ ΚΑΛΛΟΝΗ

ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΠΡΟΣΗΛΩΕ ΜΕ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΝΔΥΜΑ ΓΚΑΝΑΣ

ΠΕΡΙΒΟΛΗ ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ «ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΙ» ΡΥΘΜΟΙ

Camera Press

Η ΔΕΞΙΩΣΗ ΔΟΘΗΚΕ ΣΤΟ ΣΕ-Υ-ΜΟΥΡ ΧΩΛ, ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΔΙΑΠΤΩΤΟ ΚΕΦΙ. ΠΟΛΛΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΡΟΥΣΑΝ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Η ΚΑΛΛΟΝΗ ΖΥΓΙΖΕ 150 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ

Πρωτότυπα καλλιστεία με μαύρες καλλονές της Γκάνα στο Λονδίνο

Καλλιστεία, λοιπόν, και στην Γκάνα; Εισχώρησε το μικρόβιο και στην νεοσύστατη επικράτεια της 'Ανατολικής 'Αφρικής; Όχι ακριβώς. Καλλιστεία «Γκαναίων», αλλά στο Λονδίνο. Σε μία δεξίωση που ώργάνωσε η παροικία τους, στο Σέϋμουρ Χώλ της αγγλικής πρωτεύουσας, για να γιορτάσει την επέτειο της εθνικής ανεξαρτησίας, προσήλθαν νέοι και νέες κυρίες, που σπουδάζουν εκεί για ν' αποτελέσουν αύριο την πνευματική πρωτοπορία της χώρας τους. 'Αλλά το θέμα η μάλλον το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Είναι πώς, στα καλλιστεία που απέτελεσαν το έπιστέγασμα της βραδιάς, το κύπελλο της ομορφιάς δόθηκε στην Κα 'Ελσι Σίμμοντς, που ζυγίζει γύρω στα 150 κιλά! Και λοιπόν; 'Η 'Αφροδίτη της Μήλου δεν ίσχυει σαν κανόνας για τους εβένινους κατοίκους της μακρινής Γκάνας; 'Ασφαλώς όχι. Και οι θεργολυγερές βασίλισσες των ευρωπαϊκών και αμερικανικών καλλιστείων; 'Αμελητέες ποσότητες για τους «Γκαναίους». Αυτοί θέλουν τη γυναίκα γεμάτη, πλούσια σε διαστάσεις, ικανή να δώσει πλούσιους καρπούς. Το αρχέγονο ιδανικό της Γυναίκας - Γής εξακολουθεί να δρσκη άπληξηση στην καρδιά τους.

'Η γυναίκα, σε άλλους τόπους, σε άλλους πολιτισμούς, ξέφυγε από αυτή την αρχική μορφή της. Ύψώθηκε σε θεά, σε μούσα, σε 'Ηγερία. Ή εξαυλώθηκε. Την παρέλασε η τέχνη και ύπεταξε την ομορφιά της σε κανόνες, στους νόμους της αρμονίας.

Μά ένα όρισμό γυναικείας ομορφιάς αντικειμενικό, παγκόσμια έγκυρο δεν μπορεί κανείς να δώσει. Γιατί άλλη προτιμά ο φτωχός, άλλη ο πλούσιος, άλλη ο μορφωμένος, άλλη ο άμορφωτος, άλλη ο σοβαρός και άλλη ο ελαφρός. Διαφορετικοί οι νέοι από τους ώριμους και οι ώριμοι από τους γέροντες. Διαφορετικοί οι Λευκοί από τους Κίτρινους και λοιπά. ■ ■ ■

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ της βραδιάς ήταν η έκλογή της καλλίστης, που στην περίπτωση αυτή ήταν η Κα 'Ελσι Σίμμοντς, 24 ετών, που σπουδάζει ραπτική και πιλοποιία στο Λονδίνο. Οι σεβαστές διαστάσεις της γοήτευσαν τους παρευρισκόμενους, οι οποίοι όμοφωνα της απένειμαν το κύπελλο.

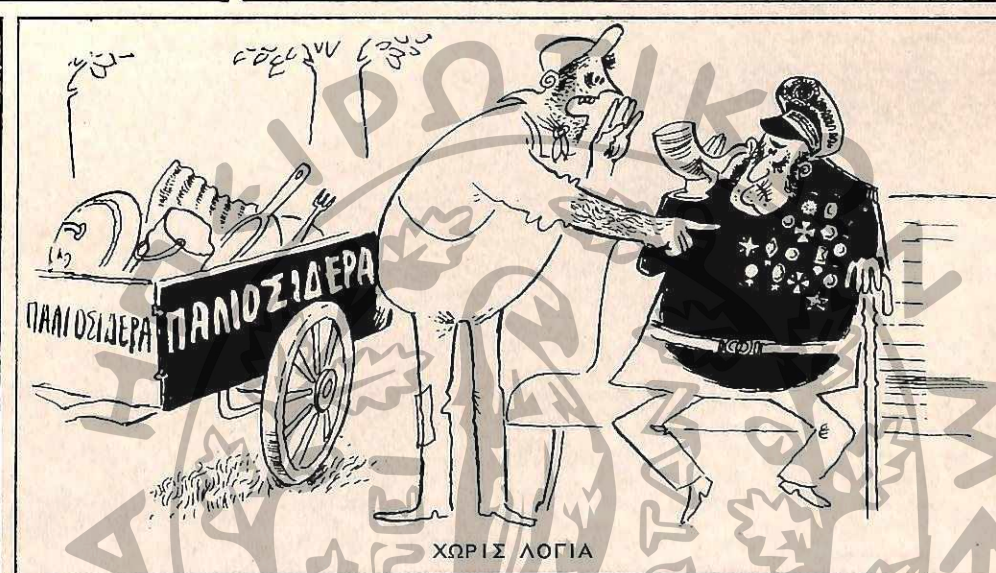
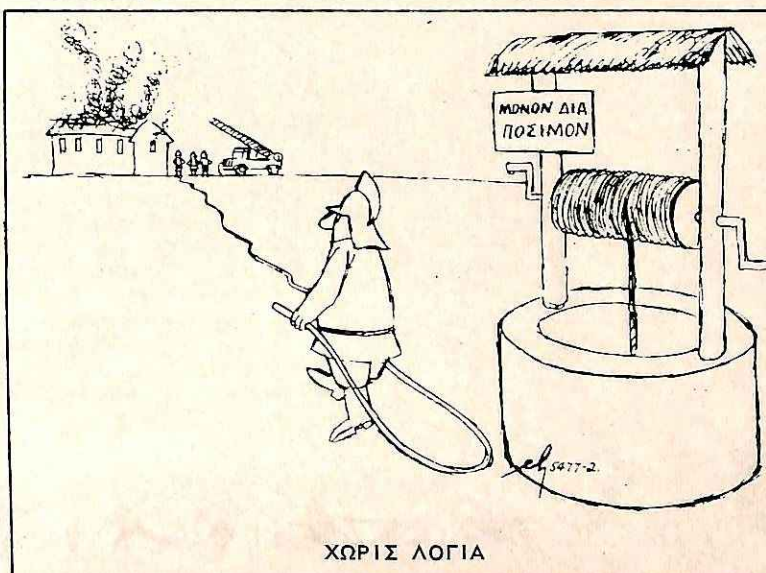
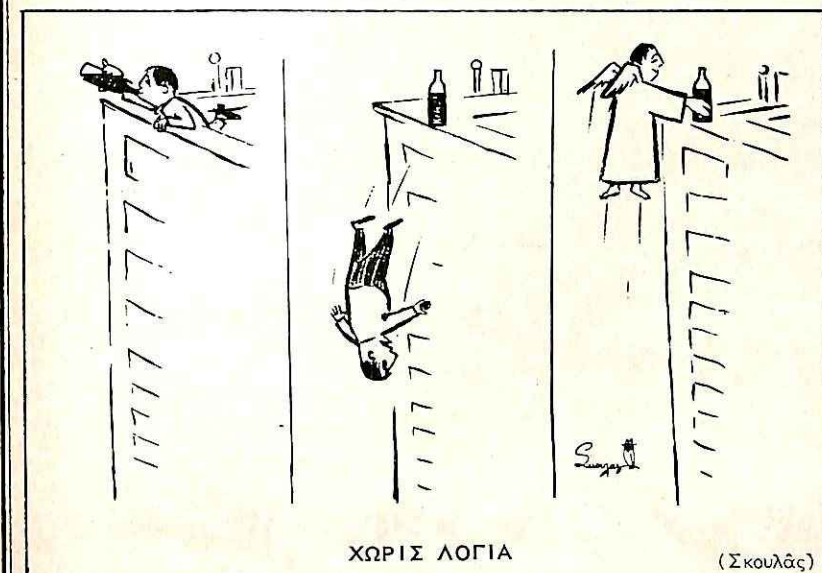
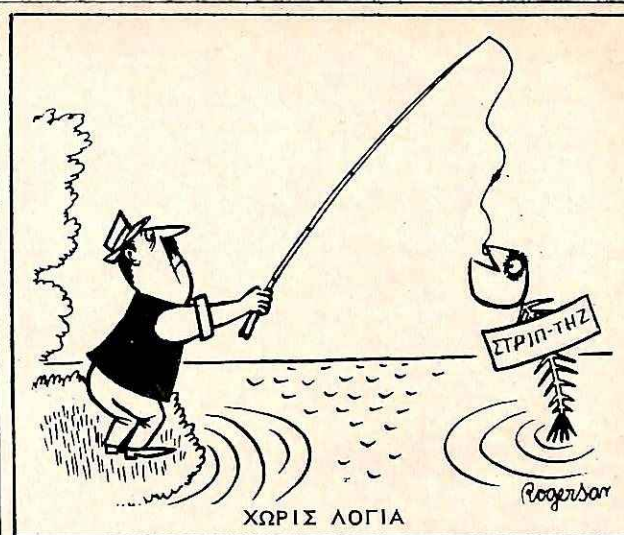

Rip Kίρμπυ

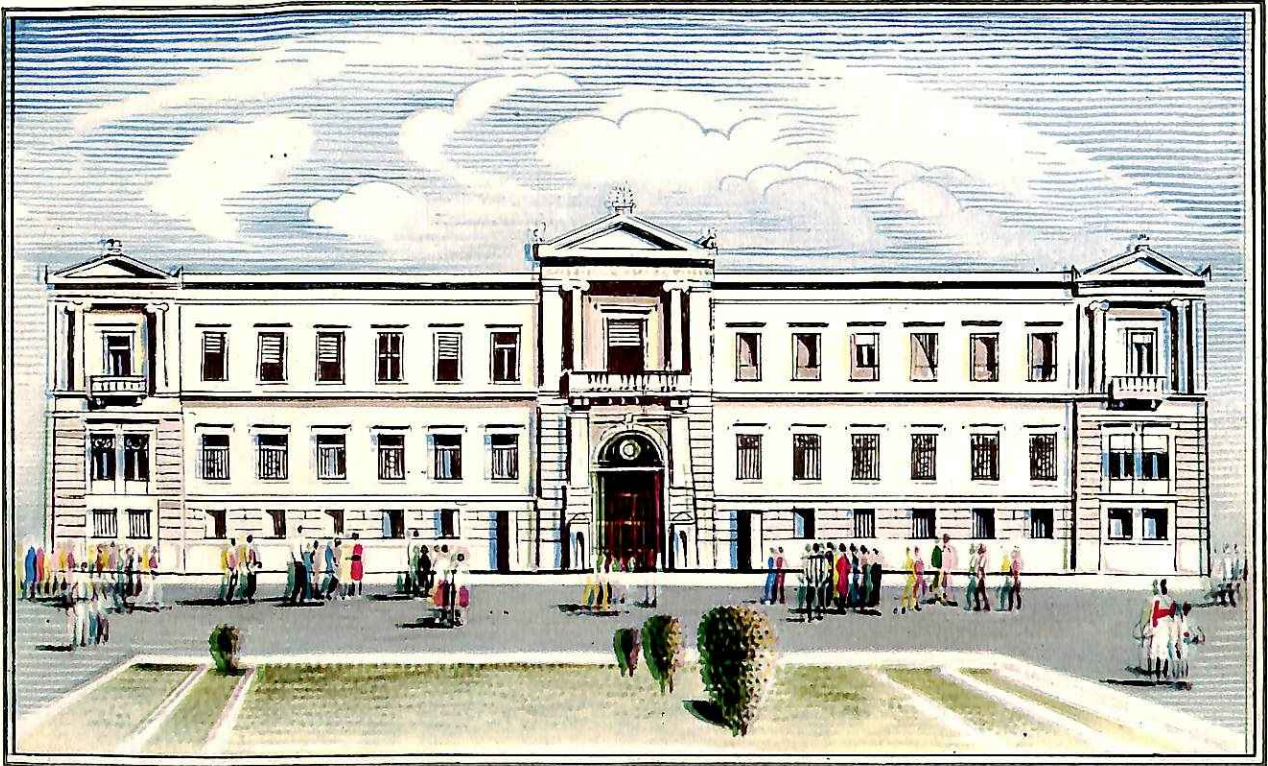
Το μάθημα που έδωσε ο Ρίπ Κίρμπυ στο κακομαθημένο πλουσιοκόριτσο, την Κόννι Ρόυς, χάραχτηκε βαθιά στην ψυχή της και μετέβαλε την ιδιότροπη κληρονόμο σ' έναν άκέραιο άνθρωπο. Κατά συνέπεια, ή καλή πιά Κόννι παύει να ενδιαφέρει τόσο τους άναγνώστες μας όσο και τον δαιμόνιο ντετέκτιβ, που αποφασίζει να ξεκουραστή για λίγο μ' ένα ταξιδάκι άναψυχής. Οι κακοί όμως άνθρωποι άλλα βυρσοδομούν και μεταβάλλουν τις διακοπές του σε μία συναρπαστική περιπέτεια, που θα έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν οι άναγνώστες μας από το σημερινό τεύχος.

Χιούμορ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ